ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΔΡΧ. 1

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
ΣΤΕΦ. Ι. ΠΕΣΜΑΖΟΓΛΟΥ

ΓΡΑΦΕΙΑ:
Ἐν Ἀθήναις Πανεπιστημίου 53, Τηλ. 3-01 καὶ 21. Ἐν Πειραιεῖ: Ἐφημ. «Σφαῖρα» τηλ. 36. Ἐν Θεσ)νίκῃ: ὁδ. Πλάτωνος (διαστ. Ἐγνατίας). Ἐν Πάτραις: Κορίνθου 98Α τηλ. 1-98. Τυπογραφεῖα: Στοὰ Πεσμαζόγλου.
ΤΗΛΕΓΡ. ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ: "ΠΡΩΙΑΝ„

ΟΚΤΑΣΕΛΙΔΟΣ

Η ΠΡΩΪΑ

ΑΘΗΝΑΙ, ΕΤΟΣ Ε'. ΑΡ. 1531

ΚΥΡΙΑΚΗ
23
ΜΑΡΤΙΟΥ 1930
Ἀνατ. ἡλ. 6 ὥ. 27 λ. Δύσις ἡλ. 6 ὥ. 38 λ.
ΣΤΑΥΡΟΠΡΟΣΚΥΝΗΣΕΩΣ

Ο ΚΑΙΡΟΣ
Θερμ. μεγ. 22.6, ἐλαχ. 11.9. Ὑγρασία μετρία. Ἄνεμοι: ἀπὸ βορρᾶ ἀσθενεῖς - μέτριοι. Θάλασσα: Αἰγαῖον, Κρητικὸν ἕως τεταραγμ.
ΒΑΡΟΜΕΤΡΟΝ: 763.5

ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΠΟΛΥΘΡΥΛΗΤΟΝ ΣΥΜΦΩΝΙΑΝ

Η ΤΕΛΕΥΤΑΙΑ ΦΑΣΙΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΟΤΟΥΡΚΙΚΩΝ

Η ΣΤΑΣΙΣ ΤΩΝ ΟΥΔΕΤΕΡΩΝ

ΕΝ ΑΓΩΝΙΩΔΕΙ ΑΝΑΜΟΝΗ ΤΗΣ ΥΠΟΓΡΑΦΗΣ

ΚΩΝ)ΠΟΛΙΣ, 19 Μαρτίου. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας). — Εἶχον δίκαιον ὅταν, εἰς τὴν τελευταίαν μου ἀνταπόκρισιν, ἐξέφραζα κάποιαν ἀπαισιοδοξίαν ὡς πρὸς τὴν ὑπογραφὴν τῆς ἑλληνοτουρκικῆς συμφωνίας, παρ' ὅλον ὅτι τὴν παρουσίαζον ὡς ἐπικειμένην αἱ κατηγορηματικαὶ πληροφορίαι τόσον τοῦ ἀθηναϊκοῦ, ὅσον καὶ τοῦ τουρκικοῦ Τύπου. Εἴχαμεν τόσας φορὰς φθάσει ἐγγύτατα πρὸς τὴν λύσιν χωρὶς νὰ ἀπολήξωμεν εἰς αὐτήν, ὥστε ἦσαν ἀπαραίτητοι μερικαὶ ἐπιφυλάξεις μέχρι τῆς τελευταίας στιγμῆς.

Ἡ νέα φάσις, εἰς τὴν ὁποίαν εἰσῆλθον τελευταίως αἱ ἑλληνοτουρκικαὶ συνεννοήσεις, ἐπιβεβαιοῖ πλήρως τὰς προβλέψεις μου. Ἡ δυσκολία προῆλθεν ἐκ τοῦ γεγονότος ὅτι οἱ οὐδέτεροι ἀντιπρόσωποι δὲν ἠθέλησαν νὰ δεχθοῦν τὴν ἐντολήν, τὴν ὁποίαν ἀνέθετον εἰς αὐτοὺς αἱ δύο κυβερνήσεις, ὑφ' οὓς ὅρους ἡ ἐντολὴ αὐτὴ διετυποῦτο. Ἤδη πρὶν ἀναχωρήσῃ εἰς Ἄγκυραν ὁ ἐκ τῶν οὐδετέρων κ. Ρίβας Βικούνα, εἶχε δηλώσει εἰς τοὺς περὶ αὐτὸν ὅτι δὲν ἦτο δυνατόν, κατὰ τὴν γνώμην του, νὰ ἀναλάβουν οἱ οὐδέτεροι τὴν εὐθύνην τῆς λύσεως τῆς διαφορᾶς πρὶν διαβεβαιωθοῦν ὅτι ἡ διαιτησία των θὰ ἐγίνετο ἐξ ὁλοκλήρου καὶ ἀπολύτως δεκτὴ ὑπὸ τῶν δύο ἐνδιαφερομένων κρατῶν. Ἤδη, ὅμως, ἀπὸ τῶν πρώτων ἐν Ἀγκύρᾳ συνομιλιῶν ἦτο σαφὲς ὅτι ἡ Τουρκικὴ κυβέρνησις ἐπεφύλασσεν εἰς ἑαυτὴν πᾶσαν ἐλευθερίαν ὅπως δεχθῇ ἢ ὄχι τὴν διαιτητικὴν ἀπόφασιν τῶν οὐδετέρων.

Πρόκειται, ὡς γνωστόν, νὰ κριθῇ διαιτητικῶς ἐὰν ὑπάρχῃ συμψηφισμὸς μεταξὺ τῶν περιουσιῶν τῶν Τούρκων καὶ τῶν Ἑλλήνων ἀνταλλαξίμων καί, ἐν ἐναντίᾳ περιπτώσει, ποῖον εἶνε τὸ κράτος ποὺ πρέπει νὰ πληρώσῃ εἰς τὸ ἄλλο, συμπληρωματικὸν ποσὸν πρὸς πραγματοποίησιν τοῦ συμψηφισμοῦ. Τὸ ζήτημα εἶνε σπουδαιότατον· ἡ Ἑλληνικὴ κυβέρνησις ὑπεστήριξεν ἀνέκαθεν ὅτι τὸ ἓν καὶ ἥμισυ ἑκατομμύριον Ἑλλήνων ποὺ ἐγκατέλειψαν τὴν Μικρὰν Ἀσίαν ὡς ἀνταλλάξιμοι καὶ ἦλθον εἰς τὴν Ἑλλάδα, ἀφῆκαν ἀσφαλῶς μεγαλυτέραν περιουσίαν παρὰ οἱ 350.000 Μουσουλμᾶνοι ἀνταλλάξιμοι, οἵτινες ἔφυγον ἐξ Ἑλλάδος εἰς Τουρκίαν. Τοσούτῳ μᾶλλον καθόσον οἱ Τοῦρκοι ἀνταλλάξιμοι, ἀναχωρήσαντες ἐν καιρῷ εἰρήνης καὶ μετὰ τὴν ὑπογραφὴν τῆς συνθήκης τῆς Λωζάννης, ἠδυνήθησαν νὰ συναποκομίσουν ὅλα τὰ κινητά των ἢ τὸ ἀντίτιμόν των, ἐνῷ κάθε ἄλλο παρὰ τὸ ἴδιον συνέβη μὲ τοὺς ἐν Τουρκίᾳ Ἕλληνας, οἵτινες ἔφυγαν ἐν πλήρει ἀναβρασμῷ τοῦ ἑλληνοτουρκικοῦ πολέμου, μερικοὶ δέ, ὅπως οἱ Ἕλληνες τῆς Σμύρνης, ἐν πλήρει πανικῷ, κατὰ τὴν ἐκκένωσιν τῆς Μικρᾶς Ἀσίας ὑπὸ τοῦ Ἑλληνικοῦ στρατοῦ. Εἶνε, κατόπιν τούτου, εὐνόητον διατὶ ἡ κυβέρνησις τῆς Ἀγκύρας δὲν εἶνε διατεθειμένη νὰ δεχθῇ ἐκ τῶν προτέρων, οἵαδήποτε καὶ ἂν εἶνε, τὴν ἀπόφασιν τῶν οὐδετέρων μελῶν τῆς Μικτῆς Ἐπιτροπῆς. Διότι ὑπάρχουν πολὺ μεγάλαι πιθανότητες ὅτι ἡ ἀπόφασίς των θὰ εἶνε δυσμενὴς δι' αὐτὴν καὶ θὰ τὴν καταδικάζῃ εἰς τὴν πληρωμὴν ἀρκετὰ σημαντικοῦ ποσοῦ εἰς τὴν κυβέρνησιν τῶν Ἀθηνῶν πρὸς συμψηφισμὸν τῶν δύο ἀπαιτήσεων. Εἰς ἰδιαιτέρας τῶν συνομιλίας μερικοὶ οὐδέτεροι ἐξέφρασαν ἤδη τοιαύτην γνώμην.

Διὰ νὰ εἶνε πολὺ ἀσφαλέστεροι ὅτι ἡ διαιτητικὴ ἀπόφασις των θὰ γίνῃ δεκτή, οἱ οὐδέτεροι ἐζήτησαν ὅπως τὰ κοινοβούλια τῶν δύο κρατῶν κυρώσουν τὴν νέαν ἑλληνοτουρκικὴν συμφωνίαν μὲ τὸν ὅρον τῆς ὑποχρεωτικῆς παραδοχῆς τῆς διαιτησίας των, πρὶν αὐτὴ διατυπωθῇ, εἰς τρόπον ὥστε νὰ λείψῃ πᾶσα ἀμφιλογία. Ἔτσι τὸ ζήτημα τίθεται καθαρώτατα. Ἀλλ' ἐνῷ ἡ Ἑλληνικὴ κυβέρνησις θὰ ἐδέχετο ἴσως αὐτὸν τὸν ὅρον, οἱ ἐν Ἀγκύρᾳ τὸν ἀποκρούουν διαρρήδην. Οἱ οὐδέτεροι, συνεπῶς, φρονοῦν ὅτι ἡ ἀποστολή των ἔληξε καὶ θέλουν, καθ' ἃ βεβαιοῦται, νὰ ἐγκαταλείψουν τὴν Τουρκικὴν πρωτεύουσαν ἀφίνοντες τὰς δύο κυβερνήσεις ἀντιμετώπους διὰ νὰ λύσουν μόναι το ζήτημα. Ἡ ὑπογραφὴ τῆς συμφωνίας καθίσταται, λοιπόν, πάλιν λίαν προβληματικὴ καὶ νέαι διαπραγματεύσεις μεταξὺ Ἀθηνῶν καὶ Ἀγκύρας θὰ εἶνε ἀναγκαῖαι, ἀπαιτοῦσαι μοιραίως χρόνον καὶ συνεχῆ ἀνταλλαγὴν ἀπόψεων.

Φαίνεται ὅτι αἱ διαπραγματεύσεις διὰ τὴν σύναψιν τῶν ἄλλων συμφωνιῶν, ἐμπορικῆς, προξενικῆς, περὶ διαμονῆς καὶ ἐγκαταστάσεως, καθὼς καὶ τοῦ ναυτικοῦ συμφώνου, θὰ συνεχισθοῦν εἰς τὸ περιθώριον τῶν νέων συνεννοήσεων πρὸς ἐξεύρεσιν νέου τύπου διὰ τὴν λύσιν τῶν ζητημάτων τῆς ἀνταλλαγῆς. Ἐν τῷ μεταξύ, ἡ κατάστασις παραμένει ἀναποφάσιστος καὶ τόσον ἡ Ἑλληνικὴ μειονότης Κωνσταντινουπόλεως, μὲ τὸ κεφαλαιῶδες ζήτημα τῶν «ἐταμπλί», ὅσον καὶ ἡ Τουρκικὴ μειονότης τῆς Δυτικῆς Θράκης ἀναμένουν ἐναγωνίως τὸ τέλος αὐτοῦ τοῦ ἀτελειώτου ζητήματος, τὸ ὁποῖον ἀπὸ ἑπταετίας ζημιώνει τόσον μεγάλως τὰ πολλαπλᾶ συμφέροντά των.

Α. ΦΡΑΝΤΗΣ

Υ. Γ. Τὴν τελευταίαν στιγμὴν πληροφορούμαι ὅτι ὁ τύπος τῆς συμφωνίας εὑρέθη ἐπὶ τέλους. Κατ' αὐτόν, οἱ οὐδέτεροι δὲν θὰ δώσουν παρὰ ἁπλῆν γνώμην καὶ αἱ δύο κυβερνήσεις θὰ εἶνε ἐλεύθεραι νὰ λάβουν τελειωτικὰς ἀποφάσεις. Κατόπιν τούτου ἡ συμφωνία θὰ ἠδύνατο νὰ ὑπογραφῇ αὐτὴν τὴν φοράν. Ἂς ἀναμείνωμεν.

Α. Φ.

Ἑλληνογαλλικὰ χρονικὰ

Ὅπου ἐγίναμε τῆς μόδας

Αἱ Ἀθῆναι ὅπως τὰς βλέπουν οἱ Γάλλοι μυθιστοριογράφοι

Τοῦ Γάλλου συγγραφέως κ. Ἀνρὺ Μπιντοὺ

[Εἰς τὸ χθὲς ληφθὲν φύλλον τοῦ Παρισινοῦ «Χρόνου», ὁ γνωστὸς Γάλλος θεατρικὸς κριτικὸς καὶ λόγιος κ. Ἀνρὺ Μπιντού, ὁ ὁποῖος ἐπεσκέφθη ἐπανειλημμένως τὴν Ἑλλάδα, δημοσιεύει ἕνα ἐνδιαφέρον «χρονικὸν» διὰ τὴν παρατηρουμένην ἐσχάτως ἀναζωογόνησιν τῆς ἀγάπης τῶν Γάλλων λογοτεχνῶν διὰ τὴν Ἑλλάδα. Τὸ γεγονός, ἀπὸ πάσης ἀπόψεως εὐχάριστον διὰ τοὺς Ἕλληνας, προσλαμβάνει πράγματι τοιαύτας διαστάσεις, ὥστε νὰ δυνάμεθα νὰ εἴπωμεν ὅτι ἡ Ἑλλάς, καὶ ἰδιαιτέρως αἱ Ἀθῆναι, ἔγιναν πόλις τῆς μόδας, τῆς φιλολογικῆς τοὐλάχιστον].

Εἶναι χαρακτηριστικὸν σημεῖον τῶν καιρῶν αὐτὴ ἡ νέα ἀγάπη τῶν Γάλλων μυθιστοριογράφων διὰ τὰς Ἀθήνας. Μᾶς χρειάζεται πάντοτε ὀλίγη Ἀνατολή· διήλθομεν τὴν τουρκικὴν φάσιν· ἰδοὺ ὅτι τώρα ξαναγυρίζομεν εἰς μίαν ἑλληνικὴν φάσιν. Ἐπὶ τέσσαρα ταξείδια δὲν μοῦ ἔτυχε ποτὲ νὰ μὴ συναντήσω, μεταξὺ τῆς ὁδοῦ Κηφισίας καὶ τῆς Ἀκροπόλεως, μερικοὺς ἀπὸ τοὺς συγγραφεῖς μας· καὶ ἐπειδὴ τίποτε δὲν χάνεται ἰδοὺ ὅτι εἰκόνες τῶν Ἀθηνῶν ὑπεισέρχονται εἰς τὴν λογοτεχνίαν μας. Τρεῖς φορὲς ἐντὸς ὀλίγων ἡμερῶν, εἰς τὸ γραφεῖόν μου, μὲ ἕνα βιβλίον ἐμπρός μου, ἐπλεύρισα εἰς τὰς ἀκτὰς τῆς Ἑλλάδος.

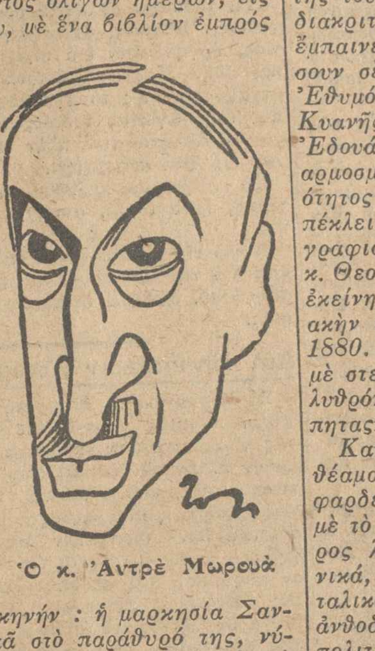

Ὁ κ. Ἀντρὲ Μωρουὰ

Τὴν πρώτην φορὰν μὲ τὸν κ. Ντριὲ λὰ Ροσέλ. Ὅλος ὁ κόσμος ξεύρει ἤδη ὅτι «Μιὰ Γυναῖκα στὸ Παράθυρό της» εἶνε μιὰ περιπέτεια ποὺ παίζεται μεταξὺ Ἀθηνῶν καὶ Δελφῶν. Καὶ ὅλος ὁ κόσμος ἐνθυμεῖται τὴν πρώτην σκηνήν: ἡ μαρκησία Σαντορίνι ἀκουμπᾶ στὸ παράθυρό της, νύχτα, καὶ τὸ δωμάτιόν της εἶναι εἰς τὸ ἰσόγειον τοῦ ξενοδοχείου «Ἀκρόπολις».

Εἶναι ἀληθὲς ὅτι ὑπάρχει εἰς τὰς Ἀθήνας ξενοδοχεῖον «Ἀκρόπολις»· ἀλλὰ τὸ ξενοδοχεῖον αὐτὸ εἶναι ὁλοκαίνουργο καὶ προφανῶς δὲν ὁμιλεῖ περὶ αὐτοῦ ὁ συγγραφεὺς εἰς μυθιστόρημα τοῦ ὁποίου ἡ δρᾶσις λαμβάνει χώραν τῷ 1924. Τὸ ὄνομα εἰς τὴν προκειμένην περίστασιν ἐπέχει θέσιν ψευδωνύμου καὶ ἀναφέρεται εἰς τὸ ξενοδοχεῖον «Ἡ Μεγάλη Βρεττανία», τὸ ὁποῖον περιγράφεται κατὰ τὸν προσομοιαστικώτερον τρόπον καὶ τὸ ὁποῖον εἶναι πράγματι ἓν ἀπὸ τὰ περιεργότερα μέρη τοῦ κόσμου.

Φαντασθῆτε ὅτι εὑρισκόμεθα εἰς τὴν πλατεῖαν τοῦ Συντάγματος, ἀρκετὰ εὐρὺ ὀρθογώνιον, παριστᾶνον δημόσιον κῆπον. Τὸ ἔδαφός της εἶναι ἐπίπεδον, ἀλλ' ἐπειδὴ τὸ γήπεδον εἶναι κατωφερές, ἡ πλατεῖα κόβει τὴν κατωφέρειαν εἰς τὴν ὁποίαν εἰσχωρεῖ. Πλαισιώνεται ἀπὸ τὶς πιπεριὲς ἐκεῖνες μὲ τὸ ἐλαφρὸν φύλλωμα ποὺ εἶναι τὸ στόλισμα τῶν Ἀθηνῶν. Ἡ ἐσχατιὰ τοῦ ὀρθογωνίου, ἡ ὁποία εἶναι χωμένη εἰς τὸ ἔδαφος, δεσπόζεται καὶ πλαισιώνεται συγχρόνως ὑπὸ μιᾶς εὐρυτάτης ἐρήμου λεωφόρου, τῆς λεωφόρου Ἀμαλίας. Πέραν αὐτῆς τῆς λεωφόρου, τὸ ἔδαφος ὑψώνεται ἀκόμη μέχρι τῆς προσόψεως τῶν βασιλικῶν ἀνακτόρων.

Ἡ ἄλλη ἄκρα τοῦ ὀρθογωνίου, ἡ ὁποία εὑρίσκεται εἰς τὸ ἐπίπεδον τοῦ ὁδοστρώματος τῶν δρόμων, εἶναι κατειλημμένη ὑπὸ καθισμάτων, τραπεζιῶν καφενείου, περιπτέρων καὶ ὑψηλῶν καθισμάτων ὑποδηματοκαθαριστῶν. Ἐκεῖ σημειοῦται ἡ κυριωτέρα κίνησις τῆς πόλεως. Τὰ τρὰμ κουδουνίζουν καὶ τὰ αὐτοκίνητα διασταυροῦνται. Αἱ ὁδοὶ αἵτινες ἀκολουθοῦν τὰς μακρὰς πλευρὰς τοῦ τετραπλεύρου εἶναι ἠρεμώτεραι. Ἐπὶ τῆς ἀριστερᾶς ὁδοῦ ἀνοίγει μιὰ στοὰ ἐκ λευκοῦ μαρμάρου, εἰς τὴν ὁποίαν εἰσέρχεται κανεὶς διὰ βαθμίδων ἀρκετὰ ἀποτόμων. Εἶναι τὸ ξενοδοχεῖον τῆς «Μεγάλης Βρεττανίας». Ὑπὸ τὴν στοὰν ὑπάρχουν πάγκοι καὶ τραπέζια, πολυθρόνες. Καμμιὰ εἰκοσαριὰ ἄνθρωποι κάθονται ἐκεῖ καὶ ἀποτελοῦν, διὰ τῆς παρουσίας των, ἕνα εἶδος ἐκθέσεως ἀρκετὰ εὐχαρίστου. Κάτω ἀπὸ τὰ σκαλιά, χαμίνια πωλοῦν τριαντάφυλλα.

Ὁ κ. Ζὰκ ντε Λακρετὲλ εἰς τὰ ἑλληνικὰ ὕδατα.

Ἀλλὰ τὸ περίεργον τοῦ ξενοδοχείου ἦτο τὸ χώλ, εὐρύχωρον, καλοβαλμένο, χρώματος σκοτεινοῦ, ἐντελῶς «βικτωριανῆς περιόδου», ὅπως λέγουν οἱ Ἄγγλοι. Ὁ κ. Ντριὲ λὰ Ροσὲλ δὲν ἀντέστη εἰς τὸν πειρασμὸν νὰ χρησιμοποιήσῃ τὸ χώλ αὐτὸ ὡς σκηνογραφίαν τῆς πρώτης του «εἰκόνος»: «Μιὰ ἄνεσις ἀρκετὰ διακριτικὴ καθησύχαζε τὸ μάτι, ὅταν ἔμπαινες σ' αὐτὸ τὸ χώλ· δὲν βρισκόσουν σὲ κανένα «Πάλας» ἀπὸ χαρτόνι. Ἐθυμόσουν τὴν παληὰ παράδοσι τῆς Κυανῆς Ἀκτῆς, τὸν καιρὸ τοῦ βασιλέως Ἐδουάρδου: γαλλικὴ ὑπηρεσία προσαρμοσμένη στὶς ἀνάγκες τῶν καλῆς ποιότητος Ἄγγλων. Αὐτὸ βέβαια δὲν ἀπέκλειε τὴν ὕπαρξιν κακοτέχνων ζωγραφιῶν ὅπως ἐκεῖνο τὸ πορτραῖτο τοῦ κ. Θεοδωρῆ καί, ἐπάνω ἀπὸ τὰ κεφάλια, ἐκείνη ἡ τζαμαρία ποὺ θύμιζε προαστειακὴν ἔπαυλιν τῆς Δύσεως, περὶ τὰ 1880. Οἱ τοῖχοι ὅμως ἦσαν σκεπασμένοι μὲ στερεὸ ἀκαζοὺ καὶ ἡ εὐρύχωρες πολυθρόνες ἐχώνοντο μέσα σὲ παχεῖς τάπητας».

Κατὰ τὸ τέλος τοῦ ἀπογεύματος, τὸ θέαμα ἦτο καταπληκτικόν. Εἰς τοὺς φαρδεῖς καναπέδες, εἰς τὰς καθέδρας μὲ τὸ ὑψηλὸν ἐρεισίνωτον, ἕνας ὁλόκληρος λαὸς ἐφλυαροῦσεν. Ἄκουες ἑλληνικά, γαλλικά, γερμανικά, ἀγγλικά, ἰταλικά. Ὡραῖες γυναῖκες ἐσχημάτιζαν ἀνθοδέσμην κοντὰ στὴν πόρτα τοῦ μπάρ· πολιτικοὶ ἐκουβέντιαζαν· περιηγηταὶ ἔγραφαν ταχυδρομικὰ δελτάρια. Ἐδέχοντο ἐπισκέψεις, παρέθετον τέϊα, ἐκανόνιζαν ἐμπορικὲς δουλειές, ἔκαμναν παρουσιάσεις· καὶ στὶς γωνιὲς ὑπῆρχαν ζευγάρια ἀφωσιωμένα μόνον εἰς τὰ συναισθήματά των. Εἰς τὸ βάθος, πόρτες ἄνοιγαν πρὸς ἄλλα σαλόνια ἔρημα, διὰ τῶν ὁποίων ἔφθανε κανεὶς εἰς πλατεῖς διαδρόμους καὶ εἰς τοὺς ἀχανεῖς ἐκείνους κοιτῶνας, τῶν ὁποίων τὰ παράθυρα ἄνοιγαν πρὸς τὸ κιγκλίδωμα ποὺ ἐδρασκέλισεν ὁ κομμουνιστὴς Μπούτρος διὰ νὰ καταφύγῃ εἰς τὸ δωμάτιον τῆς Μαργῶ Σαντορίνι. Ἀλλὰ ἡ σκηνογραφία αὐτὴ δὲν εἶναι παρὰ μία ἀνάμνησις. Συνιστῶ τὸ βιβλίον τοῦ κ. Ντριὲ λὰ Ροσὲλ εἰς τοὺς περιέργους διὰ τὴν γεωγραφίαν τῶν πόλεων. Μαρτυρεῖ τὸ παρελθόν: τὸ περασμένο καλοκαῖρι, τὸ ἱστορικὸν αὐτὸ χώλ κατηδαφίσθη.

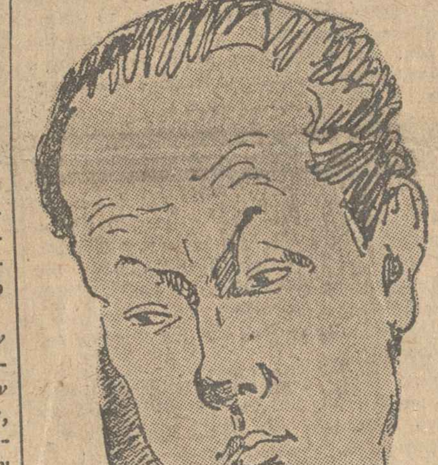

Ὁ κ. Ντριὲ Λὰ Ροσέλ, ὁ συγγραφεὺς τοῦ δημοσιευομένου εἰς τὴν «Πρωΐαν» μυθιστορήματος «Μιὰ γυναῖκα στὸ παράθυρό της».

Ἡ πλατεῖα τοῦ Συντάγματος εἶναι τὸ κέντρον τῆς ἀθηναϊκῆς ζωῆς. Εἰς τὴν ἄνω γωνίαν ἀρχίζει ἡ λεωφόρος Κηφισίας, ἡ ὁποία φέρει πρὸς τὴν ἐξοχήν. Εἶναι ἡ ἀριστοκρατικὴ ὁδός. Σπίτια, ἐνίοτε μεγαλειώδη, διαδέχονται ἄλληλα μέσα σὲ κήπους. Ἓν ἀπὸ τὰ μέγαρα αὐτὰ εἶναι ἡ γαλλικὴ πρεσβεία, ἡ ὁποία περιγράφεται εἰς ἓν ἄλλο πρόσφατον βιβλίον: «Ἡ Ἀθηνᾶ μὲ κάλτσες μεταξωτές», τοῦ κ. Αὐγούστου Ροδοκανάκη. Παριστάμεθα μάλιστα καὶ εἰς ἑσπερίδα: «Ἑκατέρωθεν τῆς μεγάλης κλίμακος, λακέδες μὲ γαλανὴν λιβρέαν, περισκελίδα κόκκινην, ἄσπρες μεταξωτὲς κάλτσες. Ἀλλὰ οἱ βαρκάρηδες τοῦ Πειραιῶς, μὲ τὶς παλληκαρίσιες μουστάκες των, στενοχωροῦνται ὑπὸ τὴν μεγαλοπρεπῆ αὐτὴν περιβολὴν καὶ πολλὲς μεταξωτὲς κάλτσες παρουσιάζουν ἑλικοειδεῖς πτυχώσεις.... Ἡ τουαλέττες τῶν γυναικῶν, τὰ κοσμήματα, τὰ ἀρώματα προσδίδουν εἰς τὴν γαλλικὴν πρεσβείαν τὴν ὄψιν ἀριστοκρατικοῦ καζίνου. Ἡ ἐπίπλωσις, διαφόρων ρυθμῶν ἐπιτείνει αὐτὴν τὴν ἀπροσωπότητα».

(Ἡ συνέχεια εἰς τὴν 6ην σελίδα)

Ὅσοι θέλετε νὰ λάβετε δωρεὰν τὸ βιβλίον τοῦ κ. Ντριὼ

Ὁ Βασιλεὺς Κωνσταντῖνος

κρατεῖτε καθημερινῶς τὰ δελτία τῆς "Πρωΐας„ τὰ σημειούμενα δι' ἐρυθρᾶς γραμμῆς.

ΛΟΓΙΑ ΣΟΦΙΑΣ

Ο ΑΪΝΣΤΑΪΝ ΟΜΙΛΕΙ....

ΕΠΙΣΤΗΜΗ ΚΑΙ ΠΟΛΙΤΙΚΗ.—ΓΝΩΣΙΣ ΚΑΙ ΕΥΤΥΧΙΑ.—Ο ΕΡΩΤΕΥΜΕΝΟΣ ΚΑΙ Ο ΕΠΙΣΤΗΜΩΝ.—ΩΦΕΛΕΙ Η ΜΑΘΗΣΙΣ;—ΑΜΦΙΒΟΛΙΑΙ

ΦΙΛΙΚΑΙ ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΕΙΣ

Ὅταν ἤρχισεν ἐν Παρισίοις τὰς ἐργασίας της ἡ Ἐπιτροπὴ τῆς πνευματικῆς συνεργασίας τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν, παρευρέθησαν εἰς τὴν πρώτην συνεδρίασιν πολλαὶ διάσημοι προσωπικότητες ὅλων τῶν χωρῶν. Μεταξὺ αὐτῶν εὑρίσκετο καὶ ἕνας ἄνθρωπος μὲ φοβισμένην καὶ μετριόφρονα ἐμφάνισιν, τοῦ ὁποίου τὸ πρόσωπον εἶχε τὴν ἁπλῆν καὶ ἀφελῆ ἔκφρασιν παιδιοῦ. Ὁ ἄνθρωπος αὐτὸς ἦτο ὁ μεγαλοφυὴς μαθηματικὸς Ἀϊνστάϊν, ὁ ἱδρυτὴς τῆς θεωρίας τῆς σχετικότητος. Ὅλοι ἤθελαν νὰ τὸν ἴδουν, καὶ νὰ πληροφορηθοῦν κάτι περὶ τῆς ζωῆς του, νὰ τὸν παρατηρήσουν εἰς τὰς καθημερινὰς ἐκδηλώσεις του, ἀνεξάρτητα ἀπὸ τὰ πνευματικὰ προβλήματα καὶ τὰς θεωρίας, ποὺ τὸν ἀπασχολοῦν, καὶ ποὺ δυσκόλως τὰς ἀντιλαμβάνεται ἕνα κοινὸ ἀνθρώπινο μυαλό. Ἐφαντάζοντο, ὅτι θὰ ἠκολούθει καὶ αὐτὸς τὸ παράδειγμα τῶν περισσοτέρων διασήμων ἀνδρῶν, οἱ ὁποῖοι, ὅταν πηγαίνουν εἰς τὸ Παρίσι, ἐκφράζουν τὰς ἀντιλήψεις των ἐπὶ παντὸς εἴδους ζητημάτων, ἀκόμη καὶ ἐντελῶς ἀσχέτων πρὸς τὴν εἰδικότητά των. Ἀλλ' ὁ Ἀϊνστάϊν δὲν ὡμίλησε. Ὑπῆρξεν ἀδύνατον νὰ τὸν πλησιάσουν οἱ δημοσιογράφοι. Ὅταν τὸν ἐζητοῦσαν εἰς τὸ ξενοδοχεῖον του, ἐδίδετο ἡ στερεότυπος ἀπάντησις: «Ὁ καθηγητὴς Ἀϊνστάϊν ἐξῆλθε». Ἐν τούτοις, ἕνα πρωΐ, κατώρθωσε νὰ τὸν συναντήσῃ ἕνας παλαιὸς μαθητής του, δημοσιογράφος σήμερον, καὶ ὁ Ἀϊνστάϊν τὸν ἐκάλεσε νὰ προγευματίσουν μαζὶ εἰς τὸ μικρὸ καφενεδάκι τοῦ ἱστορικοῦ Παλαὶ Ρουαγιάλ. Συνεπείᾳ τούτου ὑπῆρξε καὶ δημοσιευθῇ ἡ συνομιλία του εἰς ὅλα τὰ εὐρωπαϊκὰ φύλλα.

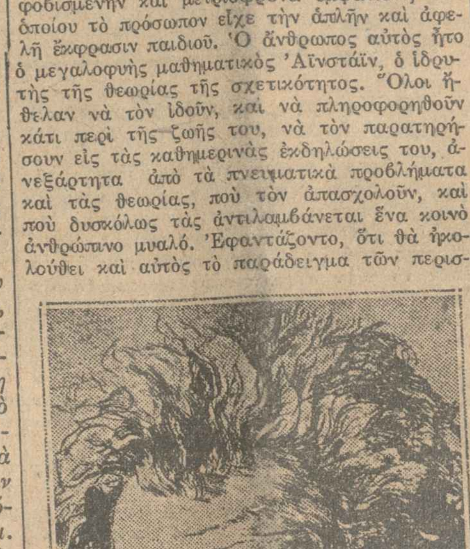

Ὁ κ. Ἀϊνστάϊν

— Ἡ ἵδρυσις τοῦ Ἰνστιτούτου πνευματικῆς συνεργασίας, εἶπεν ὁ Ἀϊνστάϊν, ἔχει συμπτωματικὸν χαρακτῆρα. Ἀποδεικνύει, ὅτι καὶ ἐδῶ, εἰς τὸ Παρίσι, καὶ ἐκεῖθεν τοῦ Ρήνου, ἀντελήφθησαν ὅλοι ὅτι εἶνε ἀνάγκη νὰ καλλιεργοῦν φιλικὰς μεταξύ των σχέσεις. Βεβαίως, τὸ Ἰνστιτοῦτον αὐτὸ θεωρεῖται ὡς κέντρον καθαρῶς πνευματικόν, ἔχει ἐν τούτοις καὶ τὴν πολιτικὴν σημασίαν του. Διότι ἡ πνευματικὴ πρόοδος καθορίζεται ὑπὸ τῆς πολιτικῆς. Τὸ νὰ ὑποστηρίζῃ κανεὶς τὸ ἐναντίον, εἶνε ὡς νὰ ἵσταται τυφλὸς πρὸ τῆς πραγματικότητος. Ἡ πνευματικὴ παραγωγὴ δὲν ἔχει καμμίαν ἐπίδρασιν ἐπὶ τῆς πολιτικῆς. Αἱ κυριαρχικαὶ ὁρμαί της πηγάζουν ἀπὸ οἰκονομικὰ συμφέροντα, ἐξεγέρσεις, πάθη. Τριάντα τοῖς ἑκατὸν ἀπὸ τὰ πρῶτα, καὶ ἑβδομῆντα τοῖς ἑκατὸν ἀπὸ τὰ ἄλλα.

— Ἀλλὰ ποίαν ἐπίδρασιν ἔχει ἡ ἐπιστήμη ἐπὶ τῆς τύχης τῶν ἐθνῶν;

— Ἀπολύτως καμμίαν. Ἡ ἐπιστήμη δὲν διευθύνει. Ὅσον ἀφορᾷ ἐξ ἄλλου τὴν ὠφελιμότητά της, ὀρθὸν εἶνε νὰ μὴν ἀποδίδωμεν καὶ μεγάλην σημασίαν εἰς αὐτήν. Ἡ ἐπιστήμη δὲν σκοτίζεται, ἂν εἶνε τυχὸν ὠφέλιμος, κατὰ τὴν συνήθη πρακτικὴν ἔννοιαν. Τὸ ζήτημα, ἂν εἶνε ἡ ἐπιστήμη εὐλογία ἢ κατάρα διὰ τὴν ἀνθρωπότητα, συνεζητήθη πολλάκις, ἀλλὰ δὲν ἐδόθη μέχρι τοῦδε ὁριστικὴ ἐπ' αὐτοῦ ἀπάντησις. Γεγονὸς εἶνε τοῦτο: ὅτι τὰ ἔθνη ἠμποροῦν νὰ ὑφίστανται καὶ ἄνευ αὐτῆς. Ἡ Ἰαπωνία, ἐπὶ παραδείγματι, προώδευεν θαυμάσια, ἐπὶ αἰῶνας ὁλοκλήρους, ἄνευ ἐπιστήμης. Ἡ ἀφοσίωσις τοῦ ἐπιστήμονος εἰς τὴν ἐπιστήμην του ὁμοιάζει πάρα πολὺ μὲ τὸ πάθος ἑνὸς ἐρωτευμένου διὰ τὴν γυναῖκα ποὺ ἀγαπᾷ. Γεννᾶται ποτὲ ζήτημα, ἂν εἶνε ἢ ὄχι ὠφέλιμον νὰ ἐρωτευθῇ κανεὶς ἕνα νόστιμο κορίτσι; Ὄχι, βέβαια. Τὸ ἴδιο συμβαίνει καὶ μὲ τὸν ἔρωτα τῆς ἐπιστήμης. Ὅταν δὲν εἶνε κανεὶς στὰ γερὰ ἐρωτευμένος μὲ τὴν ἐπιστήμην, ἀδύνατον νὰ γίνῃ καλὸς μελετητής.

— Ὁ ἔρως αὐτὸς φέρνει τάχα εὐτυχίαν;

— Στὸ ἐρώτημα αὐτὸ δὲν εἶνε δυνατὸν ν' ἀποκριθῶ γενικῶς. Τὸ μόνον ποὺ ἠμπορῶ νὰ πῶ, εἶνε ὅτι ἐμένα τοὐλάχιστον μὲ κατέστησεν εὐτυχῆ. Τοῦτο δὲν σημαίνει ὅμως, ὅτι δὲν ἐνδιαφέρομαι τυχὸν διὰ τὴν καθαρῶς ἀνθρωπίνην πλευρὰν τῆς ζωῆς, δι' οἰκογενειακὰ ζητήματα καὶ τὰ τοιαῦτα. Ἐν τούτοις παραδέχομαι, ὅτι ὡρισμένα ἐνδιαφέροντα ἀπαιτοῦν προνομιακὴν θέσιν εἰς τὴν ζωήν μας, καὶ εἰς αὐτὰ ἀνήκει ἡ ἐπιστήμη. Εἶνε ἀνάγκη νὰ θυσιάσῃ κανεὶς χάριν αὐτῆς πολλὰ ἄλλα πράγματα.

— Τὸ ἴδιο συμβαίνει καὶ μὲ τὴν τέχνην καὶ τὴν λογοτεχνίαν;

— Ἡ τέχνη εἶνε κάτι ἄλλο.

— Στέκεται ψηλότερα; Κάμνει τοὺς ἀνθρώπους εὐτυχεστέρους; Εἶνε καλυτέρα ἀπὸ ἠθικῆς ἀπόψεως;

— Ὄχι ἐντελῶς. Ἡ ἠθικὴ καὶ μόνον δὲν παρέχει ἀξίαν εἰς τὴν τέχνην. Ὑπάρχει ἀληθινὴ τέχνη, ἡ ὁποία εἶνε ἠθική, καὶ ἀληθινὴ τέχνη, ποὺ δὲν εἶνε. Πιστεύω ὅμως, ὅτι τὴν κυριωτέραν εὐχαρίστησιν εἰς τὴν τέχνην τὴν ἔχει ὁ καλλιτέχνης. Ὑψώνει τὴν ἀπόλαυσιν τῆς ζωῆς του.

— Ὁ ἐπιστήμων εἶνε πράγματι εὐτυχέστερος ἀπὸ τὸν ἀμαθῆ;

— Δὲν τὸ φρονῶ. Ὁ ἐπιστήμων βασανίζεται ἀδιάκοπα ἀπὸ ἀμφιβολίας, αἱ ὁποῖαι εἶνε ἄγνωστοι εἰς τὸ ἀμόρφωτον ἄτομον.

— Κι περὶ τῆς θεωρίας σας;

— Φοβοῦμαι ὅτι εἶνε κάπως δύσκολον νὰ ἐξηγήσω τί σκέπτομαι περὶ αὐτῆς.

— Ἔχετε τυχὸν καὶ περὶ αὐτῆς ἀμφιβολίας;

— Ὄχι ἀκριβῶς, πρέπει ὅμως νὰ ἔχῃ κανεὶς ὑπ' ὄψιν, ὅτι εἰς κάθε ἐργασίαν καθὼς καὶ εἰς τὰ ἀποτελέσματά της δύνανται νὰ εἰσχωρήσουν πλάναι. Καὶ τότε πρέπει νὰ ἀρχίζῃ κανεὶς ἀδιάκοπα τὴν ἐργασίαν του πάλιν ἀπ' ἀρχῆς. Ἠμπορεῖ κανεὶς νὰ ἔχῃ μίαν ἰδέαν, ἡ ὁποία νὰ εἶναι ὀρθὴ ἐν τῷ συνόλῳ της, εἰς τὰς λεπτομερείας της ὅμως νὰ ὑπάρχουν σφάλματα. Εἶναι σὰν ἕνα χαλί, ποὺ στὸ φάσιμό του ὑπάρχει κάποιο λάθος. Πρέπει διὰ τοῦτο νὰ κατασκευασθῇ ὁ τάπης ἐκ νέου; Ὄχι, ἀλλ' ἂν πρόκειται νὰ γίνῃ νέο χαλὶ ἐπάνω εἰς τὸ ἴδιο σχέδιο, πρέπει νὰ καταβληθῇ φροντὶς ὅπως ἀποφευχθῇ τὸ ἐλάττωμα ἐκεῖνο. Καὶ νὰ συνεχίζεται ἀκολούθως ἔτσι ἡ ἐργασία, ὥστε νὰ κατασκευασθῇ ἕνα τέλειο καλλιτέχνημα, ὅσον εἶναι δηλαδὴ δυνατὸν νὰ ὑπάρξῃ τελειότης εἰς ἀνθρώπινα δημιουργήματα. Ἡ ἐπανάληψις παρέχει μεγαλυτέραν ἀσφάλειαν καὶ στερεότητα. Ὅ,τι ἦταν πετυχημένο εἰς τὸ πρῶτο φάσιμο, τὸ διατηροῦμε καὶ κατόπιν. Τοῦτο ἐννοεῖτε εἰκόθεν, γιατὶ εἶναι καλό,—ὅπως κ' ἡ ἀλήθεια, ἡ ὁποία δὲν ἔχει ἀνάγκην ὑπερασπιστῶν, ἀφοῦ ὑπερασπίζεται μόνη της. Ἀλλ' ἂν δὲν εἶναι ἀνάγκη νὰ ὑπερασπίζωμε τὴν ἀλήθεια, εἶναι ἐξ ἄλλου καθῆκον μας νὰ τὴν μεταδίδωμεν εἰς τοὺς ἄλλους, νὰ τὴν διαδίδωμεν, νὰ τὴν δείχνουμε εἰς ἐκείνους ποὺ τὴ ζητοῦν, ἀλλὰ δὲν κατορθώνουν νὰ τὴν εὕρουν.

—Σᾶς ἀρέσει τὸ καθηγητικὸν ἐπάγγελμα;

—Ναί, εἰς τὰ σχολεῖα τῆς Μέσης Ἐκπαιδεύσεως, ἢ καὶ εἰς τὰ τῆς Ἀνωτέρας. Πάντως ἐκεῖ, ὅπου ὁ δάσκαλος γνωρίζει προσωπικὰ τοὺς μαθητάς του. Δὲν μὲ εὐχαριστεῖ ὅμως καθόλου νὰ κάμνω διαλέξεις ἐνώπιον ἀγνώστου ἀκροατηρίου. Ὅταν ἔχῃ νὰ κάμῃ κανεὶς μὲ πλῆθος πολύ, χάνει πλέον τὸ συναίσθημα τῆς ἐπαφῆς του μὲ τοὺς ἀνθρώπους, πρὸς τοὺς ὁποίους ὁμιλεῖ.

Ὅταν ἐτελείωσε τὸ πρόγευμα, ὁ καθηγητὴς καὶ ὁ συνοδός του ἐπροχώρησαν εἰς τὴν αὐλὴν τοῦ Παλαὶ Ρουαγιάλ.

—Ποῦ εἶναι ἡ ἔξοδος; ἠρώτησεν ὁ Ἀϊνστάϊν. Δὲν καταφέρνω νὰ τὴν βρῶ ποτέ. Πολύπλοκο μέρος τοῦτο, ὅπου δὲν προσανατολίζομ' εὔκολα.

Σχετικότης! Ἡ ἔξοδος μιᾶς αὐλῆς εἶνε περίπλοκον σχετικῶς πρόβλημα, δι' ἕνα ἄνθρωπον, ὁ ὁποῖος κατέστρωσε τὴν πολυπλοκωτέραν ἐπιστημονικὴν θεωρίαν τῆς ἐποχῆς μας, καὶ ἔλυσε προβλήματα τοῦ σύμπαντος.

ΕΔΟΥΑΡΔΟΥ ΝΤΡΙΩ

Ο ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ

(ΘΡΥΛΟΣ ΚΑΙ ΙΣΤΟΡΙΑ)

«Ἕνας Βασιλεὺς Ἕλλην, τίποτε ἄλλο ἀπὸ Ἕλλην»
(Ἐλ. Βενιζέλος πρὸς Ρ. Πουανκαρὲ)

Δὲν εἶνε ἀτιμωτικὸν νὰ εἶνε κανεὶς μὲ τὸ μέρος τῶν Ἑλλήνων, οἱ ὁποῖοι, τὸ κάτω-κάτω, δὲν φέρουν ὅλοι τὸ ὄνομα Κωνσταντῖνος.

Κατὰ τὰ μέσα τοῦ μηνὸς Αὐγούστου, ἀναγγέλλεται ἡ σύγκλησις διασκέψεως ἐν Βενετίᾳ· πρόκειται νὰ σταλοῦν προσκλήσεις.

Ἦτο τὸ σύνθημα διὰ τὸν Μουσταφᾶ Κεμάλ.

Ὁ Ἑλληνικὸς στρατὸς εἶνε μειωμένος λόγῳ τῆς ἀποστολῆς μεραρχιῶν εἰς Θράκην.

Τὴν 13 Αὐγούστου ἐκσπᾷ ἡ Κεμαλικὴ ἐπίθεσις.

Ἀνοίγεται ρῆγμα εἰς τὸ Ἑλληνικὸν μέτωπον, πρὸς τὸ Ἀφιὸν-Καραχισσάρ. Ἀμέσως καταστροφή. Κατηγορήθησαν διάφοροι ἀνώτεροι ἀξιωματικοί. Ἂς παρακολουθήσωμεν μόνον τὰ γεγονότα: συγγράφομεν ἱστορίαν, δὲν συντάσσομεν κατηγορητήριον.

Οἱ Τοῦρκοι, ἀπὸ τῆς 14ης μέχρι τῆς 16ης Αὐγούστου ἐξεμεταλλεύθησαν εὐρέως τὴν ἐπιτυχίαν των, εἰς τὰς μάχας τοῦ Τουμλοῦ Μπουνάρ καὶ τῆς Κιουταχείας. Ἐνήργησαν τὴν καταδίωξιν μὲ πολυάριθμον ἱππικόν, διὰ Ἄκ-Χισσάρ, Μπαλικεσέρ, Προύσης πρὸς τὴν Σμύρνην.

Πᾶσα ἀντίστασις μετ' οὐ πολὺ ἔπαυσεν. Οἱ Τοῦρκοι συνέλαβον χιλιάδας αἰχμαλώτων. Κατάρρευσις, ἐξουθένωσις τοῦ Ἑλληνικοῦ στρατοῦ. Μερικὰ λείψανά του κατέφυγον εἰς Μυτιλήνην καὶ τὴν Χίον ὑπὸ τὴν προστασίαν τοῦ στόλου. Εἶναι περίεργον ὅτι αὐτὰ μόνον εἶχον διατηρήσει κάποιο ὁμοίωμα ὀργανώσεως. Προμελέτη διὰ κάποιο ἄλλο ἔργον;

Καὶ τώρα οἱ ἀθῶοι; Ὁ πληθυσμός; Οἱ Χριστιανοὶ τῆς Μικρᾶς Ἀσίας;

Ποῖος θὰ περιγράψῃ τὰς φρικαλέας σκηνάς; Ἑκατοντάδες χιλιάδων δυστυχῶν ὑπάρξεων, ἰδίως γυναῖκες, παιδιά, γέροι, ἐσφάγησαν ἐν μέσῳ αἰσχίστων θηριωδιῶν. Ἑκατοντάδες χιλιάδων ἄλλων, πλέον τοῦ ἑνὸς ἑκατομμυρίου, ἐδιώχθησαν, ἐσπρώχθησαν διὰ τοῦ ξίφους καὶ διὰ τοῦ ροπάλου, ὡς ἀγέλη πρὸς τὴν ἀκτήν. Ἑκατοντάδες πλοίων τοὺς περισυνέλεξαν τάχιστα.

Ἡ Σμύρνη κατελήφθη ὑπὸ τῶν Τούρκων τὴν 8 Σεπτεμβρίου. Ἦτο ἡ ἑορτὴ τῶν γενεθλίων τῆς Θεοτόκου.

Μεταξὺ τῶν τόσων θυμάτων, ὁ Μητροπολίτης Χρυσόστομος ἐσφαγιάσθη καὶ διεσύρθη ὅπως ὁ Πατριάρχης Κωνσταντινουπόλεως Γρηγόριος Ε' τὸ Πάσχα τοῦ 1821, τοῦ ὁποίου τὰ ὀστᾶ εἶνε θαμμένα ἐντὸς τῆς Μητροπόλεως τῶν Ἀθηνῶν. Ὁ Μητροπολίτης Χρυσόστομος ἀπήχθη ἐκ τῆς οἰκίας του, ἐσύρθη εἰς τὸν δρόμον —ἀφοῦ, χλευαστικῶς τὸν ἐνέδυσαν μὲ μίαν μπλοῦζαν κουρέως— ἐρρίφθη κατὰ γῆς, ἐξεσχίσθη, κατεκερματίσθη. Παρευρίσκοντο ἐκεῖ στρατιῶται τῶν Συμμάχων· εἶχον διαταγὴν νὰ μὴ ἐπέμβουν.

Χιλιάδες δυστυχῶν ὑπάρξεων στοιβαγμέναι κατὰ μῆκος τῆς παραλίας ἐρρίφθησαν εἰς τὴν θάλασσαν· εἰς ἀρκετὸν μῆκος ἑκατοντάδες πτωμάτων εἶχον γεμίσει τὴν θάλασσαν, ὥστε νὰ δύναταί τις νὰ βαδίσῃ ἐπ' αὐτῶν καὶ οἱ Τοῦρκοι ὅσους ἐπέπλεον ἀκόμη τοὺς ἀπετελείωνον μὲ μαχαίρας καὶ ξύλα.

Μετὰ πέντε ἡμέρας, τὴν 13ην Σεπτεμβρίου, ἐξερράγη ἡ πυρκαϊά. Ἐντὸς ὀλίγων ὡρῶν ἡ Ἑλληνικὴ συνοικία, ἡ ἀρμενικὴ καὶ ἡ γαλλικὴ συνοικία κατεστράφησαν. Ἡ τουρκικὴ συνοικία διεσώθη. Πηγαίνετε νὰ ἰδῆτε. Ὑπεστηρίχθη ἐν τούτοις εἰς μερικοὺς κύκλους —τόσον εἶναι σαπισμένη ἐκ τῶν προκαταλήψεων ἡ οἰκτρὰ αὐτὴ ἱστορία— ὅτι ἡ Σμύρνη ἐπυρπολήθη ὑπὸ Ἑλλήνων, διὰ νὰ ἐκδικηθοῦν διότι τὴν ἔχανον. Δὲν ἐξήγουν ὅμως οἱ ὑποστηρίζοντες ταῦτα, πῶς διεσώθη ἡ τουρκικὴ κατὰ προτίμησιν συνοικία.

Εὑρέθησαν πολλοὶ Χριστιανοὶ νὰ χαροῦν διὰ τὴν ἑλληνικὴν καταστροφήν. Εἶναι βέβαιον ὅτι εἰς τὸ ζήτημα τοῦτο, ὅστις εἶναι μὲ τὸ μέρος τῶν Τούρκων δὲν δύναται νὰ εἶνε μὲ τὸ μέρος τῶν Ἑλλήνων. Ἐπιτρέπεται ὅμως νὰ μὴ εἶναι κανεὶς μὲ τὸ μέρος τῶν Τούρκων, τὴν στιγμὴν καθ' ἣν τεσσαρακονταετεῖς μεθοδικαὶ σφαγαὶ καταλήγουν εἰς ἐξόντωσιν καὶ τῶν τελευταίων Χριστιανῶν.

Καὶ δὲν εἶναι ἀτιμωτικὸν νὰ εἶναι κανεὶς μὲ τὸ μέρος τῶν Ἑλλήνων, οἱ ὁποῖοι, τὸ κάτω-κάτω, δὲν φέρουν ὅλοι τὸ ὄνομα Κωνσταντῖνος.

Θὰ μὲ κατηγορήσουν ὅτι δὲν εἶμαι ἀμερόληπτος. Δὲν θὰ μὲ κατηγόρουν ἂν ἤμην μὲ τὸ μέρος τῶν Τούρκων. Λέγω τὰ ἀδιαμφισβήτητα γεγονότα. Ἀλλὰ ἐπειδὴ εἶμαι ἱστορικὸς δὲν εἶμαι ὀλιγώτερον ἄνθρωπος, καὶ δὲν σημαίνει ὅτι δὲν ἔχω τὸ δικαίωμα νὰ συγκινοῦμαι.

Ὁ Βασιλεὺς Κωνσταντῖνος μετὰ τοῦ Διαδόχου Γεωργίου, μεταβαίνουν ἐπ' αὐτοκινήτου πρὸς ἐπιθεώρησιν τῶν μαχητῶν τοῦ μετώπου.

Ἄλλως τε ἂς προσπαθήσωμεν νὰ ἐξαρθῶμεν πρὸς στιγμὴν ὑπεράνω τῶν ἀθλιοτήτων καὶ τῶν χαμερπειῶν τούτων. Ἂς κοιτάξωμεν τὴν ἱστορίαν τῶν ἐξαγομένων τοῦ αἱματηροῦ τούτου δράματος.

Ἰδοὺ λοιπὸν ὅτι δὲν ὑπάρχουν ἑλληνικὰ στρατεύματα ἐν Μικρᾷ Ἀσίᾳ. Καὶ μάλιστα δὲν ὑπάρχουν καὶ Ἕλληνες. Ἡ Ἑλληνικὴ φυλὴ ἐξηφανίσθη ἐκεῖθεν μετὰ διαμονὴν τριάντα-σαράντα αἰώνων. Ὅσοι ἔμενον, περισσότεροι τοῦ ἑνὸς ἑκατομμυρίου, ἐρρίφθησαν ἐπὶ τῆς Εὐρώπης, ἀπεδόθησαν εἰς τὴν Εὐρώπην. Ἀκόμη καὶ ἡ τουρκικὴ κατάκτησις, κατὰ τὸν ΙΕ' αἰῶνα δὲν ὑπῆρξε τοιαύτη καταστροφή.

Ἱδρύσαμεν τότε ἐν Παρισίοις, μίαν ἐπιτροπὴν ἀμέσου βοηθείας ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ καρδιναλίου Ντυμπουά. Ἀλλὰ δὲν ἠδυνήθημεν νὰ κάμωμεν μεγάλα πράγματα. Ἔπρεπε νὰ ἐπέμβῃ ἡ Κοινωνία τῶν Ἐθνῶν.

Εἶδον, μετὰ τρία ἔτη, τὴν Σμύρνην εἰς ἐρείπια, τὴν Σμύρνην νεκράν. Εἶδον τὴν Κωνσταντινούπολιν: τί καταστροφή! Εἶδον, πέριξ τῶν Ἀθηνῶν, τὰ χωρία τῶν προσφύγων· εἶδον τοὺς δυστυχεῖς τῶν ὁποίων τὰ βλέμματα διετήρησαν τὴν ἔκφρονα φρίκην τῶν ὅσων ὑπέστησαν.

Μία δυστυχὴς νέα, τῶν περιχώρων τῆς Σμύρνης, δὲν ἠδυνήθη νὰ φθάσῃ εἰς τὸν λιμένα· ἐκρύβη ἐντὸς δάσους· ἐκεῖ ἀνεκαλύφθη, κατεδιώχθη ὡς θήραμα. Προσβληθεῖσα ὑπὸ ἑνὸς Τούρκου ληστοῦ, τὸν ἐστραγγάλισεν. Ἔζησε μερικὰς ἡμέρας μὲ ρίζας δένδρων καὶ σκώληκας. Ἀπὸ βράχου εἰς βράχον ἔφθασεν εἰς τὴν παραλίαν καὶ ἐσώθη ὑπὸ ἑνὸς ἑλληνικοῦ πλοίου. Εὑρίσκεται εἰς τὰς Ἀθήνας τώρα. Πηγαίνετε νὰ τὴν ἰδῆτε.

Δυστυχισμένη εἰκὼν τῆς Ἰωνίας.

ΑΥΡΙΟΝ: Ἡ Ἐπανάστασις τοῦ 1922. Ἡ παραίτησις καὶ ἡ ἀναχώρησις τοῦ Βασιλέως Κωνσταντίνου.

Ἀπὸ τῆς Κυριακῆς
30 Μαρτίου εἰς τὴν
"Πρωΐαν„

Πρίγκηπος
Νιεμίνιωφ

Ἀναμνήσεις
ἑνὸς
Διπλωμάτου

ΕΙΣ ΤΟ ΠΕΡΙΘΩΡΙΟΝ ΤΩΝ ΓΕΓΟΝΟΤΩΝ

Εἰς τὸ Λονδῖνον ἤρχισε νὰ ἐπικρατῇ ὁλοὲν μία σκέψις, ἡ ὁποία φαίνεται νὰ κατακτᾷ ταχέως ἔδαφος. Ἡ Ναυτικὴ Διάσκεψις, ὡς γνωστόν, κινδυνεύει σοβαρώτατα ν' ἀποτύχῃ ὁλοσχερῶς λόγῳ τῆς στάσεως τῆς Γαλλίας καὶ τῆς ἀποφυγῆς τῆς Ἰταλίας ὅπως ἐκθέσῃ σαφῶς τὰς ἀπόψεις της. Ἡ ἀπεγνωσμένη προσπάθεια τοῦ Ἄγγλου πρωθυπουργοῦ ὅπως περισώσῃ ὅ,τι ἦτο δυνατὸν νὰ περισωθῇ προσέκρουσεν εἰς ἀνυπέρβλητα ἐμπόδια. Οἱ Γάλλοι κορυφαῖοι ἀντιπρόσωποι ἀνεχώρησαν ἐκ Λονδίνου, ὁ δὲ κ. Μουσσολίνι ἐντέλλεται εἰς τοὺς ἐκεῖ ἀντιπροσώπους του ἐμμονὴν εἰς τὴν ἀρνητικὴν μέχρι τοῦδε στάσιν των.

Κατόπιν τούτων οἱ Ἄγγλοι καὶ οἱ Ἀμερικανοί, οἱ ὁποῖοι ἔσχον τὴν πρωτοβουλίαν τῆς συγκλήσεως τῆς Ναυτικῆς Διασκέψεως, διηρωτήθησαν διατὶ ἆρά γε θὰ ἔπρεπε νὰ ἐξαναγκασθοῦν καὶ αὐτοὶ νὰ φύγουν ἀπὸ τὴν Διάσκεψιν ἄπρακτοι, ἐφ' ὅσον μάλιστα αἱ ἀπόψεις των προσηγγισαν σημαντικῶς μὲ τὰς τῆς Ἰαπωνίας. Καὶ ἡ ἰδέα περὶ τῆς συνομολογήσεως ἑνὸς τριμεροῦς ναυτικοῦ Συμφώνου καλλιεργεῖται ἤδη κατὰ τρόπον παρέχοντα βασίμους ἐλπίδας περὶ τῆς πραγματοποιήσεώς του. Εἶνε περιττὸν νὰ προστεθῇ ὅτι ὅλοι οἱ πραγματικοὶ φίλοι τῆς εἰρήνης, οἱ ἀηδιάσαντες ἐκ τῆς ἐκδηλώσεως ἐν Λονδίνῳ καταδικασμένων ἀπὸ τὴν παγκοσμίαν συνείδησιν προπολεμικῶν ἀντιλήψεων, θὰ ἐπικροτήσουν τὴν συνομολόγησιν τοιούτου τριμεροῦς συμφώνου μεταξὺ τῶν τριῶν μεγίστων ναυτικῶν Δυνάμεων τοῦ κόσμου. Θὰ ἦτο τοῦτο μία πρέπουσα ἀπάντησις εἰς τὰς ἐπιδειχθείσας δυστροπίας καὶ θὰ ἔθετε τὰς Δυνάμεις, ἄνευ τῶν ὁποίων θὰ συνωμολογεῖτο τὸ Σύμφωνον, ἔναντι τῆς διεθνοῦς Δημοσίας Γνώμης ὑπὸ τὸ ἁρμόζον φῶς.

Ο ΚΛΗΡΟΣ ΜΑΣ ΕΝ ΑΜΕΡΙΚΗ

Ἡ ἀνάθεσις ἐκ μέρους τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου εἰς τὸν Μητροπολίτην Κορινθίας Δαμασκηνὸν τῆς ἐντολῆς ὅπως μεταβῇ εἰς τὰς Ἡνωμένας Πολιτείας ὡς Ἔξαρχος τοῦ πρώτου θρόνου τῆς Ὀρθοδοξίας διὰ νὰ ἐπιφέρῃ τὴν τακτοποίησιν τοῦ ἐκεῖ δημιουργηθέντος ἐκκλησιαστικοῦ ζητήματος, παρέχει χρηστὰς ἐλπίδας ὅτι θὰ τερματισθῇ ταχέως καὶ κατὰ τὸν καλύτερον δυνατὸν τρόπον μία κατάστασις ὀδυνηρά, ἀπὸ τὴν ὁποίαν πάσχει ἀπὸ καιροῦ ὁ ἐν Ἀμερικῇ Ὀρθόδοξος Ἑλληνισμός. Ἡ κατάστασις αὐτή, ὑποβιβάζουσα εἰς τὰ ὄμματα τῶν Ἀμερικανῶν τὸ γόητρον τοῦ Ἑλληνικοῦ κλήρου, παρέσχεν ἀφορμὴν ἐπανειλημμένως εἰς ἐπέμβασιν τῆς δικαστικῆς ἀρχῆς. Καὶ τὸ θρησκευτικὸν αἴσθημα, ἀλλὰ καὶ ἡ ἐθνικὴ ἀξιοπρέπεια τῶν ξενιτευμένων ὁμογενῶν ὑπέφερον μεγάλως ἐκ τούτων. Ὁ Μητροπολίτης Κορινθίας εἶνε ἱεράρχης συνετός, ὀργανωτικός, ἐκτάκτου θελήσεως, ἰσχυροῦ χαρακτῆρος καὶ ἀναμφισβητήτου ἠθικῆς ἐπιβολῆς. Ἡ ἐκλογὴ τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου δὲν ἠδύνατο νὰ εἶνε καλυτέρα.

ΜΙΑ ΡΙΖΙΚΗ ΛΥΣΙΣ

Εἶπε λοιπὸν καὶ ἐλάλησεν ὁ νεοφώτιστος πατὴρ τοῦ Ἔθνους κ. Εὐστράτιος Κουλουμβάκης, τὸν ὁποῖον ὁ κ. πρωθυπουργὸς ἐχαρακτήρισεν ὡς τὸ «δυστυχέστερον εὐτύχημα» τῆς Δημοκρατίας: —«Θέλετε οἰκονομίας; Νὰ παύσωμεν ὅλας τὰς γυναῖκας-ὑπαλλήλους διότι παρενοχλοῦν καὶ τοὺς ἄρρενας ὑπαλλήλους εἰς τὴν ἐργασίαν των».

Καὶ τί εἴδους παρενοχλήσεις κάμνουν οἱ θηλυκοὶ ὑπάλληλοι εἰς τοὺς ἄρρενας, ὁ κ. ἐξ Οἰτύλου πολιτευτὴς δὲν ηὐδόκησε νὰ καθορίσῃ, πρὸς μεγάλην θλῖψιν ρηξικελεύθων πατέρων τῶν ὁποίων ὅλαι αἱ αἰσθήσεις εἶχον συγκεντρωθῆ εἰς τὴν ἀκοήν, χάριν τοῦ ῥήτορος. Διατὶ ὅμως νὰ προτείνῃ τόσον σκληρὰν λύσιν ὁ κ. Κουλουμβάκης; Ἂν εἶνε πραγματικῶς κεκηρυγμένος ὑπὲρ τῶν ριζικῶν μέτρων θὰ ἔπρεπε νὰ προτείνῃ κάτι ἀποτελεσματικώτερον καὶ εὐαγγελικώτερον. «Εἰ δὲ ὁ ὀφθαλμός σου σὲ σκανδαλίζει, ἔκβαλε αὐτόν», εἶπεν ὁ Κύριος. Διατὶ λοιπὸν νὰ ἐκβάλωμεν τὰς γυναῖκας ὑπαλλήλους ποὺ δὲν πταίουν ἐπὶ τέλους εἰς τίποτε διὰ τὴν αὐχμηρότητα τῶν δημοσίων γραφείων, τῶν ὁποίων τὸ μοναδικὸν τοὐλάχιστον στόλισμα καὶ χαρά, ἠμπορεῖ νὰ παραμείνῃ, τὸ γυναικεῖον μειδίαμα καὶ ὁ πολιτισμὸς τῆς θηλυκῆς χαρᾶς;

Ο ΧΕΙΡΟΤΕΡΟΣ ΤΡΟΠΟΣ

Οἱ κρατούμενοι εἰς τὰς φυλακὰς κατάδικοι καὶ ὑπόδικοι ἐκήρυξαν τὴν ἀπεργίαν τῆς πείνης. Καὶ οἱ μὲν ὑπόδικοι ἔχουν ἀπολύτως δίκαιον παραπονούμενοι διὰ τὴν βραδύτητα τῆς ἐκδικάσεως τῶν ὑποθέσεών των. Ὅσον διὰ τοὺς καταδίκους ἀναγνωρίζομεν ὅτι καὶ μεταξὺ αὐτῶν εἶνε οἱ ἄξιοι συμπαθοῦς προσοχῆς. Ἀλλ' ἀπὸ τοῦ σημείου τούτου μέχρι τοῦ νὰ προσφεύγουν εἰς τὸ ἐκβιαστικὸν μέτρον τῆς ἀπεργίας τῆς πείνης ὑπάρχει ἀπόστασις μεγίστη. Ἡ ἐν λόγῳ ἀπεργία ἐπιχειρεῖται ὡς μέτρον ἐκβιαστικὸν κατὰ τοῦ Κράτους. Τοῦτο δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ τὸ δεχθῇ. Ἂν κάθε κακοῦργος, μόλις ὡδηγεῖτο εἰς τὴν φυλακήν, μετὰ τὴν καταδίκην του, ἐπεχείρει τὴν ἀπεργίαν τῆς πείνης, ὀρθὸν θὰ ἦτο ν' ἀφεθῇ ἐλεύθερος εἰς τὴν ἀπόφασίν του ταύτην. Ἀλλὰ καὶ εἰς τὴν παροῦσαν περίπτωσιν, ἂν οἱ ὑπόδικοι καὶ κατάδικοι τοῦ Παλαιοῦ Στρατῶνος ἀπεφάσισαν νὰ μὴ φάγουν πλέον τίποτε μέχρι θανάτου.

ΑΠΟ ΠΡΩΪΑΣ ΕΙΣ ΠΡΩΪΑΝ

ὀρθὸν εἶνε, νομίζομεν, ν' ἀφεθοῦν εἰς τὴν ἀπόφασίν των. Μετά τινας ἡμέρας θὰ μετανοήσουν καὶ θὰ πεισθοῦν ὅτι δὲν εἶνε ἡ ἀπεργία τῆς πείνης ὁ καλύτερος τρόπος διὰ νὰ ὑπογραμμίσουν τὴν αἴτησιν ἀναστολῆς τῆς ποινῆς των.

Ο ΛΟΓΟΣ ΤΟΥ κ. ΒΕΝΙΖΕΛΟΥ

Ὁ κ. Πρωθυπουργὸς δὲν ἐπέτρεψε νὰ δοθῇ εἰς τὸν Τύπον οὔτε μικρὰ περίληψις τοῦ χθεσινοῦ του λόγου εἰς τὴν Βουλήν, κατὰ τὴν συζήτησιν τοῦ προϋπολογισμοῦ, διὰ νὰ ἐξασφαλίσῃ τὴν δημοσίευσιν ὁλοκλήρου τῆς ἀγορεύσεως τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν εἰς τὰς σημερινὰς ἐφημερίδας. Καὶ ὁ μὲν κ. Βενιζέλος ἐλογάριασε χωρὶς τὸν ξενοδόχον, δηλαδὴ τοὺς πρακτικογράφους τῶν ἐφημερίδων, οἱ ὁποῖοι δίδουν σήμερον μίαν περίληψιν καὶ τοῦ λόγου του, παραλλήλως πρὸς τὴν ἀγόρευσιν τοῦ κ. Μαρῆ. Ἀλλ' εἶνε περίεργος, τοὐλάχιστον, ἡ ἀντίληψις αὐτὴ ὅτι αἱ ἐφημερίδες ἠμποροῦν νὰ περιμένουν διὰ νὰ φέρουν εἰς τὴν δημοσιότητα τὴν σπουδαιοτέραν κοινοβουλευτικὴν ἀγόρευσιν τῆς τρεχούσης νομοθετικῆς συνόδου, ὅπως πρέπει νὰ εἶνε ἡ ἀγόρευσις τοῦ Πρωθυπουργοῦ τῆς χώρας —ἀδιαφόρως ἂν ὁ χθεσινὸς λόγος τοῦ κ. Βενιζέλου δὲν ἀξίζει τὸν χαρακτηρισμόν.

ΕΝΑΣ ΞΙΦΙΣΜΟΣ

Ὁ κ. Ζαβιτσιάνος, ἀπαντῶν εἰς τὸν κ. Βενιζέλον, ὁ ὁποῖος ἐχρησιμοποίησεν ἔναντι αὐτοῦ τόνον νουθετικόν, ἔκαμε μίαν παρατήρησιν, τὴν δύναμιν τῆς ὁποίας ἀσφαλῶς θὰ ᾐσθάνθη πᾶν ἄλλο ἢ εὐχαρίστως ὁ ὀξὺς κ. Πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως: τοῦ παρετήρησεν ὅτι ὁ ἀξιῶν νὰ δίδῃ συμβουλὰς πρέπει νὰ ἔχῃ ὁ ἴδιος ψυχικὴν γαλήνην καὶ ἠρεμίαν. Καί, ἂν χαρακτηρίζῃ τι τὸν κ. Βενιζέλον, εἶνε ἡ ἔλλειψις καὶ τῶν δύο εἰς τὰς συζητήσεις—καὶ ἐκτὸς τῶν συζητήσεων, διότι τὸ πρωτεῦον χαρακτηριστικόν του εἶνε τὸ εὐερέθιστον καὶ ἡ ἀδυναμία τῆς ἐπιβολῆς ἐπὶ τοῦ θυμικοῦ του—τῆς ἐπιβολῆς ἐκείνης, ἡ ὁποία ἀποτελεῖ τὸ γνώρισμα μιᾶς καλλιεργημένης προσωπικότητος. Καὶ ὁ κ. Βενιζέλος εἶνε ἐκτάκτως εὔθικτος εἰς παρατηρήσεις, τῶν ὁποίων ἐνδομύχως ἀναγνωρίζει τὴν ὀρθότητα.

ΘΛΙΒΕΡΟΝ ΘΕΑΜΑ

Χθὲς τὸ ἀπόγευμα ὁ συρμὸς τοῦ σιδηροδρόμου Ἀθηνῶν — Πειραιῶς διέκοψε τὴν πορείαν του ὀλίγον πρὸ τῆς σήραγγος εἰς τὸ Μοναστηράκι διὰ νὰ παραληφθῇ τὸ πτῶμα ἀνδρὸς κείμενον ἐπὶ τῶν ἠλεκτροφόρων ῥάβδων εἰς τὸ μέσον περίπου τῆς σήραγγος. Σταθμάρχαι, ὑποσταθμάρχαι, ὑπάλληλοι, ἰατροὶ καὶ χωροφύλακες μετέβησαν ἐπὶ τοῦ τόπου τοῦ δυστυχήματος ἢ τῆς αὐτοκτονίας καὶ δι' ἀχθοφόρου μετέφερον ἐπὶ φορείου τὸ πτῶμα τοῦ δυστυχοῦς ἐκείνου ἠλεκτροπλήκτου, αἱματωμένον, συσπειρωμένον, ἀπαίσιον τὴν θέαν. Τὸ πτῶμα ἐτοποθετήθη εἰς τὴν σκευοφόρον τῆς ἀμέσως ἀκολουθούσης ἁμαξοστοιχίας καὶ ἔμεινεν ἐκτεθειμένον, ἀκάλυπτον καὶ τραγικὸν τὴν ὄψιν μέχρις Ἀθηνῶν. Εἰς τὸν σταθμόν, ἐν μέσῳ ὅλου τοῦ κόσμου, οἱ ἀχθοφόροι παρέλαβον τὸ φορεῖον καὶ ἀκάλυπτον τὸ πτῶμα συνοδευόμενον ὑπὸ δύο ἀστυφυλάκων μετεφέρθη εἰς τὴν Πολυκλινικήν. Τόσον ἦτο θλιβερὸν τὸ θέαμα ἐκείνου τοῦ συσπειρωμένου πτώματος, ὥστε εἷς συγκινήθη καὶ ἔρριψεν ἐπ' αὐτοῦ δέσμην χαρτίνων παλαιῶν διαφημίσεων, τὰς ὁποίας συνέλεξεν εἰς μίαν καμπὴν τοῦ δρόμου. Τόσον πρωτογόνως εἴμεθα ὠργανωμένοι καὶ τόσην στοιχειώδη ἀντίληψιν δὲν ἔχουν τόσοι καὶ τόσοι ἁρμόδιοι ποὺ ἔλαβον τὰ μέτρα τῆς παραλαβῆς ἑνὸς πτώματος ἀπὸ τὰς ἠλεκτροφόρους γραμμὰς τοῦ σιδηροδρόμου.

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΗ ΠΡΟΧΕΙΡΟΤΗΣ

Ὁ νόμος περὶ μετατάξεως ἀξιωματικῶν ἐκ τῶν ἄλλων ὅπλων εἰς τὴν ἀεροπορίαν, ὁρίζει ὅριον ἡλικίας ἀνώτατον 25 ἐτῶν καὶ διὰ τοὺς προερχομένους ἐκ τοῦ Σχολείου Εὐελπίδων καὶ διὰ τοὺς προερχομένους ἐκ τοῦ σχολείου ὑπαξιωματικῶν. Ἀλλ' ὅπως πλεῖστοι ἑλληνικοὶ νόμοι, κατὰ τὸν ἴδιον τρόπον καὶ ὁ ὡς ἄνω νόμος συγκρούεται μὲ τὴν ξηρὰν λογικὴν τῶν ἀριθμῶν. Διότι οἱ μὲν εὐέλπιδες ἀσφαλῶς εἰς ἡλικίαν 25 ἐτῶν εἶνε ἀξιωματικοί, οἱ τῆς σχολῆς τῶν ὑπαξιωματικῶν ὅμως, ἂν κανεὶς λάβῃ ὑπ' ὄψει του ὅτι εἰσέρχονται εἰς τὴν σχολὴν μετὰ τριετῆ στρατιωτικὴν ὑπηρεσίαν, ὅτι ἡ φοίτησις εἶνε τριετὴς καὶ ὅτι ὅταν κατατάσσωνται εἰς τὸν στρατὸν εἶνε εἴκοσι ἐτῶν, περὶ τὸν εἰκοσιὲξ ἐτῶν θὰ εἶνε ἀξιωματικοὶ καὶ ἑπομένως οἱ ἐκ τοῦ σχολείου τῶν ὑπαξιωματικῶν προερχόμενοι ἀξιωματικοί, χάνουν τελείως τὸ δικαίωμα τῆς μετατάξεως καὶ ὁ νόμος ὁμιλῶν περὶ αὐτῶν, τίποτε ἄλλο δὲν προδίδει ἀπὸ τὴν προχειρότητα μὲ τὴν ὁποίαν ἐσυντάχθη ὁ συντάκτης του. Ἠμπορεῖ νομίζομεν νὰ διορθωθῇ τὸ κακὸν μὲ μίαν προσθήκην δύο ἐτῶν εἰς τὸ ἀνώτατον ὅριον ἡλικίας, διὰ νὰ πράγματα νὰ ἐναρμονισθοῦν πάλιν μὲ τὴν λογικὴν καὶ μὲ τὴν σοβαρότητα.

ΣΠΛΕΝΤΙΤ
ΑΠΟ ΑΥΡΙΟΝ ΔΕΥΤΕΡΑΝ
Ο ΑΦΘΑΣΤΟΣ ΚΩΜΙΚΟΣ
ΜΠΟΥΣΤΕΡ ΚΗΤΟΝ
εἰς τὴν τελευταίαν του ἐφετεινὴν ἐπιτυχίαν
Ο ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΙΣΤΗΣ
Ἔργον ποὺ θὰ παρακολουθήσουν ὅλοι ὅσοι θελήσουν νὰ περάσουν
ΔΥΟ ΩΡΕΣ ΜΕΓΑΛΗΣ ΕΥΘΥΜΙΑΣ
ΝΕΑ ΕΠΙΚΑΙΡΑ ΜΕΤΡΟ
ΚΑΙ
ΠΛΟΥΣΙΟΝ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΒΑΡΙΕΤΕ
ΟΥΔΕΜΙΑ ΑΥΞΗΣΙΣ ΤΙΜΩΝ

"Ἐάν,"

Δὲν ξέρω ἐὰν ἔλειπε τὸ «ἐὰν» ποῦ θὰ ἐβασίζετο ἡ γυναικεία λογική!...

Τὸ «ἐὰν» αὐτὸ εἶνε αἰτιολογικόν, εἶνε δικαιολογητικόν, καὶ ἐν πάσῃ περιπτώσει εἶνε τὸ ἅπαντον τῆς γυναικείας λογικῆς, ὅπλον καὶ θώραξ μαζί, ἐπὶ τοῦ ὁποίου θραύεται κάθε ἄλλη ἀντιλογία.

—Ἐὰν ἐπήγαινες ἐκεῖ ποὺ σοῦ εἶπα, θὰ κατάφερνες νὰ συναντήσῃς τὸν Γιῶργο...

—Μὰ δὲν ἦταν ἐκεῖ!... Μᾶς τὸ εἶπεν ὁ ἴδιος...

—Δὲν τὸ ξέρεις!... Ἐὰν ἐπήγαινες, ἴσως θὰ ἦταν!...

—Καὶ ἐὰν ἦταν; Ἐὰν τὸν ἔβλεπα;

—Ἐὰν τὸν ἔβλεπες προσωπικῶς, δὲν θὰ μποροῦσε νὰ σοῦ ἀρνηθῇ τὴν μικρὴ ἐκείνη χάρι...

—Καὶ ἐὰν δὲν μποροῦσε;

—Ἐὰν τὸν ἔβλεπες καὶ ἐὰν δὲν μποροῦσε, πιθανὸν νὰ μποροῦσε νὰ σοῦ συστήσῃ κανένα φίλο του... Ἐὰν δὲν κάνῃ κανεὶς ὅ,τι πρέπει, δὲν πρέπει ὕστερα νὰ τὰ βάζῃ μὲ τοὺς ἄλλους... Ἐὰν ὅταν γνωριστήκαμε δὲν σὲ ἄκουα, καὶ ἐὰν δὲν μοῦ ἔλεγες ὅλα ἐκεῖνα τὰ ὡραῖα σου λόγια —μάτια μου!—, ἐὰν δὲν ἔκανα τὴν κουταμάρα νὰ σὲ πιστεύω, τώρα δὲν θὰ ἐκτυποῦσα τὸ κεφάλι μου!... Εἶσαι ἀνίκανος νὰ κάνῃς τὴν παραμικρότερη δουλειά!... Ἐὰν δὲν βάλω ἐγὼ τὸ χέρι μου δὲν γίνεται τίποτε!...

—Δοκίμασε!... Ἀφοῦ, ἐγώ, βλέπεις, δὲν τὰ καταφέρνω...

—Καὶ βέβαια θὰ ἐδοκίμαζα, ἐὰν δὲν ἤμουν γυναῖκα!... Εἶνε μερικὰ πράγματα, ποὺ δὲν ταιριάζουν... Ὤ! ἐὰν ἦσουν ἄντρας μὲ σοβαρότητα, δὲν θὰ ἤμην ὑποχρεωμένη νὰ σὲ δασκαλεύω ἐγὼ τί πρέπει νὰ κάνῃς!...

Ἐάν!... Ἐάν!... Πόσα «ἐάν», ἐνὸς δὲ ἔστι χρεία... Ἐὰν ἐφηρμόζετο μερικὲς φορὲς ἡ ρωσσικὴ ἔνδειξις τρυφερότητος πρὸς τὶς κυρίες, πόσα λιγώτερα «ἐάν» θὰ ἀκούγονταν κάθε μέρα!...

Γ. ΑΝΝΙΝΟΣ

Διαλέξεις

Σήμερον ὥραν 11 π.μ. εἰς τὸ Δημοτικὸν Θέατρον τοῦ Πειραιῶς θὰ γίνῃ διάλεξις παρὰ τῆς κ. Μαρίας Σβώλου μὲ θέμα: «Ἡ γυναικεία ψῆφος καὶ ἡ σημασία της διὰ τὴν γυναῖκα καὶ τὴν κοινωνίαν». Εἰσήγησιν θὰ κάμῃ ἡ δὶς Βογιᾶ. Ἡ διάλεξις ὀργανοῦται ἀπὸ τὸν Σύλλογον πρὸς προστασίαν τῆς ἐργάτιδος καὶ ἄλλα σωματεῖα τοῦ Πειραιῶς. Εἴσοδος ἐλευθέρα.

— Αὔριον 6—7 μ.μ. θὰ ὁμιλήσῃ ἡ κ. Ζωὴ Φράγκου εἰς τὴν αἴθουσαν Κοργιαλένιου, ὁδὸς Ἀκαδημίας 46 μὲ θέμα: «Ἡ σημερινὴ ἠθικὴ κρίσις, ἡ σύγχυσις ἡ ὁποία ἐπικρατεῖ. Ποῖα τὰ αἴτια. Ποῦ θὰ στηριχθῶμεν διὰ νὰ προχωρήσωμεν εἰς τὴν ζωήν». Κατόπιν 7—8 μ.μ. θὰ ὁμιλήσῃ ὁ ἰατρὸς κ. Ἀπόστολος Δοξιάδης, Πρόεδρος τοῦ Πατριωτικοῦ Ἱδρύματος Προστασίας Παιδιοῦ μὲ θέμα: «Γυναῖκα καὶ βιολογία».

Παιδικὴ παράστασις

Σήμερον ὥραν 10 1)2 π.μ. ἐπαναλαμβάνεται ἡ τόσον ἐπιτυχοῦσα παιδικὴ παράστασις τῆς «Παιδικῆς Ζωῆς», μὲ τὸ αὐτὸ πρόγραμμα καὶ μὲ ἐκτελεστὰς τοὺς αὐτοὺς μικροὺς ἐρασιτέχνας.

ΑΥΡΙΟΝ ΔΕΥΤΕΡΑΝ
Οἱ φίλοι τοῦ κινηματογράφου καὶ τοῦ θεάτρου διὰ πρώτην φορὰν θὰ ἀκούσουν τὴν
ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΩΣ ΟΜΙΛΟΥΣΑΝ ΤΑΙΝΙΑΝ
Μὲ καταπληκτικὴν ἀπόδοσιν
ΤΗΝ
ΠΡΩΤΗΝ ΓΑΛΛΙΚΗΝ ΥΠΕΡΠΑΡΑΓΩΓΗΝ
LA NUIT EST A NOUS
Η ΝΥΚΤΑ ΕΙΝΕ ΔΙΚΗ ΜΑΣ
ΜΕ ΠΡΩΤΑΓΩΝΙΣΤΑΣ
τοὺς διασημοτέρους ἠθοποιοὺς τῆς COMEDIE FRANÇAISE
MARIE BELL
HENRY ROUSSELL
JEAN MURAT
Ἡ πρωταγωνίστρια
Μαρῆ ΜΠΕΛΛ
Τὸ ἔργον θὰ προβληθῇ ἀπὸ αὔριον Δευτέραν εἰς τοὺς δύο Κινηματογράφους
ΤΑΥΤΟΧΡΟΝΩΣ
ΑΤΤΙΚΟΝ-ΙΝΤΕΑΛ

ΑΓΟΡΑΣΑΤΕ ΟΛΟΙ ΤΟΝ
"ΦΑΚΟΝ"
Ἐκπλήξεις. Θαῦμα. Κυκλοφορεῖ τὴν ΤΡΙΤΗΝ 25 Μαρτίου

Τί θὰ ἀκούσωμεν εἰς τὸ ραδιόφωνον σήμερον Κυριακὴν

(Ὥρα Ἀθηναϊκή. — Τὰ δι' ἀστερίσκων σημειούμενα εἶναι τὰ πλέον ἐνδιαφέροντα σημεῖα τοῦ προγράμματος).

* ΒΙΕΝΝΗ (516.3 μ.) 6.10' μ.μ. Κουϊντέττο. 8.25' μ.μ. Μουσικὴ δωματίου. 9.05' μ.μ. «Ὁ Γυναικᾶς», ὀπερέττα εἰς τρεῖς πράξεις, κείμενον τοῦ Λιντάου καὶ μουσικὴ τοῦ Εὔσλερ.

ΜΠΡΑΤΙΣΛΑΒΑ (278.8 μ.) 7μ.μ. «Ἡ περιπέτεια τοῦ Ὄντρυς Γκελέκτας στὴν Μπρατισλάβα», φάρσα τῇ συμπράξει ἠθοποιῶν τοῦ Σλοβακικοῦ Ἐθνικοῦ Θεάτρου. 10 μ.μ. Μουσικὴ χοροῦ.

* ΤΟΥΡΙΝΟ (291 μ.) 8.15' μ.μ. Μικρὰ συναυλία. 9.30' μ.μ. «Μαῦρος πιερρότος» ὀπερέττα εἰς τρεῖς πράξεις τοῦ Χάγιος. Κατόπιν μέχρι τῆς 1 μεσον. μουσικὴ χοροῦ ἐκ τοῦ καφφὲ «Ἀλφιέρι».

ΓΚΛΑ·Ι·ΒΙΤΖ (325 μ.) 8 μ.μ. Εὔθυμη μουσική. 9.30 μ.μ. «Ἡ ἰσπανικὴ μυῖγα» κωμῳδία εἰς τρεῖς πράξεις τοῦ Ἄρνολντ. 11.35 μ.μ. εἰς 1 μεσον. Μουσικὴ χοροῦ.

ΝΕΑΠΟΛΙΣ (331.4 μ.) 6 μ.μ. Καντσονέττες. 10.02' μ.μ. Ἐλαφρὰ μουσική.

* ΤΟΥΛΟΥΖΗ (380.7 μ.) 8 μ.μ. Μουσικὴ χοροῦ. 8.35' μ.μ. Ἀργεντινὴ ὀρχήστρα. 9 μ.μ. Φυσαρμόνικα. 9.30' μ.μ. Καντσονέττες. 10.25' μ.μ. Ὄπερα καὶ ὄπερα - κωμικ. 11 μ.μ. Συναυλία Βιεννέζικης ὀρχήστρας.

ΒΟΥΚΟΥΡΕΣΤΙ (394.2 μ.) 8 μ.μ. Δίσκοι γραμμοφώνου. 9 μ.μ. Τραγοῦδι ὑπὸ κ. Στόρμ. 9.45' μ.μ. Ρεσιτὰλ πιάνου ὑπὸ κυρίας Νεγκοέσκο - Τσερκέζ. 10.15' μ.μ. Ρεσιτὰλ βιολιοῦ ὑπὸ Βίκτωρος Φίλιπ.

* ΒΕΛΙΓΡΑΔΙ (432 μ.) 6.30' μ.μ. Δημοτικὰ ᾄσματα. 9 μ.μ. «Ἀκουαρέλλες ἀπὸ τὸ Σπάλατον», ὀπερέττα ἐκ τοῦ θεάτρου τοῦ Ζάγκρεμπ.

* ΡΩΜΗ (441.2 μ.) 10 μ.μ. Συμφωνικὴ συναυλία μὲ συνθέσεις Βέρδη καὶ Μπετόβεν. «Ἕξη πρόσωπα ζητοῦν ἕνα ραντιό», ραδιοφωνικὴ κωμῳδία εἰς τρεῖς πράξεις τοῦ Νίνι Ἄστε. Κατόπιν συνθέσεις Μανγκιαγκάλλι καὶ Βάγνερ (Τριστάνος καὶ Ἰζόλδη).

ΠΡΑΓΑ (486.2 μ.) 7.05' μ.μ. Τραγούδια. 8 μ.μ. Ἡ ὀρχήστρα πνευστῶν ὀργάνων τοῦ Τσέχικου Κυνηγετικοῦ Συνδέσμου. 9.05' μ.μ. Ἐλαφρὰ μουσική.

ΜΙΛΑΝΟ (500.8 μ.) 7.15' Μικρὰ συναυλία. 9.30' Συναυλία. 12.40 μεσον. Μικρὰ συναυλία.

ΒΟΥΔΑΠΕΣΤΗ (550.5 μ.) 6.35' μ.μ. Ἐλαφρὰ μουσικὴ ὑπὸ ὀρχήστρας. 7 μ.μ. Παιδικὴ χορῳδία. 9.15' μ.μ. Συναυλία τσιγγάνικης ὀρχήστρας ἐκ τοῦ ξενοδ. «Οὐγγαρία».

ΒΑΡΣΟΒΙΑ (1411.8 μ.) 9.15' μ.μ. Βραδυνὴ συναυλία μὲ συνθέσεις Κουρπίνσκι, Σοπέν, Μασσενέ, Σοῦμπερτ, Σοῦμαν, Λίστ. 12 μεσον. Μουσικὴ χοροῦ.

—Τί θὰ ἀκούσωμεν αὔριον Δευτέραν

ΒΙΕΝΝΗ (516.3 μ.) 8.30' μ.μ. Λαϊκὴ συναυλία τῆς ὀρχήστρας Μὰξ Γκάϊγκερ. 9.30' μ.μ. Γιουγκοσλαυϊκὴ βραδυά. Συναυλία μὲ ἐθνικὴ μουσικὴ ἐκ Βελιγραδίου. 11 μ.μ. Βραδυνὴ συναυλία τῆς ὀρχήστρας Γκωντριό.

ΤΟΥΡΙΝΟ (291 μ.) 8.15 μ.μ. Μικρὰ συναυλία. 9.30' μ.μ. Συναυλία πιάνου ὑπὸ Βάντας Λαντόβσκα. 12 μεσον. Μουσικὴ χοροῦ.

* ΓΚΛΑ·Ι·ΒΙΤΖ (253 μ.) 8.05' μ.μ. Βραδυνὴ συναυλία. 9.30' μ.μ. «Σαμψών», ὀρατόριον εἰς τρεῖς πράξεις τοῦ Χαῖντελ.

* ΝΕΑΠΟΛΙΣ (331.4 μ.) 10 μ.μ. «Ἐρνάνης», ὄπερα εἰς τέσσαρας πράξεις τοῦ Βέρδη.

ΤΟΥΛΟΥΖΗ (380.7 μ.) 8.35' μ.μ. Τραγουδιστὰ ταγκό. 9 μ.μ. Καντσονέττες. 9.30' μ.μ. Συμφωνικὴ μοντέρνα ὀρχήστρα. 10.25' μ.μ. Μελῳδίαι. 12 μεσον. Συναυλία ἐκ τοῦ καφφὲ «Σιῶν».

ΒΟΥΚΟΥΡΕΣΤΙ (394.2 μ.) 8 μ.μ. Δίσκοι γραμμοφώνου. 9 μ.μ. Μπετόβεν. 9.45' μ.μ. Εὔθυμη μουσική. 10.15 μ.μ. Τὸ «κουαρτὺορ εἰς μὶ μεῖζον» τοῦ Ντβόρζακ.

ΒΕΛΙΓΡΑΔΙ (432 μ.). 7 μ.μ. «Χορὸς μεταμφιεσμένων», ἠχητικὸ παιγνίδι εἰς μίαν πρᾶξιν τοῦ Σαβουάρ. 7.30' μ.μ. Μεγάλη συναυλία ἐπ' εὐκαιρίᾳ τῆς ἱδρύσεως τοῦ Ραδιοσταθμοῦ τοῦ Βελιγραδίου. 9.30' μ.μ. Γιουγκοσλαβικὴ μουσικὴ βραδυά.

ΡΩΜΗ (441.2 μ.) 6.40 μ.μ. Συναυλία τῆς ὑψιφώνου Μαρίας Ρότα. 10.02' μ.μ. Ναπολιτάνικη μουσικὴ καὶ κωμῳδία.

ΠΡΑΓΑ (486.2 μ.) 9.30' μ.μ. Συναυλία σερβικῶν δημοτικῶν τραγουδιῶν ἐκ Βελιγραδίου.

* ΜΙΛΑΝΟ (500.8 μ.) 8.15' μ.μ. Μικρὰ συναυλία. 9.30' μ.μ. «Ἡ κόρη τοῦ συντάγματος», ὄπερα τοῦ Ντονιζέττι. 12.24' μεσον. Μικρὰ συναυλία.

ΒΟΥΔΑΠΕΣΤΗ (550.5 μ.) 7 μ.μ. Συναυλία τοῦ Οὐγγρικοῦ πεζικοῦ συντάγματος. 9.30' μ.μ. Τὸ αὐτὸ πρόγραμμα τοῦ Βελιγραδίου. Κατόπιν συναυλία τῆς τσιγγάνικης ὀρχήστρας.

ΩΔΕΙΟΝ ΑΘΗΝΩΝ
1871
ΘΕΑΤΡΟΝ ΟΛΥΜΠΙΑ
Σήμερον Κυριακὴν ὥραν 11 π. μ.
ΓΕΝΙΚΗ ΔΟΚΙΜΗ
ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΗΣ ΣΥΝΑΥΛΙΑΣ ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΩΝ
ΤΗΣ ΣΥΜΦΩΝΙΚΗΣ ΟΡΧΗΣΤΡΑΣ ΤΟΥ ΩΔΕΙΟΥ ΑΘΗΝΩΝ
ἡ ὁποία θὰ δοθῇ αὔριον Δευτέραν ὥραν 6.15' μ. μ.
Διευθυντὴς ὀρχήστρας:
ΔΗΜ. ΜΗΤΡΟΠΟΥΛΟΣ
Σολίστ:
Ὁ διάσημος καλλιτέχνης τοῦ πιάνου κ
EGON PETRI
Πέμπτη 27 Μαρτίου ὥραν 6.30' μ. μ
8ον ΤΕΛΕΥΤΑΙΟΝ ΡΕΣΙΤΑΛ
ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ: Bach—Busoni: a) Toccata en Re min. b) Prélude et Fugue en Re maj. Schubert: Die Wanderer Fantaisie. Liszt: 12 Etudes d'exécution transcendante.
Τὰ εἰσιτήρια τῆς Γεν. Δοκιμῆς πρὸς Δρχ. 25, 30, 40, 60, τῆς Συναυλίας πρὸς Δραχ. 30, 50, 60, 80, 100 καὶ τοῦ ρεσιτὰλ πρὸς Δραχ. 20, 20. 40, 60, 80, πωλοῦνται εἰς τὸ Ταμεῖον τοῦ Ὠδείου Ἀθηνῶν καὶ εἰς τὸ θέατρον «ΟΛΥΜΠΙΑ».

ΕΛΕΥΘΕΡΑ ΣΚΗΝΗ
ΑΥΡΙΟΝ ΔΕΥΤΕΡΑΝ
GŒTHE
ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ
ΜΑΡΙΚΑ ΚΟΤΟΠΟΥΛΗ

Ἡ χθεσινὴ παράδοσις τῆς σημαίας εἰς τὸ πρότυπον τάγμα εὐζώνων

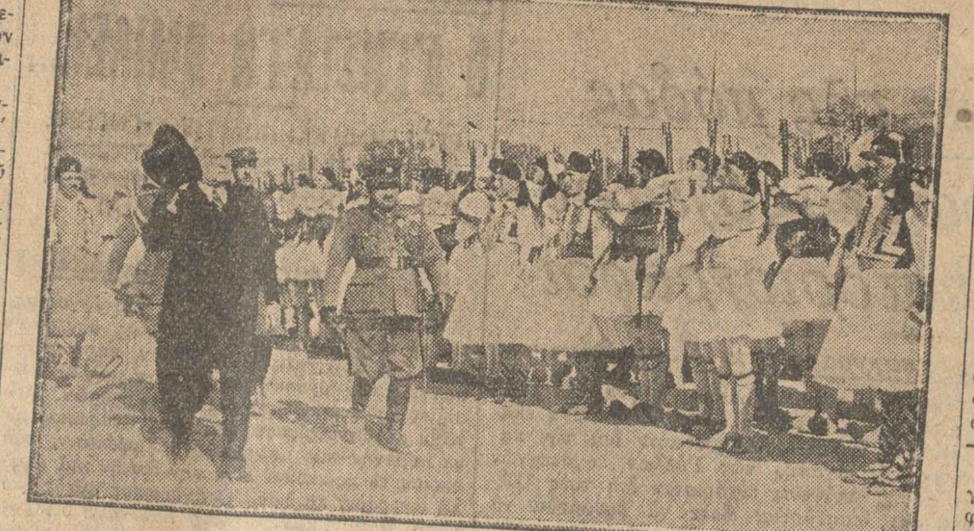

Ὁ Ὑπουργὸς τῶν Στρατιωτικῶν κ. Σοφούλης ἐπιθεωρῶν τὸ πρότυπον Τάγμα Εὐζώνων.

Ἡ χθεσινὴ τελετὴ τῆς παραδόσεως τῆς σημαίας εἰς τὸ νεοσυσταθὲν πρότυπον τάγμα Εὐζώνων, ἦτο κυρίως μία ἐνθουσιαστικὴ ἐπίδειξις λεβεντιᾶς καὶ παλληκαρίστικης κορμοστασιᾶς τῶν ἐπιλέκτων ἀνδρῶν ποὺ ἀποτελοῦν τὸ νέον στρατιωτικὸν τάγμα. Οἱ ἄνδρες εἶχαν παραταχθῆ κατὰ τριάδας εἰς διμοιρίας, μὲ ἐπὶ κεφαλῆς τοὺς ἀξιωματικούς των, τῶν ὁποίων ἡ στολὴ ἐπροκάλεσε γενικὴν τὴν συγκίνησιν. Ἦσαν ζωντανεμμένοι οἱ καπεταναῖοι τοῦ ἀγῶνος μὲ τὴν μακρυάν των φουστανέλλαν καὶ τὴν βυσινιὰν βελούδινην φέρμελην στολισμένην μὲ τὰ χρυσᾶ ποικίλματα, τὰ ὁποῖα δὲν ἔλειπον καὶ ἀπὸ τὶς βελούδινες περικνημίδες. Ἡ σπάθη τῶν εἶχεν ἀντικατασταθῆ μὲ τὶς πάλες τοῦ ἀγῶνος, ὁμοίας μὲ τὰ ἱστορικὰ πλέον κειμήλια ποὺ φυλάσσονται εἰς τὸ Ἐθνολογικὸν Μουσεῖον, καὶ ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ὁποίων κατεσκεύασε ταύτας ἡ Ἐφορεία ὑλικοῦ πολέμου. Οἱ ἀξιωματικοὶ ἔφερον ἐπίσης τὸ μεγάλο φέσι μὲ τὴν μακρυάν του φούνταν καὶ τὰ γαλόνια τοῦ βαθμοῦ των ἐπάνω εἰς τὸ ἑλληνοπρεπὲς αὐτὸ κάλυμμα, ὅπως ἐσυνηθίζετο τότε. Ἡ γραφικότης τῆς στολῆς αὐτῆς μὲ τὴν ὅλην παράστασιν τῶν ἀξιωματικῶν, ἦτο ἀληθῶς συγκινητική. Ἐθύμιζε μίαν ἄλλην ἐποχήν, καὶ πρὸ παντὸς συνεκίνει μὲ τὴν ἀναγέννησιν μιᾶς παραδόσεως ἡ ὁποία ἐκινδύνευε νὰ μείνῃ κλεισμένη εἰς τὰς προθήκας τοῦ Ἐθνολογικοῦ Μουσείου.

Οἱ ἄνδρες παρουσίαζον ἐν τῷ συνόλῳ τὴν ἀσύγκριτον γραφικότητα τῆς στολῆς τοῦ παλληκαριοῦ, μὲ τὴν κοντὴν τῶν φουστανέλλαν, τὴν λευκὴν καὶ καλοκεντημένην των φέρμελην, τὰ πλατειὰ των μανίκια καὶ τὸ νεώτερο φέσι μὲ τὴν εὐκίνητον φούνταν καὶ μὲ τὴν παράστασιν των τῆς ἀληθινῆς ἑλληνικῆς λεβεντιᾶς. Ἀπετέλουν ἐν συνόλῳ σφριγηλῆς εὐγραμμίας καὶ ἀξιοθαυμάστου ἁρμονικότητος. Τὸ νέον αὐτὸ τάγμα, τὸ ὁποῖον πρόκειται νὰ κάμῃ τὴν πρώτην του ἐπίσημον ἐμφάνισιν κατὰ τὸν πανηγυρισμὸν τῆς 25 Μαρτίου, προώρισται ἀσφαλῶς νὰ ἀποσπάσῃ θερμὸν καὶ συγκινημένον τὸν θαυμασμὸν τῶν κατοίκων τῆς πρωτευούσης καὶ τῶν ξένων ποὺ θὰ ἔχουν τὴν εὐκαιρίαν νὰ παρακολουθήσουν τὴν ἐπίδειξίν των.

Κατὰ τὴν χθεσινὴν τελετὴν παρίσταντο ὁ διοικητὴς τοῦ 1ου Σώματος κ. Μανέτας, ὁ ἀρχηγὸς καὶ οἱ ὑπαρχηγοὶ τοῦ Ἐπιτελείου τοῦ στρατοῦ, οἱ ἐπιθεωρηταὶ τῶν διαφόρων ὅπλων καὶ ὑπηρεσιῶν οἱ διοικηταὶ τῶν στρατιωτικῶν μονάδων, στρατιωτικῶν καταστημάτων, ὁ ἀρχηγὸς τῆς Γαλλικῆς ἀποστολῆς μετὰ τῶν μελῶν αὐτῆς, πάντες οἱ στρατιωτικοὶ ἀκόλουθοι τῶν ξένων πρεσβειῶν, πολλαὶ κυρίαι καὶ πλῆθος κόσμου.

Τὴν 4ην μ.μ. ἀφίκετο ὁ κ. ὑπουργὸς τῶν Στρατιωτικῶν, ὅστις ἐπεθεώρησε τὸ παρατεταγμένον τάγμα συνοδευόμενος ὑπὸ τοῦ ἔχοντος τὸ γενικὸν πρόσταγμα συνταγματάρχου κ. Τζανακάκη καὶ τοῦ διοικητοῦ τοῦ τάγματος ταγματάρχου κ. Σακορράφου, ἐνῷ ἡ μουσικὴ ἐπαιάνιζε διάφορα ἐμβατήρια. Μεθ' ὃ ὁ διοικητὴς τοῦ τάγματος ἐτάχθη ἔναντι τοῦ ὑπουργοῦ καὶ τῶν ἐπισήμων. Ὁ κ. Σοφούλης ἀμέσως ἐπέδωκε τὴν σημαίαν εἰς τὸν διοικητὴν προσφωνήσας καταλλήλως. Ἐπίσης ὁ κ. Σακόρραφος ἀπήντησεν εἰς τὴν προσφώνησιν τοῦ κ. ὑπουργοῦ.

Κατόπιν ἤρχισεν ἡ παρέλασις τοῦ τάγματος κατὰ ἐξάδας ὑπὸ τοὺς ἤχους τῆς μουσικῆς αὐτοῦ. Τὸ θέαμα ἦτο γραφικώτατον καὶ ἐνεθουσίασε τοὺς παρευρεθέντας.

Οἱ παρακολουθήσαντες τὴν τελετὴν στρατιωτικοὶ ἀκόλουθοι τῶν ξένων πρεσβειῶν ἐξεφράσθησαν ἐνθουσιωδῶς διὰ τὴν ὅλην παράστασιν τῶν ἀξιωματικῶν καὶ τῶν ἀνδρῶν τοῦ τάγματος.

Ἐκθέσεις

Τὴν προσεχῆ Κυριακὴν ἀνοίγει εἰς τὴν αἴθουσαν τοῦ ξενοδοχείου «Κεντρικὸν» (ὁδὸς Σταδίου), ἡ ἔκθεσις τοῦ ζωγράφου κ. Ἕκτορος Δούκα.

— Ἀπὸ σήμερον ἐκτίθεται εἰς τὴν «Γωνιὰ τῆς Μάννας» (παραπλεύρως θεάτρου «Κεντρικὸν») σειρὰ ἔργων ζωγραφικῆς ἐξ Ἑλληνικῶν καὶ Γαλλικῶν τοπίων, τοῦ καλλιτέχνου κ. Π. Γεωργιάδου.

— Πολὺν κόσμον συγκεντρώνει κάθε μέρα εἰς τὴν αἴθουσαν τοῦ «Παρνασσοῦ» ἡ ἔκθεσις τοῦ ζωγράφου κ. Λουκᾶ Γεραλῆ.

— Ἡ ἔκθεσις τῆς ζωγράφου δ. Μ. Ἀναγνωστοπούλου εἰς τὴν αἴθουσαν Στρατηγοπούλου ἐξακολουθεῖ μετὰ πολλῆς ἐπιτυχίας. Ἐκ τῶν τελευταίων ἀγοραστῶν σημειώνομεν τὰς κυρίας Ἔλλην Καλογερᾶ καὶ Π. Θεοφανοπούλου.

— Εἰς τὴν ἰδίαν αἴθουσαν ἐξαιρετικὴ κίνησις παρατηρεῖται εἰς τὴν ἔκθεσιν τοῦ ζωγράφου Α. Ἀστεριάδη. Ἐκ τῶν ἔργων ἠγόρασαν αἱ κυρίαι Εὔφη Μαραγκοῦ, Ὄλγα Μανουηλίδου, οἱ κ. κ. Ν. Οἰκονομόπουλος, Π. Μανουηλίδης καὶ τὸ Βυζαντινὸν Μουσεῖον δύο θαυμάσια ἀντίγραφα ἀπὸ τὸν Μιστρᾶ. Ἡ ἔκθεσις κλείνει τὸ ἑσπέρας τῆς Τρίτης.

— Ἡ ἔκθεσις τῆς δίδος Μ. Φραντζῆ εἰς τὴν ἰδίαν αἴθουσαν συγκεντρώνει πολὺν κόσμον καθ' ἑκάστην. Ἐκ τῶν τελευταίων ἀγοραστῶν σημειώνομεν τὰς κυρίας Αἰκ. Βάτη, Π. Βουρλούμη, Γ. Τσάτσου, τὰς δ. Μπέμπη, Μηταράκη τοὺς κ.κ. Ι. Δαμαλᾶν καὶ Π. Καραπᾶνον.

Θεατρικὰ

Εἰς τὸ Δημοτικὸν Θέατρον Βόλου δίδει κατ' αὐτὰς τὰς τελευταίας του παραστάσεις ὁ θίασος «Ἑλλήνων Καλλιτεχνῶν». Προχθὲς βράδυ ποὺ ἐπαίζετο ἡ «Ἀνάστασις» τοῦ Τολστόη, πρωταγωνιστούσης τῆς δ. Ἑλένης Παπαδάκη, τὸ θέατρον ἦτο ἀσφικτικῶς πλῆρες ἀπὸ ἐκλεκτὸν κόσμον, ὁ ὁποῖος ἐπευφήμησεν ἐνθουσιωδῶς τὴν καλλιτέχνιδα.

— Σήμερον τὸ ἀπόγευμα παίζεται εἰς τὸ «Κεντρικὸν» τὸ «Ρομάντσο» μὲ τὴν κ. Κυβέλην. Ἡ παράστασις ὀργανοῦται ὑπὸ τοῦ Δραματ. Συλλόγου «Εὐριπίδης» πρὸς τιμὴν τοῦ κ. Γ. Μπούρλου, ὅστις θὰ ὑποδυθῇ τὸν ρόλον τοῦ πάστορος. Τὰ ὀλίγα ἀπομείναντα εἰσιτήρια πωλοῦνται εἰς τὸ ταμεῖον τοῦ θεάτρου.

— Αὔριον ἡ «Ἐλευθέρα Σκηνὴ» θὰ δώσῃ εἰς τὸ θέατρον Κοτοπούλη τὴν τραγῳδίαν τοῦ Γκαῖτε «Ἰφιγένεια» μὲ τὴν κ. Μαρίκα Κοτοπούλη. Παίζουν ἐπίσης οἱ κ.κ. Ροζάν, Γληνός, Μινωτὴς καὶ Γεωργόπουλος.

— Αἱ παραστάσεις τῆς φαντασμαγορικῆς ὀπερέττας «Σατανερί» τοῦ κ. Σακελλαρίδη συνεχίζονται μὲ μεγάλην ἐπιτυχίαν εἰς τὸ «Μοντιάλ».

— Εἰς τὸ θέατρον Παπαϊωάννου παίζεται ἀπὸ προχθὲς ἡ νέα σατυρικὴ ἐπιθεώρησις «Παναθηναϊκή».

Θέατρα

(Ἀπογευματιναί - ἑσπεριναί)

ΚΕΝΤΡΙΚΟΝ. 6 1)2 μ.μ. «Τὸ Ρομάντσο».
ΚΟΤΟΠΟΥΛΗ. (Ἐλευθέρα Σκηνή). «Ἡ σκουριά».
ΜΟΝΤΙΑΛ. «Σατανερί».
ΟΛΥΜΠΙΑ. 11 π. μ. Γενικὴ Δοκιμὴ Συναυλίας Συνδρομητῶν.
ΠΑΠΑ·Ι·ΩΑΝΝΟΥ. «Παναθηναϊκή».
ΤΡΙΑΝΟΝ. «Κική—Κοκό».

Κινηματογράφοι

ΑΠΟΛΛΩΝ. «Τρωϊκὸς πόλεμος».
ΑΤΤΙΚΟΝ (Ὁμιλῶν) «Σὰν ἡ καρδιὰ κτυπᾷ».
ΙΝΤΕΑΛ (Ὁμιλῶν). «Μόνο ἐσένα ἀγάπησα τρελλὰ» εἰς τὴν Γερμανικήν.
ΟΥΦΑ (Ὁμιλῶν), «Ἐρωτικὸν Βάλς» μὲ τὴν Χάρβεϋ καὶ Φρίτς, 3η ἑβδομάς.
ΠΑΝΘΕΟΝ. «Ὁ τσαρλατάνος».
ΣΠΛΕΝΤΙΤ. «Τραγῳδία μιᾶς γυναικός».

Συνοικιακὰ

ΑΘΗΝΑ·Ι·ΚΟΝ. «Φάντασμα τοῦ χωριοῦ».
ΑΡΗΣ. «Δρᾶμα τοῦ Βιντεργκάρτεν».
ΑΧΙΛΛΕΙΟΝ. «Ἡ ζωὴ ποὺ μοῦ ἀνήκει».
ΕΤΟΥΑΛ. «Ἐσχάτη προδοσία».
ΚΟΣΜΟΣ. «Ὡραῖος Μπρουμελ».
ΚΡΥΣΤΑΛ. «Κόλασις» καὶ Μὶς Ἑλλάς.
ΛΟΥΞ. «Ἱστορία πειρατοῦ».
ΠΑΝΟΡΑΜΑ. «Μακριὰ ἀπ' τὸν κόσμο».
ΡΟΖΙΚΛΑΙΡ. «Ἐναέριος ἀπαγωγή».

Πειραιῶς

ΚΑΠΙΤΟΛ. «Ἀρχιδοὺξ τοῦ Μπαλέτου».
ΣΠΛΕΝΤΙΤ. «Δρόμος πρὸς τὴν διαφθοράν».

Συναυλίαι

Ὁ διάσημος μικρὸς βιολιστὴς Βόλφι Σνάϊντερχαν θὰ δώσῃ αὔριον εἰς τὸ «Κεντρικὸν» καὶ ὥραν 6.30' μ.μ. τὸ πρῶτον του ρεσιτάλ. Τὸ πρόγραμμα περιλαμβάνει ἔργα Ἔρνστ, Σαραζάτ, Σοπέν, Μπράμς καὶ Παγκανίνι.

—Σήμερον εἰς τὰ «Ὀλύμπια» ὥραν 11ην π.μ. δίδεται ἡ Γενικὴ Δοκιμὴ τῆς 7ης Συναυλίας Συνδρομητῶν τῆς Συμφωνικῆς Ὀρχήστρας τοῦ Ὠδείου Ἀθηνῶν τῆς διδομένης αὔριον Δευτέραν. Ἡ Ὀρχήστρα ὑπὸ τὸν κ. Μητρόπουλον θὰ ἐκτελέσῃ τὴν 2αν Συμφωνίαν τοῦ Σαὶν-Σάνς, τὴν Συμφωνιέτταν τοῦ κ. Πετύρεκ καὶ τὸ Βάλς τοῦ Ραβέλ. Ἐπίσης ὁ διάσημος βιρτουόζος τοῦ πιάνου Ἔγκον Πέτρι θὰ παίξῃ τὸ 5ον Κοντσέρτο τοῦ Σαὶν-Σάνς.

—Ὁ κ. Πέτρι δίδει τὴν προσεχῆ Πέμπτην τὸ τελευταῖον του ρεσιτὰλ μὲ μίαν «Τοκάτα» καὶ ἕνα πρελούδιο τῶν Μπάχ-Μπουζόνι, τὴν «Φαντασίαν τοῦ Ὁδοιπόρου» καὶ τὰς 12 σπουδάς του.

—Εἰς τὴν συναυλίαν τῆς προσεχοῦς Κυριακῆς 30ῆς Μαρτίου τῆς Ὀρχήστρας τοῦ Ὠδείου Ἀθηνῶν εἰς τὰ «Ὀλύμπια», θὰ ἐκτελεσθῇ διὰ πρώτην φορὰν ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ κ. Μητροπούλου ἡ Συμφωνία εἰς Ντὸ μειζ. τοῦ νέου Ἕλληνος συνθέτου κ. Ἀντιόχου Εὐαγγελάτου.

—Σήμερον ὥρα 7 μ.μ. εἰς τὴν αἴθουσαν τοῦ Ὠδείου τῆς Ἀθηναϊκῆς Μανδολινάτας δίδεται καλλιτεχνικὴ ἐπίδειξις τῶν μαθητῶν καὶ μαθητριῶν της μὲ ἐκλεκτὸν πρόγραμμα, περιλαμβάνον διαφόρους ἐκτελέσεις ἀπὸ μανδολῖνο, βιολί, κιθάραν, πιάνο, τραγοῦδι καὶ ἀπαγγελίαν.

—Εἰς τὸ θέατρον «Ἀλάμπρα» θὰ δοθῇ ἀπόψε ἡ συναυλία τῆς Ρωσσίδος καλλιτέχνιδος τοῦ ᾄσματος (σοπράνο) κυρίας Ἄννας Βάτσκαγια.

Ἄφιξις Ἰταλοῦ καθηγητοῦ

Φιλοξενεῖται ἐν τῇ πόλει μας ὁ κ. Λουΐτζι Βάλλι διακεκριμένος Ἰταλὸς καθηγητὴς τῆς Φιλοσοφίας, ἔξοχος μελετητὴς τῶν ἔργων τοῦ Δάντε καὶ τῆς ξένης φιλολογίας, βαθὺς γνώστης τῆς Ἑλληνικῆς ἱστορίας καὶ τοῦ Ἑλληνικοῦ πολιτισμοῦ.

Κατόπιν προσκλήσεως τοῦ ἐνταῦθα Συλλόγου «Ὁ Παρνασσός» ὁ κ. Βάλλι θὰ κάμῃ μίαν διάλεξιν τὴν 26ην Μαρτίου, εἰς τὰς 6 1)2 μ.μ. ἐπὶ τοῦ θέματος: «Ἡ δισχιλιετηρὶς τοῦ Βιργιλίου». Θέμα λίαν ἐνδιαφέρον καὶ ἐπίκαιρον, δεδομένου ὅτι κατὰ τὸ τρέχον ἔτος συμπίπτει, ὡς γνωστόν, ἡ δισχιλιετηρὶς τοῦ μεγάλου ποιητοῦ ὅστις, συνδεόμενος μὲ τὸν ὁμηρικὸν κύκλον, σημειώνει ἕνα ἀποφασιστικὸν σταθμὸν τοῦ Ἑλληνο-λατινικοῦ πολιτισμοῦ.

Μία μελέτη περὶ τοῦ Χριστοῦ

Εἰς τὸ κυκλοφοροῦν 225 τεῦχος αὐτῆς —τὸ τελευταῖον τοῦ ΙΒ' τόμου — ἡ «Μεγάλη Ἑλληνικὴ Ἐγκυκλοπαιδεία» δημοσιεύει ἄρθρα περὶ τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ εἰς τὴν Ἱστορίαν, τὴν Παράδοσιν, τὴν Ἐκκλησίαν, τὸ Δόγμα, τὴν Φιλοσοφίαν, τὴν Κοινωνιολογίαν, τὴν Ποίησιν, τὴν Τέχνην. Τὰ γράφουν οἱ καθηγηταὶ κ.κ. Δυοβουνιώτης, Λούβαρις, Μπρατσιώτης, οἱ κ.κ. Ξυγγόπουλος, Παναγιωτόπουλος, Τρεμπέλας, ἐξαντλοῦντες λεξικογραφικῶς τὸ θέμα ἀπὸ πάσης ἀπόψεως εἰς 72 σελίδας βιβλίου μὲ 7 εἰκονογραφικὰ ὁλοσέλιδα. Τὸ ἴδιον τεῦχος περιέχει καὶ πολλὰ ἄρθρα σημασίας, ὅπως τὰ περὶ Ἰησουϊτῶν, Ἰθάκης, Ἰκαρίας, ἰκτέρου, ἱλαρᾶς, «Ἰλιάδος» καὶ 430 ἄλλα τὰ ἀπὸ τῆς λ. Ἱερουσαλὴμ μέχρι τῆς λ. Ἰλισός, μὲ 112 εἰκόνας, χάρτας καὶ σχεδιάσματα.

Τὸ Ἑλληνικὸν φιλμ

Χθὲς τὸ ἀπόγευμα ἐγένετο εἰς τὸ παρὰ τὸ Γουδὶ πεδίον ἀσκήσεων ἡ λῆψις τῶν στρατιωτικῶν σκηνῶν τῆς νέας ἑλληνικῆς ταινίας «Γιὰ τὴν ἀγάπη της», τῆς ὁποίας ἡ πρώτη δίδεται τὴν προσεχῆ ἑβδομάδα μὲ ἠθοποιοὺς τῆς «Ἐλευθέρας Σκηνῆς». Μία πλήρης πυροβολαρχία ὑπὸ τὸν λοχαγὸν κ. Π. Μεταξᾶν, δύο ἴλαι ἱππικοῦ καὶ ἱκανὰ τμήματα πεζικοῦ ὑπὸ τὴν ἐποπτείαν τοῦ ἐπιτελάρχου τοῦ Σχολείου Ἐφαρμογῆς ἀντισυνταγματάρχου κ. Καραμπελα, ἐξετέλεσαν διαφόρους φάσεις πολεμικῶν ἐπιχειρήσεων. Πρέπει νὰ σημειωθῇ ὅτι εἶνε ἡ πρώτη ἑλληνικὴ ταινία εἰς τὴν ὁποίαν ἐμφανίζονται στρατιωτικαὶ σκηναί, ληφθεῖσαι εἰδικῶς δι' αὐτὴν μὲ τὴν συμμετοχὴν τῶν ἠθοποιῶν.

Ἀθλητισμὸς

—Οἱ σημερινοὶ ποδοσφαιρικοὶ ἀγῶνες

Διὰ τὸ ποδοσφαιρικὸν πρωτάθλημα Ἀθηνῶν θὰ γίνουν σήμερον τὸ ἀπόγευμα δύο συναντήσεις. Εἰς τὸ γήπεδον τοῦ «Παναθηναϊκοῦ» θὰ συναντηθῇ ἡ «Ἕνωσις Κωνσταντινουπόλεως» μὲ τὸν «Ἀπόλλωνα» καὶ εἰς τὸ γήπεδον τοῦ «Ἀπόλλωνος» ὁ «Παναθηναϊκὸς» μὲ τὸν «Ἀθηναϊκόν». Ἡ «Ἕνωσις Κωνσταντινουπόλεως» εἰς τὴν α' σειρὰν ἐνίκησε τὸν «Ἀπόλλωνα».

Θὰ γίνουν ἐπίσης σήμερον αἱ συναντήσεις β' καὶ γ' κατηγορίας, συμφώνως πρὸς τὸ πρόγραμμα τῆς Ἑνώσεως Ἀθηνῶν.

—«Ὀλυμπιακὸς»—«Ἐθνικὸς»

Εἰς τὸ Ποδηλατοδρόμιον τοῦ Νέου Φαλήρου θὰ γίνῃ σήμερον τὸ ἀπόγευμα ἐνδιαφέρουσα ποδοσφαιρικὴ συνάντησις πρωταθλήματος μεταξὺ τῶν δύο ἰσχυρῶν Πειραϊκῶν ὁμάδων «Ἐθνικὸς» καὶ «Ὀλυμπιακός». Ἀμφότεραι αἱ ὁμάδες θὰ κατέλθουν μὲ ἰσχυρὰς συνθέσεις.

—Τὸ πρωτάθλημα ἀνωμάλου δρόμου

Σήμερον τὸ ἀπόγευμα θὰ διεξαχθῇ τὸ ἀγώνισμα τοῦ ἀνωμάλου δρόμου διὰ τὸ περιφερειακὸν πρωτάθλημα, ἐπὶ ἀποστάσεως 7.500 μέτρων. Ἀφετηρία καὶ τέρμα ὡρίσθη ὑπὸ τῶν ὀργανωτῶν Συλλόγων Ἕνωσις Κωνσταντινουπόλεως καὶ Νῆαρ Ἦστ τὸ παρὰ τὸν Ποδονίφτην γήπεδον τῆς Α. Ε. Κ.

Εἰς τὸν ἀνώμαλον δρόμον συμμετέχουν ὁ Ἐθνικός, Παναθηναϊκός, Πανελλήνιος, Ἀμαρούσιον, Πανιώνιος, Α. Ε. Κ. καὶ Νῆαρ Ἦστ. Ἐν συνόλῳ μετέχουν περὶ τοὺς 30 δρομεῖς. Πιθανώτερος νικητὴς φέρεται ὁ Ἀνδρέου τοῦ Ἐθνικοῦ Γ. Σ.

—Τὸ κύπελλον Κετσέα

Σήμερον τὸ ἀπόγευμα εἰς τὰ ἀσκητήρια τοῦ Ὁμίλου Ἀντισφαιρίσεως Ἀθηνῶν συνεχίζονται οἱ ἀγῶνες ἀντισφαιρίσεως διὰ τὸ κύπελλον Κετσέα. Οἱ ἀγῶνες θὰ διεξαχθοῦν μεταξὺ τοῦ Ὁμίλου ἀντισφαιρίσεως Ἀθηνῶν καὶ τοῦ Ἀττικοῦ Ὁμίλου Ἀντισφαιρίσεως.

—Οἱ ἀγῶνες τοῦ Σταδίου

Τὰ τέσσαρα ἀθλητικὰ σωματεῖα Παναθηναϊκός, Ἐθνικός, Πανελλήνιος καὶ Πανιώνιος, ὀργανώνουν διὰ σήμερον τὸ ἀπόγευμα καὶ 25ην Μαρτίου διασυλλογικοὺς ἀγῶνας μεταξύ των εἰς τὸ Παναθηναϊκὸν Στάδιον. Εἰς τοὺς ἀγῶνας τούτους θὰ συμμετάσχουν ὅλοι οἱ ἀθληταί των, πλὴν τῶν πρωταθλητῶν τῶν ὡς ἄνω σωματείων.

Τὸ πρόγραμμα περιλαμβάνει δρόμους ταχύτητος, ἡμιαντοχῆς, ἀντοχῆς, ἅλματα καὶ ρίψεις.

Λόγῳ τῆς ἀναχωρήσεως τῶν πρωταθλητῶν μας διὰ τὴν Αἴγυπτον, τὰ πρωτεῖα θὰ ἀμφισβητήσουν ἀθληταὶ δευτέρας μᾶλλον κατηγορίας.

Διὰ τὴν ἔκθεσιν Τύπου

Ἡ Ὀργανωτικὴ Ἐπιτροπὴ τῆς Ἐκθέσεως Τύπου καθιστᾷ γνωστὸν εἰς τοὺς ἐπιθυμοῦντας ν' ἀποστείλουν ἐκθέματα (συλλογὰς παλαιῶν ἑλληνικῶν ἐφημερίδων ἢ σπάνια ἀντίτυπα αὐτῶν, καθὼς ἐπίσης καὶ περιοδικῶν, χειρόγραφα, φωτογραφίας καὶ ἄλλα κειμήλια ἐκλειψάντων διαπρεπῶν Ἑλλήνων δημοσιογράφων κλπ.) ὅτι πάντα ταῦτα δέον νὰ ἔχωσι παραδοθῇ ἐπὶ ἀποδείξει εἰς τὰ γραφεῖα τῆς «Ἑνώσεως Συντακτῶν» (Ὁδὸς Σταδίου, Μέγαρον Μετοχικοῦ Ταμείου, δεύτερος ὄροφος ἀριστερά), μέχρι τῆς 31ης Μαρτίου τὸ βραδύτερον. Τὰ ὀνόματα τῶν ἐκθετῶν θ' ἀναγραφοῦν ἐν τῇ ἐκθέσει ἐπὶ εἰδικῶν πινακίδων, τὰ δὲ ἐκθέματα, φυλαττόμενα ἀσφαλῶς καὶ ὑπευθύνως ὑπὸ τῆς «Ἑνώσεως Συντακτῶν», θὰ ἀποδοθοῦν μετὰ τὸ πέρας τῆς Ἐκθέσεως εἰς τοὺς δικαιούχους.

(Ἐκ τοῦ Γραφείου τῆς Ἐπιτροπῆς)

Χοροὶ

Σήμερον τὸ ἀπόγευμα εἰς τὸ ἐν Νέῳ Φαλήρῳ Ξενοδοχεῖον «Ἀκταῖον» δίδεται ἡ χορευτικὴ προεσπερὶς τοῦ «Ὁμίλου Ἐρετῶν».

Γαλλικὴ βιβλιογραφία

Nitti—Nos prisons et notre évasion. Bénazet—Dix ans chez les avocats. Sobrero—Amours de Jeunesse. Tchéchov—L' homme à l'étui. Némirovsky—David Golder. Cholochov—Sur le Don paisible. Veressaiev—Guerc civile. Rosny ainé—Le fauve et la proie. Brémont—Le théâtre et la vie.

(Βιβλιοπωλεῖον Κάουφμαν, ὁδὸς Σταδίου 28)

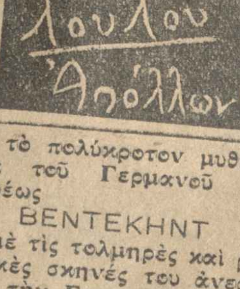

ΑΠΟΛΛΩΝ
ΛΟΥΛΟΥ
Ἤ
Ο ΣΑΔΙΣΤΗΣ
Λουλοὺ Ἀπόλλων
ἀπὸ τὸ πολύκροτον μυθιστόρημα τοῦ Γερμανοῦ συγγραφέως
ΒΕΝΤΕΚΗΝΤ
ποὺ μὲ τὶς τολμηρὲς καὶ ρεαλιστικὲς σκηνές του ἀνεστάτωσε τὴν Γερμανίαν.
ΠΡΩΤΑΓΩΝΙΣΤΑΙ.
ΛΟΥΪΖ ΜΠΡΟΥΞ
ΦΡΑΝΤΣ ΛΕΝΤΕΡΕΡ

Πρὸς τοὺς Ἕλληνας τῆς Ἀμερικῆς
Οἱ ξενητευμένοι Ἕλληνες ποὺ μᾶς φθάνουν μὲ τὴν ὀργάνωσιν τῆς G.A.P.A. πρέπει νὰ ξεύρουν ὅτι μόνον «Στὴν Παληὰ Ἀθήνα» θὰ βροῦν τὶς πατρίδες τους.
«Στὴν Παληὰ Ἀθήνα», ποὺ εἶναι τὸ μεγαλύτερο κέντρο τῶν Ἀθηνῶν, τίποτα δὲν ὑπάρχει ξενικό. Ἀπὸ τὸ πηρούνι καὶ τὸ κουτάλι, ὡς τὸ τυρὶ καὶ τὸ κρασί, ὅλα εἶναι Ἑλληνικά:
Σ' αὐτὴ θὰ βροῦν ἐγκάρδια καὶ Ἑλληνικὴ ὑποδοχή.
Ἡ «Παληὰ Ἀθήνα», ποὺ βρίσκεται στὴν ὁδὸ Ἀμαλίας 10, τοὺς χαιρετάει ἀπὸ καρδιὰ καὶ τοὺς καλεῖ νὰ τὴν ἐπισκεφθοῦν.

ΚΟΙΝΩΝΙΚ

Γάμοι

Θεόδωρος Ν. Ἀσημακό
Ρώμπαπα, ἐτέλεσαν τοὺς γά

Ἰατροί

— Τ. Ν. ΤΣΑΒΕΑΣ ὁδον
ται καθ' ἑκάστην, Ὁμήρου 6,

ΚΗΔΕΙΑ

Τὸν ἀγαπητόν μας σύζυγον,
φὸν καὶ θεῖον
ΙΩΑΝΝΗΝ ΜΥΛΩΝΟΠ
Η ΠΕΡΙΚΛΗ
θανόντα ἐκηδεύσαμεν τὴν παρελ
την.
Ἡ σύζυγος: Ξανθὴ Ι. Μυλω
τέκνον: Ἰωάννης. Οἱ ἀδελφοί:
Μυλωνόπουλος, Γεωργία Ἀγ. Ζ
Μαρία Π. Μπομβίλια, Παναγ
λιας, Πέτρος Κωνσταντακ
σταντακόπουλος. Οἱ ἀνεψιοί: Π
τρούλα, Λέλα, Διονύσιος καὶ Ν
ζοπούλου.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙ

Συνελθόντες ἐκ τῆς πληξάσης
φορᾶς ἐπὶ τῇ ἀπωλείᾳ τοῦ προσφι
ἀδελφοῦ ΑΡΙΣΤΕΙΔΟΥ Γ. ΠΑΠ
ὡροῦμεν καθῆκον ἐπιβεβλημένον
δημοσίᾳ ἐκφράσωμεν τὰς ἀπείρους
χαριστίας.
Αἱ Οἰκογένειαι: Δημητρίου Γ. Π
συβούλου Γ. Παππᾶ, Ἀνδρέου Γ
Νικολάου Γ. Παππᾶ, Χαραλάμ
Παππᾶ καὶ Γεωργίου Χ. Μιχαλ

Πρὸς πάντας τοὺς ὁπωσδήποτε
σχόντας τοῦ βαρυτάτου πένθους
θανάτῳ τοῦ προσφιλοῦς μας σ
τρός, ἀδελφοῦ καὶ θείου Π. ΚΟΛ
ἐκφράζομεν τὰς ἀπείρους εὐχαριστ
Ἡ σύζυγος Τὰ τέκνα Οἱ

Αἱ οἰκογένειαι Ἀθανασίου Σ. Κο
καὶ Νικολάου Μπαρμπαρέσου εὐχ
θερμῶς πάντας τοὺς μετασχόντας τ
θους των ἐπὶ τῇ ἀπωλείᾳ τοῦ προσφι
συζύγου καὶ πατρὸς ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ Σ
ΛΟΧΡΗΣΤΟΥ.

ΕΛΛΗΝΙΚΟΝ ΩΔΕΙΟΝ
ΘΕΑΤΡΟΝ „ΚΕΝΤΡΙΚΟΝ"
Δευτέρα 24 Μαρτίου 6 1)2 μ.μ.
Τετάρτη 26 Μαρτίου 6 1)2 μ.μ.
ΔΥΟ RECITALS ΒΙΟΛΙΟΥ
τοῦ διασήμου μικροῦ βιολιστοῦ
W. SCHNEIDERHAN
ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ
α') Ernst, Sarasate, Chopin, Paganini, Brahms.
β') Grieg, Dvorak, Bach, Beethoven, Wieniawsky.
Εἰσιτήρια πρὸς δρ. 20-40-50-75-100
ΗΧΩ

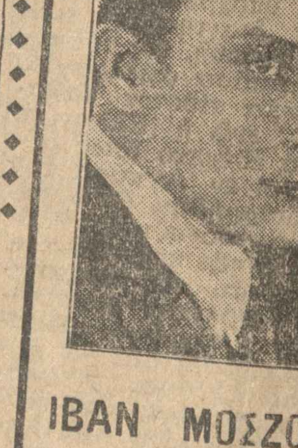

ΟΥΦΑ ΠΑΛΛΑΣ
(ΘΕΑΤΡΟΝ ΚΥΒΕΛΗΣ)
Ἡ τελειοτέρα ἐγκατάστασις ὁμιλοῦντος
ΑΥΡΙΟΝ
ΤΟ ΤΙΤΑΝΕΙΟΝ ΔΗΜΙΟΥΡΓΗΜΑ ΤΗΣ ΟΥΦΑ
Ο ΛΕΥΚΟΣ ΔΙΑΒΟΛΟΣ
Ἀπὸ τὸ ἔργον τοῦ
Λ. ΤΟΛΣΤΟΪ
"ΧΑΤΖΗ ΜΟΥΡΑΤ„
ΠΡΩΤΑΓΩΝΙΣΤΑΙ:
ΙΒΑΝ ΜΟΣΖΟΥΚΙΝ
ΛΙΛ ΝΤΑΓΚΟΒΕΡ
ΜΠΕΤΤΥ ΑΜΑΝ
Τραγουδοῦν
ΟΙ ΚΟΖΑΚΟΙ ΤΟΥ ΔΟΝ
Ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ Σ. ΓΙΑΡΩΦ. Λαμβάνει μέρος ὁλόκληρο τὸ ΜΠΑΛΕΤΤΟ τῆς Αὐτοκρατορικῆς ὄπερας τῆς ΜΟΣΧΑΣ.
ΣΗΜ. Οἱ τίτλοι τοῦ ἔργου Ἑλληνιστὶ καὶ Γαλλιστὶ κατεσκευάσθησαν ὑπὸ τῆς ΟΥΦΑ ἐν Βερολίνῳ.
Οὐδὲν διαρκὲς ἰσχύει πλὴν τῶν δημοσιογραφικῶν.
ΕΝΑΡΞΙΣ 2 Μ. Μ.

ΟΡΟΙ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ
ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ: ΕΤΗΣΙΑ ΔΡ. 380, ΕΞΑΜΗΝΟΣ .. 200, ΤΡΙΜΗΝΟΣ .. 100
ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ: ΕΤΗΣΙΑ ΛΙΡ ΑΓΓΛ. 2, ΑΜΕΡΙΚΗΣ ΔΟΛΛ. 15, ΓΕΡΜΑΝΙΑΣ Μ. 50, ΕΛΒΕΤΙΑΣ F. S. 60

Η ΠΡΩΪΑ

ΤΙΜΑΙ ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΩΝ
ΕΜΠΟΡΙΚΑΙ ΑΓΓΕΛΙΑΙ Ο ΣΤΙΧΟΣ ΔΡ 5.30
ΤΡΑΠΕΖΙΚΑΙ » » 6—15
ΘΕΑΤΡΩΝ, ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΩΝ, ΚΕΝΤΡΩΝ ΔΙΑΣΚΕΔΑΣΕΩΝ » 6.—
ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ » 100-200

Μεξικανικὸν στὺλ

Ἡ τελευταία «κρεασιόν»—ἀμερικανικὴ βεβαίως—γυναικείας πυζάμας, ἐνθυμίζουσα μεξικανικὴν ἀμφίεσιν. Ἡ πρώτη ἐπίδειξις ἔγινεν εἰς τὸ Πάλμ Μπῆτς, τὴν Ριβιέραν τῆς Ἀμερικῆς.

Εἰς μνήμην τῶν Γερμανῶν πεσόντων

Ὁ πρόεδρος στρατάρχης φὸν Χίντενμπουργκ, ἐξερχόμενος τοῦ Ράϊχσταγ, ὅπου ἐψάλη ἐπιμνημόσυνος δέησις ὑπὲρ τῶν θυμάτων τοῦ Μεγάλου Πολέμου Δεξιά του ὁ ἀρχηγὸς τοῦ γερμανικοῦ στρατοῦ στρατηγὸς Χέγιε καὶ ἀριστερὰ ὁ υἱὸς τοῦ προέδρου ὑπολοχαγὸς φὸν Χίντενμπουργκ.

Χορὸς καὶ πορσελάνη

Ἡ διάσημος Ρωσσὶς χορεύτρια Νίντυ Ἰμπεκόφεν εἰς ἕνα ἀγαλματάκι ἐκ πορσελάνης. Ἡ καλλιτέχνις ἐπανῆλθεν εἰς τὴν σκηνὴν μετὰ μακρὰν ἀπουσίαν.

Ἡ ζωὴ μιᾶς κοσμοπόλεως

Παρισινὰ κουτσομπολιὰ

Ἡ διπλῆ ζωὴ μιᾶς κυρίας.—Γκρὰντ ντὰμ καὶ ζητιάνα.—Ἕνα ἀνεξιχνίαστον μυστήριον.—Ὁ πρώην χεδίβης καὶ ὁ κουρεύς του. Ἕνας πασᾶς σκλάβος τῶν συνηθειῶν του

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, Μάρτιος. (Ἰδιαιτέρα ὑπηρεσία). — Ἕνα ἀπὸ τὰ πλέον αἰνιγματικά, ἀλλὰ καὶ τὰ πλέον ἐνδιαφέροντα προβλήματα, εἶναι τὸ μυστικὸν τῆς διπλῆς ζωῆς. Πολλὲς φορὲς ἔχει γίνει λόγος περὶ ἀνθρώπων, οἱ ὁποῖοι ὠθούμενοι ἀπὸ ἀκατανίκητον ὁρμήν, ἀπορρίπτουν τὴν φυσικήν μορφήν των καὶ ἐμφανίζονται ὑπὸ τὴν μάσκαν ἄλλου ἀνθρώπου. Καὶ τότε, εἴτε φέρονται πρὸς ἐπικίνδυνα ἐγχειρήματα, πρὸς σκοποὺς ἐγκληματικούς, εἴτε ἱκανοποιοῦν ἀκίνδυνα κέφια καὶ παραδόξους ὀρέξεις.

Συνελήφθη κατ' αὐτὰς εἰς τὸ Παρίσι νεαρά, ὡραιοτάτη καὶ πνευματώδης γυναῖκα, ἡ ὁποία ἦτο γνωστὴ εἰς πλείστους Παρισινοὺς ὡς δυστυχής, ἀξιοθρήνητος καὶ πάμπτωχη ζητιάνα. Ἐξ ἴσου ὅμως ἦτο γνωστὴ καὶ ὡς ἰδιοκτήτις πολυτελοῦς ἐπαύλεως, κάτοχος τεραστίας περιουσίας καὶ μανιώδης ὁδηγὸς αὐτοκινήτου: ἐννοεῖται, ὑπὸ ἄλλην μάσκαν. Συχνότατα ἡ φωτογραφία της ἐδημοσιεύετο εἰς τὰ περιοδικά, αἱ τουαλέττες της ἐσχολιάζοντο διὰ τὸ ἐκλεκτὸν γοῦστο των. Ἦτο γκρὰντ ντὰμ κατ' ἐξοχὴν, πλουσία, ὡραία, ἀντικείμενον θαυμασμοῦ καὶ λατρείας, ἀλλὰ ταυτοχρόνως καὶ βασίλισσα τῆς πενίας καὶ τῆς δυστυχίας τοῦ παριζιάνικου κοινωνικοῦ βούρκου. Ἡ μάσκα της ἦτο τόσον τελεία εἰς κάθε μεταμόρφωσίν της, ὥστε οὐδέποτε ἀνεγνωρίζετο.

Ἐθεάθη διὰ πρώτην φορὰν πρὸ ἐξ μηνῶν εἰς τὰ «καί» τοῦ Σηκουάνα ὡς γέρικο, ζαρωμένο λαδικό. Ἀκουμποῦσε σὲ κάποιο σιδερένιο φράγμα, σ' ἕνα ραβδὶ καὶ ἔτεινε τὸ τρεμάμενο χέρι της, ἐπαιτοῦσα ἐλεημοσύνην. Οἱ περαστικοὶ τὴν ἐλεοῦσαν, διότι ἡ γρηὰ κατάφερνε νὰ προκαλῇ τὸν οἶκτον μὲ τὰς ἀπελπιστικάς της παρακλήσεις. Ἀνεφαίνετο εἰς τὰς 9 ἀκριβῶς τὸ πρωΐ, καὶ περὶ τὴν 1 μετὰ τὸ μεσημέρι ἀπήρχετο, ἄγνωστον πρὸς ποίαν διεύθυνσιν, ἀφοῦ κανεὶς δὲν εὕρισκε διάθεσιν νὰ τὴν παρακολουθήσῃ. Κάθε μέρα εὑρίσκετο εἰς τὴν αὐτὴν θέσιν. Μόνον ἑκάστην Δευτέραν ἀπουσίαζε τακτικά. Τὴν νύκτα τῆς Κυριακῆς πρὸς τὴν Δευτέραν τὴν ἐπερνοῦσεν εἰς τὴν βίλλαν της, ὅπου παρέθετε πλουσιώτατα πάντα γεύματα εἰς τὰς πλέον γνωστὰς προσωπικότητας τοῦ Παρισιοῦ. Ἡ χλιδὴ ἦτο ἀφάνταστος. Πραγματικὴ τσιγγάνικη ὀρχήστρα ἔπαιζε καθ' ὅλην τὴν βραδυάν, ἐπηκολούθει χορός, τραγοῦδι, φλὲρτ καί... παιχνίδι: Ρουλέττα, μπακαρᾶς, πόκερ. Καὶ ἡ τύχη τῆς οἰκοδεσποίνης στὸ χαρτὶ εἶχε γίνει παροιμιώδης.

Ἀλλὰ δὲν ἔτρεμαν οἱ συμπαῖκται της πρὸ τῆς καταπληκτικῆς της τύχης μόνον εἰς τὴν βίλλαν της. Καὶ εἰς τὰς μυστικὰς χαρτοπαικτικὰς λέσχας, εἰς τὰς ὁποίας ἐσύχναζεν, ἐγίνετο τὸ ἴδιον. Κανεὶς δὲν ἐνθυμεῖται νὰ ἔφυγε ποτὲ χαμένη ἀπὸ τὸ παιχνίδι. Ἐκέρδιζε τὶς ἀκριβώτερες μίζες, καὶ πολλὲς φορὲς ἐτοποθετοῦσε ἐπάνω εἰς ἕνα χαρτὶ ὁλόκληρον περιουσίαν. Τὴν εἶχαν ἀποκαλέσει τὸ «φάσμα τῆς τύχης». Οἱ κρουπιέρηδες διηγοῦνται πολλὰ περίεργα ἐπεισόδιά της. Ἰδοὺ ἕνα ἀπ' αὐτά: Κάποιος νεαρὸς Παρισινὸς συγγραφεὺς εἶχε πωλήσει εἰς τὴν ἐφημερίδα «Ματὲν» τὸ πρῶτον μυθιστόρημά του καὶ ἀπεπειράθη ἀκολούθως νὰ διπλασιάσῃ τὸ οὐχὶ εὐκαταφρόνητον τίμημα, ποὺ ἔλαβε, εἰς μίαν χαρτοπαικτικὴν λέσχην. Ἡ τύχη, ἢ ἡ ἀτυχία του, ἢ ὁ διάβολος τὸν ὤθησε νὰ λάβῃ θέσιν πλησίον τῆς κυρίας Φλορὶς (αὐτὸ εἶναι τὸ ὄνομα τῆς μυστηριώδους ζητιάνας τῶν «καί»). Πρὶν περάσῃ μία ὥρα, ὁ νεαρὸς συγγραφεὺς εἶχεν ἀπολέσει ὅλα τὰ χρήματά του. Ἐσηκώθη κατάχλωμος καὶ ἐγκατέλειψε τὴν αἴθουσαν. Ἡ κυρία Φλορίς, πρὸς τὴν ὁποίαν εἶχε μεταπηδήσει τὸ χρῆμα τοῦ συγγραφέως, τὸν ἠκολούθησε. Τὸν κατέφθασεν εἰς τὴν ἔξοδον, καὶ ἐνῷ τοῦ ἔδιδε συμβουλὰς νὰ παύσῃ τοῦ λοιποῦ νὰ χαρτοπαίζῃ, τοῦ ἔβαλε κρυφὰ εἰς τὴν τσέπην του τὸ ἀπολεσθὲν ποσόν.

Συχνότατα ἡ παράδοξος αὐτὴ γυναῖκα ἀπέδιδεν εἰς τοὺς χαμένους τὰ ποσὰ ποὺ τοὺς ἐκέρδιζε. Ἦτο γενικῶς πολὺ σπάταλη καὶ γενναιόδωρη. Πλεῖστοι ἐγκληματίαι ὑπεστηρίχθησαν παρ' αὐτῆς, λέγεται μάλιστα ὅτι καὶ πολλαὶ ἱστορικαὶ διαρρήξεις δὲν ἦσαν ἄσχετοι πρὸς τὸ ἄτομόν της. Ἀλλ' ἀκριβῶς ἡ γενναιοδωρία της ὑπῆρξε καὶ ἡ καταστροφή της. Διότι μιὰ γυναῖκα, ἡ ὁποία ἐξοδεύει κατὰ τὴν σημερινὴν ἐποχὴν πάρα πολὺ χρῆμα, ἀρχίζει νὰ γίνεται ἐνδιαφέρουσα... εἰς τὴν ἀστυνομίαν. Καὶ ἰδίως μία γυναῖκα, ἡ ὁποία παίζει ρόλον εἰς τὴν νυκτερινὴν ζωὴν τοῦ Παρισιοῦ.

Ἕνας ἐκ τῶν καλυτέρων ἀστυνομικῶν ἀνέλαβε τὴν ὑπόθεσιν αὐτήν, προέβη εἰς καταλλήλους ἐρεύνας καὶ τέλος κατώρθωσε νὰ διαλευκάνῃ τὸ μυστήριον. Ἐπιστοποίησε δηλαδή, ὅτι ἡ γηραλέα ζητιάνα τῆς ἀποβάθρας τοῦ Σηκουάνα καὶ ἡ βασίλισσα τῆς νύχτας ἦσαν ἓν καὶ τὸ αὐτὸ πρόσωπον. Κατὰ συνέπειαν, τὸ ἑνιαῖον αὐτὸ πρόσωπον συνελήφθη. Λέγεται ὅτι κατὰ τὴν διάρκειαν τῶν ἀστυνομικῶν ἀνακρίσεων ἐξηκριβώθησαν πολλὰ ἐνδιαφέροντα πράγματα, ἐν τούτοις τὸ μυστήριον τῆς διπροσωπίας αὐτῆς παραμένει ἄλυτον. Διότι ἡ Φλωρὶ Φλορὶς ἀρνεῖται νὰ δώσῃ σχετικῶς οἱανδήποτε ἐξήγησιν.

⁂

Οἱ Παρισινοὶ εἶναι ὁπωσδήποτε τυχεροί, διότι δὲν τοὺς περισσεύει καιρὸς ὅπως ἀνιοῦν. Τὰ κοινωνικὰ σκανδαλάκια αὐτοῦ ἢ παρομοίου εἴδους εἶναι ἄφθονα. Θέμα συζητήσεων εἰς ὅλα τὰ παρισινὰ σαλόνια εἶναι τώρα καὶ μία ἄλλη ὑπόθεσις, τῆς ὁποίας ἥρως ἐμφανίζεται ἕνας γκρὰν σενιέρ, ἕνας Ἀνατολίτης ἡγεμών. Πρόκειται περὶ τοῦ πρώην Χεδίβου τῆς Αἰγύπτου, τοῦ πολυεκατομμυριούχου Ἀμπᾶς Χιλμῆ πασᾶ. Ἀκόμη καὶ ἡ Ἀστυνομία ἀσχολεῖται μὲ τὴν ὑπόθεσιν αὐτήν, μολονότι δὲν ἔχει ἐγκληματικὸν περιεχόμενον. Ἁπλῶς... τρεῖς ἀγελάδες ἐχάθησαν. Καὶ κατὰ περίεργον τρόπον, ἡ ἐξαφάνισις αὐτὴ ἀφορᾷ ὁπωσδήποτε τὸν καλόκαρδον καὶ ἀγαπητὸν πασᾶν. Ὅπως ἀποφευχθῇ εὐθὺς ἐξ ἀρχῆς πᾶσα παρεξήγησις, ἀνάγκη νὰ διευκρινισθῇ, ὅτι πρόκειται περὶ τριῶν ζωγραφισμένων ἀγελάδων, ζωγραφισμένων ἐπὶ μουσαμᾶ, αἱ ὁποῖαι ἐξηφανίσθησαν ἐντὸς τῆς κατοικίας τοῦ Ἀμπᾶς Χιλμῆ. Ἀλλ' αἱ ἀγελάδες αὐταὶ ἀνῆκον εἰς τὸν κουρέα τοῦ πασᾶ, ὁ ὁποῖος ἐκινητοποίησε τὴν ἀστυνομίαν ὅπως τὰς ἐπανεύρῃ.

Πρόκειται περὶ ἐλαιογραφίας, ἔργου τοῦ γνωστοῦ ζωγράφου Τρουαγιόν. Ὁ κουρεύς, ὁ δικηγόρος του καὶ κάποιος πρώην πρόξενος ἰσχυρίζονται, ὅτι ὁ πασᾶς ἔχει κρυμμένες τὶς ἀγελάδες εἰς ἀπόκρυφον μέρος τῆς κατοικίας του. Καὶ κατὰ πᾶσαν πιθανότητα, ἡ ὑπόθεσις θὰ φθάσῃ μέχρι τῶν δικαστηρίων. Ὁ χεδίβης ἐδέχθη μερικοὺς δημοσιογράφους εἰς τὴν πολυτελῆ ἔπαυλίν του καὶ τοὺς ἐξέθεσε τὴν διασκεδαστικὴν προϊστορίαν τῆς ὅλης ὑποθέσεως:

— Εἶμαι, τοὺς εἶπε, σκλάβος τῶν συνηθειῶν μου. Ἀφ' ὅτου εὑρίσκομαι ἐν ἐξορίᾳ εἰς τὸ Παρίσι, ἐπισκέπτομαι καθημερινῶς ἕνα καὶ τὸν αὐτὸν κουρέα, τὸν κύριον Ζοβί, τὸν ὁποῖον καὶ διώρισα πρό τινος... αὐλικὸν προμηθευτήν μου. Δυστυχῶς, δὲν ἠμπόρεσα νὰ τοῦ ἀπονείμω καὶ παράσημον, διότι δὲν διαθέτω παράσημα πλέον. Ὁπωσδήποτε, ὁ κύριος Ζοβὶ ηὐχαριστήθη ἐξαιρετικὰ ὅταν ἔμαθε τὸν διορισμόν του ὡς αὐλικοῦ προμηθευτοῦ μου. Διὰ νὰ ὑποχρεώσω τὸν ἑαυτόν μου νὰ κάμνῃ ἕνα μικρὸν καθημερινὸν περίπατον, ἀπεφάσισα πρό τινων μηνῶν νὰ μὴ δέχωμαι πλέον τὸν κύριον Ζοβὶ εἰς τὴν κατοικίαν μου, ἀλλὰ νὰ τὸν ἐπισκέπτωμαι ἐγὼ εἰς τὸ κουρεῖον του. Ἔκτοτε, ὁ κύριος Ζοβὶ δὲν ἀποδίδει πλέον τὸν ἀνήκοντα εἰς τὸ πρόσωπόν μου σεβασμόν. Ἀλλ' ὑπάρχουν δικασταὶ ἐν Γαλλίᾳ καὶ δὲν ἀμφιβάλλω, ὅτι ἡ σκανδαλώδης αὐτὴ ὑπόθεσις θὰ ἀποβῇ εἰς βάρος του.

»Ὁσάκις ἐπήγαινα εἰς τὸ κουρεῖον του καὶ κατελάμβανα ἐκεῖ τὴν συνήθη μου θέσιν, ἐξηκολούθησεν ὁ πρώην χεδίβης, τὸ βλέμμα μου, καθὼς ἐξυριζόμουν, ἔπιπτε πάντοτε ἐπὶ μιᾶς εἰκόνος, ἡ ὁποία παρίστανε τρεῖς ἀγελάδας. Οἱ ἀγελάδες αὐτὲς ἦσαν κίτρινες, καὶ τὸ χρῶμα των εὑρίσκετο εἰς φρικαλέαν ἀντίθεσιν πρὸς τὸ καταπράσινο λειβάδι. Εἶμαι συλλογεὺς καὶ γνώστης τῶν ἔργων τῆς τέχνης. Ἡ ζωγραφιὰ αὐτὴ ἑνὸς σκιτσῆ μὲ ἀγανακτοῦσε καὶ μοῦ χαλοῦσε κάθε διάθεσιν. Παρεκάλεσα τὸν κύριον Ζοβὶ νὰ ἀπομακρύνῃ ἀπ' ἐκεῖ τὴν εἰκόνα αὐτήν, τοσούτῳ μᾶλλον καθόσον, ὅπως τοῦ ὡμολόγησα, δὲν ἠμπορῶ νὰ βλέπω τὶς ἀγελάδες οὔτε ζωγραφιστές. Ἔχω ἰδιαιτέραν ἀπέχθειαν πρὸς τὰ ζῷα αὐτά. Ὁ Ζοβὶ ὅμως δὲν ἐξετέλεσε τὴν ἐπιθυμίαν μου, τοὐναντίον μάλιστα μοῦ ἐδήλωσεν, ὅτι ἡ εἰκὼν ἐκείνη ἦτο τὸ ὡραιότερον στόλισμα τοῦ καταστήματός του. Ἐγεννήθη λοιπὸν γιὰ μένα τὸ ζήτημα, ἢ νὰ ἀναζητήσω ἄλλον κουρέα, ἢ νὰ προσπαθήσω ν' ἀπομακρύνω μὲ κάθε τρόπον τὴν εἰκόνα ἀπὸ τὸ μαγαζί του. Ἐπειδὴ ὅμως δὲν μοῦ ἦτο εὔκολον νὰ παραιτηθῶ τῆς συνηθείας μου, νὰ κάθωμαι κάθε πρωῒ εἰς τὴν πολυθρόνα τοῦ κουρείου Ζοβί, ἠγόρασα τὴν εἰκόνα. Ἐπλήρωσα πρὸς τοῦτο πέντε χιλιάδες φράγκων, ἔστειλα ἕνα γραμματέα μου νὰ πάρῃ τὴν ἐλαιογραφίαν, τὴν ἔσχισα σὲ χίλια κομμάτια μὲ τὰ ἴδια μου τὰ χέρια καὶ τὴν ἔρριψα στὸ τζάκι μου νὰ καῇ. Οἱ ἀγελάδες ἀπετεφρώθησαν ἐνώπιόν μου. Δὲν θὰ ξαναβρεθοῦν ποτέ. Τώρα ὁ Ζοβὶ ἰσχυρίζεται, ὅτι ἐγὼ εἶχα κατενθουσιασθῇ μὲ τὴν εἰκόνα αὐτήν, καὶ ὅτι τοῦ εἶχα μάλιστα προσφέρει 170,000 φράγκα διὰ τὸν παλλιτεχνικὸν αὐτὸν θησαυρόν. Τοιαύτην τιμὴν τοὐλάχιστον παρέχει εἰς τὴν εἰκόνα ὁ κάτοχός της πρόξενος Χολλαΐνδερ, ὁ ὁποῖος εἶχε δανείσει ἁπλῶς τὸ καλλιτέχνημα εἰς τὸν κουρέα. Καὶ τώρα ὁ κύριος Ζοβὶ προσπαθεῖ νὰ μοῦ πάρῃ δικαστικῶς τὰς ὑπόλοιπους 165.000!»

Οὕτως ἔχει ἡ μεταξὺ χεδίβου καὶ τοῦ κουρέως του ὑπόθεσις. Ἀλλὰ τὸ περιεργότερον εἶνε τὸ ἐξῆς: Ὁ πασᾶς, σκλάβος πάντοτε τῶν συνηθειῶν του, μεταβαίνει καὶ τώρα, ὅπως καὶ πρίν, εἰς τὸ κουρεῖον τοῦ κυρίου Ζοβί. Οὐδεμία ὅμως λέξις ἀνταλλάσσεται μεταξύ των, οὐδεὶς χαιρετισμός. Γιατὶ ὁ καλόκαρδος πασᾶς εἶνε θυμωμένος.

ΕΥΚΑΙΡΙΑ ΔΙ' ΕΠΙΧΕΙΡΗΜΑΤΙΑΣ.
Πωλεῖται ἐπὶ τοῦ κυριωτέρου σημείου τῆς ὁδοῦ Σταδίου κατάστημα κατάλληλον διὰ πᾶσαν ἐμπορικὴν ἐπιχείρησιν. Πληροφορίαι παρὰ τῷ δικηγόρῳ Γ. Τσακασιάνῳ, ὁδὸς Ἀριστείδου 3. 12—1.

Γρηγορίου Ξενοπούλου

Πνεύματα

Ἀθηναϊκὸ Μυθιστόρημα

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου)

Καὶ φάνηκε ἡσυχασμένη. Ἡ ἀπογοήτευση ἐκείνη τῆς εἶχε περάσει· καὶ μέσα της, βαθιά, αἰσθανόταν μιὰ μεγάλη χαρὰ γιὰ τὶς ὑποσχέσεις ποὺ τῆς εἶχε δώσει ὁ κύριος.

— Πότε λοιπὸν θὰ ξαναπᾶμε; τὸν ρώτησε κι' αὐτή, καθὼς ζύγωναν στὸ σπίτι.

— Ἔννοια σου, ἐγὼ θὰ σοῦ πῶ.

Μπῆκαν ἀπὸ τὴν πόρτα τῆς ὑπηρεσίας κι' ἀνέβησαν ἴσια στὴ σοφίτα. Ἦταν πολὺ ἀργά. Ὅλοι στοῦ Κικίρη εἶχαν πλαγιάσει.

— Μπρέ! φώναξε ἡ Εὐγενία, ἀπ' τὸ κρεββάτι της, ξυπνόντας μιὰ στιγμὴ καὶ βλέποντας τὴν Ἀθανασία νὰ γδύνεται. Ἐδῶ εἶσαι; Ποῦ εἶχες πάει; Ἐμεῖς νομίσαμε πῶς τὄσκασες!...

— Μὰ δὲ σᾶς εἶπα πῶς ὁ κύριος θὰ μ' ἔπαιρνε ἀπόψε μαζί του;...

Ψέμματα· αὐτὸ ἡ Ἀθανασία δὲν τὸ εἶχε πῆ σὲ κανένα.

— Ὄχι, σὲ μένα ὄχι... Καὶ ποῦ σὲ πῆγε;

— Σὲ μιὰ βεγγέρα ποὺ τὸν εἶχαν καλεσμένο. Ἤθελε νἄχῃ συντροφιὰ στὸ γυρισμό.

Ἡ Εὐγενία τὸ βρῆκε λιγάκι παράξενο, ἀλλὰ ὄχι καὶ ἀπίστευτο. Καὶ χωρὶς ἄλλη λέξη, ξανάκλεισε τὰ μάτια της νὰ κοιμηθῇ.

Ἀλλὰ σὲ λίγο ἡ Ἀθανασία τὴν ξαναξύπνησε.

— Ἰδές! τῆς φώναξε· ἰδές, Εὐγενία, τί κάνω ἐγώ!

Στὴν κάμαρα ὑπῆρχε ἕνα τραπεζάκι. Ἡ Ἀθανασία, μὲ τὸ πουκάμισο, ἔβαζε τὰ χέρια της ἁπλωμένα ἐπάνω του, ὅπως τῆς εἶχαν δείξει οἱ μάγοι. Καὶ τὸ τραπεζάκι χοροπηδοῦσε μὲ κρότους σὰ δαιμονισμένο.

—Ἔλα, Χριστὲ καὶ Παναγία! εἶπε ἡ Εὐγενία κατάπληκτη. Τί τοῦ κάνεις καλέ;

— Μάγια! γέλασε ἡ Ἀθανασία.

— Ὥστε ἀλήθεια, εἶνε, ἔκαμε ἡ ἄλλη, πῶς κουνιοῦνται τὰ τραπεζάκια, ἅμα βάλῃ κανένας τὰ χέρια του ἔτσι;...

— Ἀμ δέ; καυχήθηκε ἡ Ἀθανασία. Ὁποιος - ὁποιος νομίζεις; Ἔλα νὰ τὸ κάνῃς καὶ σύ!

—Μπά! καὶ σὺ πῶς τὸ κάνεις;

— Ἐγὼ εἶμ' ἄλλο!

Ἡ Εὐγενία σκανδαλίσθηκε. Καὶ μ' ὅλη της τὴ νύστα, σηκώθηκε νὰ δοκιμάσῃ κι' αὐτή.

Ἡ Ἀθανασία ἔβγαλε τὰ χέρια της. Τὸ τραπεζάκι ἔμεινε ἀκίνητο. Καὶ τὰ βαλε ἡ Εὐγενία.

Ἀλλὰ τοῦ κάκου. Τὸ τραπεζάκι δὲν ἐννοοῦσε νὰ κουνηθῇ οὔτε τόσο. Ὡς ποὺ βαρέθηκε κι' εἶπε:

—Περίεργο... Ἐγὼ δὲν μπορῶ....

— Ἐγὼ ὅμως μπορῶ! φώναξε ἡ Ἀθανασία. Καὶ θέλεις νὰ τὸ κουνήσω καὶ χωρὶς νὰ τὸ ἀγγίξω καθόλου;... Φεύγ' ἀπὸ κεῖ, φεύγα, νὰ ἰδῇς!

Ἡ Εὐγενία τραβήχθηκε. Ἡ Ἀθανασία, ἀπὸ μικρὴ ἀπόσταση, κάρφωσε τὰ φοβερά της μάτια στὸ κέντρο τοῦ τραπεζιοῦ. Καὶ σὲ λίγο τὸ τραπέζι ἄρχισε νὰ τρίζῃ, νὰ κουνιέται, νὰ πεπατῇ.

— Τ' εἶνε τοῦτο δῶ; φώναξε καταρομαγμένη, ἀνατριχιασμένη, ἡ Εὐγενία.

— Μάγια, δὲ σοῦ εἶπα; γέλασε θριαμβευτικὰ ἡ Ἀθανασία.

Σταυροκοπήθηκε ἡ ἄλλη τρεῖς φορές.

— Ἐσύ, παιδί μου, εἶπε, ἔχεις τὸ διάβολο μέσα σου!... Ἄ, ἐγὼ φοβᾶμαι τώρα νὰ κοιμᾶμαι στὴν ἴδια κάμαρα μαζί σου!...

Ἀλήθεια, ἀπὸ τὸ φόβο της δὲν μπόρεσε ἡ κακομοίρα νὰ ξανακοιμηθῇ. Σὲ λίγο ὅμως ἡ Ἀθανασία κοιμόταν σὰν ψόφια.

ΙΔ'.

Ἂν ὁ Ζαννῆς ἐξακολουθοῦσε ἀκόμα νὰ μένῃ στὰς Ἀθήνας, ἦταν κατὰ πρῶτο λόγο γιὰ τὴν Ἀθανασία, καὶ κατὰ δεύτερο γιὰ τὴν κυρία Μαυρομάτη. Ἀλλως θὰ εἶχε φύγει γιὰ τὸ νησί του πρὸ πολλοῦ. Καὶ θὰ τὸν ἔδιωχνε ἡ Φώφη.

Τί βάσανο κι' ἡ ἀγάπη τοῦ Παρισιοῦ! Τοῦ ἔγραφε δυὸ γράμματα τὴν ἑβδομάδα καὶ κάθε φορὰ ποὺ τὸν ἔβλεπε, ἦταν ἀδύνατο νὰ μὴν κλάψῃ—κρυφὰ ἢ φανερά, λίγο ἢ πολύ, κατὰ τὴν περίσταση — ὅπως τὴν ἡμέρα ἐκείνη στὸ σπίτι του.

Ἤθελε σώνει καὶ καλὰ νὰ τὴν πάρῃ, νὰ φύγουν καὶ νὰ «εὐτυχήσουν». Κι' ἐπειδὴ ἐνόμιζε πῶς τὸ μόνο ἐμπόδιο ἦταν ἡ μεγάλη εὐσυνειδησία τοῦ ποιητῆ, προσπαθοῦσε νὰ τὸν πείσῃ πῶς αὐτὴ θὰ τὤκανε μ' ὅλη της τὴ θέλησι καὶ πῶς δὲν θὰ τὴ θυσίαζε καθόλου. Δὲν καταλάβαινε ὅμως πῶς ἡ εὐσυνειδησία τοῦ ἀγαπημένου της περιοριζόταν στὸ νὰ μὴν ἐπωφεληθῇ γιὰ νὰ τὴν κάνῃ ἢ νὰ τὴ μισο-κάνῃ ἐρωμένη του, καὶ πῶς μὲ κανένα τρόπο ὁ ἄνθρωπος τοῦ κόσμου δὲν θὰ γινόταν γελοῖος, παίρνοντας τώρα γιὰ γυναῖκα του τὴν κόρη του! Τὸ κάτω-κάτω ἦταν πολὺ εὐχαριστημένος ἀπὸ τὴ ζωή του καὶ δὲν ἤθελε καθόλου νὰ τὴν ἀλλάξῃ. Δὲν παντρεύθηκε τότε ποὺ χώριζε τόσο νέος καὶ ποὺ μποροῦσε νἄχε ἀγαπηθεῖ καὶ σοβαρά· καὶ θὰ παντρευόταν τώρα στὰ γεράματα, μ' ἕνα κοριτσόπουλο ποὺ ἁπλῶς τὸ ποθοῦσε;

Κι' ἐπειδὴ ἡ ἐρωτευμένη δὲν ἄκουγε τίποτα, καμμιὰ λογική! — ὁ Ζαννῆς εἶχε σκεφθῆ νὰ τὸ σκάσῃ. Ὅπως τὤκανε κι' ἄλλες φορές, γιὰ ν' ἀποφύγῃ κορίτσια ποὺ τοῦ εἶχαν γίνει ὀχληρά. Ἴσως ἂν δὲν τὸν ἔβλεπε πιά, ἂν δὲν τὸν εἶχε τόσο κοντά της, ἡ Φώφη μποροῦσε νὰ τὸ πάρῃ ἀπόφασιν καὶ νὰ τὸν ξεχάσῃ. Ἀλλὰ συλλογιζόταν τὴν κυρία Μαυρομάτη ποὺ τόσο τὸν χρειαζόταν ἐκεῖνο τὸν καιρό, νεοφώτιστη σ' ἕναν κόσμο ποὺ διαρκῶς τῆς παρουσίαζε ἀγωνιώδη ἐρωτηματικά· καὶ προπάντων συλλογιζόταν τὴν Ἀθανασία, ποὺ στὶς «συνεδριάσεις» ἔκανε ὁλοένα καὶ μεγαλύτερα θαύματα. Τόσο, ποὺ ὁ Στρατῆς Σχινᾶς βεβαίωνε ὅτι ὁ κόσμος δὲν εἶδε ἀκόμα τέτοιο «φαινόμενο», κι' ἐσκόπευε νὰ τὴν ἀποκαλύψῃ γρήγορα στὴ δημοσιογραφία, γιὰ νὰ γίνῃ λόγος καὶ νὰ πιστεύουν στὸν πνευματισμὸ καὶ οἱ ἄπιστοι ἀκόμη τῶν Ψυχικῶν Ἐρευνῶν.

Ἡ ἀλήθεια εἶναι πῶς τὰ βράδυα ἐκεῖνα, στὸ κρυφὸ σπίτι, συνέβαιναν ἀφάνταστα πράγματα καὶ πῶς οἱ ἀπλοϊκοὶ πνευματιστές, σὰν τὸν κύρ-Ἠλία, κινδύνευαν νὰ χάσουν καὶ τὸ λίγο μυαλὸ ποὺ τοὺς ἔμενε. Ἀρκεῖ νὰ πούμε πῶς εἶχαν φθάσει ὡς τὴν «ὑλικὴ ἐμφάνιση», καὶ πῶς ἕνα πνεῦμα, ποὺ τὄβλεπε ἡ Ἀθανασία, κατάφερναν νὰ τὸ βλέπουν μαζί της ποτὲ δυὸ-τρεῖς καὶ πότε ὅλοι. Ποῦ νάφηνε τέτοια θαύματα ὁ Ζαννῆς νὰ φύγῃ! Ἀδύνατο! Καὶ δοκίμαζε τώρα νὰ γιατρέψῃ τὴ Φώφη μὲ τὸν ἀντίθετο τρόπο: Ἀφοῦ δηλαδὴ δὲν μποροῦσε νὰ τὴν κάνῃ νὰ μὴ τὸν βλέπῃ, τὴν ἄφινε νὰ τὸν βλέπῃ ὅσο ἤθελε.

Πήγαινε στὸ σπίτι της, τὴ δεχόταν στὸ δικό του, ἔκανε μαζί της περιπάτους ἐρημικούς, τῆς ἔδινε ἀκόμα ραντεβοῦ σ' ἐκθέσεις, κινηματοθέατρα καὶ φιλικὰ σαλόνια. Πάντα ἦταν γιὰ νὰ τῆς ἀπαντήσῃ προφορικῶς στὸ τελευταῖο τῆς γράμμα καὶ πάντα τῆς ἀπαντοῦσε τόσο λίγο πειστικά, ὥστε κεῖνη τοῦ ξανάγραφε τὴν ἄλλη μέρα. Ἀντὶ νὰ τὸν συνηθίζῃ, νὰ βλέπῃ τὰ χάλια του πενηντάρη καὶ νὰ ἀπογοητεύεται, ἀπεναντίας ἡ Φώφη γοητευόταν ὁλοένα περισσότερο. Ἦταν πιὰ τρελλὴ μὲ τὸν ποιητή της. Τὸ φιλί του, ποὺ ἄλλη φορὰ τῆ φόφιζε ἢ ἁπλῶς κινοῦσε τὴν περιέργειά της, ἔφθασε τώρα νὰ τὸ ποθῇ μ' ὅλη της τὴ δύναμη. Τὴν δαιμόνιζε ἡ ἀδιαφορία του, κι' ἐπειδὴ ἐκεῖνος, φυσικά, οὔτε τὴν ἀγκάλιαζε πιὰ οὔτε τὴ φιλοῦσε, τοῦ κλαιγόταν πῶς ἔπαψε νὰ τὴν ἀγαπᾷ. Μιὰ μέρα στὸ σπίτι του τοῦ εἶπε:

—Καλὰ νὰ μὴ μὲ παίρνετε· σᾶς ἐμποδίζει ἡ... μὰ γιατί τώρα νὰ μὴ μ' ἀγαπᾶτε ὅπως πρῶτα;...

—Ὅπως πρῶτα; μὰ τώρα σ' ἀγαπῶ περισσότερο! τῆς ἀποκρίθηκε γιὰ νὰ τὴ μερώσῃ.

Ἀποδείξτε το! τοῦ φώναξε.

Κι' ἔπεσε μὲ ὁρμὴ στὴν ἀγκαλιά του. Ἤθελε καὶ καλὰ νὰ τὴ φιλήσῃ. Κι' ἔτριβε τὸ κεφαλάκι της στὸν ὦμο του σὰν τὴ γατοῦλα· καὶ τὸν κοίταζε μ' ἕνα τρόπο σὰ νὰ τοὔλεγε: «Εἶμαι δική σας! Κάμετέ μου ὅ,τι θέλετε!»

Εἶδε κι' ἔπαθε νὰ τὴ σηκώσῃ ἀπὸ πάνω του χωρὶς νὰ τὴν προσβάλῃ ὡς γυναῖκα· καὶ προπάντων εἶδε κι' ἔπαθε νὰ κατανικήσῃ τὸν πειρασμὸ τῆς ὡραίας κόρης ποὺ δεχόταν ἀκόμα νὰ γίνῃ κι' ἐρωμένη του.

(Ἀκολουθεῖ)

Ἡ μουσικὴ ἑβδομὰς

Ἔγκον Πέτρι

Ὁ φημισμένος σὲ ὅλον τὸν κόσμον Γερμανὸς βιρτουόζος Ἔγκον Πέτρι ἦτο γνωστὸς ὡς τώρα ὡς ἕνας πιανιστικὸς κολοσσὸς τῶν ἠχητικῶν δυναμισμῶν καὶ τῆς ἐξωτερικῆς διακοσμητικῆς τέχνης τοῦ πιάνου.

Ἰδοὺ ὅμως τώρα ὁ ἐκζητητὴς αὐτὸς τοῦ Γερμανικοῦ «κολοσσάλ» καὶ τῆς ἐντυπωτικῆς ἐπιβολῆς, ἀφοῦ ἔφθασε στὸ κορύφωμα τῆς φήμης του καὶ γνώρισε ὅλους τοὺς δρόμους τῆς τέχνης, μᾶς δείχνει ὅτι εὑρίσκει τρόπον νὰ ἐξελιχθῇ ἀκόμη. Καὶ νὰ ἐξελιχθῇ εἰς πνευματικότητα.

Στὸ ρεσιτάλ του τῆς Πέμπτης μὲ τὸ καταπληκτικὸν πρόγραμμα — ὁ Ἔγκον Πέτρι εἶνε γνωστὸς σ' ὅλους ὡς ζωντανὴ μουσικὴ καὶ πιανιστικὴ ἐγκυκλοπαιδεία — ζήτησε φανερὰ νὰ μᾶς δείξῃ ὅτι τὸ πιάνο δὲν εἶνε πλέον ὁ μόνος καὶ ἀποκλειστικὸς σκοπὸς τῆς τέχνης του, ἀλλὰ κυρίως τὸ «μέσον» ποὺ μεταχειρίζεται σὰν ἕνας ἀσφαλὴς καὶ ἀπόλυτος κυρίαρχος γιὰ νὰ ἀνεβῇ στοὺς ὑψηλοὺς ὁρίζοντας τῆς τέχνης.

Ὁ Πέτρι ἔφθασε πλέον στὴν πλήρη πνευματικὴν ὡριμότητα. Εἶνε βέβαια ὡραῖο γιὰ ἕναν καλλιτέχνη νὰ περιφέρεται θριαμβευτικὰ στὸν κόσμο σὰν ἕνας δορυκτήτωρ τοῦ πιάνου καὶ νὰ περιάγῃ τὰς ἐκτελέσεις του σὰν λάφυρα—τὴν ἐποχὴ τῆς ἀπλήστης νεότητος. Ὅταν ὅμως περάσῃ τὴν κρίσιμη ἡλικία ποὺ σημαδεύει ὁ Δάντης ὡς «mezzo del camin di nostra vita» νοιώθει πλέον νὰ τὸν βαραίνῃ ἡ ἀτμόσφαιρα ἡ κορεσμένη ἀπὸ τοὺς εὐκόλους θριάμβους καὶ ζητᾷ γιὰ ν' ἀναπνεύσῃ τὶς ὑψηλότερες τῆς τέχνης κορυφές.

Τὸν Πέτρι γνώρισα στὴ Δρέσδη τὸν καιρὸ τῶν σπουδῶν μου ὡς ἕνα θαυμάσιο ἔφηβο, βιολιστὴ καὶ πιανίστα συγχρόνως, ποὺ ἔπαιξε στὴν ἰδία συναυλία τὰ δύο Κονσέρτα τοῦ Μέντελσων γιὰ πιάνο καὶ γιὰ βιολὶ μὲ συνοδείαν ὀρχήστρας. Ὁ πατέρας του ἕνας μεγάλος βιολιστὴς καὶ παιδαγωγός, ἱδρυτὴς τοῦ περιφήμου Κουαρτέτου Πέτρι—Λίλιενκρον, δὲν ζήτησε ποτὲ νὰ ἐπιδείξῃ τὴν πρώϊμη καλλιτεχνικὴ ἰδιοφυΐα τοῦ παιδιοῦ του πρὶν ἀπὸ μιὰ ὡρισμένη ἡλικία. Ἔτσι ὁ Πέτρι, μεγαλωμένος «ἐν μουσικῇ παιδείᾳ καὶ νουθεσίᾳ Κυρίου», ἀφωσιώθηκε ἔκτοτε ἀνένδοτα στὴ σπουδὴ τοῦ πιάνου καὶ μόνον καὶ ἔφθασε στὸ ἀκροτελεύτιον σημεῖον τῆς πιανιστικῆς δεξιοτεχνίας. Εἶνε τελείως κάτοχος ὅλης τῆς φιλολογίας τοῦ πιάνου—ἕτοιμος νὰ ἐκτελέσῃ εἰς ὁποιανδήποτε στιγμὴν ὅλο τὸ «Wohltemperirtes Klavier» τοῦ Μπάχ, ὅλες τὶς σονάτες τοῦ Μπετόβεν, τὴν Παλαιὰν καὶ τὴν Νέαν Διαθήκην τοῦ πιάνου, ὅπως ἐχαρακτήριζεν ὁ Χάνς φὸν Μπύλωβ τὰ δύο αὐτὰ μουσικὰ Εὐαγγέλια, ἀλλὰ καὶ ὅλα τὰ ἔργα τοῦ Σούμαν, τοῦ Μέντελσων, τοῦ Μπράμς, τοῦ Σοπέν, τοῦ Λίστ. Ρωμαντικὸς ὁ Πέτρι δὲν ὑπῆρξε ποτέ. Ἕνας καλῶς ἐννοούμενος γερμανικὸς Ἀκαδημαϊσμὸς προεξέχε πάντοτε στὰς ἐκτελέσεις του. Τώρα μᾶς παρουσιάζεται ὡς ἕνας μουσικὸς «στοχαστής» ποὺ ρίχνει στὰς ἑρμηνείας του τὶς φωτεινὲς προβολὲς τῆς ἀκτινοβολίας τῶν μουσικῶν ἰδεῶν. Ὁ Πέτρι εἶνε ἕνας σοφὸς πιανίστας. Τὸ πνεῦμα του, τὰ χέρια του τὰ σοφά, τὰ σοφὰ τοῦ δάκτυλα—ποία σοφία δακτύλων, Θεέ μου!—πραγματοποιοῦν στὴν ἐντέλεια τὸν βαθυστόχαστον στίχον τοῦ Γκαῖτε: «So Wimderbar Kommt der Verstand immittelbar dir in dez Hand».

Τὰ σοφὰ αὐτὰ χέρια ἐν τούτοις ποὺ ἔχτιζαν σταθερὰ θεμελιωμένα στὸ πιάνο τὰ περίφημα «Κοράλ» τοῦ Μπάχ, ὕψωναν τὶς ἴδιες στιγμὲς τοὺς ἀχειροποίητους ναοὺς τῆς μουσικῆς σκέψεως τοῦ Διδασκάλου. Ἀποκαλυπτικὸν θαῦμα μουσικοῦ δυναμισμοῦ ποὺ φανερώνει ταυτόχρονα τὸν τεχνικὸ καὶ τὸν νοητὸ κόσμο!

Μεγάλος κυρίαρχος τῆς θρησκόληπτης πνοῆς τοῦ Μπάχ ὁ Πέτρι εἰς τὰ Κοράλ «Ἐγερθῆτε» καὶ «Πρὸς σὲ κράζω, Κύριε», ἀπεδείχθη ἕνας καλλιτέχνης τῆς διάχυτης ἀγαλλιάσεως καὶ τῆς χαρᾶς διὰ δύο ἐξαγγελτικὰ Ἀλληλούϊα τῆς Ἀγάπης ποὺ ἀντηχοῦσαν ἀπὸ τὸ πιάνο σὰν ἄνωθεν πνευματικῆς ζωῆς προστάγματα ποὺ καλοῦσαν «ὅλους τοὺς πιστοὺς» στὰς μεγάλας ψυχικὰς ἐξάρσεις. Στὴν Σονάτα ἔργον 109 τοῦ Μπετόβεν ἔφθασε νὰ μεταγγίσῃ ἀκέραια τὴν πνευματικὴ συγκίνησι μιᾶς μεταφυσικῆς ἐξερευνήσεως μέσα στοὺς κόσμους τῶν ἤχων.

Ἕνα μικρὸ διάλειμμα μεσολάβησε καὶ ὁ πνευματικὸς καλλιτέχνης ἐπανῆλθε τώρα στὸ πιάνο γιὰ νὰ περιβληθῇ τὸν λαμπροποίκιλμένον μανδύαν τοῦ βιρτουόζου στὰς 12 Σπουδὰς τοῦ Σοπέν, ποὺ ἔπαιξε μὲ μιὰ ἀναπνοὴ θάλεγε κανείς, ἀνυπόμονος νὰ φθάσῃ στὸ τέρμα, πάντα δυνατώτερος, ἀκμαιότερος στὸν ἰλιγγιώδη δρόμον τοῦ πιανιστικοῦ πρωταθλήματος. Ὁ Πέτρι δὲν εἶνε Σοπενιστὴς «φορισμένος». Δὲν γεννήθηκε ρωμαντικός, οὔτε γεννήθηκε ποιητὴς τοῦ ἤχου. Ἀγνοεῖ θεληματικὰ τὸ Σοπενικὸ «ρουμπάτο» αὐτὸς ὁ πρωταθλητὴς τοῦ ρυθμοῦ μὲ τοὺς ὁλοζώντανους παραστατικοὺς παλμούς. Γυμνωμένος ἔτσι ἀπὸ τὴν ποίησιν του ὁ Σοπέν, στερημένος ἀπὸ τὶς χιμαιρικὲς πονεμένες ἀναπαραστάσεις τῶν μουσικῶν του φαντασιώσεων, μᾶς δίνει τὴν ἐντύπωσι ἑνὸς ὑγιοῦς ὀργανισμοῦ ποὺ νοσταλγεῖ κάθε στιγμὴ τὴν ὀνειρεμένη του ἀρρώστεια. Ἰδιαιτέρως γιὰ τὴν «Πολωνέζα» τοῦ Σοπὲν μεταγραμμένη ἀπὸ τὸν Μπουζόνι, «ἐνορχηστρωμένη» σχεδὸν δυναμικῶς καὶ ρυθμικῶς, θάλεγα πῶς ὁ καλλιτέχνης ποὺ τὴν ἐκτελεῖ ἔτσι περιπίπτει στὴν ἐμφανικώτερη ἀντινομία. Ἐκεῖνοι ποὺ ἀγαποῦν βαθειὰ τὸν Σοπὲν πρέπει νὰ τὸν πονοῦν συγχρόνως. Ξέρουν πολὺ καλὰ πῶς ὁ Σοπὲν ἀρνήθηκε θεληματικὰ τὴν ὀρχήστρα καὶ τὴ συμφωνικὴ τῆς ἀπεραντοσύνη. Καὶ κλείστηκε στὸ μικρὸ πλαίσιο τοῦ πιάνου. Ὁ Σοπὲν εἶνε ὁ μεγάλος ρωμαντικὸς ποιητὴς τοῦ πιάνου. Ὁ Μπάϋρον τοῦ πιάνου. Τὸ ὄργανο μὲ τὰ λευκὰ καὶ τὰ μαῦρα πλῆκτρα εἶνε γι' αὐτὸν ὅλο τὸ μουσικὸν σύμπαν. Γι' αὐτὸ τὸν ἀρνοῦνται—μὲ τὴν πρόθεσι νὰ τὸν δοξάσουν—ἐκεῖνοι ποὺ ζητοῦν παίζοντας τὰ ἔργα του νὰ μετατρέψουν τὸ πιάνο σὲ ὀρχήστρα.

Στὰ ἕξη τραγούδια τοῦ Σοῦμπερτ μεταγραμμένα γιὰ πιάνο ἀπὸ τὸν θαυματοποιὸν Λίστ, ὁ θαυματοποιὸς Πέτρι βρέθηκε πραγματικῶς στὸ στοιχεῖον του. Γιὰ ν' ἀντιληφθῇ ὅμως ἐπακριβῶς ὁ ἀκροατὴς ὡς ποῦ ἔφθασε ἡ ἀπίθανη πλέον τέχνη τῶν δύο αὐτῶν θαυματοποιῶν, πρέπει α) [illegible] καὶ νὰ γνωρίζῃ κατὰ βάθος τὰ lied τοῦ Σοῦμπερτ ὡς ποίησιν καὶ μουσικήν, β) νάχῃ παίξει ὁ ἴδιος στὸ πιάνο τὰς μεταγραφὰς τοῦ Λίστ ποὺ εἶνε γραμμένες ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον σὲ τέσσαρα πεντάγραμμα παιζόμενα συγχρόνως καὶ γ) νὰ εἶνε σὲ θέσιν νὰ παρακολουθῇ τὸ ἀπαράλλακτο συμφωνικὸ φόντο μὲ τὸ ὁποῖον ὁ δαιμόνιος Λίστ συνοδεύει τὴν κάθε στροφὴ καὶ τοῦ ἁγνοτέρου καὶ ἁπλοϊκωτέρου τραγουδιοῦ τοῦ Σοῦμπερτ.

Τότε μόνον θὰ μπορέσῃ νὰ χαρῇ ὁλοκληρωτικὰ τὶς ἀπαράμιλλες αὐτὲς στὸ εἶδος του δημιουργίες μὲ τὶς σκηνογραφίες τῶν φυσικῶν τοπίων καὶ τὶς ψυχογραφικὲς καταστάσεις ποὺ προβάλλονται σύγχρονα μὲ τὶς πλαστικώτατες μελῳδίες τοῦ Σοῦμπερτ. Ἀπὸ τὰ στοιχειώδη ἁπλᾶ ἀκκομπανιαμέντα τοῦ πιάνου ὁ Λίστ δημιούργησε ὁλόκληρα συμφωνικὰ ποιήματα στὴ «Φλαμουριά», τὴ «Μαργαρίτα στὸ ρόδι», στὴ δραματικώτατη μπαλλάντα τοῦ «Βρυκόλακα» καὶ εἰδύλλια χαριτωμένα σὲ φῶς καὶ δροσιὰ στὸ «Ἀγάπης μήνυμα», στὴν κυματολουσμένη «Μπαρκαρόλλα», στὴν ἀναπαραστατικώτατη σὲ μιμητικὲς ἁρμονίες «Φορέλλε». Ἀσφαλῶς εἶνε μετρημένοι στὰ δάκτυλα οἱ πιανίστ ποὺ μποροῦν σήμερα νὰ μᾶς δώσουν μὲ τόση ἐντέλεια ὅπως ὁ Ἔγκον Πέτρι παρομοίας ἑρμηνείας τοῦ Σοῦμπερτ—Λίστ.

ΣΟΦΙΑ Κ. ΣΠΑΝΟΥΔΗ

Αὐγούστου Μπαγὺ

Νέρων

Ἡ ἀγωνία ἑνὸς κόσμου

Η ΤΙΜΩΡΙΑ ΤΩΝ ΣΥΝΩΜΟΤΩΝ

Χωρὶς νὰ δειλιάσῃ, χωρὶς νὰ διαψεύσῃ τίποτε, ὁ Μίλιχος ἐπανέλαβεν ὅσα εἶχεν εἴπει καὶ εἰς τὸν Ἐπαφρόδιτον, καὶ ἔτεινεν εἰς τὸν αὐτοκράτορα τὸ ἐγχειρίδιον μὲ τὸ ὁποῖον θὰ τὸν ἐπλήτταν.

—Συλλάβατε καὶ ὁδηγήσατέ μου ἐδῶ τὸν Σκεβῖνον! διέταξεν ὁ Νέρων τὸν Ἐπαφρόδιτον.

—Κατὰ τὰς τελευταίας αὐτὰς ἑβδομάδας συνηντᾶτο συχνὰ καὶ συνωμίλει μὲ τὸν ἱππέα Ἀντώνιον Ναταλῆν, προσέθεσεν ὁ Μίλιχος.

—Νὰ συλλάβουν καὶ νὰ ὁδηγήσουν ἐδῶ καὶ τὸν Ναταλῆν! εἶπεν ὁ Νέρων μὲ ὕφος ἀνθρώπου κουρασμένου, ἀνθρώπου ποὺ ἔχασε τὸ θάρρος του.

—Μήπως θὰ ἦτο φρονιμώτερον νὰ τοὺς ἐξήταζε κανεὶς χωριστά;

—Χωριστά... ναί... ἐψιθύρισεν ὁ αὐτοκράτωρ.... Ἀλλὰ τί σημασίαν ἔχει;

Δὲν εἶχε παρέλθει μία ὥρα καὶ οἱ δύο συνωμόται εὑρίσκοντο εἰς τὸ ἀνάκτορον. Ὁ Ἐπαφρόδιτος, ἐφαρμόζει ἕνα τέχνασμα ποὺ ἐπετύγχανε σχεδὸν πάντοτε, ἀπεκάλυψεν εἰς τὸν Ναταλῆν ὅτι εἶχε προδοθῆ ἀπὸ τὸν Σκεβῖνον εἰς δὲ τὸν Σκεβῖνον ὅτι τὸν ἐπρόδοσεν ὁ Ναταλῆς καὶ ἡ σύλληψίς του ὠφείλετο εἰς ἐκεῖνον. Τότε καὶ ὁ ἕνας καὶ ὁ ἄλλος ὡμίλησαν καὶ ὁ αὐτοκράτωρ ἐπληροφορήθη ἔντρομος περὶ τῆς ἐκτάσεως τῆς συνωμοσίας, ἀπὸ τὴν ὁποίαν ἐσώθη ὡς ἐκ θαύματος. Ὁ Ναταλῆς κατέδωσε τὸν Πίσωνα, τὸν εὐνοούμενον τῶν συνωμοτῶν, καὶ τέλος, ὕστερα ἀπὸ ἕνα ἔξυπνον αὐλικὸν ὑπολογισμόν, προσέθεσεν ὅτι ὁ Σενέκας, ἔμπιστος φίλος τοῦ μέλλοντος αὐτοκράτορος, εἶχε μαζί του συχνὰς συνεντεύξεις, πρᾶγμα ποὺ ἀπεδείκνυε τὴν συνενοχήν του. Ἤλπιζεν ὅτι, ἐπάνω εἰς τὴν χαράν του, ποὺ εὕρισκεν ἐπὶ τέλους ἕνα πρόσχημα, ποὺ θὰ τοῦ ἐπέτρεπε νὰ ἐξαφανίσῃ τὴν ἐνοχλητικὴν αὐτὴν ἀρετήν, ὁ Νέρων θὰ συνεχώρει τὸν καταδότην.

Ὁ Σκεβῖνος, κατόπιν μιᾶς ἐντίμου ἀντιστάσεως, ἠναγκάσθη τέλος νὰ ἀποκαλύψῃ τὰ ὀνόματα μερικῶν συνωμοτῶν. Τοῦ Λουκανοῦ, τοῦ Σενεκίου, τοῦ Κουϊντιανοῦ, ὅλων τῶν εὐνοουμένων τοῦ ἄρχοντος, ἐκείνων ποὺ ἐκάθηντο κάθε βράδυ εἰς τὸ τραπέζι του, ἐμοιράζοντο τὰς ἀπολαύσεις του καὶ ἐθαύμαζαν τὸ ταλέντο του. Ὅταν συνελήφθησαν καὶ αὐτοί, ἤρχισαν νὰ προβαίνουν εἰς ἀλλεπαλλήλους καταγγελίας, παρασυρόμενοι ἀπὸ μίαν κοινὴν ἐλπίδα: Διὰ τῆς δειλίας των νὰ ἐξασφαλίσουν τὴν ἐπιείκειαν τοῦ Καίσαρος. Διὰ νὰ μοιράσῃ τὰς τύψεις του ὁ Λουκανὸς κατέδωσε τὴν μητέραν του Ἀτέλλαν. Ἐξεδηλώθη τότε τόση μικροψυχία καὶ τόση χυδαιότης, ὥστε μετὰ τὴν ἀνακάλυψιν τῆς συνωμοσίας, ἡ γενικὴ περιφρόνησις ἐστράφη πρὸς τὸ μέρος τῶν συνωμοτῶν. Ὅσα καὶ ἂν ἦσαν τὰ ἐγκλήματα τοῦ Νέρωνος, ὁ ἄνθρωπος αὐτὸς εἶχεν ἀπέναντί των τὴν ὑπεροχὴν κάποιου ψυχικοῦ μεγαλείου, τὸ ἐλαφρυντικὸν τῆς κληρονομικότητός του, τῶν ἐπιδράσεων, τὰς ὁποίας ὑφίστατο, τῆς παραφροσύνης του τέλος καί, ὑπεράνω ὅλων, τῆς ἀδιασείστου πεποιθήσεως ὅτι εἶχε θείαν ὑπόστασιν καὶ συνεπῶς ἦτο ὑπεράνω ὅλων τῶν ἀνθρωπίνων νόμων. Ἐκεῖνοι, ποὺ ἐπεχείρησαν νὰ τὸν πλήξουν καὶ ἔτρεμαν τώρα ἐμπρός του, ἐφανέρωναν μέχρι ποίου σημείου χυδαιότητος εἶχε φθάσει ἡ ρωμαϊκὴ ψυχή. Ἕνας μόνον ἐκ τῶν συνωμοτῶν ὑπῆρξεν ἡρωϊκὸς καὶ ἄξιος τοῦ ἀντιπάλου του: ἡ Ἐπίχαρις. Ὑποστᾶσα τὰ πάνδεινα, δὲν ἐπρόφερεν οὔτε μίαν λέξιν. Οἱ δήμιοι διὰ σφυροκοπημάτων τῆς συνέθλιψαν τὰ μέλη της: ἠρνήθη νὰ ὁμιλήσῃ. Μὲ ἕνα πυρακτωμένο σίδερο τῆς ἔκαψαν τοὺς μαστούς της: ἐσίγησε. Τὴν ἔδειραν μὲ ράβδους μέχρις αἱματώσεως: εἶχε τὴν δύναμιν νὰ μὴ παραπονεθῇ καὶ νὰ τηρήσῃ σιγήν. Ἐν τέλει ἐξέπνευσεν εἰς τὰ χέρια τῶν βασανιστῶν της χωρὶς νὰ βγάλῃ οὔτε μίαν κραυγήν, χωρὶς νὰ προδώσῃ οὔτε ἕνα ἐκ τῶν συντρόφων της.

Η ΡΩΜΗ ΕΡΗΜΟΣ

Τότε ἡπλώθη εἰς τὴν Ρώμην ἕνας τρόμος τόσον καταλυτικός, ὥστε καὶ αὐτοὶ ἀκόμη οἱ ἀθῷοι ἔτρεμαν διὰ τὴν ζωήν των. Ποῖος ἠμποροῦσε, πράγματι, νὰ εἶνε βέβαιος περὶ τῆς ἀρετῆς του;... Καὶ ποῖος τάχα, εἴτε διὰ τῶν λόγων του, εἴτε διὰ τῆς σιωπῆς του, εἴτε εἰς τὰ βάθη τῆς καρδίας του δὲν εἶχεν εὐχηθῆ τὸν θάνατον τοῦ δεσπότου;... Εἶχε θριαμβεύσει καὶ ἡ μοῖρα τὸν εἶχε γλυτώσει ἀπὸ τὴν μῆνιν τῶν συνωμοτῶν, ἀπὸ τὸ μῖσος τῶν χριστιανῶν, οἱ ὁποῖοι ἐπροφήτευαν τὸν χαμόν του, ἀπὸ τὴν κούρασιν τοῦ λαοῦ ἐκείνου, ὁ ὁποῖος δὲν τὸν ὑπέφερε πλέον.... Νικητής, ἀλλ' ἀπελπισμένος, ἀπομονωμένος εἰς τὴν αὐτοκρατορίαν του ὡσὰν ἕνας ἐξόριστος εἰς μίαν χαμένην νησῖδα, εἶχε τοποθετήσει πρὸ τῆς θύρας τοῦ δωματίου του φρουρὰν ἐξ ἐνόπλων πραιτωριανῶν. Ὑπὸ τὰ τείχη τῆς πόλεως εἶχαν συγκεντρωθῆ στρατεύματα, ὡσὰν νὰ ἐπρόκειτο ν' ἀποκρουσθῇ κάποια ἔφοδος. Αἱ πύλαι ἐκλείσθησαν. Ὁ στόλος εἰσῆλθεν εἰς τὸν Τίβεριν διὰ νὰ κρατοῦν τὰς ὄχθας ὑπὸ τὴν διαρκῆ ἀπειλὴν τῶν καταπελτῶν. Στρατεύματα Ἀφρικανῶν, Σκυθῶν καὶ Γερμανῶν μισθοφόρων, ὑπὸ τὴν ἀρχηγίαν ἀγρίων κεντυρίωνων ἐπεφορτίσθησαν μὲ τὴν ἀνακάλυψιν τῶν ἄλλων συνωμοτῶν. Αἱ ἀνακρίσεις ἦσαν σύντομοι: ὁποιοσδήποτε εἶχεν ὁμιλήσει ἢ ἁπλῶς μαντεύσει εἰς ἕνα τῶν συνωμοτῶν, ὁποιοσδήποτε ἐγνώριζεν, ἢ εἶχε ποτὲ συναντήσει καὶ χαιρετίσει ἕνα ἐξ αὐτῶν συνελαμβάνετο, ἐδένετο μὲ ἁλύσεις καὶ ὡδηγεῖτο εἰς τοὺς κήπους τοῦ ἀνακτόρου. Ἐκεῖ, μετὰ τὰς πολὺ λακωνικὰς ἐρωτήσεις τῶν ἀνακριτῶν, οἱ ἀνακρινόμενοι ἐστραγγαλίζοντο. Ὅλοι οἱ συνωμόται ἐσφάγησαν. Πολλοὶ ἐξ αὐτῶν ἐφονεύθησαν μόνοι, χωρὶς νὰ περιμένουν τὴν ἄφιξιν τῶν στρατιωτῶν. Ἀκόμη καὶ ὁ Σενέκας, καίτοι ἡ ἐναντίον αὐτοῦ διατυπωθεῖσα κατηγορία ἀπεδείχθη ἀβάσιμος, ἔλαβε τὴν διαταγὴν νὰ ἀποθάνῃ καὶ τοῦτο ὑπῆρξεν μέσα εἰς τὴν τρομακτικὴν ἐκείνην δίνην, ἡ μόνη πλάνη καὶ τὸ μόνον σφάλμα τοῦ Νέρωνος.

Ὁ φιλόσοφος, περιστοιχιζόμενος ὑπὸ τῶν μαθητῶν του, ἔκοψε τὰς φλέβας του καὶ ἐξέπνευσε μὲ μίαν γαλήνην ἐντελῶς χριστιανικήν. Ὁ Λουκιανὸς ἐφονεύθη. Ὁ Πετρώνιος, τὸ μόνον ἔγκλημα τοῦ ὁποίου ἦτον ὅτι ὑπερέβη τὸν κύριόν του εἰς κουφότητα, εἰς πνεῦμα καὶ εἰς κυνισμόν, κατεδικάσθη μόνος διὰ νὰ μὴ τὸν καταδικάσουν. Μερικαὶ χιλιάδες ἐκτελέσεων ἐβύθισαν εἰς πένθος ὅλας τὰς ρωμαϊκὰς οἰκογενείας: ἡ ἀριστοκρατία ἐφαίνετο διὰ παντὸς ἐξοντωθεῖσα. Ἡ σιωπὴ τοῦ ἐρυθροῦ τρόμου καὶ τοῦ θανάτου ἐτύλιξε τὴν Αἰωνίαν Πόλιν.

Μόνος ὑπεράνω τῆς Αὐτοκρατορίας, μέσα εἰς τὸ ἀνάκτορόν του τὸ ἀδειανὸν ἀπὸ φίλους καὶ πλημμυρισμένον ἀπὸ ξένους στρατιώτας, ὁ Νέρων ἀγρυπνοῦσεν ἡμέραν καὶ νύκτα, χωμένος μέσα εἰς τὴν ὀδύνην του, καθ' ἣν στιγμήν, τῇ προτάσει τῶν νέων ὑπάτων, ἡ Σύγκλητος τὸν ἀφιέρωνεν ἕνα ναὸν καὶ τὸν ἀνεκήρυσσε θεόν.

ΝΕΑ ΣΥΝΝΕΦΑ

Θεὸς θλιμμένος, θεὸς ἄγριος, ἠσθάνετο ὅτι ἦτο θανάσιμος καὶ συγχρόνως θνήσκων...

Αἱ ἐκτελέσεις, αἱ ὁποῖαι ἐρήμωσαν τὴν αὐτοκρατορίαν, δὲν ἦσαν ἱκαναὶ νὰ τοῦ παράσχουν τὴν ἀσφάλειαν. Ἔκτοτε καθημερινῶς εὑρίσκετο εἰς τὴν ἀνάγκην νὰ προβαίνῃ εἰς νέας θανατώσεις. Ἀπὸ τὸ ἀνάκτορον διαρκῶς ἐξεπέμποντο νέαι καταδικαστικαὶ ἀποφάσεις, ὡσὰν τοὺς κεραυνοὺς τοῦ Διός. Οἱ στωϊκοὶ ἐξωλεθρεύθησαν: ἡ μισητὴ ἀρετή των τοὺς καθίστα ὑπόπτους καὶ ἐγκληματίας. Ἐὰν δὲν ἐλάτρευαν τὸν θεὸν τῶν χριστιανῶν, ἡττηθέντας εἰς τὸν ἀγῶνα, τὸν ὁποῖον εἶχεν ὑποστηρίξει ἐναντίον τοῦ ἄρχοντος τοῦ κόσμου, ἦσαν καθὼς οἱ μάρτυρες καὶ οἱ προφῆται των τὸ ἴδιον σκυθρωποὶ καὶ ἀποκρουστικοί, ἐχθροὶ κάθε χαρᾶς, κάθε μειδιάματος, κάθε ὀμορφιᾶς. Ἔπρεπε λοιπὸν νὰ ἐξαφανισθοῦν ἀπὸ τοῦ προσώπου τῆς γῆς. Μαζὶ μὲ αὐτοὺς ἔχασαν τὴν ζωήν των καὶ ὅλοι ἐκεῖνοι, ποὺ δὲν ἐχειροκρότησαν διὰ τὴν καταδίκην των, ἢ ποὺ ἐχειροκρότησαν ἀλλ' ὄχι μὲ εἰλικρίνειαν, ὅλοι ἐκεῖνοι, τῶν ὁποίων μία χειρονομία, ἕνα χαμόγελο ἠμποροῦσε νὰ ἑρμηνευθῇ ὡς μία προσβολὴ κατὰ τοῦ αὐθέντου. Ἐνῷ ἐξώπλιζε τὶς γαλέρες του καὶ ἔστελλε στρατιὰς ὁλοκλήρους εἰς τὴν Ἀφρικὴν διὰ νὰ σκάψουν τὴν γῆν καὶ ν' ἀνεύρουν τοὺς θησαυροὺς τῆς Διδοῦς καὶ ἐνῷ ἡ Γερουσία, διὰ νὰ τὸν καθησυχάσῃ τοῦ ἀπένειμε καθημερινῶς νέους στεφάνους, ὁ Νέρων δὲν εἶχε παρὰ μίαν μόνην διαυγῆ σκέψιν, μίαν ἐνσυνείδητον χαράν: νὰ θανατώσῃ! Καὶ ὅταν ἡ Ποππέα ἐτόλμησε κάποτε νὰ εἰρωνευθῇ τοὺς τρόπους του, ὁ Καῖσαρ τὴν ἐδεῖρε μὲ ἀγριότητα καὶ μέχρι τοῦ σημείου, νὰ τὴν ποδοπατήσῃ ἐντὸς ὀλίγου ἐβόαν ἕνα ἄψυχο πτῶμα.

Τότε ὅμως, τρομαγμένος ἀπὸ τὸν ἑαυτόν, ἔφυγεν εἰς τὴν Νεάπολιν, μόλις δὲ ἔφθασεν ἐκεῖ ἐπληροφορήθη ὅτι οἱ γαλατικοὶ λεγεῶνες ἐπανεστάτησαν καὶ τὸν ἀνεκήρυξαν!

ΑΥΡΙΟΝ: Ἡ συνέχεια.

ΠΡΟΣΦΥΓΙΚΗ ΣΤΗΛΗ

ΕΔΗΜΟΣΙΕΥΘΗΣΑΝ ΑΙ ΑΠΑΛΛΟΤΡΙΩΣΕΙΣ ΤΗΣ ΚΑΒΑΛΛΑΣ

ΤΟ ΚΕΙΜΕΝΟΝ ΤΟΥ ΔΙΑΤΑΓΜΑΤΟΣ

Εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως ἐδημοσιεύθη τὸ κάτωθι νομοθετικὸν διάταγμα, περὶ ἀπαλλοτριώσεως ἰδιωτικῶν ἐκτάσεων ἐν Καβάλλᾳ εἰς θέσιν Κιουτσοὺκ-Ὀρμάν:

«Οἱ ὑπουργοὶ Γεωργίας, Προνοίας καὶ Ἀντιλήψεως, ἔχοντες ὑπ' ὄψει κλπ. κλπ. ἀποφασίζομεν: Ἀπαλλοτριοῦμεν ἀναγκαστικῶς λόγῳ δημοσίας ὠφελείας, ἤτοι ἐπὶ σκοπῷ ἀστικῆς ἐγκαταστάσεως προσφύγων ἐν Καβάλλᾳ εἰς θέσιν Κιουτσοὺκ-Ὀρμὰν ἔκτασιν συνολικὴν 9.769 τετραγωνικῶν μέτρων, ὡς αὕτη περιγράφεται ἐν τῷ σχετικῷ ἀπὸ 10 Ἰουλίου 1929 διαγράμματι τοῦ μηχανικοῦ Κ. Γιάντσου ὑπὸ τὰ στοιχεῖα: Α ἐκ μέτρων τετραγωνικῶν 2.915 καὶ Β ἐκ μέτρων τετραγωνικῶν 6.854 κειμένην ἐν Καβάλλᾳ εἰς θέσιν Κιουτσοὺκ Ὀρμὰν καὶ ἀνήκουσαν εἰς τοὺς κληρονόμους Δημητρίου Ζήσογλου.

Ἡ κυριότης τῆς ἀπαλλοτριουμένης ὡς ἀνωτέρω συνολικῆς ἐκτάσεως 9.769 τετραγωνικῶν μέτρων μεταβιβάζεται εἰς τὸ Δημόσιον ἐλεύθερα παντὸς βάρους καὶ ἐκνικήσεως τρίτου.

Ἡ ἀποζημίωσις τῶν ἰδιοκτητῶν κανονισθήσεται κατὰ τὰς διατάξεις τῶν κειμένων νόμων».

Ἐπίσης ἐδημοσιεύθη χθὲς παρόμοιον διάταγμα περὶ ἀπαλλοτριώσεως ἰδιωτικῶν ἐκτάσεων κειμένων ἐν Βραχάτι Κορινθίας πρὸς ἀνέγερσιν προσφυγικοῦ συνοικισμοῦ.

—Διὰ τὴν ἀνέγερσιν τῆς Ν. Σμύρνης

Τὸ Σωματεῖον κοινωφελῶν ἔργων Ν. Σμύρνης «ἡ Σμύρνη» ἐξέδωκε χθὲς τὸ κάτωθι ἀνακοινωθέν:

«Τὸ διοικητικὸν συμβούλιον τοῦ σωματείου κοινωφελῶν ἔργων Νέας Σμύρνης «ἡ Σμύρνη» πρὸς λυσιτελεστέραν ἐξυπηρέτησιν τοῦ σκοποῦ, ὃν ἐπιδιώκει ἡ παρ' αὐτοῦ ἐκπροσωπουμένη ὀργάνωσις τῶν οἰκιστῶν, τῶν οἰκοπεδούχων καὶ τῶν μὴ εἰσέτι κληρωθέντων δικαιούχων οἰκοπέδων Νέας Σμύρνης, κατὰ τὴν χθεσινὴν αὐτοῦ συνεδρίασιν, παμψηφεὶ ἀπεφάσισεν ὅπως χαράξῃ καὶ ἑτέραν καινοτομικὴν γραμμὴν ἐργασίας.

Καθ' ἑκάστην Κυριακὴν τὸ διοικητικὸν συμβούλιον θὰ συνέρχεται εἰς εἰδικὰς συνεδριάσεις μετὰ τῶν ἐκ τῶν μελῶν τοῦ σωματείου δυναμένων νὰ ὁμιλήσωσιν ἐπὶ τῶν γενικοῦ ἐνδιαφέροντος ζητημάτων καὶ νὰ ἀναπτύξωσι τὰς ἐπ' αὐτῶν γνώμας των.

Ἐκ τῆς σχετικῆς συζητήσεως κάτι τὸ ὠφέλιμον θὰ προκύπτῃ πάντοτε διὰ τὰ γενικὰ συμφέροντα ἡμῶν.

Ἔχον ὑπ' ὄψιν αὐτοῦ, ὅτι ἡ Ν. Σμύρνη, ἐνδιαφέρει ἀπὸ ὅλας αὐτῆς τὰς πλευρὰς 4—5 χιλιάδας οἰκογενείας, τὸ διοικητικὸν συμβούλιον ἀπεφάσισε νὰ συγκαλέσῃ καὶ πάλιν εἰς γενικὴν συνέλευσιν ἅπαντας τοὺς ἐνδιαφερομένους, τὴν μεταπροσεχῆ Κυριακὴν 30 Μαρτίου ὥραν 4ην μ. μ. εἰς τὰ ἐν Νέᾳ Σμύρνῃ γραφεῖα τοῦ σωματείου, ἐγκατασταθέντα εἰς τὰ τεχνικὰ τοιαῦτα τοῦ κ. Νικολάου Τασσοπούλου, γενικοῦ γραμματέως τῆς ὀργανώσεως.

Εἰς τὴν συνέλευσιν ταύτην τὴν ὁποίαν θὰ τιμήσωσι καὶ οἱ πρόσφυγες βουλευταὶ καθὼς καὶ οἱ ἐξωκοινοβουλευτικοὶ πολιτευταί μας, θὰ ἀνακοινωθῶσι παρὰ τοῦ διοικητικοῦ συμβουλίου αἱ κυβερνητικαὶ ἀπόψεις ὅπως καθορίζονται μετὰ τὴν ἐπίδοσιν παρὰ τῆς ἐνταλθείσης πρὸς τοῦτο ἐπιτροπῆς, τοῦ ψηφίσματος, ὅπερ ἐνέκρινεν ἡ τῆς 16 Μαρτίου ἔκτακτος ἡμῶν γενικὴ συνέλευσις.

Ἐν γένει θὰ συζητηθῶσιν εὐρύτατα ὅλα τὰ γενικοῦ ἐνδιαφέροντος ζητήματά μας ἐκ τῆς ταχίστης ἐπιλύσεως τῶν ὁποίων ἀσφαλῶς κατὰ πολὺ θὰ προωθηθῇ ἡ ἀνέγερσις τῆς Νέας Σμύρνης, τῆς πολυθρυλλήτου ταύτης ὑπὸ ἀνοικοδόμησιν, ἄλλοτε πανευτυχοῦς πρωτευούσης, τοῦ ἤδη πρόσφυγος Ἑλληνισμοῦ.

Θέλομεν νὰ ἐλπίζωμεν ὅτι θὰ εὑρεθῶμεν εἰς τὴν εὐχάριστον θέσιν νὰ ἀνακοινώσωμεν εἰς τὴν προσεχῆ συνέλευσιν, τὴν ἐκ μέρους τῆς κυβερνήσεως υἱοθέτησιν τοῦ τρόπου ὃν ἡμεῖς καὶ μόνοι ὑπεδείξαμεν εἰς αὐτήν, διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν κοινοχρήστων ἔργων τοῦ συνοικισμοῦ μας ἤτοι: τῶν ὁδῶν, τῶν πλατειῶν, τῶν ὑπονόμων καὶ τοῦ ἐσωτερικοῦ δικτύου ὑδρεύσεως ἵνα ἴδωμεν ἐπὶ τέλους πραγματοποιούμενον τὸν εὐλαβῆ ἡμῶν πόθον, ἵνα ἴδωμεν δηλονότι τὴν Νέαν Σμύρνην ἀνεγειρομένην διὰ σοβαρῶν ἑταιρειῶν τοκοχρεωλυτικῶς.

Ἐπίσης θέλομεν νὰ ἐλπίζωμεν ὅτι ὁ κ. ἐπὶ τῆς Προνοίας ὑπουργὸς θὰ εὐαρεστηθῇ νὰ ἀνακοινώσῃ ἐντὸς τῆς ἑβδομάδος ὁλόκληρον τὸν κατάλογον τῆς κληρώσεως τῶν οἰκοπέδων τῆς δευτέρας ἀπαλλοτριώσεως. Ἔχοντες τὴν γνώμην ὅτι εὐκολώτερον θὰ ἀποδειχθῶσι καὶ θὰ κηρυχθῶσιν ἔκπτωτοι οἱ μὴ δικαιούμενοι καὶ τοῦτο ἵνα στεγασθῶσιν ἐπὶ τέλους οἱ ἐπὶ ὁλόκληρα ἔτη ἀναμένοντες ἀποδεδειγμένως ἄστεγοι δικαιοῦχοι».

ΕΖΗΤΗΘΗ ΗΜΕΡΑ ΝΕΑΣ ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑΣ

ΜΕ ΤΟΝ κ. ΠΡΩΘΥΠΟΥΡΓΟΝ

Ἡ τριμελὴς ἐκτελεστικὴ ἐπιτροπὴ τῶν προσφύγων βουλευτῶν καὶ γερουσιαστῶν ἐπεσκέφθη χθὲς τὸν ὑφυπουργὸν τοῦ Πολιτικοῦ Γραφείου κ. Παπαδᾶτον, παρὰ τοῦ ὁποίου ἐζήτησεν, ὅπως, ἐν συνεννοήσει μετὰ τοῦ κ. πρωθυπουργοῦ, ὁρίσουν ἡμέραν νέας συνεργασίας μετ' αὐτοῦ.

Ὁ κ. Παπαδᾶτος ἀπήντησεν ὅτι οἱ πρόσφυγες βουλευταὶ θὰ γίνουν δεκτοὶ παρὰ τοῦ κ. πρωθυπουργοῦ, ἐντὸς τῆς ἐρχομένης ἑβδομάδος.

Κατὰ τὴν νέαν αὐτὴν συνεργασίαν, ἡ ἐπιτροπὴ θὰ ἐπιστήσῃ τὴν προσοχὴν τοῦ κ. πρωθυπουργοῦ ἐπὶ τῶν λοιπῶν θεμάτων τοῦ ψηφίσματος τοῦ Συνεδρίου τῆς Θεσσαλονίκης, καὶ θὰ ζητήσῃ ὅπως διαταχθοῦν αἱ σχετικαὶ ἐνέργειαι διὰ τὴν ἀντιμετώπισίν των.

—Τὸ νομοσχέδιον τῶν ἀγροτικῶν ἀποζημιώσεων

Οἱ πρόσφυγες βουλευταὶ καὶ γερουσιασταί, θὰ συνέλθουν ἐκ νέου αὔριον τὴν 3ην μ. μ. εἰς μίαν τῶν αἰθουσῶν τῆς Βουλῆς διὰ νὰ συνεχίσουν τὴν συζήτησιν ἐπὶ τῶν διαφόρων διατάξεων τοῦ νομοσχεδίου περὶ τῶν ἀγροτικῶν ἀποζημιώσεων.

Καθ' ἃ ἐβεβαίουν οἱ ἴδιοι χθὲς τὴν ἑσπέραν, κατὰ τὴν αὐριανὴν σύσκεψίν των, θὰ καταστῇ δυνατὸν νὰ περατωθῇ ἡ ἐπεξεργασία τοῦ νομοσχεδίου, ὁπότε τοῦτο θὰ ἐπιστραφῇ μετὰ τῶν σχετικῶν τροπολογιῶν, εἰς τὸν κ. ὑπουργὸν τῆς Γεωργίας διὰ νὰ τὸ καταθέσῃ εἰς τὴν Βουλήν.

—Ἡ συνέλευσις τῆς «Ν. Φιλαδελφείας»

Σήμερον τὴν πρωΐαν συγκροτεῖται εἰς τὸν συνοικισμὸν Ν. Φιλαδελφείας νέα συγκέντρωσις τῶν κατοίκων αὐτῆς, πρὸς διενέργειαν ἀρχαιρεσιῶν διὰ τὴν ἀνάδειξιν νέου διοικητικοῦ συμβουλίου τῆς Ἑνώσεως Προσφύγων Ν. Φιλαδελφείας.

—Ἡ ἀνταλλαγὴ τῶν τίτλων

Ἀπὸ αὔριον Δευτέραν 24ην τρέχοντος 4—5 μ. μ. θὰ ἀνταλλάσσωνται ὑπὸ τοῦ ἐν Ἀθήναις ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Γ' Σεπτεμβρίου 146 Παραρτήματος καὶ τῶν ἐν Νέᾳ Ἰωνίᾳ, Παγκρατίῳ καὶ Καλλιθέᾳ Πρακτορείων τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης διὰ τῶν ὁριστικῶν τίτλων δανείου ἀνταλλαξίμων 6 ο)ο αἱ προσωριναὶ ἀποδείξεις (δηλώσεις) αἱ φέρουσαι χρονολογίαν ἐκδόσεως μέχρι 30ῆς Σεπτεμβρίου 1929.

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ ΤΜΗΜΑΤΟΣ ΕΠΑΡΧΙΩΝ

κ. Κ. Μαντζῶρον, Πειραιᾶ. — Δὲν πρόκειται νὰ διορισθῇ, διότι εἰς τὸν πίνακα ἔχει ἀριθμὸν 266.

Μῆδρον, Πάτρας. Τὸ περὶ παρατάσεως τῆς ἰσχύος τοῦ πίνακος τούτου Νομοσχέδιον ἐψηφίσθη ὑπὸ τῆς Βουλῆς. 2) Μὰ ἀκριβῶς εἰς αὐτὸ ἀποβλέπει ἡ ὑπηρεσία.

κ.κ. Θεοδοσόπουλον καὶ Βαρβιτσιώτην, Ξυλόκαστρον.—Δὲν χορηγεῖται ἀτέλεια διὰ τὴν εἰσαγωγὴν σταφιδοπάνων. Θὰ ἐπιτραπῇ ὅμως ἡ ἀτελὴς εἰσαγωγή, μετὰ τὴν ψήφισιν τοῦ κατατεθέντος εἰς τὴν Βουλὴν σχετικοῦ Νομοσχεδίου.

κ. Σ. Σ. Σ., Αὐλωνάριον.—Ἡ αἴτησίς σας ἔλαβεν ἀριθμὸν πρωτοκόλλου Ὑπουργ. Οἰκονομικῶν Σ3992)21—3-30. Θὰ σταλῇ ἀμέσως εἰς τὸν ἔφορον Σκοπέλου, διὰ ν' ἀναφέρῃ σχετικῶς.

κ. Β. Γρηγοριάδην, Ἐνταῦθα.—Δὲν δικαιοῦται διότι δὲν ἔπαθε ἐν πολέμῳ.

κ. Α. Ι. Σ., Ξυλόκαστρον.—Ἀποστέλλομεν αἰτηθέντας Νόμους.

κ. Ἀλ. Πολ. Λευκάδα.—Ὁμοίως.

κ. Ἡρ. Ι. Α., Λίμνην.—Τὸ ἔγγραφον τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου ἐπρωτοκολλήθη μὲ ἀριθμὸν Ὑπουργείου Στρατιωτικῶν 6157)14-3-30 καὶ διεβιβάσθη, εἰς τὴν Δ)σιν Ἐπιμελητείας, Γραφεῖον ΙΙΙ πρὸς ἐκτέλεσιν. Θὰ παρακολουθήσωμεν τὸ ζήτημα.

κ. Ι. Γκότσην, Ἀρμένους. Ἄγνωστον. Ὁ διαγωνισμὸς διὰ τὴν Ἀεροπορικὴν σχολὴν ἀνεβλήθη ἐπ' ἀόριστον.

κ. Γ. Μπάλτσαν, Κέρκυραν.—Δυστυχῶς ἔχουν ἐξαιληφθῆ πρὸ πολλοῦ.

κ. Γ. Γλάστραν, Καμάρι. - Προσελήφθησαν πρὸ διμήνου περίπου. Ἐλλείψει θέσεων, δὲν θὰ προσλάβουν ἄλλους, ἐπὶ τοῦ παρόντος.

κ. Π. Ν. Κ. Καλλιθέαν. Παραμένουν ὅλαι αἱ αἰτήσεις ἐκκρεμεῖς, ἕως ὅτου ὀργανωθοῦν αἱ νέαι φυλακαὶ τῆς Μακεδονίας. Σχετικὴ ἀπόφασις θὰ ληφθῇ τὸν Ἀπρίλιον.

κ. Β. Καραγεωργίου, Δελφούς.—Εἶναι ζήτημα ἂν θὰ ἀποπερατωθῇ μέχρι Φθινοπώρου. Ἑπομένως κατὰ τὸν Δεκέμβριον ἠμπορεῖ νὰ ἀρχίσῃ, ἴσως, ἡ πληρωμή.

κ. Ι. Ζ., Θεσσαλονίκην.—Ἡ αἴτησίς σας ἔλαβεν ἀριθμὸν πρωτ. Ὑπηρεσίας Πολ. ἀποζημιώσεων, 23128. Ἐξεδόθη ἡ ὑπ' ἀριθμὸν 15111 ἀπόφασις, δι' ἧς σᾶς ἐπιδικάσθη τὸ ποσὸν τῶν δραχμῶν 21000.

Τακτικὸν Ἀναγνώστην, Λαμίαν.—Ἐξεδόθη ἡ ὑπ' ἀριθ. 4964 ἀπόφασις, δι' ἧς σᾶς ἐπεδικάσθησαν δραχμὰς 10300.

κ. Θ. Καρέκλην, Ἐνταῦθα.—Ἀριθμὸς πρωτ. αἰτήσεως 13678. Ἐξεδόθη ἡ ὑπ' ἀριθ. 3981 ἀπόφασις, δι' ἧς σᾶς ἐπεδικάσθη τὸ ποσὸν τῶν δραχμῶν 3100. 2) Μετὰ τὴν ψήφισιν τοῦ σχετικοῦ Νομοσχεδίου.

κ. Δημ. Γιαννακόν, Θεσ)νίκην.—Ἡ αἴτησίς σας ἔλαβεν ἀριθμὸν πρωτ. Ὑπηρεσίας Πολεμικῶν Ἀποζημιώσεων, 28929. Δὲν ἐξεδικάσθη ἀκόμη. Παρακολουθοῦμεν τὸ ζήτημα.

κ. Κ. Γ. Γ., Μυτιλήνην.—Ὁμοίως. Ἀριθμὸς αἰτήσεως 10770.

κ. Γ. Σκαλιάρην, Θεσ)νίκην. — Τὸ ἔγγραφον τοῦ Ὑπουργείου θὰ σᾶς σταλῇ ἐντὸς τῆς ἑβδομάδος, κατόπιν παρακλήσεώς μας. Ἡ καθυστέρησις, ἐπῆλθε, συνεπείᾳ ἀσθενείας τοῦ ἁρμοδίου ὑπαλλήλου.

Ἴνς, Λάρισσαν. — Ἡ ὑπόθεσις τοῦ συγγενοῦς σας θὰ εἰσαχθῇ προσεχῶς εἰς τὸ συμβούλιον, μὲ εὐμενῆ εἰσήγησιν. Διὰ τὰ ἄλλα ζητήματα μεθαύριον.

κ. Κ. Καμπούρογλου, Βόλον. — Ἡ ὑπ' ἀριθμὸν 92 δήλωσις ἀνήκει εἰς ἄλλον δικαιοῦχον, καθὼς καὶ πρᾶξις 3, ἡ ὁποία ἐπὶ πλέον ἀναφέρει διάφορον ἀριθμὸν δηλώσεως. Γράψατέ μας ἀκριβῆ στοιχεῖα.

Drieu La Rochelle

Μία γυναῖκα στὸ παράθυρό της

Ἕνα γαλλικὸν μυθιστόρημα ἀπὸ τὴν σύγχρονον Ἑλληνικὴν ζωὴν

Ὁ Πάχλεν δὲν ἀπεκρίθη.

—Πῶς; Βρίσκετε πῶς εἶνε ἀνοησία αὐτὸ ποὺ εἶπα; Δὲν ὑπάρχει σήμερα εἰλικρίνεια...

Στὴν ἐπίμονη φλυαρία τῆς Μαργῶ, ὁ Πάχλεν τὴν ἐκύτταξε πάλι μὲ τὰ ψυχρά του μάτια. Ποῦ ἤθελε νὰ φθάσῃ; Ἦταν ἀρχὴ ἐρωτοτροπιῶν; Δὲν ἦταν ὅμως στὸν χαρακτῆρα της. Εἶχε μίαν ἀφάνταστον, ἀπροσδιόριστον μεγαλομανίαν καὶ τελείαν ἔλλειψιν ταμπεραμέντου. Ἀσφαλῶς θὰ εἶχε μέσα στὸ νοῦ της ἐκείνη τὴ στιγμὴ κάποια ἰδιοτροπία, κάποια φιλολογικὴ λόξα. Ἐπειδὴ ὡστόσο ἡ τελευταία της ἐρώτησις τὸν ἐνδιέφερε, δὲν μπόρεσε νὰ μὴν ἀποκριθῇ χαμηλοφώνως:

—Οἱ περισσότεροι τῶν ἀνθρώπων δὲν εἶνε εἰλικρινεῖς, ἔστω καὶ ὅταν ἀκόμη θέλουν, διότι δὲν ἔχουν ἀρκετὴν δύναμιν. Μόνον οἱ πολὺ μεγάλοι, αὐτοὶ ποὺ εἶνε οἱ πιὸ πονηροὶ καὶ οἱ πιὸ μυστικοί, εἶνε εἰλικρινεῖς: ὁ Ναπολέων, ὁ Βίσμαρκ. Ἡ εἰλικρίνεια αὐτὴ εἶνε ἡ μόνη, εἶνε τρομακτική.

Μὲ μιᾶς κατέβασε τὰ μοῦτρα του. Ἀντελήφθη ὅτι πιάσθηκε στὴν παγίδα.

—Ἂ ναί! βλέπω... ναί, ναί... Εὐχαριστῶ γιὰ τὴ μεγάλη τιμὴ ποὺ μοῦ κάμετε, —ἐψιθύρισεν ἡ Μαργώ. Ἐπὶ τέλους θελήσατε νὰ μοῦ πῆτε κάτι ἔξυπνο.

Τοῦ ἐγύρισε τὴν πλάτη, μὲ τὸ δυνατό της γέλιο. Ἀλλὰ καθὼς ἔφευγε, ἐσκέπτετο βαθειὰ αὐτὸ ποὺ ἄκουσε.

Ἔφευγε πρὸς τὸ σημεῖον τῆς ἀφετηρίας ποὺ ἔπαιζαν οἱ παῖκται. Τῆς ἐπρότειναν νὰ λάβῃ μέρος, ἀλλ' ἀρνήθηκεν, ὅπως συνήθως. Δὲν ἤθελε νὰ ἐγκαταλείψῃ τὴν συνέχεια τῶν σκέψεών της. Ἐξ ἄλλου θὰ διεσκέδαζε πολὺ περισσότερο παρὰ νὰ βλέπῃ τοὺς ἄλλους.

Ὅλα τὰ γκόλφ τοῦ κόσμου μοιάζουν μεταξύ των. Εἰς τὰς Ἀθήνας καθὼς καὶ ἀλλοῦ, μερικοὶ Ἄγγλοι καὶ Ἀμερικάνοι σπρώχνουν τὴν μπάλλα των, καὶ τὴν παρακολουθοῦν αἰωνίως ἀνάμεσα στὸν κόσμο, σέρνοντας στὰ πόδια των τὰ κατώτερα πλήθη, τὰ ὁποῖα ἂν καὶ ἀναθρεμμένα μὲ νέρσες καὶ μὲ Λοντρέζους ράφτες, μοιάζουν ἀδέξιοι στὴν μίμησι τῶν τύπων τῆς ράτσας.

Ὅπως ὁ Δὸν Κιχώτης καὶ ὁ Σάντσος ἦσαν κατ' ἀρχὰς ὁ Πέρσης καὶ ὁ Ἀλβανός. Ὁ Φερὴτ προσπαθοῦσε νὰ πάρῃ τὴν κατάλληλη στάσι γιὰ νὰ ἐκσφενδονίσῃ τὴν μπάλλα. Ἄνοιξε τὰ κοντά του πόδια, χωρὶς νὰ μπορῇ νὰ τὰ λυγίσῃ, ἵδρωσε, ξέδρωσε, καὶ ἐπὶ τέλους κατάφερε νὰ σπρώξῃ τὴν μπάλλα, χαμηλά, ὄχι μακριά, ἀλλὰ ἴσια. Τὸν διεδέχθη ὁ Μελανσούρ. Ἐστάθηκεν ἴσιος, ὄχι ὅμως καὶ σταθερὰ κυττάζοντας τὸν ὁρίζοντα, δίπλα στὴν μπάλλα του, ποὺ τοῦ φάνηκε σὲ μιὰ στιγμὴ μιὰ μυστηριώδης μικρὴ λευκὴ σφαῖρα, κάτι μαγικό, τοποθετημένο ἀπάνω σὲ μιὰν ἀρχαία πυραμίδα. Ξαφνικά, ἐφύσηξε σιρόκος καὶ τὰ ἐσάρωσεν ὅλα. Ἡ μπάλλα ὡς ἐκ θαύματος ἐκσφενδονίσθη θαυμάσια.

Κατόπιν οἱ δύο σύντροφοι, ἀκολουθούμενοι ἀπὸ δύο μάγκες, Πειραιωτάκια, ἐπροχώρησαν σοβαροί, συνεχίζοντες τὸ παιχνίδι των. Ὅταν ἔφθασαν κοντὰ στὴν Μαργώ, ἐγύρισαν τὰ κεφάλια των πρὸς τὸ μέρος της ταυτοχρόνως, σὰν δυὸ καλοὶ ἀξιωματικοὶ ἐκπαιδευθέντες στὸν γερμανικὸ στρατό.

Κατόπιν ἔγινεν ἕνα παιχνίδι μὲ τέσσαρα ζευγάρια: τὸν πράκτορα τῆς Στάνταρ Ὂϊλ, τὸν ἰσχυρότερο διπλωμάτη τοῦ μέρους, ἕνας γίγας, σαμπιὸν τοῦ Κλούμπ. Ἡ γυναῖκα του ἦταν μιὰ Ἑλληνοαμερικανίς, μὲ εὔτραφῆ κορμοστασιά. Αὐτὴ εἶχε συμπαίκτη της τὸν τελευταῖον ἄνδρα ποὺ μποροῦσε νὰ στρατολογήσῃ τὸ Καὶ ντ' Ὀρσαί, καὶ ἕναν γραμματέα πρεσβείας κακοντυμένο, πρόστυχον, ἀλλὰ ὑποχρεωτικόν. Ὁ σύζυγός της συνεδέθη μὲ τὴν ὡμορφότερη γυναῖκα τῶν Ἀθηνῶν, ἡ ὁποία ἀντέγραφεν ἀκριβέστατα τὸ μοντέλο τῶν νυμφῶν τοῦ Σαὶν-Κλού, ντυμένο ἀπὸ τὴν Σανέλ.

Ὑπῆρχαν κατόπιν πολλοὶ Ἕλληνες, οἱ ὁποῖοι ἀγωνίζονταν κατὰ τῆς παχυσαρκίας των.

Ὁ Πάχλεν ἔμενε τελευταῖος, μόνος. Ἐστέκετο εἰς ἀναπνευστικὴν στάσιν, ἐνῷ ὁ μικρὸς τοῦ ἑτοίμαζε τὴν μπάλλα του. Ἡ σιλουέττα του στὴ στάσι εἶχε κάτι τὸ εὐγενικὸ κατόπιν ἔκαμε μιὰ κίνησι πολὺ μελετημένη καὶ τέλος ἐκτύπησε μὲ τὸ μπαστοῦνι τὴν μπάλλα.

Ἡ Μαργὼ ἐπῆγε νὰ περπατήσῃ κοντὰ στὴ θάλασσα. Ἐσκέφθη ἀκόμη λίγο τὸ ζήτημα, ποὺ τὴν ἀπασχολοῦσε, ἐπρόσεξε τοὺς γύρω της καὶ ὕστερα σιγάσιγὰ ἀντελήφθη ὅτι πλήττει. Τί θὰ μποροῦσε νὰ τὴν διασκεδάσῃ; Νὰ ἐπιστρέψῃ στὴν Κηφισιὰ καὶ νὰ συζητήσῃ μὲ τὸν κομμουνιστή; Ἦταν περίεργη καὶ ἦταν εὐχαριστημένη ὅτι μποροῦσε αὐτὴ τὴ φορὰ νὰ στηρίξῃ τὴν περιέργειά της σὲ κάτι στερεό. Ποιὸ ἦταν; Ἦταν ἀρχηγός; Θὰ γινόταν μιὰ μέρα ἕνας μεγάλος ἄνδρας, ἕνας ἄνθρωπος τρομερός, ποὺ ὅλοι αὐτοὶ τοὺς ὁποίους ἐγνώριζεν αὐτὴ θὰ τὸν μισοῦσαν; Διέβλεπε μυστήρια στὴν προϋπόθεσιν αὐτήν. Γιατί ἦταν κομμουνιστής; Πῶς ἦταν; Ταυτοχρόνως μέσα στὴν ἀγωνία της εἶχε μερικὲς ἐκλάμψεις εἰρωνείας. Θὰ ἦταν εὐχάριστο, διασκεδαστικό, σὰν μποροῦσαν νὰ κουβεντιάσουν ἐλεύθερα οἱ δυό των. Τὸν ἐσκέπτετο πολὺ φυσικὰ ὅπως θὰ ἐσυλλογίζετο κάποιον ἴσον της. Ἦταν ἕνας ἄνδρας εὐαίσθητος καὶ εἶχε τάκτ. Γιατί νὰ μὴ φύγῃ ἀμέσως γιὰ τὴν Κηφισιά; Τί δουλειὰ εἶχεν ἐδῶ; Μὰ αὐτὸ πάλιν ποὺ τῆς εἶπεν ὁ Μαλφός; Πράγματι, μποροῦσε νὰ καταστήσῃ τὴν θέσι του ἐπικίνδυνη. Ἐν πάσῃ περιπτώσει θὰ πήγαινε στὰς Ἀθήνας, ποὺ ἦταν στὸ μισὸ δρόμο πρὸς τὴν Κηφισιά.

Καθὼς ἀνέβαινε στὸ αὐτοκίνητό της, ἡ Αὐγὴ Κορδίτση ἔτρεξε κοντά της καὶ τὴν παρεκάλεσε νὰ τὴν πάρῃ μαζί της. Ἡ Μαργὼ τὴν ἐδέχθηκε μ' εὐχαρίστησι.

Στὸ δρόμο, καθὼς ἐπήγαιναν, ἡ Αὐγὴ μὲ τὴν ἄγρυπνη πάντα παρατηρητικότητά της, ἐπρόσεξε ἕνα ἐλαφρὸ ἀνατρίχιασμα στοὺς μῦς τῆς φίλης της. Διαισθάνθηκεν ὅτι ἐζοῦσεν ἰσχυρότερα ἀπὸ ὅσον συνήθως. Ἐπειδὴ δὲν ἄφινε ποτὲ κανένα νὰ ἐπωφελῆται κάτι χωρὶς αὐτὴ νὰ συμμετέχῃ ἀμέσως εἰς αὐτό, τῆς εἶπε:

—Ἀγαπητή μου, γελᾶτε δυνατώτερα ἀπὸ ὅλες μας καὶ κάνετε τὴν σαστισμένη. Ἀλλὰ κατὰ βάθος δὲν σκέπτεσθε παρὰ αὐτό.

—Ποιό;

—Ναί, ἔχετε τὸ ὕφος ὅτι δὲν σκοτίζεσθε γιὰ τὴν ἀγάπη, ἀλλὰ τὴν συλλογίζεσθε πολύ.

—Μ' ἕναν ἄνδρα σὰν τὸν Ρίκο, μοῦ χρειάζεται νὰ ἔχω σ' αὐτὸ τὸ ζήτημα ξεκαθαρισμένες ἰδέες. Πρέπει νὰ τὸ καταλάβετε αὐτό.

(Ἀκολουθεῖ)

ΑΙ ΣΥΓΚΟΙΝΩ

ΕΘΝΙΚΗ ΑΤΜΟΠΛΟ
ΤΗΣ ΕΛΛΑ
ΓΡΑΜΜΗ ΠΕΙΡΑΙΩΣ-ΑΛΕΞ
Προσεχεῖς ἐκ Πειραιῶς ἀ
τῶν θαλαμηγῶν ἀτμοπλοίων
"ΠΑΤΡΙΣ ΙΙ"
τὴν 8ην Ἀπριλίου, Τρίτην
"ΑΝΔΡΟΣ"
τὴν 13ην Ἀπριλίου, Κυριακ
"ΠΑΤΡΙΣ ΙΙ"
τὴν 29ην Ἀπριλίου, Τρίτην
Δι' ἐπιβάτας, ἐμπορεύματα καὶ πληροφορίας ἀπευθυντέον:
Ἐν Ἀθήναις Ἀπελλοῦ 1
Ἐν Πειραιεῖ Πλατεῖα Κα
τηλέφ. 2-27.

ΕΘΝΙΚΗ ΑΤΜΟΠΛΟ
ΤΗΣ ΕΛΛΑΔ
ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ — ΜΑΣΣΑ
(Διὰ τοῦ Ἰσθμοῦ)
Προσεχεῖς ἐκ Πειραιῶς ἀνα
τῶν θαλαμηγῶν ἀτμοπλοίων
"ΑΝΔΡΟΣ"
τὴν 29ην Μαρτίου, Σάββατον
"ΠΑΤΡΙΣ" ΙΙ
τὴν 12ην Ἀπριλίου, Σάββατον
"ΑΝΔΡΟΣ"
τὴν 19ην Ἀπριλίου, Σάββατον
Δι' ἐπιβάτας, ἐμπορεύματα καὶ πληροφορίας ἀπευθυντέον:
ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, Ἀπελλοῦ 1,
57—29 καὶ εἰς ὅλα τὰ πρακτορεῖα
ΕΝ ΠΕΙΡΑΙΕΙ, Πλατεῖα Καρα
κη, τηλέφ. 2-27.

ΑΤΜΟΠΛΟΪΑ ΠΑΚ
Νοταρᾶ 53, Τηλ. 308, Πειραι
Τὸ πολυτελὲς ἀτμόπλοιον
ΤΑΔΛΑ (8.400 τόν.)
Ἀναχωρήσει Δευτέραν 31 τρέχ.
τευθεῖαν ΜΑΣΣΑΛΙΑΝ.
ΤΙΜΑΙ ΗΛΑΤΤΩΜΕΝΑΙ

ΑΜΠΕΛΟΚΤΗΜΟΝΕ
χρησιμοποιεῖτε πάντοτε
BOUILLIE "VEZIA
Ἀντιπερονοσπορίνη «VEZ
τῶν Raffineries de Soufre
nies. Marseille.
ΗΓΓΥΗΜΕΝΗ 50 ο)ο ΘΕΪΪΚΟΥ
Σὲ 100 ὀκάδες νερὸ λυώνετε
δες σκόνης. Λυώνει στὴν στιγμή
ἀμέσως ἕτοιμη πρὸς χρῆσιν.
Δὲν ἀφήνει κατακάθι.— Δὲν
Δὲν βωλιάζει. — Εἶνε ἡ μόνη ἀσφ
γιὰ τὰ κτήματά σας.
ΤΙΜΑΙ ΑΣΥΝΑΓΩΝΙΣΤΟΙ
Ἀποκλειστικὸς εἰσαγωγεύς
ΠΑΝΤΕΛΗΣ ΤΑΡΣΟΥΛ
(ΜΕΓΑΡΟΝ ΓΙΑΝΝΟΥΛΑΤΟΥ)
ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ

ΝΕΟΣ ἐκ Κων)πόλεως, τελειόφοιτος
θνικῆς Σχολῆς Γλωσσῶν καὶ Ἐμπορ
γιστὴς - ἀλληλογράφος - δακτυλογράφ
ληνικῆς - ἀγγλικῆς - γαλλικῆς, μὲ καλ
στάσεις, ζητεῖ θέσιν, εἴτε μὲ ὥρας.
τε: Π. Δαραβίγκαν διὰ Λογιστήν, Χ
τος 9, Πλάκα, Ἐνταῦθα.

Η ΛΥΣΙΣ ΕΝΟΣ ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΥ ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΟΣ
ΥΨΙΣΤΗΣ ΣΠΟΥΔΑΙΟΤΗΤΟΣ

Μὲ μεγάλην εὐχαρίστησιν ἀναγγέλλομεν τὴν εἰσαγωγὴν εἰς τὴν Ἑλλάδα τοῦ προφυλακτικοῦ φαρμάκου «VETO» τῶν Ἐργοστασίων Pharmacia Βουδαπέστης, κατὰ τῶν ἀφροδισίων νόσων.

Τὸ φάρμακον τοῦτο κατέστη περίφημον εἰς ὅλον τὸν κόσμον ἐντὸς μικροῦ σχετικῶς χρονικοῦ διαστήματος ἀπὸ τῆς ἐφευρέσεως αὐτοῦ, λόγῳ τῶν καταπληκτικῶν αὐτοῦ ἰδιοτήτων καὶ πλεονεκτημάτων, ἅτινα καθιστῶσι αὐτὸ τὸ ἰδεῶδες προφυλακτικὸν ἀπὸ πάσης ἀπόψεως.

Ἡ ὀγκώδης βιογραφία τοῦ «VETO» μᾶς πιστοποιεῖ πρωτοφανῆ ἀποτελέσματα. Πειράματα γενόμενα εἰς διάφορα νοσοκομεῖα, μικροβιολογικὰ ἐργαστήρια καὶ εἰς μονάδας τοῦ Οὐγγρικοῦ, Ἰταλικοῦ καὶ Αὐστριακοῦ στρατοῦ, κατέπληξαν τὸν κόσμον καὶ ἀπέδειξαν ἀναμφισβητήτως ὅτι τὸ «VETO» καὶ εἰς ἀραιὰν ἀκόμη διάλυσιν καταστρέφει ὄχι μόνον τὴν σπειροχαίτην, τοὺς γονοκόκκους κ.λπ., ἀλλὰ καὶ ἄλλα μικρόβια πολὺ μεγαλειτέρας ἀντοχῆς.

Πασίγνωστοι καθηγηταί, ἐξέχουσαι ἰατρικαὶ προσωπικότητες, ὡς οἱ καθηγηταὶ Kuss τῆς Βιέννης, Finger τῆς Βιέννης, Domenico Maiocchi τῆς Βολωνίας, [illegible] Imre τῆς Βουδαπέστης, κ.λπ., κ.λπ., βεβαιοῦν τὰ ἀποτελέσματα αὐτὰ τῶν πειραμάτων καὶ συνιστοῦν ἐνθέρμως τὴν διάδοσιν τοῦ «VETO».

Ὁ ἡμέτερος εἰδικὸς ἐπιθεωρητὴς τῶν ἀφροδισίων νόσων κ. Χ. Εὐαγγέλου, ἐκφαίνεται ὡς ἑξῆς περὶ τοῦ «VETO»:

«Κατόπιν ἐπανειλημμένων δοκιμῶν καὶ πειραμάτων διὰ τῆς προφυλακτικῆς σκευασίας «VETO», ἣν εἴχατε τὴν εὐγενῆ καλωσύνην νὰ μοὶ ἀποστείλητε, διεπίστωσα ὅτι αὕτη ἀποτελεῖ ἀλάνθαστον προφυλακτικὴν σκευασίαν διὰ τὰ ἀφροδίσια νοσήματα. Χρησιμοποιουμένη δὲ καταλλήλως καὶ συμφώνως πρὸς τὰς ὁδηγίας τῆς χρήσεως, φρονῶ ὅτι θὰ συντελέσῃ τὰ μέγιστα εἰς τὴν προφύλαξιν οὐ μόνον τῶν ἀτόμων, ἀλλὰ καὶ τῆς κοινωνίας ἐν γένει».

Τὸ χαρακτηριστικὸν τοῦ «VETO» εἶνε ὅτι ἐνῷ συγκεντρώνει ἐντελῶς ἐξαιρετικὰς ἀπολυμαντικὰς ἰδιότητας, εἶνε συγχρόνως λίαν εὔχρηστον, ἐντελῶς ἀνώδυνον, ἄοσμον, δὲν ἐρεθίζει καὶ δὲν λερώνει.

Συνιστῶντες ὅθεν τὴν χρῆσιν τοῦ «VETO», ἔχομεν τὴν πεποίθησιν ὅτι προσφέρομεν εἰς τὴν Κοινωνίαν ὑψίστην ὑπηρεσίαν πρὸς ἀποφυγὴν τῆς ἐξαπλώσεως τῶν τρομερῶν ἀφροδισίων νόσων.

Τὸ «VETO» εἶνε ἐγκεκριμένον ὑπὸ τοῦ Ἰατροσυνεδρίου καὶ πωλεῖται εἰς ὅλα τὰ Φαρμακεῖα μὲ ὁδηγίας χρήσεως πρὸς Δρχμ. 30, χρησιμοποιούμενον 25—30 φοράς. Τὸ «VETO» εἶνε ὑγρὸν ἄχρουν, ὄχι ἀλοιφή.

Γενικοὶ Ἀντιπρόσωποι:
ΣΤ. ΓΛΑΤΖΗΣ & Σια
Ὁδὸς Κορνάρου, 5—Τηλ. 57-94

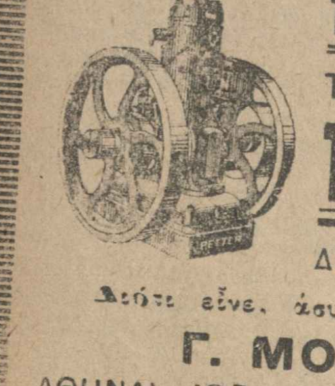

ΠΡΟΤΙΜΗΣΑΤΕ
ΤΑΣ ΑΓΓΛΙΚΑΣ ΜΗΧΑΝΑΣ
ΠΕΤΤΕΡ
ΔΙΑ ΑΡΔΕΥΤΙΚΑΣ ΕΓΚΑΤΑΣΤΑΣΕΙΣ
Διότι εἶνε ἀσυγκρίτως αἱ ἀνώτεραι ὅλων
Γ. ΜΟΡΦΥ ΚΑΙ ΥΙΟΣ
ΑΘΗΝΑΙ: Ὁδὸς Χαλκοκονδύλη 7
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ: Ἀβέρωφ 17—ΠΑΤΡΑΙ: Ἁγ. Ἀνδρέου

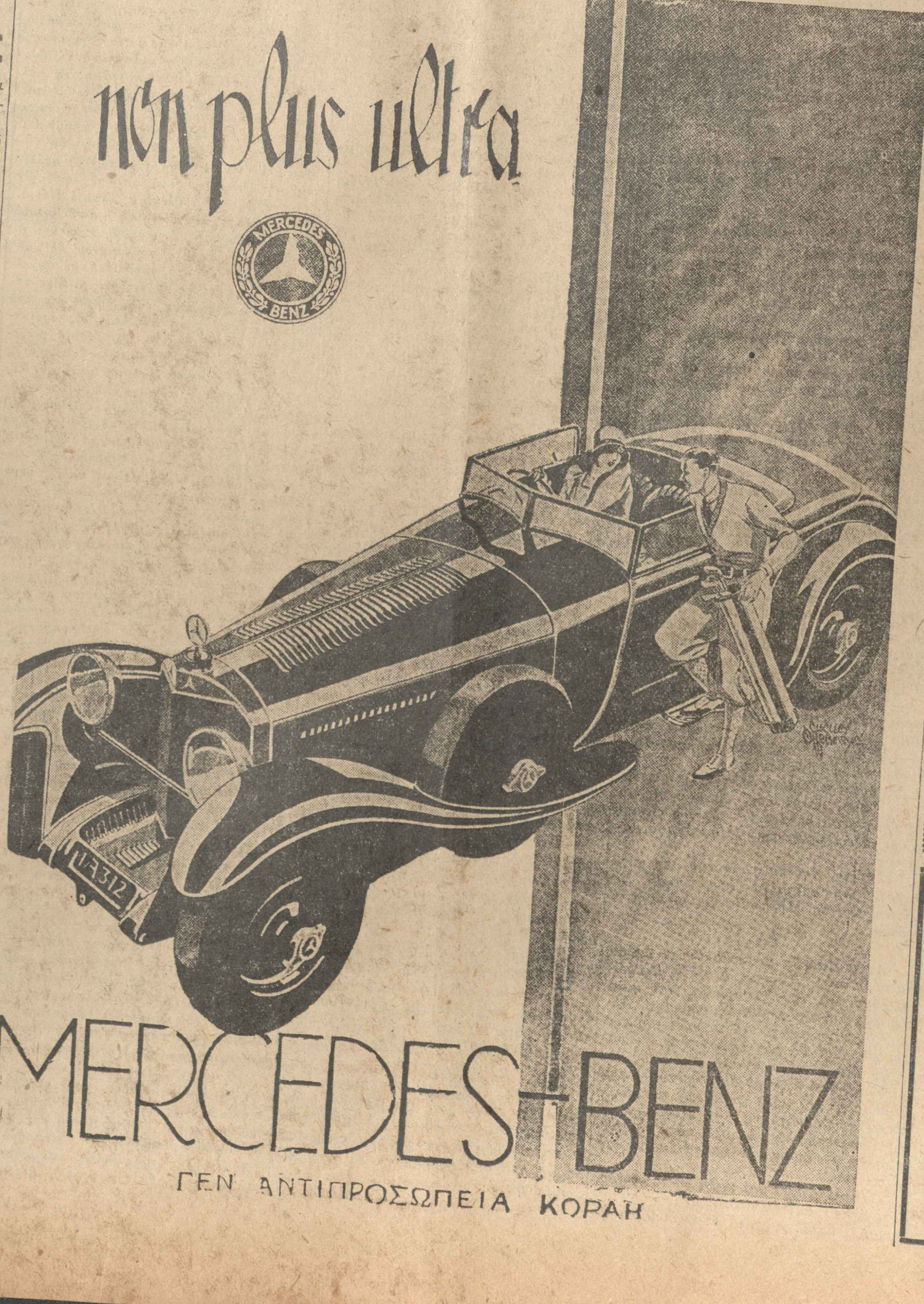

ΠΑΝΗΓΥΡΙΣ ΤΗΝΟΥ
ΑΤΜΟΠΛΟΪΑ "ΚΩΝΣΤ. ΤΟΓΙΑ"
ΑΝΑΧΩΡΗΣΕΙΣ ΕΚ ΠΕΙΡΑΙΩΣ
"ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΤΟΓΙΑΣ" Κυριακὴ 23 Μαρτίου μεσημβρ. κατευθεῖαν ΤΗΝΟΝ
"ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΤΟΓΙΑΣ" Δευτέραν 24 Μαρτίου 9 μ. μ. Σῦρον, ΤΗΝΟΝ.
"ΜΥΚΑΛΗ ΤΟΓΙΑ" Δευτέραν 24 Μαρτίου 9 μ. μ. Σῦρον, ΤΗΝΟΝ.
ΑΝΑΧΩΡΗΣΕΙΣ ΕΚ ΤΗΝΟΥ
"ΜΟΣΧΑΝΘΗ ΤΟΓΙΑ" Τρίτην 25 Μαρτίου μεσημβρίαν κατευθεῖαν ΠΕΙΡΑΙΑ.
"ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΤΟΓΙΑΣ" Τρίτην 25 Μαρτίου 1 μ. μ. κατευθεῖαν ΠΕΙΡΑΙΑ.
"ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΤΟΓΙΑΣ" Τετάρτην 26 Μαρτίου 9 π. μ. κατευθεῖαν ΠΕΙΡΑΙΑ.
"ΜΥΚΑΛΗ ΤΟΓΙΑ" Τετάρτην 26 Μαρτίου 9 μ. μ. Σῦρον, ΠΕΙΡΑΙΑ.
"ΜΟΣΧΑΝΘΗ ΤΟΓΙΑ" Πέμπτην 27 Μαρτίου 5 μ. μ. Σῦρον, ΠΕΙΡΑΙΑ.
ΠΡΑΚΤΟΡΕΙΟΝ: ΠΛΑΤΕΙΑ ΚΑΡΑΪΣΚΑΚΗ, ΤΗΛΕΦ. 12

ΠΑΝΗΓΥΡΙΣ ΤΗΝΟΥ
Τὸ θαλαμηγὸν «ΛΕΩΝ» ταχύτητος 16 μιλλίων Ἀναχωρεῖ ΔΕΥΤΕΡΑΝ 24 τρέχ. μεσημβρίαν κατευθεῖαν διὰ ΤΗΝΟΝ. Ἀφίξις τὴν 5ην μ. μ. Παραμονὴ καὶ διανυκτέρευσις εἰς ΤΗΝΟΝ.
ΕΚ ΤΗΝΟΥ
ΤΡΙΤΗΝ 25 τρέχοντος μεσημβρίαν. Ἀφίξις εἰς Πειραιᾶ 5 μ. μ.
Κατὰ τὴν διανυκτέρευσιν τοῦ ἀτμοπλοίου ἐν ΤΗΝΩ οἱ ἐπιβάται Α'. καὶ Β'. θέσεως δύνανται νὰ παραμένωσιν ἐν τῷ ἀτμοπλοίῳ.
Διεύθυνσις καὶ Πρακτορεῖον ΠΛΑΤΕΙΑ ΚΑΡΑΪΣΚΑΚΗ—Τηλ. 91

ΜΑΚΕΔΟΝΙΚΑ ΓΡΑΜΜΑΤΑ

Η ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΤΙΚΗ ΚΡΟΥΣΙΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΜΕΘΟΡΙΟΝ

Η ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΚΙΛΚΙΣ ΑΠΟΤΕΛΕΙ ΚΕΝΤΡΟΝ ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΤΙΚΟΝ.—ΑΧΤΙΔΕΣ ΚΑΙ ΠΥΡΗΝΕΣ ΜΕΤΑΞΥ ΤΩΝ ΑΓΡΟΤΩΝ.—Η ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΤΙΚΗ ΝΕΟΛΑΙΑ.—ΠΩΣ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΕΚΚΑΘΑΡΙΣΘΗ Η ΚΑΤΑΣΤΑΣΙΣ.

ΟΙ ΕΚ ΡΩΣΣΙΑΣ ΠΡΟΣΦΥΓΕΣ

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ, Μάρτιος. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας).—Ἡ τελευταία κομμουνιστικὴ κροῦσις εἰς τὴν Μεταμόρφωσιν τοῦ Κιλκὶς ὀφείλει νὰ προσελκύσῃ περισσότερον τὴν προσοχὴν τοῦ κράτους. Πρὸ τριετίας περίπου ἀπὸ τῆς ἰδίας στήλης ἀσχολούμενοι μὲ τὸ τότε κομμουνιστικὸν κίνημα τῆς Θεσσαλονίκης ἐτονίσαμεν ὅτι: «ὁ κομμουνισμὸς ἤρχισε νὰ κατακτᾷ ἔδαφος μεταξὺ τῶν ἀγροτῶν καὶ ἰδίᾳ εἰς τὴν περιφέρειαν Κιλκὶς ὅπου ὑπάρχουν πολλὰ ἀριστερίζοντα στοιχεῖα. Κανεὶς δὲν μᾶς ἐπρόσεξε. Καὶ ἐφθάσαμεν εἰς τὴν σημερινὴν κατάστασιν: Εἰς τὴν περιφέρειαν Κιλκὶς ἀπετελοῦσαν ἰσχυρὰν κομμουνιστικὴν περιφερειακὴν ὀργάνωσιν ὑπάρχουν μία ἀχτίδα ἐξ πυρῆνες καὶ εἴκοσι ἑπτὰ (27) δρῶντα μέλη. Ὅσοι γνωρίζουν τὸ σύστημα τῆς κομμουνιστικῆς ὀργανώσεως ἠμποροῦν νὰ κρίνουν περὶ τῆς σοβαρότητος τοῦ κομμουνιστικοῦ κινήματος εἰς τὴν περιφέρειαν τοῦ Κιλκίς.

* * *

Τὸ σοβαρώτερον ὅμως δὲν εἶνε τοῦτο. Περισσότερον σοβαρὸν εἶνε τὸ γεγονὸς ὅτι ἐντὸς τοῦ Γυμνασίου Κιλκὶς—καὶ ἴσως ὑπάρχει ἀκόμη, παρὰ τὰς γενομένας συλλήψεις—ὠργανωμένη κομμουνιστικὴ νεολαία, ἐκδίδουσα περιοδικὸν καὶ φυλλάδια καὶ προπαγανδίζουσα μεταξὺ τῶν νέων ἁπλοϊκῶν χωρικῶν. Καὶ ἀκόμη: περισσότερον σοβαρὸν εἶναι τὸ γεγονὸς ὅτι τὸ κομμουνιστικὸν κροῦσμα ἐξεδηλώθη εἰς τὴν μεθόριον καὶ ἀπὸ ἀνθρώπους διὰ τοὺς ὁποίους τὸ κράτος ἔχει λάβει ἐξαιρετικὴν πρόνοιαν καὶ ἔχει ἐξοπλίσει διὰ νὰ χρησιμεύουν ὡς φρουροὶ τῆς πατρίδος. Εἶναι θλιβερὸν καὶ ἀποκαρδιωτικὸν τὸ γεγονός. Δὲν γενικεύομεν, βέβαια, τὴν εὐθύνην καὶ τὰ αἰσθήματα ταῦτα εἰς ὅλους τοὺς Ποντίους ἀκρίτας. Ἀλλὰ μὲ τοῦτο δὲν ἕπεται ὅτι τὸ κράτος πρέπει νὰ σταυρώσῃ τὰ χέρια. Πρόεδροι γειτονικῶν πρὸς τὴν Μεταμόρφωσιν (εὑρισκομένων ΝΑ τῆς Γευγελῆς) χωριῶν ἐζήτησαν ἀπὸ τὰς ἀρχὰς νὰ ἐκκαθαρισθῇ ἡ κατάστασις διότι τὸ μικρόβιον τοῦ κομμουνισμοῦ θὰ μεταδοθῇ καὶ εἰς τὰ ἰδικά των χωριά. Ποία ἐνέργεια ἐγένετο ἐπὶ τῆς αἰτήσεως ταύτης; Καμμία. Ὁ στρατηγὸς Μαρούλης ἐδήλωσεν ὅτι «τὰ 9)10 τῶν ἀγροτῶν τῆς περιφερείας Κιλκὶς εἶναι κομμουνισταὶ καὶ ὅτι εἰς πλεῖστα χωρία ἔχουν ἐγκαταλείψει τὸ ἄροτρον καὶ περιμένουν τὰ Σοβιέτ.

Ποῖα μέτρα ἐλήφθησαν ἔπειτα ἀπὸ τὴν τόσον κατηγορηματικὴν ταύτην δήλωσιν;

* * *

Μὲ τὰς συλλήψεις τῶν δέκα πρωταιτίων διὰ τὰς σκηνὰς τῆς Μεταμορφώσεως ἡ κατάστασις δὲν βελτιοῦται. Διότι δὲν πρόκειται περὶ ἐργατῶν πόλεων. Πρόκειται περὶ ἐκείνων τοὺς ὁποίους ἡ Πατρὶς ἐτοποθέτησεν εἰς τὴν μεθόριον διὰ νὰ τὴν φρουροῦν. Χρειάζεται, λοιπόν, γενικωτέρα ἐκκαθάρισις. Μία ἐξεταστικὴ ἐπιτροπὴ θὰ ἠδύνατο —ἐφ' ὅσον θὰ εἰργάζετο καλά— νὰ ἔχῃ πολὺ λαμπρὰ ἀποτελέσματα. Καὶ ἡ ριζικωτέρα ἐκκαθάρισις τῆς καταστάσεως δὲν θὰ ἐπετυγχάνετο μὲ φυλακίσεις ἢ ἐκτοπισμούς, ἀλλὰ μὲ ὁμαδικὴν μετακίνησιν καὶ ἐγκατάστασιν εἰς ἄλλα μέρη ὅπου τὸ κομμουνιστικὸν μικρόβιον θὰ ἦτο ἀκίνδυνον.

Καὶ ἀκόμη, μὲ τὴν εὐκαιρίαν αὐτήν, θὰ ἠθέλαμεν νὰ ἐπιστήσωμεν τὴν προσοχὴν τῆς Κυβερνήσεως ἐπὶ ἑνὸς ἄλλου σχετικοῦ σημείου. Ἀπὸ μηνῶν πιέζεται νὰ ἐπιτρέψῃ τὴν ἄφιξιν ἐκ Ρωσσίας τῶν ἐκεῖ Ποντίων. Κανένας ἀνθρωπιστικὸς λόγος δὲν συντρέχει διὰ νὰ ἔλθουν. Ἡ ἄφιξίς των ἐζητήθη διὰ ν' αὐξήσῃ ἡ κομματικὴ δύναμις ὡρισμένων πολιτευτῶν. Ἀλλὰ δὲν πρέπει νὰ ἔλθῃ κανείς. Ὄχι μόνον διότι δὲν ὑπάρχει εἰς τὴν Μακεδονίαν τόπος διὰ νὰ ἐγκατασταθῇ ἔστω καὶ εἷς ἀκόμη νέος πρόσφυξ, ἀλλὰ καὶ διότι εἶναι φυσικὸν —ἔστω καὶ τινες ἐξ αὐτῶν— νὰ μεταφέρουν σπέρματα μπολσεβικικά, λίαν ἐπικίνδυνα διὰ τὴν εὐπαθῆ συνοριακὴν ζώνην ὅπου εὑρίσκοντο οἱ συγγενεῖς των καὶ ὅπου, μοιραίως, ἐρχόμενοι, θὰ μετέβαινον.

Ἡ Κυβέρνησις, ἐὰν θέλῃ, πραγματικά, νὰ πνίξῃ ἐν τῇ γενέσει του τὸ κομμουνιστικὸν κίνημα εἰς τὴν μεθόριον ὀφείλει: α') νὰ ἐκκαθαρίσῃ ριζικῶς, δι' ὁμαδικῆς μετακινήσεως, τὴν κατάστασιν πρὶν ἡ προβῇ εἰς τὴν διανομὴν τῆς ὑλικῆς ἐνισχύσεως τῶν παραμεθορίων, καὶ β') ν' ἀπαγορεύσῃ τὴν ἄφιξιν ἐκ Ρωσσίας οἱουδήποτε νέου πρόσφυγος. Ἡμεῖς δεχόμεθα ὅτι οἱ κομμουνισταὶ τῆς μεθορίου εἶναι ἐλάχιστοι καὶ ὅτι ὑπάρχει μεταξὺ τῶν ἀκριτῶν μέγας ἀριθμὸς πατριωτῶν. Ἂς ἀνατεθῇ εἰς αὐτοὺς νὰ ἐκκαθαρίσουν τὰ ἀναρχικὰ στοιχεῖα. Ἀλλὰ πάντως ἂς ληφθῇ ἕνα μέτρον διότι ἡ κατάστασις δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ παρατείνεται ὑπὸ τὴν σημερινήν της μορφήν.

Α. ΚΟΝΙΤΟΠΟΥΛΟΣ

Ἐξαιρετικαί εὐκαιρίαι!
ΚΑΘΕ ΔΕΥΤΕΡΑ ΡΕΤΑΛΙΑ (κώπον) ΔΙΑΦΟΡΩΝ ΥΦΑΣΜΑΤΩΝ
ΚΑΘΕ ΠΕΜΠΤΗ ΕΙΔΙΚΑΙ ΕΚΠΤΩΣΕΙΣ ΕΙΣ ΛΕΥΚΑ ΜΕΤΑΞΩΤΑ κλπ.
ΙΠΛΙΞΙΑΝ
ΠΛΟΥΤΩΝΟΣ 5
ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΟΔΟ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ

Μόνο μία Μάρκα μία Ποιότης!
22
ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗ ΥΙΩΝ

Η ΟΡΓΑΝΩΣΙΣ ΤΟΥ ΕΞΩ ΕΛΛΗΝΙΣΜΟΥ

Η ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΑΡΟΙΚΙΑ ΤΗΣ ΒΙΕΝΝΗΣ

Διὰ νὰ ξαναυθίσῃ τὸ παλαιὸν ἐμπορικὸν καὶ πνευματικὸν κέντρον.—Ἡ Αὐστροελληνικὴ συμφωνία.—Σύμπηξις Ἑλληνοαυστριακοῦ Συνδέσμου.—Μία ὡραία ἑορτή.

ΒΙΕΝΝΗ, 16 Μαρτίου. (Τοῦ μονίμου ἀνταποκριτοῦ μας). — Προχθὲς τὸ ἀπόγευμα ἡ ἑλληνικὴ παροικία τῆς Βιέννης ὕστερα ἀπὸ τόσον χρόνον ξανάζησε πάλιν διὰ μερικὰς στιγμὰς ἡμέρας παλαιᾶς δόξης καὶ εὐτυχίας, ἐδονήθη ἀπὸ πατριωτικὸν ἐνθουσιασμὸν καὶ αἰσθάνθηκε πῶς ὑπάρχει ἐλπίς, ἂν δὲν λείψῃ ἡ θέλησις, νὰ ἀναγεννηθῇ ἡ ἑλληνικὴ παροικία τῆς αὐστριακῆς πρωτευούσης καὶ νὰ ξαναυθίσῃ ἕνα κέντρον ἐμπορικὸν καὶ πνευματικόν, τὸ ὁποῖον ἐπὶ αἰῶνας ὑπῆρξεν ἀπὸ τὰς πλέον ἀκμαζούσας παροικίας τοῦ ἐξωτερικοῦ, δυστυχῶς ὅμως ὀλίγον πρὶν καὶ ἰδιαιτέρως μετὰ τὸν πόλεμον, εἶχεν ἀρχίσει νὰ φθίνῃ καὶ ἔβαινε πρὸς τέλειον μαρασμόν.

Μέσα εἰς τὰς πολυτελεῖς αἰθούσας τῆς ἑλληνικῆς πρεσβείας, μέσα εἰς μίαν ἀτμόσφαιραν τοῦ ὡραιοτέρου φιλελληνισμοῦ, καὶ ἀποθεώσεως τοῦ ἑλληνικοῦ πνεύματος, ἀρχαίου καὶ νεωτέρου, δὲν ἦτο δυνατὸν παρὰ νὰ δοκιμάσῃ ὁ καθένας τὰς συγκινήσεις ποὺ δοκιμάσαμε καὶ μεῖς. Μπρὸς ἀπὸ τὰ μάτια μας ξαναπέρασε φευγαλέα σὰν ὅραμα ὅλη ἡ ἱστορία τῆς παροικίας μας, μιὰ ζωὴ ἀκμῆς καὶ παρακμῆς!

Ἡ Βιέννη κατὰ τοὺς χρόνους τῆς δουλείας ὑπῆρξεν ἕνα ἀπὸ τὰ καταφύγια τοῦ ὑποδούλου Ἑλληνισμοῦ. Ἀπὸ τὰ διάφορα σημεῖα τῆς Ἑλλάδος, ἀπὸ τὴν Στερεὰν Ἑλλάδα, τὴν Μακεδονίαν, τὴν Ἤπειρον, τὴν Κωνσταντινούπολιν καὶ τὰ νησιὰ τοῦ Αἰγαίου συνέρρεαν ἐδῶ οἱ ὁμοεθνεῖς μας, φεύγοντες τὸν τύραννον. Ἐδῶ ἐκτὸς τῆς οἰκονομικῆς ἀνθηρότητος, ἠμποροῦσαν ν' ἀναπτυχθοῦν πνευματικὰ καὶ νὰ χαροῦν καὶ νὰ ἀναπνεύσουν τὸν ἀέρα τῆς ἐλευθερίας ποὺ εἶχανε στερηθῆ καὶ ποὺ τόσο ποθοῦσαν. Ἐδῶ ἔζησαν τόσαι προσωπικότητες καὶ πολλοὶ ἀπὸ τοὺς πρωταγωνιστὰς τῆς ἐθνικῆς ἐπαναστάσεως.

Ἐντὸς ὀλίγου ἡ παροικία συνεχῶς ἀναπτυσσομένη, φθάνει εἰς ὕψιστον σημεῖον ἀκμῆς. Ἱδρύεται κοινότης τῆς ὁποίας τὰ μέλη ἀνέρχονται εἰς πεντακόσια. Χάρις εἰς τὴν φιλοπατρίαν τῶν ὁμογενῶν μας ἡ κοινότης ἀποκτᾷ ἐκ κληροδοτημάτων σεβαστὴν διὰ τὴν ἐποχὴν ἐκείνην περιουσίαν τὸ ποσὸν τῆς ὁποίας ὡς μοῦ ἔλεγε διακεκριμένος Ἕλλην τῆς Βιέννης καὶ γνώστης τῶν πραγμάτων τῆς κοινότητος, ὁ βαρῶνος Τζανῆλας, ἀνήρχετο ὀλίγον πρὸ τοῦ πολέμου εἰς 300.000 δολλάρια, ἱδρύει σχολεῖον εἰς τὸ ὁποῖον ἐδίδασκον τρεῖς καθηγηταὶ καὶ ἐφοιτοῦσαν, τοὐλάχιστον ὡς τὰ 1870, περὶ τοὺς 60—70 μαθηταί, δίδει μηνιαίας ὑποτροφίας ἀπὸ 120 κορῶνες εἰς πολλοὺς ἀπόρους Ἕλληνας σπουδαστάς, καὶ συντηρεῖ συνεχῶς δύο κλίνας εἰς τὸ κρατικὸν τυφλοκομεῖον τῆς Βιέννης.

Σιγὰ - σιγὰ ὅμως ἡ παροικία ἄρχισε νὰ μαραίνεται, ὥσπου ἦρθε ὁ εὐρωπαϊκὸς πόλεμος καὶ ἐπέφερε τὸ τελειωτικὸν πλῆγμα. Πλήρης οἰκονομικὴ καταστροφή. Ἐπακολούθημα: ὁ γενικὸς ξεπεσμὸς τῆς παροικίας. Ἡ περιουσία της κατῆλθεν εἰς 200 σελλίνια, δηλ. 2200 σημερινὰς δραχμάς. Τὰ μέλη της ἤρχισαν νὰ διαρρέουν ὥστε τώρα μόλις καὶ μετὰ βίας ἀριθμεῖ περὶ τὰ ἑκατόν, συμπεριλαμβανομένων ἐννοεῖται τῶν ἐπισκεπτῶν, σπουδαστῶν κ.λ.π. Τὸ σχολεῖον ἔκλεισε, διὰ τὴν ἔλλειψιν μαθητῶν, ἀλλὰ καὶ χρημάτων. Μόνον αἱ δύο ἐκκλησίαι διατηροῦνται.

Αὐτὴ εἶνε ἡ σημερινὴ κατάστασις τῆς παροικίας μας εἰς τὴν αὐστριακὴν πρωτεύουσαν, κατάστασις ποὺ κινεῖ σὲ μελαγχολικὲς σκέψεις καὶ εἶχε ἀρχίσει νὰ ἐμπνέῃ τὴν ἀπογοήτευσιν εἰς ὅλους τοὺς ἐνταῦθα Ἕλληνας. Εὐτυχῶς ὅμως τώρα βρέθηκε ὁ κατάλληλος ἄνθρωπος ποὺ κατάλαβε πῶς ἔπρεπε νὰ ἐργασθῇ γιὰ νὰ ξαναδώσῃ ζωὴν εἰς τὴν παροικίαν μας. Καὶ ὁ ἄνθρωπος αὐτὸς εἶνε ὁ πρέσβυς μας κ. Ἀντ. Σαχτούρης. Ἀγαπητὸς καὶ ἐκτιμώμενος ἀπὸ ὅλους, παραστάτης καὶ βοηθὸς παντὸς καταφεύγοντος πρὸς αὐτόν, πολιτικώτατα ἐργασθεὶς καὶ ἐργαζόμενος διὰ τὸν κατευνασμὸν τῶν πολιτικῶν παθῶν, τὰ ὁποῖα φεῦ! μᾶς ἀκολουθοῦν καὶ ἐδῶ, μυαλὸ φωτεινό, δὲν ἔμεινε μέσα εἰς τὰ ὅρια τῆς σχετικὰ περιωρισμένας δράσεως ὅπου μοιραίως τὸν κατεδίκαζε ἡ μεταπολεμικὴ θέσις τῆς Αὐστρίας, ἀλλὰ κατώρθωσε νὰ εὕρῃ τὸν δρόμον πρὸς δημιουργίαν καὶ πραγματικὰ ἀξιέπαινον ἐργασίαν.

Μετὰ τὴν ἐπιτυχίαν τοῦ συμφώνου φιλίας μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ Αὐστρίας, τοῦ ὁποίου ἡ ὑπογραφὴ ἐπίκειται καὶ τοῦ ὁποίου ἡ πρωτοβουλία, ὡς ἐπληροφορήθην ἐξ ἐγκύρου πηγῆς, ὀφείλεται εἰς τὸν πρεσβευτήν μας, ἐσκέφθη νὰ φροντίσῃ διὰ τὴν ἵδρυσιν ἑλληνοαυστριακοῦ συνδέσμου, «προωρισμένου νὰ ἐπιδιώξῃ τὴν ἔτι μεγαλυτέραν ἀνάπτυξιν τῶν μεταξὺ τῶν δύο κρατῶν σχέσεων, πνευματικῶν καὶ οἰκονομικῶν». Τὸν σκοπὸν αὐτὸν εἶχεν ἡ χθεσινὴ συγκέντρωσις Ἑλλήνων καὶ Αὐστριακῶν εἰς τὴν Ἑλληνικὴν Πρεσβείαν, ἡ ὁποία ἐπέτυχε πλήρως καὶ ὡς εἶπεν ὁ καθηγητὴς Ἄϊζελσπεργκ: «διήγειρε ἐνθουσιασμὸν καὶ εὗρε ζωηροτάτην ἀπήχησιν μεταξὺ τοῦ διανοουμένου κόσμου τῆς Βιέννης». Ἄκρατος φιλελληνισμὸς ἀπ' ἄκρου εἰς ἄκρον. Ὁλόκληρος ὁ τύπος ἀνέφερε τὸ γεγονὸς καὶ ἐσχολίασε εὐμενέστατα τὴν ἰδέαν τῆς ἱδρύσεως τοῦ συνδέσμου. Παρέστησαν ὅλαι σχεδὸν αἱ ἐξέχουσαι προσωπικότητες τοῦ ἐπιστημονικοῦ, καλλιτεχνικοῦ καὶ ἐμπορικοῦ κόσμου: ὁ διάσημος καὶ γνωστὸς ἐξ ἐπισκέψεών του εἰς Ἑλλάδα, χειρουργὸς καὶ καθηγητὴς τοῦ Πανεπιστημίου Ἄϊζελσμπεργκ, ὁ Βούρτσμπαχ, ὁ Ὄττο Ἄμπελ, ὁ Γκ. Ζίνγκερ, ὁ Μέλλερ, ὁ μεγαλύτερος ὀφθαλμολόγος τῆς Αὐστρίας, ὁ Σάξ, ἐπίσης διεθνοῦς φήμης ὀφθαλμολόγος, ὁ Κόμπερ, ὁ Φολτενίνιν, ὁ Ραντεμάχερ, ὁ Α. Βίλελμ, ὁ ἀρχαιολόγος, ἄλλοτε διευθυντὴς τῆς ἀρχαιολογικῆς σχολῆς ἐν Ἀθήναις καὶ μέγας φιλέλλην, ὁ φὸν Ἄρνιν, ὁ Δρ Μὰξ Τόϋερ, οἱ Πρυτάνεις τοῦ Πανεπιστημίου, Γκλάϊσπαχ τῆς Ἀκαδημίας τῶν Καλῶν Τεχνῶν, Γιούγκβιρτ τοῦ Πολυτεχνείου, τῆς Ἀνωτάτης Γεωργ. Σχολῆς, ὁ ἀντιπρόεδρος τῆς Ἀκαδημίας τῶν Ἐπιστημῶν Βετστάϊν, ὁ βουλευτὴς καὶ τέως γεν. γραμματεὺς τοῦ Ἐμπορικοῦ Ἐπιμελητηρίου Δρ Πίστορ, πλῆθος δημοσιογράφων καὶ συγγραφέων, ὁ πρίγκηψ Ὑψηλάντης, ὁ Δρ Ντούμπας, Ἕλλην, ὁ ναύαρχος Κ. Γιαννόπουλος καὶ ἄλλοι.

Ὁ καγκελλάριος Σόμπερ δὲν ἠδυνήθη νὰ παραστῇ, ἐδήλωσεν ὅμως ὅτι ἀποδέχεται τὸν τίτλον τοῦ ἐπιτίμου προέδρου. Ἄξιον ἰδιαιτέρας σημειώσεως εἶνε ὅτι διὰ πρώτην φορὰν Αὐστριακὸς καγκελλάριος δέχεται νὰ γίνῃ ἐπίτιμος πρόεδρος συνδέσμου.

Πρῶτος ὡμίλησεν ὁ κ. Σαχτούρης, ἐξηγήσας εἰς ἕνα μεστὸν καὶ ὡραῖον λόγον του, τὸν σκοπὸν τῆς προσκλήσεως, πλέξας τὸ ἐγκώμιον τοῦ αὐστριακοῦ πολιτισμοῦ, καὶ φιλελληνισμοῦ. Ὁ λόγος του προεκάλεσε ἐνθουσιασμὸν εἰς ὅλον τὸν συγκεντρωμένον κόσμον, ὁ ὁποῖος εἰς τὸ τέλος ἐξέσπασεν εἰς παρατεταμένα χειροκροτήματα καὶ συγκινητικὰς ἐκδηλώσεις.

Μετ' αὐτὸν ἔλαβε τὸν λόγον ὁ καθηγητὴς Ἄϊζελσμπεργκ. Ἐξέφρασε τὰς εὐχαριστίας τῶν παρισταμένων συμπατριωτῶν του διὰ τὴν ὑποδοχὴν καὶ τοὺς θερμοὺς λόγους τοῦ κ. Πρεσβευτοῦ, τὴν εὐγνωμοσύνην των πρὸς τὴν Ἑλλάδα, τὴν πνευματικήν των μητέρα καὶ τὸν θαυμασμόν των διὰ τὴν τεραστίαν πρόοδον τῆς Ἑλλάδος εἰς ὅλους τοὺς κλάδους τῆς τέχνης καὶ τῆς ἐπιστήμης καὶ ἰδίως τῆς Ἰατρικῆς, προόδου τὴν ὁποίαν εἶχε τὴν εὐκαιρίαν νὰ διαπιστώσῃ κατὰ τὴν τελευταίαν ἐπίσκεψίν του εἰς Ἑλλάδα.

Ἀφοῦ ὡμίλησε ὑπὸ τὸ αὐτὸ πνεῦμα καὶ ὁ κ. Πίστορ, ἐξελέγη προσωρινὴ ἐπιτροπὴ διὰ τὴν σύνταξιν τοῦ καταστατικοῦ τοῦ συνδέσμου καὶ ἀπεφασίσθη ὅπως εἰς νέαν συγκέντρωσιν ἱδρυθῇ ὁριστικῶς ὁ σύνδεσμος.

Ἐν μέσῳ ἐκδηλώσεων ἀμοιβαίας συμπαθείας καὶ ἐκτιμήσεως, ἔληξεν ἡ δεξίωσις τῆς Ἑλλ. Πρεσβείας, ἡ ὁποία ἔδωσε τὴν ἐλπίδα εἰς τοὺς παρευρεθέντας Ἕλληνας μιᾶς καλλιτέρας αὔριον διὰ τὴν παροικίαν, φθάνει μόνον νὰ μὴ λείψῃ ὁ ἀπαιτούμενος ζῆλος καὶ τὸ Κράτος παράσχῃ τὴν ὑποστήριξίν του, ἠθικὴν καὶ ὑλικήν.

Δ. Α. ΡΟΝΤΗΡΗΣ

Τὸ ἀναχαιτισθὲν εἰδύλλιον

Ἡ παρασκηνιακὴ ἱστορία τῶν ἀρραβώνων τῆς πριγκηπίσσης Ἰλεάνας

Ἔγκυροι ἀποκαλύψεις Ρουμανικῆς ἐφημερίδος

ΒΟΥΚΟΥΡΕΣΤΙΟΝ, Μάρτιος. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας). — Ἐν ἀντιθέσει πρὸς τὸν ξένον τύπον, αἱ ρουμανικαὶ ἐφημερίδες πάσης ἀποχρώσεως ἐτήρησαν μέχρι τοῦδε εὐπρεπεστάτην σιωπὴν γύρω ἀπὸ ὅλην τὴν περίπλοκον ἱστορίαν τοῦ εἰδυλλίου, τῶν ἀρραβώνων καὶ τῆς διαλύσεως τῶν ἀρραβώνων τῆς πριγκηπίσσης Ἰλεάνας. Ἠκολούθησαν εἰς τοῦτο οἱ Ρουμᾶνοι συνάδελφοι τὴν στάσιν τοῦ πρωθυπουργοῦ κ. Μανίου, ὁ ὁποῖος ἐχαρακτήρισε τὸ ὅλον ζήτημα ὡς «ἰδιωτικὴν ὑπόθεσιν τῆς βασιλικῆς οἰκογενείας» καὶ ἔτσι ἀφῆκεν εἰς τὴν βασίλισσαν Μαρίαν ἀπερίσπαστον ἐλευθερίαν ὅπως ἐξέλθῃ καὶ ἐξανάγκασε [illegible] τὴν πολυαγαπημένην τῆς κόρην ἀπὸ τὴν τραγικὴν αὐτὴν περιπέτειαν.

Καὶ τώρα ποὺ τὰ πράγματα ἐκανονίσθησαν πλέον ὁριστικῶς, ἔρχονται εἰς φῶς αἱ παρασκηνιακαὶ λεπτομέρειαι τοῦ πριγκηπικοῦ εἰδυλλίου. Τὰς δημοσιεύει ἡ ρουμανικὴ ἐφημερὶς «Τάρα», ἡ ὁποία βεβαιοῖ ὅτι πρόκειται περὶ πληροφοριῶν προερχομένων ἐκ πηγῆς ἀπολύτου κύρους. Εἶναι, ἄλλως τε, τόσον ἀνθρώπινη ἡ ἱστορία τῆς Ἰλεάνας, τοῦ κόμητος φὸν Χόχμπεργκ καὶ τῆς βασιλίσσης Μαρίας, ὅπως τὴν παρουσιάζει ἡ «Τάρα», ὥστε διὰ τοὺς γνωρίζοντας τὰ πρόσωπα καὶ τὰ πράγματα τῆς βασιλικῆς οἰκογενείας τῆς Ρουμανίας νὰ εἶνε πλήρως πιστευτή.

Αἰτία, λοιπόν, τῆς ὅλης περιπετείας ὑπῆρξε ἡ «ὁρμητικὴ ἰδιοσυγκρασία» τῆς νεαρᾶς καὶ θερμοαίμου πριγκηπίσσης. Αὐτὴ ἐπρωτογνώρισε τὸν κόμητα Ἀλέξανδρον φὸν Χόχμπεργκ πέρυσι ποὺ εἶχε πάει εἰς τὴν βασιλικὴν ἐξοχὴν τοῦ Ζιγκμαρίνγκεν. Ὁ κόμης παρεθέριζεν εἰς ἕνα γειτονικὸν πύργον. Μετὰ τὰς πρώτας συναντήσεις οἱ νέοι ἐκυριεύθησαν ὑπὸ βαθέος ἐρωτικοῦ συναισθήματος. Καὶ συνεφώνησαν νὰ μὴν εἰποῦν τίποτε διὰ τὸ αἴσθημά των εἰς κανένα, ἀλλὰ νὰ ξανασυναντηθοῦν πολὺ γρήγορα.

Τὸ φθινόπωρον, διηγεῖται ἡ «Τάρα», ἡ βασίλισσα Μαρία ἔλαβεν ἐπιστολὴν τῆς παλαιᾶς της φίλης Νταίζυ πριγκηπίσσης τοῦ Πλές, ἡ ὁποία τῆς ἀνήγγελλεν ἁπλῶς ὅτι ὁ υἱός της κόμης Χόχμπεργκ ἐπρόκειτο ἐντὸς ὀλίγου νὰ ἐπιχειρήσῃ ταξείδιον εἰς τὴν Ἀνατολὴν καὶ παρεκάλει τὴν βασίλισσαν νὰ τὸν δεχθῇ. Εἰς τοῦτο ἡ βασίλισσα Μαρία, μὴ γνωρίζουσα τίποτε διὰ τὸν ἔρωτα τῆς κόρης της πρὸς τὸν νέον, συγκατετέθη προθύμως.

Κατελήφθη ἐντελῶς ἐξ ἀπίνης ὅταν, ὀλίγας ἡμέρας μετὰ τὴν ἄφιξίν του, ἡ πριγκήπισσα Ἰλεάνα παρουσιάσθη ἐνώπιόν της χειροπιασμένη μὲ τὸν κόμητα Χόχμπεργκ καὶ λέγουσα:

—Μαμά, ἀγαπιώμαστε καὶ σὲ παρακαλοῦμεν νὰ δώσῃς τὴν συγκατάθεσίν σου γιὰ τὸν γάμον μας».

—Ὁμολογῶ ὅτι ἐκείνην τὴν στιγμὴν ἔδειξα ἀδυναμίαν —ἔλεγεν ἡ βασίλισσα Μαρία εἰς οἰκογενειακόν της φίλον βραδύτερον, ὅταν οἱ ἀρραβῶνες εἶχον διαλυθῆ— καὶ ἔδωκα τὴν συγκατάθεσίν μου χωρὶς νὰ προβῶ εἰς οἱανδήποτε ἔρευναν. Ἀλλὰ πῶς ἠμποροῦσα νὰ μαντεύσω ὅτι συνέβαινε τίποτε κακόν;»

Ὅσοι γνωρίζουν τὴν ἀπεριόριστον στοργὴν τῆς βασιλίσσης διὰ τὴν μικροτέραν κόρην της καὶ τὴν ἐπιθυμίαν της νὰ τὴν βλέπῃ ρυθμίζουσαν τὰ τῆς ζωῆς της ὅπως τῆς ἀρέσει, ἠμποροῦν εὔκολα νὰ ἐκτιμήσουν τὰ ἐλατήριά της. Ἀλλὰ τὸ γεγονὸς ὅτι ἔδωσε τὴν συγκατάθεσίν της, πρὶν οἱοσδήποτε ἐκ τῶν αὐλικῶν κύκλων μάθῃ τίποτε περὶ τοῦ μελετωμένου συνοικεσίου, συνετέλεσε πολὺ εἰς τὴν περιπλοκὴν τῆς καταστάσεως.

Ἡ συνέχεια τῆς τραγικῆς ἱστορίας εἶναι ἀρκετὰ γνωστή. Οἱ ἀρραβῶνες ἀνηγγέλθησαν ἐσπευσμένως καὶ κατὰ τρόπον διόλου ὀρθόδοξον εἰς τὸ Πρεντεάλ. Τὸ νεαρὸν ζεῦγος περιήρχετο τὴν πόλιν τοῦ Βουκουρεστίου, ἀναζητοῦν μέγαρον πρὸς ἐνοικίασιν ὅπου νὰ ἐγκαταστήσῃ τὴν φωλεάν του. Καὶ ἡ βασίλισσα, ἐν γνώσει ὅλων αὐτῶν, παρετήρησε κάποτε γελῶσα:

—Ἐκεῖνο ποὺ χρειαζόμεθα γι' αὐτοὺς εἶναι ἕνα σπίτι ποὺ νὰ χωρῇ ὅσον τὸ δυνατὸν περισσότερα παιδιά».

Εἰς αὐτὴν τὴν φάσιν εὑρίσκοντο τὰ πράγματα, ὅταν ἔφθασεν εἰς τὰ ἀνάκτορα ὁ μυστηριώδης ἀπεσταλμένος τοῦ βασιλέως Ἀλεξάνδρου τῆς Νοτιοσλαυΐας, φέρων τὰ ἀποκαλυπτικὰ ἔγγραφα τὰ ὁποῖα εἶχον σταλῆ δι' ἑτέρου μυστηριώδους ταχυδρόμου ἐκ Βερολίνου καὶ τὰ ὁποῖα περιεῖχον ἐπιβαρυντικώτατα στοιχεῖα διὰ τὸ ἠθικὸν παρελθὸν τοῦ κόμητος Χόχμπεργκ.

Τώρα ἔρχεται εἰς τὴν δημοσιότητα τὸ γεγονὸς ὅτι ἡ Νταίζυ πριγκήπισσα τοῦ Πλὲς ἔφθασεν εἰς Βουκουρέστι τὴν ἰδίαν ἡμέραν τοῦ ἐχωρίσθησαν καὶ τὰ ἐκ Βελιγραδίου ἔγγραφα καὶ ὅτι ἀνεχώρησεν αὐθημερόν. Καθ' ὅλον αὐτὸ τὸ διάστημα ἡ πριγκήπισσα Ἰλεάνα ἔμενεν εἰς τὸ Βουκουρέστι, ἐν ἀπολύτῳ ἀγνοίᾳ τῶν συμβαινόντων. Ὅταν ἐπέστρεψεν εἰς τὰ ἀνάκτορα Κοτροτσένι, ἀφοῦ ἀπεχαιρέτισε τὸν μνηστῆρα της ὁ ὁποῖος ἀνεχώρησεν ἐσπευσμένως σιδηροδρομικῶς, διὰ πρώτην φορὰν τῇ ἐγένοντο νύξεις περὶ τῆς τραγικῆς ἐκβάσεως τοῦ εἰδυλλίου της.

—"Ἔφυγεν, ἀνεστέναξε ρωμαντικά.

—Ναί—γιὰ πάντα», ὑπῆρξεν ἡ σκοτεινὴ ἀπάντησις τῆς βασιλίσσης Μαρίας.

Παρ' ὅλας τὰς παρακλήσεις της, ἡ πριγκήπισσα δὲν κατώρθωσε νὰ ἀποσπάσῃ καμμίαν πληροφορίαν ἀπὸ τὴν μητέρα της, πλὴν ὅτι ἀνυπέρβλητον ἐμπόδιον διὰ τὸν γάμον της εἶχεν ἐγερθῆ. Χωρὶς νὰ μάθῃ περισσότερα ἐπεβιβάσθη τοῦ ἀτμοπλοίου, μεταβαίνουσα μὲ τὴν μητέρα της εἰς Αἴγυπτον. Τότε ἔμαθεν ὅλην τὴν ἱστορίαν καὶ συγκατετέθη εἰς τὴν διάλυσιν τῆς μνηστείας της.

Ἡ βασίλισσα Μαρία καὶ ἡ πριγκήπισσα Ἰλεάνα ἀναμένονται νὰ ἐπιστρέψουν εἰς Βουκουρέστι τὴν 28 Μαρτίου. Κατ' ἄλλας ὅμως πληροφορίας θὰ ἐπιβραδύνουν τὴν ἐπάνοδον των μεταβαίνουσαι ἐξ Αἰγύπτου εἰς Παλαιστίνην. Πάντως, περὶ τὰς ἀρχὰς τοῦ θέρους ἡ πριγκήπισσα θὰ ἐμφανισθῇ πάλιν δημοσίᾳ εἰς ἓν ἀπὸ τὰ ἀγαπημένα της σπόρ, τὴν ἱστιοπλοΐαν. Προσεκλήθη νὰ παραστῇ εἰς τὸν πανηγυρισμὸν τῆς ἑκατονταετηρίδος τοῦ Βασιλικοῦ Σουηδικοῦ Ἱστιοπλοϊκοῦ Ὁμίλου τῆς Στοκχόλμης, ὅπου θὰ εἶναι ἡ μόνη καλεσμένη μεταξὺ τῶν μελῶν. Ἀξίζει, τέλος, νὰ σημειωθῇ ὅτι ἡ δημοτικότης της ηὔξησε σημαντικώτατα εἰς τὴν Ρουμανίαν κατόπιν τῆς ὀδυνηρᾶς περιπετείας τὴν ὁποίαν διῆλθεν. Ὁ συγκεντρώνων τὴν γενικὴν ἀντιπάθειαν εἶναι ὁ τέως μνηστήρ, διὰ τὸν χαρακτηρισμὸν τοῦ ὁποίου οἱ Ρουμᾶνοι δὲν φείδονται ἐπιθέτων.

Ἡ Βασίλισσα Μαρία καὶ ἡ Πριγκήπισσα Ἰλεάνα, ἐπισκεπτόμεναι τὰ ἐρείπια τοῦ Καρνάκ, εἰς τὴν Ἄνω Αἴγυπτον. Χρέη ὁδηγοῦ ἐκτελεῖ ὁ κ. Λακὼ (ἀριστερᾷ), διευθυντὴς τῶν ἀρχαιοτήτων ἐν Αἰγύπτῳ.

ΣΗΜΕΡΟΝ ΕΙΣ ΤΗΝ
"ΕΡΓΑΣΙΑΝ"
Ἀναλύεται τὸ θεμελιῶδες πρόβλημα τῆς ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΕΩΣ.
Ἐπίσης τὰ ζητήματα:
Τῶν σχέσεων Κράτους καὶ Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος.
Τῶν στελεχῶν τοῦ στρατοῦ μας.
Τοῦ ἐποικισμοῦ ἐν Μακεδονίᾳ.
Τῆς διοικητικῆς μας κακοδαιμονίας.
Τῆς Ἑλληνικῆς ἀποταμιεύσεως.
Καὶ σπουδαία φιλολογικὴ συνεργασία τῶν κ.κ.
ΣΠΥΡΟΥ ΜΕΛΑ, ΜΙΛΤ. ΜΑΛΑΚΑΣΗ, ΠΑΥΛΟΥ ΝΙΡΒΑΝΑ, ΚΛ. ΠΑΡΑΣΧΟΥ, Λ. ΚΟΥΚΟΥΛΑ, ΑΛΚΗ ΘΡΥΛΟΥ κλπ. κλπ.

ΕΠΙΚΑΙΡΟΙ ΣΥΖΗΤΗΣΕΙΣ

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑΙ ΑΣΦΑΛΙΣΕΙΣ

ΑΡΘΡΟΝ ΤΟΥ κ. Ι. ΚΑΝΕΛΛΟΠΟΥΛΟΥ

Κοινωνικαὶ ἀσφαλίσεις εἶνε, ἀπὸ οἰκονομικῆς ἀπόψεως, συστήματα οἰκονομικά, δι' ὧν δύνανται αἱ μὴ κεφαλαιοκρατικαὶ τάξεις τῆς Κοινωνίας νὰ καλύπτουν τὰς ἑκάστοτε παρουσιαζομένας ἐξαιρετικὰς οἰκονομικὰς ἀνάγκας αὐτῶν.

Αἱ ἀνάγκαι αὐταὶ προέρχονται ἀπὸ παῦσιν ἢ διακοπὴν τῆς ἱκανότητος αὐτῶν πρὸς ἐργασίαν ἢ ἀπὸ τὴν ἔλλειψιν τρόπου χρησιμοποιήσεώς της. Ὁ θάνατος, τὸ γῆρας, ἡ σωματικὴ βλάβη ἢ ἀνικανότης, ἡ ἀσθένεια, ἡ ἐγκυμοσύνη, ἡ ἀνεργία εἶναι αἱ κύριαι ἐν προκειμένῳ αἰτίαι.

Μεμονωμέναι ἀσφαλίσεις ἢ συστήματα ἀσφαλίσεων ὑπάρχουν καὶ παρ' ἡμῖν ἤδη. Λ. χ. τὰ διάφορα ταμεῖα συντάξεων ὑπαλλήλων σιδηροδρόμων, τὸ ταμεῖον ἀνεργίας καπνεργατῶν, καὶ τὰ διάφορα μικρότερα ταμεῖα συντάξεων συντηρούμενα παρὰ διαφόρων ἐπιχειρήσεων καὶ ἀφορῶντα ὡρισμένον ἀριθμὸν ἐργατῶν. Σήμερον ὅμως τὸ πρῶτον ἐπιχειρεῖται ἐν Ἑλλάδι ἡ ἵδρυσις ἑνὸς ταμείου κοινωνικῆς προνοίας καὶ ἡ ἐφαρμογὴ ἑνιαίου καὶ γενικοῦ προγράμματος κοινωνικῶν ἀσφαλίσεων.

Ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ αὐτῇ θὰ ἐπεθύμουν, προβαίνων εἰς μίαν γενικὴν ἀνασκόπησιν τῆς ἱστορίας τῶν Κοινωνικῶν Ἀσφαλίσεων νὰ διασκεδάσω τὰς πλάνας καὶ νὰ ἄρω τὴν προκατάληψιν ἥτις βαρύνει ἐπ' αὐτῶν. Μὴ ἔχων πρὸ ὀφθαλμῶν οὐδὲ τὸ προσχέδιον τοῦ μέλλοντος νὰ κατατεθῇ εἰς τὴν Βουλὴν νομοσχεδίου, δὲν θὰ ἐκτεθῶ εἰς λεπτομερείας, ἀλλὰ θὰ προσπαθήσω νὰ δώσω μίαν γενικὴν ἰδέαν τοῦ τί ἔγινεν εἰς ἄλλας χώρας καὶ ἐξ αὐτοῦ νὰ συναγάγω συμπεράσματα περὶ τοῦ τί ἐνδείκνυται νὰ γίνῃ καὶ εἰς τὴν χώραν μας.

Ἡ Γερμανία ὑπῆρξε τὸ ἔθνος ἐκεῖνο, τὸ ὁποῖον πρῶτον ἔδωκεν εἰς τὸν θεσμὸν τῶν κοινωνικῶν ἀσφαλίσεων τὴν μορφὴν ἐκείνην ὑπὸ τὴν ὁποίαν περίπου λειτουργοῦν καὶ σήμερον εἰς τὰ περισσότερα πεπολιτισμένα κράτη. Ἡ ὑπὸ τοῦ Βίσμαρκ συνταχθεῖσα εἰσηγητικὴ ἔκθεσις τοῦ Γουλιέλμου 1ου, τῆς 1ης Νοεμβρίου 1881 εἶναι ἡ «MAGNA CHARTA» τῆς κοινωνικῆς πολιτικῆς, οὐ μόνον τοῦ Γερμανικοῦ Κράτους, ἀλλὰ καὶ πάντων τῶν κρατῶν. Ἡ ἔκθεσις ἔχει ὡς ἑξῆς:

«Καὶ προηγουμένως ἤδη ἐτονίσαμεν ὅτι ἡ θεραπεία τῶν κοινωνικῶν πληγῶν δὲν δύναται νὰ ἐπιτευχθῇ μόνον διὰ τῆς καταστολῆς τῶν σοσιαλιστικῶν ἀκροτήτων, ἀλλὰ συγχρόνως καὶ διὰ τῆς θετικῆς ἐργασίας πρὸς καλυτέρευσιν τῆς θέσεως τῶν ἐργατῶν. Θεωροῦμεν αὐτοκρατορικόν μας καθῆκον νὰ συστήσωμεν θερμῶς εἰς τὸ νομοθετικὸν Σῶμα τὸ μέλημα τοῦτο καὶ θὰ ἀπεβλέπομεν εἰς τὰς ἐπιτυχίας μὲ τὰς ὁποίας ὁ Θεὸς φανερὰ ηὐλόγησε τὴν Κυβέρνησίν μας μετὰ ἔτι περισσοτέρας ἱκανοποιήσεως, ἐὰν ἠδυνάμεθα νὰ ἐπιτύχωμεν τὴν ἀπόκτησιν τῆς βεβαιότητος ὅτι παρέχομεν εἰς τὴν πατρίδα μας νέας καὶ μονίμους ἐγγυήσεις τῆς ἐσωτερικῆς εἰρήνης καὶ εἰς τοὺς ἀπόρους μεγαλυτέραν βεβαιότητα καὶ ἀπόδοσιν τῆς ἀλληλεγγύης ἐφ' ἧς στηρίζονται. Εἰς τὰς προσπαθείας μας αὐτὰς πεποίθαμεν ὅτι θέλομεν ἔχει πλήρη τὴν ὑποστήριξιν τοῦ νομοθετικοῦ Σώματος, ἄνευ διακρίσεως πολιτικῶν φρονημάτων.

Ὑπὸ τὴν ἔννοιαν αὐτὴν θέλει ὑποβληθῇ τὸ πρῶτον ὑπὸ τὴν κρίσιν τῆς Βουλῆς τὸ νομοσχέδιον περὶ Ἀσφαλίσεως τῶν Ἀτυχημάτων ἐργασίας. Κατὰ σειρὰν θέλει ἐπιδιωχθῇ ἡ ψήφισις τοῦ Νομοσχεδίου περὶ Ταμείου Ἀσθενείας. Ἀλλὰ καὶ ἐκεῖνοι οἱ ἄποροι, οἵτινες λόγῳ γήρατος ἢ σωματικῆς βλάβης κατέστησαν ἀνίκανοι πρὸς ἐργασίαν ἔχουσιν ἔναντι τοῦ συνόλου δικαίαν ἀπαίτησιν περὶ κρατικῆς βοηθείας πλέον συντονισμένης ἀπὸ ὅ,τι μέχρι σήμερον ἐγίνετο.

Τὸ νὰ ἐξεύρῃ πόρους καὶ μέσα τῆς Κοινωνικῆς αὐτῆς Προνοίας εἶναι ἓν ἐκ τῶν ὑψίστων μελημάτων, οἱουδήποτε κοινωνικοῦ συγκροτήματος ἑδραιουμένου ἐπὶ τῶν ἠθικῶν βάσεων τῆς χριστιανικῆς ζωῆς. Ἡ προσπάθεια ὅπως πλησιάσῃ τοὺς πραγματικοὺς φορεῖς τῆς λαϊκῆς αὐτῆς ζωῆς, θέτουσα αὐτοὺς ὑπὸ κρατικὴν ἐπίβλεψιν καὶ κρατικὴν φροντίδα καὶ ἑνώνουσα αὐτοὺς ὑπὸ τύπον συνεταιρισμοῦ, θέλει δώσει, ὡς ἐλπίζομεν, τὴν λύσιν εἰς τὸ πρόβλημα τὸ ὁποῖον ἡ κρατικὴ δύναμις μόνη δὲν ἠδύνατο νὰ λύσῃ! Ἐν τούτοις καὶ διὰ τοῦ τρόπου τούτου ἐπίτευξις τοῦ ἐπιδιωκομένου σκοποῦ δὲν θὰ καταστῇ δυνατή, χωρὶς νὰ συνεισφέρωμεν ἱκανὰ μέσα...»

Κατὰ σειρὰν ὑπὸ τοῦ Γερμανικοῦ Ράϊχσταγ ἐψηφίσθησαν τὰ ἑξῆς νομοσχέδια:

1. Περὶ Ταμείου Ἀσθενείας, τὴν 15ην Ἰουνίου 1883.
2. Περὶ Ἀσφαλίσεως τῶν Ἀτυχημάτων Ἐργασίας, τὴν 6 Ἰουλίου 1884.
3. Περὶ ἐπεκτάσεως τοῦ περὶ Ἀτυχημάτων Ἐργασίας Νόμου, τὴν 28ην Μαΐου 1885.
4. Περὶ Ἀσφαλίσεως Ἀτυχημάτων Δημοσίων Ὑπαλλήλων καὶ στρατιωτικῶν, τὴν 15ην Μαρτίου 1886.
5. Περὶ Ἀσφαλίσεως καὶ Ἀσθενείας καὶ Ἀτυχημάτων Ἐργασίας τῶν ἐργατῶν τῆς ὑπαίθρου χώρας (ἀγροί, δάση), τὴν 5ην Μαΐου 1886.
6. Περὶ ἀσφαλίσεως κατὰ ἀτυχημάτων τῶν εἰς οἰκοδομικὰς ἐργασίας ἀσχολουμένων ἐργατῶν, τὴν 11ην Ἰουλίου 1887.
7. Περὶ ἀσφαλίσεως κατὰ ἀτυχημάτων τῶν ναυτικῶν καὶ τῶν εἰς τοὺς λιμένας καὶ τὰ πλοῖα ἐργαζομένων, τὴν 13ην Ἰουλίου 1887.
8. Περὶ ἀσφαλίσεως γήρατος καὶ ἀνικανότητος πρὸς ἐργασίαν, τὴν 22αν Ἰουνίου 1889.

Μέγισται ὑπῆρξαν αἱ ἐντὸς καὶ ἐκτὸς τοῦ Ράϊχσταγ ἀντιδράσεις, αἵτινες ἔδει νὰ ὑπερνικηθοῦν. Ἡ δὲ παντελὴς ἔλλειψις πείρας ἐπὶ τοῦ πεδίου τῶν κοινωνικῶν ἀσφαλίσεων, δικαίως ἐτρόμαζε τοὺς συντηρητικωτέρους, οἵτινες ἤθελον ἐπιστημονικωτέραν ἐξονύχισιν τοῦ ζητήματος, πρὸτοῦ τεθοῦν οἱ περὶ Κοινωνικῶν Ἀσφαλίσεων νόμοι εἰς ἰσχύν. Δικαίως παρατηρεῖ ὁ Σμόλλερ ὅτι ἂν ἡ σειρὰ τῶν νομοσχεδίων, τονίζει, δὲν ἐψηφίζετο ἐπὶ Βίσμαρκ, γενεαὶ ὁλόκληροι ἠδύναντο νὰ παρέλθουν χωρὶς νὰ εἶχε καταστῇ δυνατὴ ἡ ὑπερνίκησις τῆς κοινοβουλευτικῆς ἀντιδράσεως, δεδομένου ὅτι κοινοβούλια συνήθως, λόγῳ τῆς κατατομῆς τῶν ἐν αὐτοῖς δυνάμεων, δυσκόλως θὰ ἠδύναντο νὰ λάβουν ἀποφάσεις τοιαύτης κοσμοϊστορικῆς βαρύτητος, οἷαι αἱ περὶ τῶν Κοινωνικῶν Ἀσφαλίσεων.

Σήμερον, ἂν ὑπάρχουν πολλοὶ οἱ φρονοῦντες ὅτι αἱ Κοινωνικαὶ Ἀσφαλίσεις, ὑφ' οἵαν μορφὴν ὑπάρχουν, μακρὰν εἶναι ἀπὸ τοῦ νὰ ἀποτελοῦν συστήματα τέλεια, οὐδεὶς ὅμως σοβαρῶς σκέπτεται νὰ προτείνῃ τὴν κατάργησίν των. Διότι ἔχει παρὰ πάντων ἀνεξαιρέτως κατανοηθῆ ὅτι αἱ Κοινωνικαὶ Ἀσφαλίσεις ἀποτελοῦν τὴν ἀναγκαίαν διόρθωσιν τοῦ κεφαλαιοκρατικοῦ ἡμῶν συστήματος, καὶ ὅτι οὐ μόνον δὲν ὑπονομεύουν τὸ ἀστικὸν καθεστώς, ἀλλὰ τοὐναντίον ἀποτελοῦν τὴν ἀσφαλιστικὴν δικλεῖδα, ἄνευ τῆς ὁποίας τὸ ἀστικὸν σκάφος θὰ ἐκινδύνευε νὰ ἴδῃ ἑαυτὸ ταχέως ἐπικινδύνως κλυδωνιζόμενον.

Τὸν Ἀπρίλιον τοῦ 1892 ἐτροποποιήθη ὁ περὶ Ταμείου Ἀσθενείας νόμος καὶ μέχρι τοῦ 1900 κατὰ σειρὰν ἐτροποποιήθησαν ὑπὸ τοῦ Γερμανικοῦ Ράϊχσταγ καὶ οἱ ἄλλοι περὶ Κοινωνικῶν ἀσφαλίσεων νόμοι, βοηθούσης τῆς ὀλιγοετοῦς ἐπὶ τοῦ πεδίου αὐτοῦ πείρας. Ἡ μεγάλη ὅμως μεταρρύθμισις ἐπετελέσθη διὰ τῆς συγκεντρώσεως ὅλων τῶν περὶ Κοινωνικῶν Ἀσφαλίσεων νόμων εἰς ἕνα Νόμον περὶ Κοινωνικῶν Ἀσφαλίσεων τῆς 19ης Ἰουλίου 1911, εἰς ὃν προσετέθη καὶ ὁ περὶ Ἀσφαλίσεως τῶν Ὑπαλλήλων νόμος τῆς 20ῆς Δεκεμβρίου 1911. Ἐθεωρήθη, καὶ δικαίως, ὅτι ἄξιοι κρατικῆς βοηθείας καὶ μερίμνης δὲν εἶναι μόνον τὸ Προλεταριᾶτον καὶ οἱ Ἐργάται, ἀλλὰ καὶ ἡ μεσαία τάξις καὶ δὴ ἡ τάξις τῶν ὑπαλλήλων. Ἡ τοιαύτη ἐπέκτασις τῆς ἐννοίας τοῦ ἀσφαλιστέου προσώπου ὀφείλεται εἰς τὴν Αὐστρίαν (τότε Αὐστροουγγαρίαν) ἥτις πρώτη διὰ τοῦ ἀπὸ 16ης Δεκεμβρίου 1906 νόμου ἔδωσε τὸ παράδειγμα τῆς ἀσφαλίσεως ὑπαλλήλων, χρησιμεύσαν ὡς ὑπόδειγμα καὶ διὰ τὸν Γερμανικὸν Νόμον τοῦ 1911.

Ἔκτοτε καὶ μέχρι τοῦ 1926 ἐπῆλθον πολλαὶ ἀκόμη τροποποιήσεις τῶν περὶ Ἀσφαλίσεων νόμων, διὰ τῆς ἁπλοποιήσεως τοῦ ὅλου συστήματος, ἐπεκτάσεως τοῦ θεσμοῦ καὶ εἰς ἄλλα πρόσωπα, ἱδρύσεως ταμείων συντάξεως κλπ. Σπουδαιότερα εἶναι ἡ ἀπὸ 10ης Νοεμβρίου 1922 διάταξις περὶ τροποποιήσεως τοῦ περὶ Ἀσφαλίσεως Ὑπαλλήλων νόμου καὶ ἡ ἀπὸ 15ης Δεκεμβρίου 1924 τοιαύτη. Τελευταῖον δὲ διὰ τῆς ἀπὸ 9ης Ἰανουαρίου 1926 διατάξεως ἐτροποποιήθη καὶ πάλιν ἡ περὶ ἀτυχημάτων ἐργασίας, παράγραφος.

Αὐτὴ εἶναι, ἐν συντομίᾳ ἡ μέχρι τοῦ 1926 ἱστορία τοῦ θεσμοῦ τῶν Κοινωνικῶν Ἀσφαλίσεων ἐν Γερμανίᾳ. Ἐκτὸς τῆς ὑλικῆς βελτιώσεως τῆς θέσεως τῶν ἐργατῶν καὶ ἐν γένει τῶν ἀπόρων τάξεων, εἶναι ἀναμφισβήτητον ὅτι διὰ τῆς νέας νομοθεσίας προήχθη σημαντικῶς ἡ ὑγιεινὴ τοῦ λαοῦ. Διότι οὐ μόνον τὸ Κράτος παρέσχεν εἰς τοὺς ἀπόρους τὰ μέσα καταπολεμήσεως τῶν ἀσθενειῶν, ἀλλὰ καὶ ἐνήργησε προληπτικῶς πρὸς καταπολέμησιν ἐπιδημικῶν καὶ μολυσματικῶν νόσων, φυματιώσεως, συφιλίδος κλπ. Δεκάδες σανατορίων ἀνηγέρθησαν ὑπὸ τῶν Ταμείων Ἀσθενείας ἐναντίον τῆς φυματιώσεως καὶ ἑκατοντάδες ἑκατομμυρίων μάρκων ἠναλώθησαν πρὸς κατασκευὴν λαϊκῶν κατοικιῶν, παρεχομένων ἐπὶ εὐθηνῷ ἐνοικίῳ.

Ἡ ἐπιβάρυνσις ἣν ὑφίστανται ἐργαζόμενοι καὶ ἐργοδόται, διὰ τῆς παρακρατήσεως ποσοστοῦ ἐπὶ τοῦ ἡμερομισθίου, ἀντισταθμίζεται διὰ τῆς εἰς ἀμφοτέρους παρεχομένης ὠφελείας. Εἰς μὲν τὸν ἐργαζόμενον διότι τὸ παρακράτημα εἶναι μία ἀναγκαστικὴ οἰκονομία καὶ ἐν ὥρᾳ ἀνάγκης ἀπολαμβάνει αὐτοῦ ηὐξημένον κατὰ τὴν ἐπιχορήγησιν τοῦ κράτους καὶ τὴν συνεισφορὰν τοῦ ἐργοδότου, εἰς δὲ τὸν ἐργοδότην διότι ἡ μείζων ἀσφάλεια ἥτις διὰ τοῦ τρόπου τῶν ἀσφαλίσεων παρέχεται εἰς τὸν ἐργαζόμενον, τὸν καθιστᾷ ἐργατικώτερον καὶ τὴν ἀπόδοσιν τῆς ἐργασίας του μεγαλυτέραν.

Εἰς τὴν Ἀγγλίαν ἡ ἐξέλιξις ὑπῆρξε βραδυτέρα, ἀλλὰ δέον νὰ τονισθῇ, ὅτι ὁ νόμος περὶ Ἐργατικῶν Ἀσφαλίσεων τοῦ 1912 περιλαμβάνει οὐ μόνον τὰ ἀτυχήματα, τὴν ἀσθένειαν καὶ τὸ γῆρας, ἀλλὰ προβλέπει καὶ διὰ τὴν ἀνεργίαν, διὰ τῆς ὑποχρεωτικῆς ἀσφαλίσεως καὶ κατὰ τῆς ἀνεργίας. Ἡ ἀσφάλεια κατὰ τῆς ἀνεργίας εἰσήχθη καὶ ἐν Γερμανίᾳ τελευταίως. Ἀλλ' ὁ τύπος οὗτος τῆς ἀσφαλείας, προϋποθέτει περισσότερον παντὸς ἄλλου ὀργάνωσιν καὶ σύστημα καὶ πεῖραν δι' ὃ καὶ εἶναι ἐκτεθειμένος κατ' ἐξοχὴν εἰς τὴν κριτικὴν τῶν ἀντιτιθεμένων κατ' ἀρχὴν εἰς τὸ σύστημα τῶν Κοινωνικῶν Ἀσφαλίσεων.

Ἤδη θέλομεν ἐξετάσει ποῖα εἶναι τὰ ὠφελήματα, ἀλλὰ καὶ ποῖα εἶναι τὰ τρωτὰ τῶν Κοινωνικῶν Ἀσφαλίσεων καὶ θὰ προσπαθήσωμεν κατανοοῦντες τὰς εἰδικὰς συνθήκας ὑφ' ἃς τελεῖ ὁ τόπος ἡμῶν, νὰ ἐξαγάγωμεν θετικὰ συμπεράσματα. Ὑπάρχουν προαιρετικαὶ καὶ ὑποχρεωτικαὶ ἀσφαλίσεις. Μόνον αἱ τελευταῖαι ὅμως δύνανται νὰ χαρακτηρισθοῦν ὡς «Κοινωνικαὶ ἀσφαλίσεις» διότι ἀφοροῦν τὰς τάξεις ἐκείνας τῆς Κοινωνίας, αἵτινες αὐτοβούλως καὶ λόγῳ ἐλλείψεως ἐπαρκῶν μέσων, δὲν θὰ ἦσαν εἰς θέσιν νὰ ἐπωφεληθοῦν τοῦ προνομίου τῶν Ἀσφαλίσεων.

Αἱ κοινωνικαὶ ἀσφαλίσεις συνήθως τελοῦν ὑπὸ κρατικὴν κηδεμονίαν καὶ ἀποτελοῦν, οὕτως εἰπεῖν, τμῆμα τῆς ὅλης κοινωνικῆς πολιτικῆς τοῦ κράτους.

Πλέον τοῦ ἡμίσεως τῶν κατοίκων τοῦ Γερμανικοῦ Κράτους τελοῦν ὑπὸ τὴν προστασίαν τῶν διαφόρων Ταμείων Κοινωνικῆς Προνοίας. Ἐπὶ πληθυσμοῦ 63 ἑκατομμυρίων ἀνθρώπων, 25 ἑκατομμύρια ἀνήκουν εἰς τὴν Ἀσφάλειαν Ἀτυχημάτων, 21 ἑκατομμύρια εἰς τὴν Ἀσφάλειαν Ἀσθενείας, 17 εἰς τὴν Ἀσφάλειαν Γήρατος καὶ 2 ἑκατομμύρια εἰς τὴν Ἀσφάλειαν Ὑπαλλήλων.

Ἀπὸ τοῦ 1885 μέχρι τοῦ 1920, περισσότερα τῶν 20 δισεκατομμυρίων μάρκων κατεβλήθησαν εἰς πλείονας τῶν 125 ἑκατομμυρίων ἀνθρώπων, ὑπὸ τύπον ἀποζημιώσεων ἢ συντάξεων.

Τὸ ἰδιάζον μέτρον τῶν κοινωνικῶν ἀσφαλίσεων εἶναι ὅτι αἱ καταβαλλόμεναι πρὸς τοὺς ἀσφαλιζομένους ἀποζημιώσεις ὑπερβαίνουν κατὰ πολὺ τὰ παρὰ τούτων καταβεβλημένα ποσά, καὶ κατὰ τοῦτο κυρίως διαφέρουν ἀπὸ τῶν ἰδιωτικῶν ἐπιχειρήσεων ἀσφαλείας. Αἱ κοινωνικαὶ ἀσφαλίσεις ἀποτελοῦν κατ' ἐξοχὴν συμπλήρωμα τῶν περὶ προστασίας ἐργατῶν νόμων καὶ συντείνουν τὰ μέγιστα εἰς τὴν ἀνύψωσιν τῆς ὑλικῆς θέσεως τῶν ἐργατῶν. Ἀποτελοῦν τὴν λογικωτέραν καὶ οἰκονομικωτέραν μέθοδον ἀποταμιεύσεως τῶν ἐργατικῶν μαζῶν, δεδομένου ὅτι ὑποχρεωτικῶς ἀφ' ἑνὸς μὲν ποσοστόν τι ἐπὶ τοῦ ἡμερομισθίου, ἀφ' ἑτέρου δὲ καὶ ὁ ἐργοδότης συνεισφέρει ἴσον ποσόν, συχνότατα δὲ καὶ τὸ κράτος δι' ἐπιδόματος. Εἶναι πιθανὸν ὅτι τὰ ἡμερομίσθια θὰ ἦσαν ὑψηλότερα, ἂν δὲν ὑπῆρχεν ἡ ὑποχρέωσις τῆς συνεισφορᾶς ὑπὲρ τοῦ Ταμείου τῶν Κοινωνικῶν Ἀσφαλίσεων, ἀλλ' ἀκριβῶς ἡ ὑποχρεωτικὴ αὐτὴ ἀποταμίευσις τοῦ ἐργάτου χάριν τῶν χαλεπῶν ἡμερῶν τοῦ γήρατος, τῶν ἀσθενειῶν καὶ τῶν ἐξ ἀτυχήματος προερχομένων, ἀποτελεῖ τὸ Μεγαλειῶδες τῆς Ἰδέας τῶν κοινωνικῶν ἀσφαλίσεων. Ὑπελογίσθη ὅτι ἐν Γερμανίᾳ κατ' ἔτος, τὸ ἥμισυ τοῦ βιομηχανικοῦ ἐργατικοῦ πληθυσμοῦ καὶ τὸ 1)3 τοῦ ἀγροτικοῦ ἐργατικοῦ πληθυσμοῦ, ἀσθενεῖ κατὰ μέσον ὅρον ἐπὶ 20ήμερον. Ἀτύχημα βαρύνει, ἐν τοῖς μεταλλείοις, ἕνα ἐπὶ 10 ἐργατῶν, εἰς τὴν βιομηχανίαν 1 ἐπὶ 25 ἐργατῶν, εἰς τὴν γεωργίαν 1 ἐπὶ 100 ἐργατῶν ἐτησίως.

Κατὰ τὰς ἀρχὰς τοῦ 1926 κατεβάλλοντο ὑπὲρ τὰς 720.000 συντάξεις λόγῳ ἀτυχήματος καὶ ὑπὲρ τὰ 3.000.000 συντάξεις λόγῳ γήρατος ἢ ἀνικανότητος πρὸς ἐργασίαν ἢ λόγῳ θανάτου.

Οἱ ἀριθμοὶ αὐτοὶ εἶναι τοσοῦτον εὔγλωττοι, ὥστε νὰ καθίσταται περιττὸν πᾶν σχόλιον. Ἐὰν εἰς ταῦτα προσθέσωμεν τὴν συμβολὴν ἣν δύναται νὰ ἔχουν τὰ ταμεῖα ἀσθενείας διὰ τὴν βελτίωσιν τῆς ὑγιεινῆς τοῦ λαοῦ, μᾶς δίδεται πλήρης ἡ εἰκὼν τῆς ἀναμφισβητήτου προόδου, ἥτις θέλει ἐπέλθει εἰς τὸν ἐκπολιτισμὸν τῶν λαϊκῶν τάξεων διὰ τῆς εἰσαγωγῆς τοῦ θεσμοῦ τῶν κοινωνικῶν ἀσφαλίσεων.

Πλήν, παρ' ὅλα τὰ ἀναμφισβήτητα προσόντα τοῦ θεσμοῦ τούτου, θεωροῦμεν ἀναγκαῖον νὰ τονίσωμεν καὶ τοὺς κινδύνους τοὺς ὁποίους ἐγκλείει ἡ ἀβασάνιστος ἐφαρμογή του.

Τοὺς κινδύνους τούτους θεωροῦμεν τοσοῦτον σοβαρωτέρους, ὅσοι ζῶμεν εἰς τόπον πρωτόγονον ἀκόμη ἀπὸ βιομηχανικῆς ἀπόψεως καὶ ὅπου ὁ ρυθμὸς τῆς ἐργασίας μακρὰν ἀπέχει ἀπὸ τοῦ νὰ ἔχῃ ἀποκτήσει τὴν τάξιν καὶ τὸν χρόνον, οὓς κέκτηται εἰς ἄλλας πεπολιτισμένας χώρας. Εἶναι δὲ οἱ κίνδυνοι

ΠΡΟΣΕΧΩΣ ΚΑΘΕ ΣΑΒΒΑΤΟΝ
ΤΑ ΝΕΑ
ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΑ—ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΑ—ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΑ
ΔΙΗΓΗΜΑ
ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ
ΠΟΙΗΜΑ
ΣΑΤΥΡΑ
ΒΙΟΓΡΑΦΙΑ
ΕΠΙΚΑΙΡΟΤΗΤΕΣ
ΘΕΑΤΡΟΝ
ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΣ
ΕΡΕΥΝΕΣ
ΚΡΙΤΙΚΗ
ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ
ΜΟΥΣΙΚΗ ΖΩΗ
ΖΩΓΡΑΦΙΚΗ-ΓΛΥΠΤΙΚΗ
ΕΠΙΣΤΗΜΗ
Ο ΤΥΠΟΣ
ΞΕΝΗ ΚΙΝΗΣΙΣ
ΜΕΓΑΛΗ ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ
ΓΡΑΦΕΙΑ ΜΑΓΕΡ 29

ΒΡΕΤΤΑΝΟ-ΓΑΛΛΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΠΡΟΕΞΟΦΛΗΣΕΩΝ Ltd
Ἐπισκεφθῆτε τὴν ἐγκατάστασιν τῶν ΘΗΣΑΥΡΟΦΥΛΑΚΙΩΝ τοῦ συστήματος FICHET
ΑΠΟ ΤΗΣ 9ης Π. Μ. ΕΩΣ 7ης Μ. Μ.

ΗΠΕΙΡΩΤΙΚΟΝ

μιᾶς ἀπερισκέπτου ἐφαρμογῆς τῶν κοινωνικῶν ἀσφαλίσεων οἱ ἑπόμενοι:

α) Παρακωλύει τὴν καλλιέργειαν ἀποταμιευτικοῦ πνεύματος εἰς τὰς τάξεις τῶν ἀσφαλιζομένων καὶ αὐξάνει ὑπερμέτρως τὴν πεποίθησιν ἐπὶ τὴν κρατικὴν ἀρωγήν, ἐφ' ἧς καὶ μόνης τείνει νὰ βασίζεται ὁ ἐργατικὸς πληθυσμός, δημιουργεῖ δὲ οὕτω συνταξιουχικόν, οὕτως εἰπεῖν, ἐπιδημικὸν ὑστερισμὸν δι' ἀθρόων αἰτήσεων, δεδικαιολογημένων καὶ μή, πρὸς τὰ διάφορα ταμεῖα κοινωνικῶν ἀσφαλίσεων, περὶ ἀπονομῆς συντάξεων ἢ ἀποζημιώσεων, δύναται δέ, διὰ τοῦ τρόπου τούτου νὰ γεννηθῇ κατάστασις ἄκρως ἐπιζήμιος εἰς τὴν βιομηχανίαν, τὸ ἐμπόριον καὶ τὴν οἰκονομικὴν κίνησιν τοῦ τόπου ἐν γένει. Ὁ κίνδυνος αὐτὸς εἶναι τοσοῦτον μεγαλύτερος, ὅσον μεγαλύτερος καὶ ἀνομοιώτερος εἶναι ὁ ἀριθμὸς τῶν ἀσφαλιζομένων, ὁπότε ἡ ἔλλειψις ἐπαρκοῦς καὶ ἱκανοῦ προσωπικοῦ πρὸς ἐξακρίβωσιν καὶ ἔλεγχον τῶν αἰτήσεων δύναται νὰ γεννήσῃ ὑπερβάσεις καὶ καταχρήσεις ἐπιζημίους.

β) Εἰς περίοδον ἐμπορικῆς καὶ βιομηχανικῆς κρίσεως, αἱ ἐπιχειρήσεις αἰσθάνονται ἰδιαιτέρως τὸ βάρος τῶν συνεισφορῶν ὑπὲρ τῶν ταμείων κοινωνικῆς ἀσφαλίσεως, ὅταν ἡ ἐξαγωγὴ χωλαίνῃ, ἡ παραγωγὴ σταματᾷ καὶ τὸ ἐμπόριον δὲν εἶναι εἰς θέσιν νὰ καλύπτῃ οὐδὲ τὰ ἔξοδα τῶν ἐπιχειρήσεων.

Ἡ ἐφαρμογὴ τοῦ θεσμοῦ τῶν κοινωνικῶν ἀσφαλίσεων εἶναι βεβαίως ἔργον κοινωνικῆς ἀλληλεγγύης καὶ εἰρήνης. Δεδομένων ὅμως τῶν ἀνωμάλων ἐργατικῶν συνθηκῶν, ὑφ' ἃς τελεῖ ὁ τόπος μας, παντελοῦς σχεδὸν ἐλλείψεως μονιμότητος τοῦ ἐργατικοῦ προσωπικοῦ, ἐλλείψεως ἐπαρκοῦς ὀργανώσεως τῶν τε ἐργατῶν καὶ ὑπαλλήλων ἢ μισθωτῶν ἐν γένει, δεδομένης ἐπίσης τῆς νεαρᾶς ἡλικίας τῶν πλείστων ἐν Ἑλλάδι ἐπιχειρήσεων, βιομηχανικῶν καὶ ἐμπορικῶν, εἶναι ὀρθὸν καὶ φρόνιμον ὁ θεσμὸς οὗτος νὰ εἰσαχθῇ μὲ σύνεσιν καὶ μέτρον, ἀρχομένης τῆς ἐφαρμογῆς του ἀπὸ τῆς ἀσφαλίσεως τῶν ἀτυχημάτων ἐργασίας καὶ βαθμηδὸν ἐπεκτεινομένης καὶ εἰς τοὺς ἄλλους κλάδους.

Κεφαλαιώδης, ἐπίσης, προϋπόθεσις διὰ τὴν ἐπιτυχῆ ἐφαρμογὴν αὐτοῦ εἶναι ὁ περιωρισμένος ἀριθμὸς τῶν κατ' ἀρχὰς ὑποχρεωτικῶς ἀσφαλιζομένων, καὶ μία ὡρισμένη ἀναλογία τῶν συντάξεων πρὸς τὰς ἀποδοχὰς τῶν ἀσφαλιζομένων, τοιαύτη, ὥστε νὰ ἐλαττοῦται ὁ κίνδυνος τῶν ψευδῶν δηλώσεων καὶ ἀνακριβῶν αἰτήσεων.

Μία βεβιασμένη καὶ ἀβασάνιστος ἐφαρμογὴ τοῦ συνόλου τῶν κοινωνικῶν ἀσφαλίσεων, φοβούμεθα ὅτι θὰ ἐπέφερε ἀναστάτωσιν καὶ θὰ ἐνέκλειε κινδύνους ἱκανοὺς νὰ διασαλεύσουν τὴν πεποίθησιν καὶ τῶν φανατικωτέρων ὀπαδῶν τῆς κοινωνικῆς πολιτικῆς.

Τοὐναντίον, ἂν αἱ κοινωνικαὶ ἀσφαλίσεις εἰσαχθῶσι καὶ παρ' ἡμῖν μὲ σύνεσιν καὶ φρόνησιν, ὡς προϋποθέτει μία ἐμπεριστατωμένη ἔρευνα τῶν εἰδικῶν συνθηκῶν, ὑφ' ἃς τελεῖ ἡ χώρα μας ἀπὸ ἐργατικῆς ἀπόψεως, εἴμεθα βέβαιοι ὅτι θέλουν τάχιστα ἀποφέρει καρποὺς καὶ θέλουν εὕρει τοὺς θερμοτέρους ὑποστηρικτὰς μεταξὺ ἐκείνων, οἵτινες εἶναι σήμερον οἱ σφοδρότεροι ἀντίπαλοι.

ΙΣΟΛΟΓΙΣΜΟΣ ΑΝΩΝΥΜΟΥ ΜΕΤΑΞΟΥΡΓΙΚΗΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ Η "ΑΘΗΝΑΪΣ„, Α. Α. ΑΚΡΙΒΟΥ & Σια

ΧΡΗΣΕΩΣ 1929

ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΟΝ

Οἰκόπεδον			185.515.—
Κτίριον		2.920.863.90	
Μηχανήματα		6.191.026.40	9.111.890.30
Πρῶται Ὕλαι: Κουκούλια		3.362.250.—	
Χρώματα		59.135.50	
Μέταξα ἐν Ἀποθήκῃ & κατεργασίᾳ		2.494.233.20	
Νήματα		128.292.90	6.043.911.60
Προϊόντα: Ἀκατέργαστα	1.154.815.50		
Κατειργασμένα	616.440.—		
Ὑποπροϊόντα	8.982.—	1.780.237.50	
Ἀποθήκη Ὑλικοῦ ἐν γένει		47.201.—	
Καύσιμος Ὕλη		14.017.50	1.841.456.—
Ἀνταλλακτικὰ-Ἐξαρτήματα		275.042.40	
Ἔπιπλα-Σκεύη		106.051.40	381.093.80
Ἔξοδα Ἱδρύσεως Ἀνωνύμου			200.000.—
Προκαταβολαί			282.497.15
Ταμεῖον-Τράπεζαι		167.491.45	
Πελάται-Χρεῶσται		2.687.865.15	
Γραμμάτια Εἰσπρακτέα		109.637.—	2.964.993.60
			21.011.357.45

ΠΑΘΗΤΙΚΟΝ

Κεφάλαιον		12.000.000.—
Κεφάλαιον Ἀποθεματικὸν Ἔκτακτον		2.500.000.—
Κεφάλ. Ἀποθεμ. Τακτικὸν παρελθ. χρήσ.	826.272.95	
Χρήσεως 1929	225.073.10	1.051.346.05
Πιστωταὶ Διάφοροι		2.599.735.25
Μέρισμα παρελθούσης χρήσεως		26.642.75
Μέρισμα χρήσεως 1929 7 ο)ο	840.000.—	
» 1929 πρόσθ. 8.74 ο)ο	1.048.800.—	1.888.800.—
Ἀμοιβὴ Διοικητικοῦ Συμβουλίου		118.465.50
Κρατήσεις: Δι' ἐπισφαλεῖς ἀπαιτήσεις	340.000.—	
Δι' ἀπόσβεσιν Κτιρίου 2 ο)ο 58.417.30		
Δι' ἀπόσβ. Μηχ)μάτων 5 ο)ο 309.551.10	367.968.40	
Δι' ἀπόσβ. ἐξόδων ἱδρύσεως Ἀνωνύμου	100.000.—	807.968.40
Κέρδη καὶ Ζημίαι: Εἰς Νέον		18.399.50
		21.011.357.45

ΑΝΑΛΥΣΙΣ ΜΕΡΙΔΟΣ: «ΚΕΡΔΗ ΚΑΙ ΖΗΜΙΑΙ»

ΧΡΕΩΣΙΣ

Ἀνταλλακτικὰ καὶ Ἐξαρτήματα		224.038.10
Τόκοι Προεξοφλήσεων		365.803.85
Συντήρησις Μηχανημάτων		128.108.05
Γενικὰ Ἔξοδα		874.911.15
Ἀσφάλιστρα		145.976.80
Ἔντυπα		13.287.—
Ἐκπτώσεις-Προμήθειαι		1.118.990.—
Φόροι		53.487.70
Κρατήσεις δι' ἐπισφαλεῖς ἀπαιτήσεις	340.000.—	
Κρατήσ. δι' ἀπόσβ. Κτιρίου 58.417.30		
Κρατήσ. δι' ἀπόσβ. Μηχ)των 309.551.10	367.968.40	
Κρατήσ. δι' ἀπόσβ. ἐξόδ. Ἱδρύσ. Ἀνωνύμου	100.000.—	807.968.40
Τακτικὸν Ἀποθεματικὸν		225.073.10
Μέρισμα χρήσεως τοῦ 1929 7 ο)ο	840.000.—	
Μέρισμα χρήσ. τοῦ 1929 πρόσθ. 8.74 ο)ο	1.048.800.—	1.888.800.—
Ἀμοιβὴ Διοικητικοῦ Συμβουλίου		118.465.50
Ὑπόλοιπον κέρδους εἰς Νέον		18.399.50
		5.983.309.15

ΠΙΣΤΩΣΙΣ

Ὑπόλοιπον προηγουμένης χρήσεως	32.134.65
Κέρδη ἐκ πωλήσεως Ἐμπορευμάτων	5.951.174.50
	5.983.309.15

Τὸ μέρισμα ἐκ Δρχ. 15.74, καθαρὸν δρχ. 12.— κατὰ μετοχήν, εἶναι πληρωτέον παρὰ τῇ Ἐμπορικῇ Τραπέζῃ τῆς Ἑλλάδος τρεῖς ἡμέρας μετὰ τὴν ἔγκρισιν τοῦ παρόντος Ἰσολογισμοῦ παρὰ τῆς Γενικῆς Συνελεύσεως, ἐπὶ τῇ προσαγωγῇ τῆς ὑπ' ἀριθ. 4 μερισματαποδείξεως. Ἐν περιπτώσει μειώσεως τοῦ φόρου, ἡ διαφορὰ ἀχθήσεται εἰς νέον.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 31 Δεκεμβρίου 1929

Ὁ Πρόεδρος τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου
ΚΩΝΣΤ. Ν. ΜΑΛΙΚΟΠΟΥΛΟΣ

Ὁ Γενικὸς Διευθυντὴς
ΑΘ. Α. ΑΚΡΙΒΟΣ

Ὁ Λογιστὴς
ΧΑΡ. Δ. ΖΑΦΕΙΡΟΠΟΥΛΟΣ

(Οὐδεμία δημοσίευσις ἀναγνωρίζεται ἄνευ ἐγγράφου ἐντολῆς).

ΟΠΟΥ ΕΓΙΝΑΜΕ ΤΗΣ ΜΟΔΑΣ

(Συνέχεια ἐκ τῆς 1ης σελίδος)

Ἂς ἀφήσωμεν τὴν ὁδὸν Κηφισίας καὶ τὰ σπίτια της, πολλὰ τῶν ὁποίων εἶναι ὑπερμέτρως μεγάλα ἐν σχέσει μὲ τὰς σημερινὰς βιωτικὰς συνθήκας, καὶ ἀπὸ τὴν πλατεῖαν τοῦ Συντάγματος ἂς στραφῶμεν πρὸς τὰ δεξιά. Μετ' ὀλίγας στιγμὰς θὰ φθάσωμεν εἰς τὸν βράχον τῆς Ἀκροπόλεως. Πρὸς αὐτὴν τὴν πλευράν, περιβάλλεται ὑπὸ ἀπεράντων κενῶν χώρων. Εἰς τοὺς πρόποδας, ἐπὶ τοῦ ἀνωμάλου ἐδάφους ποὺ τρυπᾷ ἡ πέτρα, τὰ ἐρείπια τοῦ θεάτρου τοῦ Διονύσου. Εἰς τὸ μέρος αὐτὸ δὲν ἔχει τοποθετήσει κανείς, καθ' ὅσον γνωρίζω, σκηνὴν μυθιστορήματος· ἀλλὰ ξεύρω μίαν ἀληθινὴν σκηνὴν ἡ ὁποία δὲν στερεῖται χάριτος. Ἕνας κληρικός, γνωστότατος εἰς τὸ Παρίσι, γεμᾶτος φιλευσπλαγχνίαν καὶ φινέτσα καὶ ὁ ὁποῖος μὲ τὴν ἁγιωσύνην ἀνακατώνει ρωμαντικὰς ἐξάρσεις, εἶχε καθίσει εἰς τὴν μαρμαρίνην ἕδραν τοῦ ἀρχαίου συναδέλφου του, τοῦ ἀρχιερέως τοῦ Βάκχου. Καὶ ἐκεῖ, ὑπὸ τὸ γλυκὺ φῶς, ἐδιάβαζε Σοφοκλῆν εἰς τὸν τόπον ἀκριβῶς ὅπου ἐπαίχθη ὁ Σοφοκλῆς. Μιὰ νέα γυναῖκα τὸν ἐπλησίασε καὶ τὸν ἠρώτησε τί ἐδιάβαζε: «Θέλετε νὰ σᾶς ἀπαγγείλω τὸ κομμάτι;» εἶπεν. Καὶ ἔτσι μόνη, εἰς τοὺς πρόποδας τῆς Ἀκροπόλεως, ἡ κυρία Κοτοπούλη, διάσημος τραγῳδός, ἔπαιξε τὴν «Ἀντιγόνην» χάριν τοῦ ἀββᾶ Μ...

Ἂς κάμωμεν τὸν γῦρον τῆς Ἀκροπόλεως. Ἡ ἀντίθετος πλευρά, τοῖχος κατακόρυφος, πλαισιώνεται ἀπὸ δρομάκους παράξενα γραφικούς, οἱ ὁποῖοι ἀσφαλῶς δὲν θὰ ἤλλαξαν πολὺ ἀπὸ τὸν καιρὸν τοῦ «τουρκοχωριοῦ» ποὺ ἐγνώρισαν ὁ Σατωβριάνδος καὶ ὁ Βύρων. Τὸ μέρος εἶναι μαγευτικώτατον καὶ δὲν ἀμφιβάλλω ὅτι ὅσοι ἐκ τῶν συναδέλφων μας θὰ πᾶνε εἰς τὰς Ἀθήνας τὸν Μάϊον διὰ τὰς Δελφικὰς ἑορτὰς θὰ μᾶς φέρουν παντὸς εἴδους ὡραίας περιγραφάς του. Ἐκεῖ ἀκόμη εἶδα, κάτω ἀπὸ ἕνα ρωμαϊκὸν τόξον χρυσωμένον ἀπὸ τὸν καιρόν, μιὰ μαύρη ὄρνιθα ποὺ ἐκλώσσαγεν. Μεσόρρουχα ἐστέγνωναν καὶ τὰ ζωηρά των χρώματα ἐφαίδρυναν τὴν ὅρασιν. Παληότοιχοι ἀκουμποῦσαν ἐπάνω σὲ μάρμαρα. Ἦσαν ἐρείπια ὅπως τὰ ἠννόει ὁ Οὐμπὲρ Ρουμπέρ. Ἂς εἰσέλθωμεν εἰς τὴν ὁδὸν Αἰόλου καὶ διὰ τῆς ὁδοῦ Ἑρμοῦ, μέσα εἰς ἕνα δαίδαλον μαγαζιῶν, ἀφοῦ παρακάμψωμεν μίαν γοητευτικὴν βυζαντινὴν ἐκκλησίαν, τὴν Καπνικαρέαν, θὰ ἐπανέλθωμεν εἰς τὰς νέας συνοικίας.

Εἰς τὸν περίπατον αὐτὸν ἀνὰ τὰς παλαιὰς συνοικίας, θὰ συναντήσωμεν ἴσως τὸν κ. Μωρουά. Διότι ὁ Βύρων, τοῦ ὁποίου ἔγραψε πρό τινος τὴν βιογραφίαν, κατῴκησεν εἰς τὴν ἀσύμμετρον αὐτὴν πλατεῖαν, ὅπου βλέπετε αὐτὸ τὸ μαγευτικὸν μνημεῖον, τὸ ὁποῖον ἀφιερώθη ὑπὸ τοῦ Λυσικράτους εἰς μνήμην μιᾶς χορηγίας. Τὸ μνημεῖον τοῦ Λυσικράτους περιεκλείετο μέσα εἰς τὴν μονὴν τῶν Καπουκίνων, οἱ ὁποῖοι ἐφιλοξένησαν τὸν Βύρωνα. Ὁ κ. Μωρουὰ μᾶς ἔδωκε μιὰν γοητευτικὴν περιγραφὴν αὐτῆς τῆς τοποθεσίας: ἀπὸ τὴ μιὰ μεριὰ ὁ Ὑμηττός, ἀπὸ τὴν ἄλλην ἡ Ἀκρόπολις· δεξιὰ οἱ ὑψηλοὶ στῦλοι τοῦ ναοῦ τοῦ Διός· ἀριστερὰ ἡ πόλις. Ὀφείλω νὰ ὁμολογήσω ὅτι σήμερον δὲν βλέπει πιὰ κανεὶς παρὰ μίαν πλατειοῦλαν χωμένην ἀνάμεσα σὲ μέτρια σπίτια. Ἀλλὰ τότε ἡ πλατεῖα ἦτο προαύλιον καὶ ὁ Βύρων ἐκεῖ μέσα διηύθυνε τοὺς ἀγῶνας πυγμαχίας μεταξὺ τῶν μαθητῶν τῆς μονῆς, οἱ ὁποῖοι ἦσαν ἀκριβῶς ἕξ, τρεῖς καθολικοὶ ἐναντίον τριῶν ὀρθοδόξων.

Αὐτοὶ εἶναι οἱ δρόμοι τῶν Ἀθηνῶν εἰς τὰ μᾶλλον πρόσφατα βιβλία τῆς λογοτεχνίας μας· καὶ ἡ φιλολογία αὐτὴ βαίνει αὐξανομένη· ὁ κ. ντὲ Λακρετὲλ δημοσιεύει ταξειδιωτικὰς ἀναμνήσεις· ἀλλὰ εὑρίσκεται ἀκόμη εἰς τὴν Ὀλυμπίαν. Ὁ κ. Μαρσὲλ Μπουλανζὲ ἦτο, καὶ αὐτός, πέρυσιν εἰς τὰς Ἀθήνας....

Πῶς νὰ μὴν αἰσθανθῆτε τὸν πειρασμόν, μετὰ τόσους ἄλλους, νὰ τοποθετήσετε ἕνα μυθιστόρημα εἰς τὴν πόλιν τῆς Παλλάδος; Καὶ μάλιστα, πρὸ τοῦ παγκοσμίου αὐτοῦ συναγωνισμοῦ, δὲν θὰ ἦτο φρόνιμον νὰ «καπαρώσετε» προκαταβολικῶς τὶς Ἀθηναϊκὲς γωνιὲς ὅπου θὰ τοποθετήσητε τὰς συγκινητικωτέρας σκηνάς, ἀπὸ φόβον μήπως κάποιος συνάδελφος τὰς καταλάβῃ πρὶν ἀπὸ σᾶς —ὅπως πιάνετε τὴν θέσιν σας εἰς ἕνα διαμέρισμα σιδηροδρόμου;

Δυστυχῶς, ὁ κ. Ροδοκανάκης ἐπῆρεν ἤδη γιὰ λογαριασμόν του τὸ σεληνόφως ἐπὶ τῆς Ἀκροπόλεως. Ἔπρεπε νὰ τὸ περιμένωμεν. Τὸ «ντεκόρ» εἶναι ἀρρήτως ὡραῖον. Ἐγώ, λοιπόν, θὰ ἀρκεσθῶ νὰ «κρατήσω» τὸ καφενεδάκι ποὺ εἶνε πρὸ τοῦ κιγκλιδώματος τῆς Ἀκροπόλεως, στὴν ἀντικρυνὴ μεριὰ τοῦ δρόμου. Διὰ κλονιζομένων δαπέδων φθάνει κανεὶς σὲ μιὰ ταράτσα ἀπὸ ὅπου βλέπει τὴν θάλασσαν. Ὁ Παρθενὼν ἀγρυπνεῖ πολὺ ψηλὰ εἰς τὸν οὐρανὸν καί, μέσα στὶς βαθυγάλανες νύχτες, ἔχει ἕνα χρῶμα ἄσπρο γαλακτερό. Μερικὲς φορές, μὲ ἕναν ἀπὸ τοὺς Ἀθηναίους ἐκείνους εἰς τοὺς ὁποίους αἱ Μοῦσαι ἔχουν δώσει τὸ πτερὸν καὶ ἰσχυρὸν πνεῦμα τῶν προγόνων των, ἤπια ἐκεῖ ἑλληνικὸν κονιάκ. Δὲν ὑπῆρχε σχεδὸν κανείς. Μιὰ νύχτα, δυὸ ἄνθρωποι τοῦ λαοῦ, ἄλλοτε φαντάροι, ἐσυζητοῦσαν καὶ δὲν μᾶς ἔβλεπαν διόλου. Ἐξανάκαναν τὴν ἐκστρατείαν τοῦ Σαγγαρίου. Ἐχάραζαν σχήματα στὴ γῆ: χωρὶς νὰ ἔχουν ἰδέαν, ἐξανάπαιζαν μίαν σκηνὴν τοῦ Ἀριστοφάνους.

Κρατῶ ἀκόμη τὴν ὤμορφη ἐκκλησοῦλα τοῦ Ἅη-Λευθέρη, ἡ ὁποία εἶναι φτειαγμένη μὲ τὰ συντρίμματα, λεπτότατα γλυμμένα, ἑνὸς ναοῦ τῆς Ἴσιδος. Λογαριάζω νὰ βάλω ἐκεῖ μιὰν σκηνὴν ὅπου τὸ συναίσθημα θὰ ἀνταγωνισθῇ τὴν φιλοσοφίαν. Τέλος παρακαλῶ τοὺς συναδέλφους μου νὰ μοῦ ἀφήσουν μίαν δενδροστοιχίαν εἰς τὸν βασιλικὸν κῆπον· σκοπεύω νὰ ὁδηγήσω ἐκεῖ, τὸν Μάϊον μῆνα, δυὸ αἰσθαντικὲς ψυχὲς ποὺ θὰ ἀκούσουν τὰ ἀηδόνια, θέλγητρον αὐτοῦ τοῦ κήπου. Ἄλλοτε ἦσαν μιὰ ἀπὸ τὰς τέρψεις τῶν Ἀθηναίων· ἀλλὰ μοῦ εἶπαν ὅτι τὰ ἀηδόνια δὲν κελαϊδοῦν πιὰ ἐπὶ Δημοκρατίας.

Δὲν θέλω τίποτε ἄλλο ἐκτὸς ἀπὸ μιὰν ἀκροῦλα πρασινάδας κάτω ἀπὸ τὸν Παρθενῶνα, ἀνάμεσα σὲ σπασμένα βαρέλια, κάτω ἀπὸ ἕνα δένδρο, στὸ χεῖλος τοῦ κρημνοῦ.

—Πῶς! θὰ μοῦ εἰπῆτε· ἀσύνετε μυθιστοριογράφε, τί θὰ τὶς κάμετε αὐτὲς τὶς τέσσαρες σκηνογραφίες; Δὲν βλέπετε ὅτι καὶ ἡ τέσσαρες κλίνουν πρὸς τὴν ἰδίαν ρεμβώδη τρυφερότητα, μὲ ὀλίγην μελαγχολίαν ὥστε νὰ τὴν καθιστᾷ σπιρακτικήν; Προφυλαγμένα πίσω ἀπὸ τοὺς τοίχους τοῦ Παρθενῶνος ἢ ἀκουμπισμένα στὰ κάγκελλα τοῦ Ἅη-Λευθέρη, τὰ πρόσωπά σας θὰ ἐπαναλαμβάνουν τὸ ἴδιο ἐλεγεῖον καὶ θὰ σᾶς κατηγορήσουν ὡς μονότονον συγγραφέα.

—Τὸ ξέρω· ἀλλ' ἀκριβῶς ὅλες ἡ πέτρες τῶν Ἀθηνῶν τὸ ἴδιο πρᾶγμα λένε καὶ αὐτὴ ἡ φωνὴ ἡ ἁγνή, ἡ βαθειά, ἡ ἐλαφρὰ λυπημένη, εἶναι ἡ γοητεία τοῦ θείου ἄστεως.

Ἀπομένουν ἀσφαλῶς μερικὲς ὡραῖες τοποθεσίες ποὺ θὰ ἠμποροῦσε κανεὶς νὰ χρησιμοποιήσῃ. Ὁ λόφος τῶν Μουσῶν θὰ ἠμποροῦσε νὰ χρησιμεύσῃ ὡς τόπος μιᾶς δυνατῆς σκηνῆς. Ἔχει τοῦτο τὸ πλεονέκτημα ὅτι φυσᾷ ἐκεῖ πάνω τέτοιος ἄνεμος ὥστε κανεὶς δὲν θὰ ἀκούσῃ τὰ λόγια ποὺ οἱ μυθιστοριογράφοι θὰ θέσουν εἰς τὸ στόμα τῶν ἡρώων των. Αὐτὸ εἶναι μεγάλη εὐκολία. Τοὺς συνιστῶ λοιπὸν αὐτὸ τὸ μέρος. Αὐτὸ θὰ εἰπῇ νὰ εἶσαι καλὸς συνάδελφος.

HENRY BIDOU

Α.Χ.Ε.Π.Α. ΠΡΟΣΚΛΗΣΙΣ

Παρακαλοῦνται οἱ ἐνταῦθα ΑΧΕΠΑΝΣ ὅπως παρευρεθοῦν εἰς σύσκεψιν σήμερον Κυριακήν, ὥραν 11ην π. μ., ἐν τῇ αἰθούσῃ τῆς Ἑταιρείας «Ο ΦΑΡΟΣ», Πλατεῖα Ὁμονοίας 3, ἵνα λάβωσι γνῶσιν τῶν περὶ τῆς τρίτης μεγάλης ἐκδρομῆς ΑΧΕΠΑ εἰδήσεων ἐξ Ἀμερικῆς καὶ τῆς διοργανωθείσης πρὸς τιμήν των ὑποδοχῆς ὑπὸ τῶν δήμων Ἀθηνῶν—Πειραιῶς, Τραπεζῶν κλπ.

(Ἐκ τοῦ Γραφείου)

ΖΗΤΕΙΤΑΙ πολιτικὸς μηχανικὸς πεπειραμένος καὶ τοπογράφος. Πληροφορίαι Δώρου 5. Γραφεῖα Τεχνικοῦ Συνεταιρισμοῦ Ἐργοληπτῶν.

Η ΓΕΝΙΚΗ ΣΥΝΕΛΕΥΣΙΣ

ΤΗΣ ΑΝΩΝΥΜΟΥ ΕΤΑΙΡΙΑΣ ΜΕΤΑΞΟΫΦΑΝΤΟΥΡΓΙΑΣ "Η ΧΡΥΣΑΛΛΙΣ„

Προχθὲς τὴν 4 μ.μ. ἐγένετο ἡ Συνέλευσις τῶν μετόχων τῆς «Χρυσαλλίδος». Πρόεδρος τῆς Συνελεύσεως ἐξελέγη ὁ κ. Ρωμανὸς ὅστις καὶ ὑπέβαλε ὑπὸ τὴν κρίσιν τῶν μετόχων τὴν ἔκθεσιν τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου ἐπὶ τοῦ Γενικοῦ Ἰσολογισμοῦ, ἔχουσαν οὕτω:

«Κύριοι Μέτοχοι,

Λαμβάνομεν τὴν τιμὴν νὰ ὑποβάλωμεν ὑπὸ τὴν ὑμετέραν ἔγκρισιν τὸν Ἰσολογισμὸν τῆς Ἑταιρείας ἡμῶν, μετὰ τῆς σχετικῆς Ἐκθέσεως Ἐλεγκτῶν, διὰ τὴν χρῆσιν 1929 καὶ νὰ ἐκθέσωμεν τὰς ἀκολούθους ἐπ' αὐτοῦ καὶ τῶν ἑταιρικῶν ἐργασιῶν ἐν γένει συντόμους παρατηρήσεις.

Κατὰ τὸ διαρρεῦσαν ἔτος συνετελέσθη πλήρως ἡ ὀργάνωσις τοῦ ἐν Ποδονίφτῃ Ἐργοστασίου, εἰς τρόπον ὥστε ν' ἀναπτύξῃ τοῦτο ὁλόκληρον τὴν παραγωγικήν του ἱκανότητα, ἐγένοντο δ' ἐπὶ τῶν μηχανικῶν καὶ οἰκοδομικῶν ἐγκαταστάσεων αὐτοῦ προσθῆκαι τινες καὶ τροποποιήσεις, αἵτινες ἐπεβάλλοντο τεχνικῶς, διὰ τε τὴν ἐπίτευξιν ἀνωτέρας ποιότητος εἰς τὰ προϊόντα τῆς ἑταιρικῆς ἐπιχειρήσεως καὶ τὴν παραγωγὴν νέων τύπων ὑφασμάτων, γενομένων εὐνοϊκῶς δεκτῶν ὑπὸ τῆς καταναλώσεως.

Ἐντεῦθεν προυκλήθη αὔξησις τις εἰς τὴν ἀξίαν τῶν ἐγκαταστάσεων ἐν γένει, ἀλλ' ἡ αὔξησις αὕτη ἐπήνεγκε τὰ προσδοκώμενα ἀποτελέσματα. Ἡ ἐπιτευχθεῖσα εἰς τὰ ὑφάσματα ποιότης ὑπῆρξεν, χάρις καὶ εἰς τὰς προσπαθείας τῆς Τεχνικῆς Διευθύνσεως, ἐξαιρετική, εἰς δὲ τὴν ἐξ αὐτῆς προκληθεῖσαν μεγάλην αὔξησιν τῆς ζητήσεως ἀνταπεκρίθημεν εὐχερῶς καὶ ἄνευ ἐπιβραδύνσεων.

Οὕτως, ἡ κατὰ τὸ ὑπόλογον ἔτος γενομένη κατανάλωσις τῶν προϊόντων τῆς ἐπιχειρήσεως, παρ' ὅλην τὴν τηρηθεῖσαν, ὡς ἐκ τῆς μαστιζούσης τὸ ἐμπόριον κρίσεως, συντηρητικότητα, ὑπερέβη τὴν τοῦ προηγουμένου ἔτους κατὰ 50 ο)ο, ἐξαγγέλλουσα διὰ τῆς σημαντικωτάτης ταύτης διαφορᾶς τὴν ἐξαιρετικὴν θέσιν ἥν, διὰ τῆς ποιότητος τῶν προϊόντων της, ἀπέκτησεν ἡ Ἑταιρία ἡμῶν ἔν τε τῷ Ἐσωτερικῷ καὶ τῷ Ἐξωτερικῷ. Ἐν τῷ τελευταίῳ δὲ τούτῳ ἐξακολουθοῦμεν καταβάλλοντες προσπαθείας πρὸς αὔξησιν τῆς κλίμακος καταναλώσεως, προσδοκῶντες ἱκανοποιητικώτερα ἀποτελέσματα κατὰ τὸ ἀρξάμενον ἔτος.

Ἡ περίνοια ἐξ ἄλλου καὶ ἡ προσοχὴ μεθ' ἧς ἰδίᾳ ἡ Γενικὴ Διεύθυνσις εἰργάσθη κατὰ τὸ περὶ οὗ πρόκειται ἔτος, συνέβαλεν ὥστε νὰ μὴ αἰσθανθῇ ἡ ἑταιρικὴ ἐπιχείρησις τὸν ἀντίκτυπον τῆς ὀξείας οἰκονομικῆς κρίσεως, δεδομένου ὅτι αἱ μὲν ἀποσβέσεις ἐπισφαλῶν μόλις ἔφθασαν εἰς τὸ ποσὸν τῶν Δρ. 178.240.90, ἤτοι εἰς ἐλάχιστον τοιούτων ἀπέναντι τῆς εἰς Δρ. 70.000.000 περίπου ἀνελθούσης καταναλώσεως, αἱ δὲ ἐπισφαλεῖς ἀπαιτήσεις μας, τῆς χρήσεως 1929, ἀνέρχονται εἰς δρ. 308.094.75.

Τὴν αὐτὴν τακτικὴν ἔχομεν ἤδη χαράξει καὶ διὰ τὸ νέον διαχειριστικὸν ἔτος, ἐλπίζομεν δὲ ὅτι δι' αὐτῆς θὰ προφυλαχθῇ ἡ Ἑταιρεία ἡμῶν, κατὰ τὸ δυνατὸν καὶ πάλιν ἐκ τῆς συνεχιζομένης ἐμπορικῆς κρίσεως.

Ἄξιον μνείας ἐπίσης τυγχάνει τὸ γεγονὸς ὅτι, ἡ ἐν τῷ Ἰσολογισμῷ ἀναφερομένη πρώτη ὕλη ἀπετιμήθη μὲ τὴν κατὰ τὴν 31ην Δεκεμβρίου 1929 τρέχουσαν τιμήν, ἥτις ἦτο μικροτέρα τῆς τιμῆς κτήσεως, ἐπὶ τῇ βάσει δὲ τῆς τιμῆς ταύτης, ἀπετιμήθησαν καὶ τὰ κατὰ τὴν λῆξιν τῆς χρήσεως ἐν τῇ ἀποθήκῃ εὑρισκόμενα προϊόντα. Ὁ ὑποβιβασμὸς οὗτος τῆς τιμῆς ἐπηρέασεν ἀναλόγως τὸ ποσὸν τῶν κερδῶν, ἀλλὰ τοῦτο ἐπεβάλλετο ἐκ λόγων προνοίας.

Παρὰ τὰς ἐξαιρετικῶς ἀνωμάλους διὰ τὸ ἐμπόριον καὶ τὴν βιομηχανίαν συνθήκας, ἃς συνηντήσαμεν κατὰ τὸ ὑπόλογον ἔτος, τ' ἀποτελέσματα τῆς κατ' αὐτὸ διαχειρίσεως, ὡς ταῦτα δείκνυνται ἐκ τοῦ Ἰσολογισμοῦ, ὑπῆρξαν λίαν ἱκανοποιητικά.

Τοῦτο, ὡς καὶ ἡ εὐχέρεια μεθ' ἧς ἀντιμετωπίσαμεν τὰς χρηματικὰς ἀνάγκας τῆς Ἑταιρείας, ὀφείλεται ἐν πολλοῖς εἰς τὴν ὑπὸ πάντων καταβληθεῖσαν προσοχὴν καὶ συντηρητικότητα καὶ τὴν δεξιότητα μεθ' ἧς εἰργάσθη ἡ Γενικὴ Διεύθυνσις, προσθέτως δὲ εἰς τὴν ἐμπιστοσύνην δι' ἧς ἐκ μέρους τῶν Πιστωτικῶν Ἱδρυμάτων περιβάλλεται ἡ Ἑταιρεία ἡμῶν.

Αἱ αὐταὶ ἀρχαὶ ἐνέπνευσαν ἡμῖν καὶ τὸν ἐν τῷ ὑποβαλλομένῳ πρὸς ἔγκρισιν Ἰσολογισμῷ, ἐκτιθέμενον τρόπον διαθέσεως τῶν πραγματοποιηθέντων κερδῶν. Δι' αὐτοῦ προτείνομεν ὅπως ἐκ τῶν κερδῶν διατεθῶσι: 1) Δραχμαὶ 2,000,000 πρὸς αὔξησιν τοῦ τακτικοῦ καὶ ἐκτάκτου ἀποθεματικοῦ, ὧν τὸ σύνολον μέλλει ν' ἀνέλθῃ οὕτω εἰς δρ. 6.500.000 καὶ 2) εἰς ἀποσβέσεις δραχμαὶ 4.188.676.35 κρατηθῶσι δὲ δι' ἐπισφαλεῖς ἀπαιτήσεις δρ. 1.000.000 καὶ μεταφερθῶσιν εἰς νέον δραχ. 1.305.231.

Διὰ τῆς ἐγκρίσεως τῆς προτάσεως ἡμῶν ταύτης, παρέχεται ἡ καλυτέρα καὶ ἀποτελεσματικωτέρα ἐξασφάλισις τῶν συμφερόντων τῆς Ἑταιρίας, ἑπομένως δὲ καὶ ὑμῶν.

Παραθέτομεν ὑμῖν κατωτέρω ἀνάλυσιν τῆς μερίδος Κερδῶν καὶ Ζημιῶν, καὶ τῶν διαφόρων κονδυλίων αὐτῆς, τῶν λοιπῶν μερίδων μὴ χρῃζουσῶν ἰδιαιτέρας ἀναλύσεως:

Ἀκαθάριστα ἔσοδα: Τὰ ἀκαθάριστα ἔσοδα τῆς λῃξάσης χρήσεως, περιλαμβάνοντα κέρδη ἐκ πωλήσεως τῶν προϊόντων μας, ἐκ προσόδων κτήματος Ποδονίφτη κλπ. ἀνέρχονται εἰς Δρχ. 18.003.370.10.

Ἐξ ὧν ἀφαιρουμένων:

Τῶν γενικῶν ἐξόδων: Ἀντιμισθιῶν ἐν γένει, Φόρων, ἐξόδων διαφημίσεων, δημοσιεύσεων, Ταχ)κῶν, Τηλ)κῶν, Τηλεφ)κῶν, Βοηθημάτων, Συνδρομητῶν, Ὁδοιπορικῶν, Δικαστικῶν καὶ Δικηγορικῶν, Γραφικῆς ὕλης κλπ. ἐξόδων τῆς ἐπιχειρήσεως Δραχ. 2.846.895.05.

Τῶν Τόκων, Προμηθειῶν ἐν γένει, νομισματικῶν διαφορῶν Δρχ. 1.392.621.65.

Τῶν ἀποσβέσεων, ὡς λεπτομερῶς ἐν τῷ ἐνεργητικῷ ἀναφέρονται Δρχ. 4.188.676.35.

Τῆς κρατήσεως δι' ἐπισφαλεῖς ἀπαιτήσεις Δρχ. 1.000.000.

Τῶν ἐξόδων συντηρήσεως τῶν ἐγκαταστάσεών μας Δρχ. 466.990.35.

Ἤτοι δρχ. 9.895.183.40.

Ἀπομένει ὑπόλοιπον ἐκ δρχ. 8.108.186.70.

Εἰς ὃ προστιθεμένων:

Τοῦ ὑπολοίπου ἐκ παρελ. ἔτους δραχ. 499.110.25.

Τοῦ ὑπολοίπου ἐκ τῆς κρατήσεως ἐπισφαλῶν ἀπαιτήσεων π. ἔτους δρ. 700.000, μετὰ τὴν ἀπόσβεσιν ἐπισφαλῶν ἐκ δρ. 178.240.90, δρχ. 521.759.10.

Ἤτοι δρχ. 1.020.869.35.

Ὑπολείπεται πρὸς διανομὴν ποσὸν δραχ. 9.129.056.05.

Τὴν διανομὴν τοῦ ὑπολοίπου τούτου, τὸ Δ. Συμβούλιον προτείνει ὡς κατωτέρω:

Διὰ Τακτικὸν Ἀποθεματικὸν Κεφάλαιον δραχ. 1.000.000.—.

Δι' Ἔκτακτον Ἀποθεματικὸν Κεφάλαιον δρχ. 1.000.000.—.

Διὰ μέρισμα ὑπὲρ τῶν Μετόχων δρ. 4.000.000.—.

Διὰ ποσοστὰ Δ. Συμβουλίου καὶ Γενικῆς Διευθύνσεως, συμφώνως Καταστατικῷ δραχ. 461.050.—.

Διὰ Φόρους Μερίσματος καὶ Ποσοστῶν δρχ. 1.362.775.05.

Ὑπόλοιπον εἰς νέον δρχ. 1.305.231.—.

Σύνολον Δραχ. 9.129.056.05.

Ἐγκρινομένης τῆς προτάσεως ταύτης, τὸ μέρισμα τῆς χρήσεως 1929 θὰ εἶνε δρ. ὀκτὼ (8) κατὰ μετοχήν, ἀπηλλαγμένον παντὸς φόρου.

Πλὴν τῆς ἐγκρίσεως τοῦ Ἰσολογισμοῦ, τὴν Συνέλευσιν ὑμῶν θέλουσιν ἀπασχολήσῃ καὶ τὰ ἑξῆς θέματα, ἀναγραφόμενα καὶ ἐν τῇ Ἡμερησίᾳ Διατάξει:

1) Ἀπαλλαγὴ ἀπὸ τῆς εὐθύνης τῆς σχετικῆς διαχειρίσεως τοῦ Δ. Συμβουλίου καὶ τῶν Ἐλεγκτῶν.

2) Ἐκλογὴ δύο (2) Ἐλεγκτῶν καὶ δύο (2) ἀναπληρωματικῶν τοιούτων διὰ τὴν ἀρξαμένην νέαν χρῆσιν 1930 καὶ καθορισμὸς τῆς ἀμοιβῆς αὐτῶν.

Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον»

Μεθ' ὃ ἀναγνωσθείσης τῆς ἐκθέσεως τῶν ἐλεγκτῶν, ἡ συνέλευψις παμψηφεὶ ἐνέκρινε τὸν ἰσολογισμόν.

Τὸ ἐξ 8 δρχ. ἐγκριθὲν μέρισμα, θέλει καταβληθῇ τὴν 10 Ἀπριλίου 1930.

ΑΠΩΛΕΙΑ ΟΜΟΛΟΓΙΩΝ

Ἀπωλέσθησαν 25 ὁμολογίαι Ἑλλήνων Ὑπηκόων ἀπὸ τοῦ ἀριθμοῦ 70181—70200 καὶ 70711—70714. Ὁ εὑρὼν νὰ εἰδοποιήσῃ τὸ Χρηματιστήριον.

ΑΝΤΛΙΑΙ

ΦΥΓΟΚΕΝΤΡΟΙ — ΕΜΒΟΛΟΦΟΡΟΙ

Περιστροφικαὶ-βαθέων φρεάτων κ. τ. λ.

Πλήρεις ἐγκαταστάσεις.

Κ. ΧΑΡΑΛΑΜΠΙΔΗΣ & Α. ΚΑΒΑΦΑΚΗΣ

Ἀθῆναι—Πατησίων 38
Πειραιεὺς—Φίλωνος 102
Θεσ)νίκη-Λέοντος Σοφοῦ 15

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΔΙΚΑΣΤΙΚΗ

ΙΔΡΥΤΑΙ
Θ.& Π. ΑΓΓΕΛΟΠΟΥΛΟΙ ΑΘΑΝΑΤΟΙ

"ΘΕΜΙΣ"

ΕΤΟΣ ΙΔΡΥΣΕΩΣ 1890

ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ—ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
Χ. ΠΡΑΤΣΙΚΑΣ

ΕΚΔΟΤΗΣ
Ι. Ν. ΖΑΧΑΡΟΠΟΥΛΟΣ

ΠΡΟΚΗΡΥΞΙΣ

Πρὸς ἐγγραφὴν συνδρομητῶν εἰς τὴν ἀνατυπουμένην πλήρη σειρὰν τῶν 40 τόμων τῆς «ΘΕΜΙΔΟΣ» ἔτη 1890—1929 Α—Μ΄.

ΤΙΜΟΛΟΓΙΑ ΕΓΓΡΑΦΩΝ

			ΜΕΤΡΗΤΟΙΣ	ΜΕ ΔΟΣΕΙΣ
Κατηγορία Α΄	Τόμοι Α—Μ	1890—1929	Δρχμ. 4.000	Δρχμ. 5.000
» Β΄	» Α—Λ	1890—1919	Δρχμ. 3.750	Δρχμ. 4.500
» Γ΄	» Α—Κ	1890—1909	Δρχμ. 3.500	Δρχμ. 4.000
» Δ΄	» Α—Ι	1890—1899	Δρχμ. 2.000	Δρχμ. 2.500

Δηλώσεις ἐγγραφῆς συνδρομητῶν μέχρι 30 Ἀπριλίου 1930.
Ἐγγραφαὶ καὶ καταβολαὶ ποσῶν παρὰ τῷ Κεντρικῷ Καταστήματι καὶ εἰς τὰ κατὰ τόπους Ὑπ)ματα τῆς

ΕΘΝΙΚΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Συμφώνως πρὸς τοὺς ὅρους ἐγγραφῆς καὶ ἐκδόσεως τοὺς ἀνακοινωθέντας διὰ τῆς ΘΕΜΙΔΟΣ (φύλλα 11—12). Αἱ χρηματικαὶ δόσεις τῶν Συνδρομητῶν θὰ κατατίθενται παρὰ τῇ ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΗ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ ἥτις θὰ παρακολουθῇ τὴν ἔκδοσιν μέχρι πέρατος τῆς ἀνατυπώσεως ὁλοκλήρου τοῦ ἔργου.
Ἀναλυτικὴν ἐγκύκλιον καὶ πᾶσαν πληροφορίαν ζητήσατε παρὰ τῷ

ΕΚΔΟΤΙΚΩ ΟΙΚΩ: Ι. Ν. ΖΑΧΑΡΟΠΟΥΛΟΥ
ΑΘΗΝΑΙ, ΣΤΟΑ ΑΡΣΑΚΕΙΟΥ—ΑΡΣΑΚΗ 6
ΤΗΛΕΦ. 53-98

ΛΟΓΟΔΟΣΙΑ ΚΑΙ ΕΚΛΟΓΑΙ

ΕΝΩΣΕΩΣ ΕΛΛΗΝΩΝ ΥΠΗΚΟΩΝ

Τὴν προσεχῆ Τρίτην 25 Μαρτίου καὶ ἀπὸ ὥρας 10ης π. μ. μέχρι 6ης μ.μ. διεξαχθήσονται ἐκλογαὶ πρὸς ἀνάδειξιν νέου Διοικητικοῦ Συμβουλίου τῆς Ἑνώσεως τῶν ἐκ Τουρκίας Ἑλλήνων Ὑπηκόων. Τὸ ἀποχωροῦν Διοικ. Συμβούλιον τὴν αὐτὴν ἡμέραν θὰ λογοδοτήσῃ καὶ θὰ καταστήσῃ ἐνημέρους τοὺς δικαιούχους περὶ τῶν πεπραγμένων, θὰ προβῇ δὲ εἰς ἀνακοινώσεις περὶ τῆς θέσεως εἰς ἣν εὑρίσκεται τὸ ζήτημα τῆς ἀποζημιώσεως τῶν Ἑλλήνων Ὑπηκόων, ὡς καὶ περὶ τῆς πορείας ἣν θέλει ἀκολουθήσῃ πρὸς ἱκανοποιητικὴν ἐπίλυσιν τοῦ ζητήματος. Ἡ λογοδοσία θ' ἀναγνωσθῇ ἐν τῇ αἰθούσῃ τῆς Ἑταιρείας τῶν Φίλων τοῦ Λαοῦ, ὁδὸς Εὐριπίδου 12Β τὴν 11ην π.μ. ὥραν.

Ἐκλογικὰ τμήματα ὡρίσθησαν: 1ον) Ἀθηνῶν, Κέντρον, εἰς τὰ Γραφεῖα τῆς Ἑνώσεως, Στοὰ Φέξη 147, 2) Πειραιῶς, εἰς τὸ Α΄ Γυμνάσιον Πειραιῶς, Πλατεῖα Κοραῆ, 3) Κοκκινιᾶς εἰς τὸ Φαρμακεῖον Βλουμίδου, Ἀγορὰ Τσόχα, 4) Νέας Ἰωνίας, Δημοτικὸν Σχολεῖον, 5) Νέας Φιλαδελφείας, εἰς τὸ παραπλεύρως τοῦ Ζυθοπωλείου Ντορὲ κατάστημα, κάτωθεν οἰκίας Λ. Τζιώτη, 6) Καισαριανῆς, εἰς Ἐκκλησίαν Ἅγιος Νικόλαος (Καισαριανῆς), 7) Βύρωνος, εἰς τὸ Δημοτικὸν Σχολεῖον, 8) Περιστερίου, εἰς ἐκκλησίαν Κάτω Περιστερίου Ἅγιος Ἀντώνιος, 9) Νέα Σφαγεῖα, Ἐκκλησία Παναγία, 10) Κηφισιᾶς καὶ Ἀμαρουσίου, διὰ μὲν τὸ Ἀμαρούσιον εἰς καφφενεῖον Μαργέτη ἀπὸ 10ης πρωϊνῆς μέχρι 1 μ.μ., διὰ δὲ τὴν Κηφισιὰν ἀπὸ 2 μ.μ. μέχρι τῆς 5ης μ.μ. εἰς καφφενεῖον Ἀγγελῆ Σηβρισσαριανοῦ, 11) Νέον καὶ Παλαιὸν Πολύγωνον, Γραφεῖον τοῦ Προσφυγικοῦ Συλλόγου.

ΑΝΩΝΥΜΟΣ ΜΕΤΑΞΟΥΡΓΙΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ „ΑΘΗΝΑΪΣ"

Α. Α. ΑΚΡΙΒΟΣ & Σια

Πρόσκλησις Τακτικῆς Γενικῆς Συνελεύσεως.

Καλοῦνται οἱ κ. κ. Μέτοχοι τῆς Ἑταιρείας συμφώνως τῷ ἄρθρῳ 8 τοῦ Καταστατικοῦ πρὸς συγκρότησιν Τακτικῆς Γενικῆς Συνελεύσεως τῇ 12ῃ Ἀπριλίου ἐ.ἔ. ἡμέραν Σάββατον καὶ ὥραν 5 μ.μ. ἐν τῷ ἐνταῦθα Καταστήματι τῆς Ἐμπορικῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος.

Ἡμερησία Διάταξις:

1) Ἔκθεσις τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου ἐπὶ τῶν πεπραγμένων κατὰ τὴν λήξασαν χρῆσιν μετ' ἐκθέσεως τῶν Ἐλεγκτῶν.

2) Ἔγκρισις τοῦ Ἰσολογισμοῦ χρήσεως 1929.

3) Ἀπόφασις περὶ ἀπαλλαγῆς τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου καὶ τῶν Ἐλεγκτῶν ἀπὸ πάσης εὐθύνης ἀποζημιώσεως.

4) Ἐκλογὴ δύο τακτικῶν καὶ δύο ἀναπληρωματικῶν Ἐλεγκτῶν διὰ τὴν χρῆσιν 1930 καὶ καθορισμὸς ἀμοιβῆς αὐτῶν.

5) Καθορισμὸς ἀμοιβῆς Γεν. Διευθυντοῦ ὡς καὶ ἐργαζομένου Συμβούλου.

6) Ἐκλογὴ Συμβούλου εἰς ἀντικατάστασιν ἐξερχομένου, λῃγούσης τῆς θητείας του.

Οἱ κ. κ. Μέτοχοι οἱ ἐπιθυμοῦντες νὰ μετάσχωσι τῆς Συνελεύσεως, δέον συμφώνως τῷ ἄρθρῳ 10 τοῦ Καταστατικοῦ νὰ καταθέσωσι τοὺς τίτλους αὐτῶν παρὰ τῷ Ταμείῳ τῆς Ἑταιρείας ἢ τῷ Ταμείῳ Παρακαταθηκῶν καὶ Δανείων ἢ παρ' οἱαδήποτε ἀνεγνωρισμένῃ Τραπέζῃ ἐπὶ ἀποδείξει κατατεθειμένῃ εἰς τὸ Γραφεῖον τῆς Συνελεύσεως πέντε (5) ἡμέρας τοὐλάχιστον πρὸ τῆς διὰ Συνέλευσιν ὁρισθείσης τοιαύτης.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 22ᾳ Μαρτίου 1930.

Ὁ Πρόεδρος τοῦ Διοικ. Συμβουλίου
Κ. Ν. ΜΑΛΙΚΟΠΟΥΛΟΣ

ΑΚΑΔΗΜΙΑ
ΘΕΩΡΗΤΙΚΩΝ ΚΑΙ ΘΕΤΙΚΩΝ ΕΠΙΣΤΗΜΩΝ
Δ. ΤΣΙΚΑ
Πλατεῖα ΚΑΝΙΓΓΟΣ 17α
Ἀριθ. Τηλεφ. 66-40

(Ἐπὶ πενταετίαν Καθηγητοῦ καὶ συνδιευθυντοῦ ἐν τῇ
ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΔΙΟΝ. ΓΙΑΤΡΑ

Καθ' ἑκάστην ἑβδομάδα ἄρχονται νέα προπαρασκευαστικὰ Τμήματα διὰ τὰς εἰσιτηρίους ἐξετάσεις τοῦ ΕΘΝΙΚΟΥ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ, ΠΟΛΥΤΕΧΝΕΙΟΥ, ΑΝΩΤΑΤΗΣ ΓΕΩΠΟΝΙΚΗΣ, ΑΝΩΤΑΤΗΣ ΕΜΠΟΡΙΚΗΣ, ὡς καὶ διὰ τὸ σχολεῖον ΕΥΕΛΠΙΔΩΝ, ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΗΝ ΙΑΤΡΙΚΗΝ σχολὴν καὶ τὴν σχολὴν ΝΑΥΤΙΚΩΝ ΔΟΚΙΜΩΝ.

Τμήματα εἰδικὰ εἰς ἑκάστην σχολήν. Διδασκαλία πολύωρος καθημερινὴ ὑπὸ τοῦ ἰδίου Διευθυντοῦ. Ἐπιτυχία ἐξησφαλισμένη.

Πληροφορίαι καθ' ἑκάστην 8—1 π. μ. καὶ 2—8 μ. μ.
Πλατεῖα ΚΑΝΙΓΓΟΣ 17α

ΙΕΡΟΣΟΛΥΜΑ

ἀπ' «ΑΤΤΙΚΗ» 5000 τόννων, Κλάσεως Λόϋδ 100 Α 1 Τὴν 10 Ἀπριλίου

Αἱ ἐγγραφαὶ ἤρχισαν ἀθρόαι. Παρακαλοῦνται οἱ κ.κ. Προσκυνηταί, ὅπως ἐξασφαλίσωσιν ἐγκαίρως τὰς θέσεις των εἰς τὸ ΓΕΝΙΚΟΝ ΠΡΑΚΤΟΡΕΙΟΝ ΑΘΗΝΩΝ, Σταδίου 39α ὡς καὶ εἰς τοὺς ἐν ταῖς ἐπαρχίαις ἀντιπροσώπους. Μοναδικὴ εὐκαιρία διὰ τοὺς προσκυνητὰς III θέσεως, εἰς οὓς παραχωρεῖται κλίνη ἐν τῷ ἀτμοπλοίῳ.

Ἐκ τοῦ Συλλόγου Ἀθηναίων
«Η ΑΓΑΠΗ»

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ ΕΤΑΙΡΕΙΩΝ

ΤΖΩΝ ΜΟΝΚΣ ΚΑΙ ΥΙΟΙ—ΓΙΟΥΛΕΝ ΚΑΙ Σια

Φέρεται εἰς γνῶσιν τῶν ἐνδιαφερομένων διὰ τὴν προμήθειαν συρματοπλεγμάτων ἐπενδύσεως πρανῶν (GABIONS) διαφόρων τύπων ὅτι αἱ τιμαὶ αὐτῶν θὰ νοοῦνται τσὶφ Θεσσαλονίκην καὶ οὐχὶ ἐλεύθερα ἐπὶ βαγονίων εἰς τὸν σιδηροδρομικὸν σταθμὸν Σερρῶν, ὡς ὁρίζεται ἐν τῇ σχετικῇ συγγραφῇ ὑποχρεώσεων διὰ τὸν μειοδοτικὸν διαγωνισμὸν τῆς 14ης Ἀπριλίου 1930.

ΒΑΦΗ RIT
RIT
ΕΓΓΥΗΜΕΝΗ ΟΠΩΣ ΒΑΦΗ ΠΑΝΤΟΣ ΕΙΔΟΥΣ ΥΦΑΣΜΑΤΑ ΒΑΦΕΙ και ΠΛΥΝΕΙ
ΓΕΝ. ΑΝΤΙΠΡ. Τ. ΓΙΟΚΑΡΗΣ
ΧΑΛΚΟΝΔΥΛΗ 60 ΑΘΗΝΑΙ

Πλουσιωτάτη συλλογὴ τῶν παγκοσμίου φήμης ἐπιτραπεζίων σκευῶν
ERCUIS
παρελήφθη εἰς τὸ Κατάστημα τῆς Ἀν. Ἑτ.
ΕΣΠΕΡΙΑ
Ὁδὸς Σταδίου-Μέγ. Μετοχικοῦ

LE LLOYD COMMERCIAL

ΔΙΕΘΝΗΣ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ ΤΟΥ ΕΞΑΓΩΓΙΚΟΥ ΕΜΠΟΡΙΟΥ

Ἡ πλέον ἐνδιαφέρουσα τῆς Εὐρώπης.
Ἕδρα ἐν Βρυξέλλαις.—Ἀντιπρόσωποι εἰς ὅλας τας πρωτευούσας.
ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ Γεν. Διεύθυνσις διὰ τὴν ἐγγὺς Ἀνατολήν.

Ἡ πλέον τελειοποιημένη ὀργάνωσις διὰ τὴν ἀνάπτυξιν τῶν ἐμπορικῶν σχέσεων τῆς Ἑλλάδος μετὰ τῶν λοιπῶν Κρατῶν καὶ ἰδιαιτέρως μετὰ τοῦ Βελγίου καὶ τῆς Ὀλλανδίας.
ΖΗΤΗΣΑΤΕ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΑΣ παρὰ τῆς ἐν Ἑλλάδι ἀντιπροσωπείας μας.
ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: L. BERGERON 10 ΟΔΟΣ ΙΛΙΣΣΙΩΝ
ΤΑΧΥΔΡΟΜΙΚΗ ΘΥΡΙΣ 293, ΑΘΗΝΑΙ

Ὁ μοναδικὸς σκοπὸς τοῦ
LLOYD GOMMERCIAL
εἶνε ἡ παροχὴ ὑπηρεσιῶν. Κατὰ συνέπειαν δέχεται τὴν συνεργασίαν μόνον Ἐξαγωγέων, Εἰσαγωγέων καὶ Ἀντιπροσώπων οἱ ὁποῖοι εἶνε εἰς θέσιν νὰ παράσχουν Références ἐμπορικὰς πλέον ἢ σοβαράς.
ΤΙΜΗ ΕΓΓΡΑΦΗΣ: 200 ΔΡΑΧΜΑΙ ΕΤΗΣΙΩΣ

Η "ΑΘΗΝΑΪΚΗ„
ΑΝΩΝΥΜΟΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ
ΕΤΟΣ ΙΔΡΥΣΕΩΣ 1917
Γενικὴ Διεύθυνσις διὰ τὴν Ἑλλάδα:
ΜΑΝΟΥΣΗΣ ΚΑΙ ΓΥΑΛΙΣΤΡΑΣ
ΟΙΚΟΣ ΙΔΡΥΘΕΙΣ ΤΩ 1904
ΕΝ ΠΕΙΡΑΙΕΙ ὁδὸς Ναυαρίνου ἀριθ. 1—Τηλέφ. 194
ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ Στοὰ Ραζῆ ἀριθ. 4 » 55.35
ΑΣΦΑΛΙΣΕΙΣ ΚΑΤΑ ΚΙΝΔΥΝΩΝ
ΠΥΡΟΣ ΚΑΙ ΘΑΛΑΣΣΗΣ

ΑΠΟΦΕΥΓΕΤΕ ΤΗΝ ΑΫΠΝΙΑΝ
ΔΙΑ ΤΟΥ
ΒΕΡΟΝΙΔΙΑ
ΤΟ ΠΛΕΟΝ ΕΥΧΑΡΙΣΤΟΝ ΚΑΙ ΤΟ ΠΛΕΟΝ ΕΥΧΡΗΣΤΟΝ ΦΑΡΜΑΚΟΝ ΔΙΑ ΤΟΥΣ ΝΕΥΡΑΣΘΕΝΙΚΟΥΣ

M.M. PUBLICITE

ΚΑΛΟΡΙΦΕΡ
ΕΓΚΑΤΑΣΤΑΣΕΙΣ ΚΕΝΤΡΙΚΗΣ ΘΕΡΜΑΝΣΕΩΣ ΚΑΙ ΚΑΤ' ΟΡΟΦΟΝ.
ΕΓΚΑΤΑΣΤΑΣΕΙΣ ΘΕΡΜΟΥ ΝΕΡΟΥ—ΥΔΡΟΘΕΡΑΠΕΥΤΙΚΗΣ ΚΑΙ ΕΝ ΓΕΝΕΙ ΥΓΙΕΙΝΗΣ.
Τεχνικὸν Γραφεῖον: ΠΕΤΡΟΥ ΣΑΚΕΛΛΑΡΙΟΥ
(Πειραιῶς 9)—Τηλέφωνον 64-74—ΑΘΗΝΑΙ

Η ΚΟΙΝΗ ΓΝΩΜΗ

ΜΙΑ ΑΔΙΚΙΑ

Ἀξιότιμε κ. Διευθυντά,

Τὴν ἀνισότητα ἡ ὁποία ὑφίστατο πάντοτε ὅσον ἀφορᾷ τὴν διαβάθμισιν τῶν στρατιωτικῶν συντάξεων, τὴν μετέβαλον εἰς τερατώδη ἀδικίαν αἱ διάφοροι διὰ λόγους σκοπιμότητος ἀποστρατεῖαι τῶν τελευταίων ἐτῶν. Οὕτω, πλὴν τῶν ἄλλων, οἱ περιληφθέντες εἰς τοὺς περιβοήτους πίνακας Β καὶ Γ, κατὰ τὴν ἐπανεργηθεῖσαν τῷ 1927 ἀποκατάστασιν(!!!) τῶν ἀποτάκτων, λαμβάνουν σύνταξιν μηδαμινὴν καὶ ἀναξίαν λόγου τινὲς ἐξ αὐτῶν μόλις δεκαετοῦς ὑπηρεσίας. Ἐνῷ οἱ συνάδελφοί των οἱ ὁποῖοι ἔσχον τὴν τύχην νὰ καταταχθοῦν εἰς τὸν πίνακα Α (καὶ εἶνε γνωστόν, ὡς ἄλλως τε ἐξάγεται καὶ ἐξ αὐτοῦ τοῦ νόμου, ὅτι ἡ κατάταξίς των ἔγινεν οὐχὶ τόσον ἐπὶ τῇ βάσει τῶν καθαρῶς στρατιωτικῶν των προσόντων ἀλλὰ καὶ ἀναλόγως πρὸς τὴν ἐμπιστοσύνην τὴν ὁποίαν ἐνέπνεον εἰς τὴν τότε κατάστασιν τὰ πολιτικά των φρονήματα), ἐξῆλθον τελευταίως μὲ δύο ἕως τρεῖς βαθμοὺς ἐπὶ πλέον καὶ μὲ συντάξιμον χρόνον ὑπηρεσίας ὑπερτεσσαρακονταετῆ, λαβόντες σύνταξιν διπλασίαν καὶ τριπλασίαν τῶν ἄλλων. Τοῦ ἰδίου προνομίου ἔτυχον διὰ τῆς ὁδοῦ τῆς ἑκουσίας ἐξόδου καὶ λαμβάνουν σήμερον παχυτάτην ἐπίσης σύνταξιν καὶ πλεῖστοι ἄλλοι ἀξιωματικοί, κατὰ κοινὴν ἀναγνώρισιν κατὰ τὸ πλεῖστον ἀκατάλληλοι διὰ τὴν ὑπηρεσίαν καὶ οἱ ὁποῖοι ἔτυχεν ἁπλῶς νὰ εὑρίσκωνται εἰς τὰς τάξεις τοῦ στρατεύματος κατὰ τὴν ὥραν τῆς ἑκουσίας ἐξόδου. Ὅπως ἀκόμη ἔλαβον καὶ ἀπὸ... ἕνα πρῶτον ἀριθμὸν τοῦ λαχείου τοῦ Ἐθνικοῦ Στόλου καὶ οἱ μὲν καὶ οἱ δὲ τῶν ὡς ἄνω συναδέλφων, δηλαδὴ ἀποζημίωσιν 100 χιλιάδων δραχμῶν ἕκαστος.

Δὲν νομίζετε κ. Διευθυντά, ὅτι εἶνε ἐπιβεβλημένον νὰ ἐπέλθῃ ποιά τις ἐπανόρθωσις τῆς ἀδικίας ταύτης διὰ τῆς κατὰ τὸ δυνατὸν ἐξισώσεως τῶν παρεχομένων συντάξεων —ἰδίᾳ τῶν μικροτέρων— ἂν ὄχι χάριν τῆς ἀποκαταστάσεως στοιχειώδους δικαιοσύνης μεταξὺ τῶν ἐκτὸς τοῦ στρατεύματος ἀξιωματικῶν ἀλλὰ καὶ διὰ νὰ ὑπάρχῃ ἀκόμη μία ἐγγύησις ὅτι οὐδεὶς θὰ σκεφθῇ νὰ ἀνατρέψῃ τὴν δημιουργηθεῖσαν συνταξιοδοτικὴν κατάστασιν ἡ ὁποία ὅπως ἔχει σήμερον δὲν δύναται παρὰ νὰ προκαλῇ τὴν ἀγανάκτησιν εἰς τὰς ψυχὰς τῶν ἀδικουμένων καὶ νὰ ὠθῇ αὐτοὺς εἰς σχέδια ριζικῆς ἀνατροπῆς της;

Δέξασθε κλπ.

ΚΩΝ. Κ. ΒΛΑΧΟΓΙΑΝΝΗΣ
Συν)χης ἐ. ἀπ., Πρόεδρος Συνδέσμου Ἀλλ. Ἀπ. Ἀξιωματικῶν.

ΠΕΡΙΛΗΨΙΣ τῆς ὑπ' ἀριθ. 1008 ἐ. ἔ. ἀποφάσεως τοῦ Πρωτοδικείου Τριπόλεως, ἐκδοθείσης ἐπὶ τῆς ἀπὸ 24 Μαρτίου ἐ. ἔ. ἀγωγῆς τοῦ Δημητρ. Σαλαπάτα κατὰ τοῦ ἐναγομένου Δημητρ. Γ. Χουχουλῆ, κατοίκου Βλαχοκερασιᾶς καὶ διαμένοντος εἰς 1612—1614—1616 N. HIGH STREET COLUMBUS OHIO τῆς Ἀμερικῆς.

Διὰ ταῦτα

Δικάζον ἐρήμην τοῦ ἐναγομένου. Δέχεται τὴν κατ' αὐτοῦ ἀγωγὴν τοῦ ἐνάγοντος. Ὑποχρεοῖ τὸν ἐναγόμενον ἵνα διὰ προσωπικῆς του κρατήσεως πληρώσῃ τῷ ἐνάγοντι διὰ τὴν ἐν τῷ ἱστορικῷ τῆς παρούσης αἰτίαν δολλάρια 1875 ἢ τὴν σημερινὴν ἀξίαν των εἰς Ἑλληνικὰς δραχμὰς 140625 ἢ καὶ τὴν τυχὸν μείζω τοιαύτην κατὰ τὸν χρόνον τῆς πληρωμῆς καὶ ἐντόκως πρὸς 15 ο)ο ἐτησίως ἀπὸ τῆς ἐπιδόσεως τῆς ἀγωγῆς μέχρις ἐξοφλήσεως. Καταδικάζει τὸν ἐναγόμενον εἰς τὴν τοῦ ἐνάγοντος δικαστικὴν δαπάνην ἐκ δραχ. 1040 ἐξ ὧν δραχ. 250 δι' ἀμοιβὴν τοῦ πληρεξουσίου του δικηγόρου καὶ τὰ τέλη τῆς παρούσης. Ὁρίζει παράβολον εἰς περίπτωσιν ἀσκήσεως ἀνακοπῆς κατὰ τῆς παρούσης δραχ. 400. Ἐκρίθη, ἀπεφασίσθη καὶ ἐδημοσιεύθη ἐν Τριπόλει παραχρῆμα δημοσίᾳ ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ του.

Ὁ Πρόεδρος: Π. Λαγάκος. Ὁ Δικ. Γραμματεύς: Κ. Παπαγιαννόπουλος.

Ἐν Τριπόλει τῇ 10 Ὀκτωβρίου 1928

Ὁ τοῦ Δημητρ. Σαλαπάτα κατοίκου Τριπόλεως Πληρεξ. Δικηγόρος: ΙΩ. Σ. ΔΟΥΚΟΥΜΟΠΟΥΛΟΣ.

ΕΞΕΔΟΘΗ
Ο 6ος ΤΟΜΟΣ
ΤΗΣ ΣΕΙΡΑΣ
"ΓΡΑΜΜΑΤΑ-ΕΠΙΣΤΗΜΑΙ-ΤΕΧΝΑΙ„
ΓΚΑΙΤΕ
ΡΑΪΝΕΚΕ ΦΟΥΞ
(ΤΟ ΠΑΡΑΜΥΘΙ ΤΗΣ ΑΛΕΠΟΥΣ)
ΕΚΔΟΤΙΚΟΣ ΟΙΚΟΣ "ΕΛΕΥΘΕΡΟΥΔΑΚΗΣ„ Α.Ε. ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ
Προηγούμενοι τόμοι:
1.—ΠΑΠΑΔΙΑΜΑΝΤΗ, Ἡ Φόνισσα.
2.—Κ. ΛΑΛΟ, Αἰσθητική.
3.—ΜΠΡΑΝΤΟΝ, Ἱστορία τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν.
4.—ΟΥΑΣ. ΕΡΒΙΓΚ, Μωάμεθ.
5.—Ι. ΚΟΝΔΥΛΑΚΗ, Ὅταν ἤμουν δάσκαλος.
ΕΚΔΟΤΙΚΟΣ ΟΙΚΟΣ "ΕΛΕΥΘΕΡΟΥΔΑΚΗΣ„ Α.Ε.

ΔΙΑ ΤΑΣ ΕΟΡΤΑΣ
ΤΗΣ ΕΚΑΤΟΝΤΑΕΤΗΡΙΔΟΣ
ΤΑΣ ΣΗΜΑΙΑΣ ΣΑΣ
Προμηθευθῆτε ἐγκαίρως ἀπὸ τὸ Εἰδικὸν Ἐργοστάσιον
ΗΛΙΑ Κ. ΚΟΚΚΩΝΗ
Ἐντὸς τῆς Στοᾶς Ἀρσακείου ἀριθ. 8

ΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΤΟΥ ΕΙΚΟΣΙΤΕΤΡΑΩΡΟΥ

Η ΔΙΚΗ

ΤΩΝ ΠΑΓΚΑΛΟΥ ΚΑΙ ΒΟΓΟΠΟΥΛΟΥ

ΚΑΤΑΘΕΣΕΙΣ ΤΩΝ ΜΑΡΤΥΡΩΝ

Τὴν 4 μ.μ. ἐπαναλαμβάνεται ἡ διακοπεῖσα συνεδρίασις.

Προσέρχεται ὁ μάρτυς κ. Γεώργιος Τζεράκης, εἰσηγητὴς εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ἐσωτερικῶν.

Ὁ μάρτυς λέγει ὅτι ὡς ἐπληροφορήθη κατὰ τὴν δημοπρασίαν διὰ τὴν ἐνοικίασιν τοῦ Καζίνου παρέστη καὶ ὁ ἴδιος κ. Ὑπουργός, τὰ δὲ πρακτικὰ αὐτῆς δὲν διῆλθον προηγουμένως ἐκ τῆς ὑπηρεσίας, ἀλλ' αὐτὸς ἔλαβε γνῶσιν αὐτῶν μόνον τὴν τελευταίαν στιγμὴν τῆς ἐπιδόσεώς των πρὸς τὸν Κοτζαμάνην καὶ τὴν ὁποίαν ἐπίδοσιν ἐπειδὴ οὐδεὶς τῶν ὑπαλλήλων ἐγνώριζε τὴν διεύθυνσιν τοῦ κ. Κοτζαμάνη, ἀνέλαβε νὰ ἐνεργήσῃ ἀμέσως αὐτὸς ὁ κ. Ὑπουργός.

Ἡ ὅλη ὑπόθεσις τῆς δημοπρασίας ἐγένετο κατὰ τρόπον ξένον πρὸς τὴν τακτικὴν τοῦ ὑπουργείου τῶν Ἐσωτερικῶν, διότι αἱ ὑπηρεσίαι ἠγνοήθησαν. Ὅλοι οἱ μετέχοντες τῆς δημοπρασίας δὲν ἦσαν φερέγγυοι.

Ἀναγινώσκει ἔγγραφον τοῦ κ. Κουτσουμάρη ὑπὸ ἡμερομηνίαν 15 Φεβρουαρίου 1926 εἰς τὸ ὁποῖον οὗτος ἀνέφερεν ὅτι ἐπρόκειτο περὶ διακωμῳδήσεως τῆς δημοπρασίας καὶ προέτεινε τὴν ἀκύρωσιν καὶ τὴν ἐπανάληψιν αὐτῆς.

Ὁ κ. ΛΑΔΑΣ παρακαλεῖ νὰ σημειωθῇ ἡ ἡμερομηνία τοῦ ἐγγράφου εἰς τὰ πρακτικὰ καὶ νὰ ζητηθῇ ἡ δίωξις τοῦ ἐκδόσαντος τὸ ἀντίγραφον τὸ ὁποῖον ἡ ὑπεράσπισις ἔχει καταθέσει εἰς τὸ Δικαστήριον καὶ τὸ ὁποῖον φέρει ἡμερομηνίαν 8 Φεβρουαρίου.

Ὁ κ. ΡΑΛΛΗΣ παρέχει σχετικὰς ἐξηγήσεις ὡς πρὸς τὰς ἡμερομηνίας τῶν ἐγγράφων καὶ λέγει ὅτι πρόκειται περὶ δύο τοιούτων ἐχόντων μόνον τὸ αὐτὸ περιεχόμενον. (Πρὸς τὸν μάρτυρα): Καὶ τώρα θέτω ἀμὴν ἐνώπιον ἡμῶν τὴν κατηγορίαν: Ἐχρηματίσθη ὁ κ. Βογόπουλος ἢ ὄχι;

ΤΖΕΡΑΧΗΣ. Δὲν γνωρίζω.

Καλεῖται ἀκολούθως ὁ μάρτυς κ. Παυλάκος, δικαστικὸς κλητὴρ ὁ ὁποῖος ἐπέδωσε τὴν ἀπόφασιν κατακυρώσεως τῆς δημοπρασίας εἰς τὸν κ. Κοτζαμάνην.

ΚΑΤΣΙΝΑΣ (Πρόεδρος). Ποῦ βρῆκες τὴν διεύθυνσιν τοῦ Κοτζαμάνη;

ΠΑΥΛΑΚΟΣ. Δὲν ἐνθυμοῦμαι ἀκριβῶς.

Ὁ κ. ΠΡΟΕΔΡΟΣ ἀναγινώσκει τὴν κατάθεσιν τοῦ μάρτυρος ἐνώπιον τοῦ κ. Κασίμη, διὰ τῆς ὁποίας οὗτος λέγει ὅτι ἐπέδωσεν εἰς τὸν Κοτζαμάνην τὴν ἀπόφασιν τῇ φροντίδι καὶ ἐπιμελείᾳ τοῦ κ. Βογοπούλου, ὁ ὁποῖος τοῦ εἶπεν ὅτι ὁ κ. Κοτζαμάνης εὑρίσκεται εἰς τὸ «Πανελλήνιον».

ΜΠΑΚΟΠΟΥΛΟΣ. Ἐπικυροῖς τὴν κατάθεσίν σου;

ΠΑΥΛΑΚΟΣ. Ναί. Ἔτσι θὰ εἶνε, ἀφοῦ τὰ εἶπα τότε ποὺ τὰ εἶχα πρόσφατα εἰς τὴν μνήμην μου.

ΛΑΔΑΣ (πρὸς τὸ Δικαστήριον): Ὑπάρχει ἔκθεσις διὰ τῆς ὁποίας τονίζεται ὅτι ὁ Βογόπουλος ἐκάλεσε τὸν Παυλάκον καὶ τοῦ εἶπε ποῦ εἶνε ὁ Κοτζαμάνης.

ΠΑΥΛΑΚΟΣ. Ὅταν κάποιος ἀστυνομικὸς μᾶς ἔφερε τὸ ἔγγραφον εἰς τὸ γραφεῖον μας μᾶς εἶπεν ὅτι διὰ τὸ ἔγγραφον αὐτὸ ἐνδιαφέρετο προσωπικῶς ὁ ὑπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν.

Καλεῖται ὁ μάρτυς κατηγορίας κ. Ταντταλίδης πρώην ὑπουργός.

ΜΠΑΚΟΠΟΥΛΟΣ. Ὁ Πάγκαλος ἐπενέβαινεν εἰς ζητήματα τοῦ ὑπουργείου σας;

ΤΑΝΤΑΛΙΔΗΣ. Ἐπενέβαινεν ἀλλὰ δὲν ἤσκει πίεσιν. Εἰς ζητήματα μόνον στρατιωτικὰ δὲν ἐδέχετο ἀντίρρησιν.

Ν. ΜΠΑΚΟΠΟΥΛΟΣ. Ἀναγινώσκει κατάθεσιν τοῦ κ. Ταντταλίδη εἰς τὴν ὁποίαν ὁμολογεῖ ὅτι ἐδέχετο πιέσεις ἐκ μέρους τοῦ Παγκάλου ὡς πρὸς τὸ ζήτημα τοῦ συναλλάγματος. Ἐδέχθητε ὁ Πάγκαλος; ἐπιμένετε εἰς τὴν ἀπάντησίν σας.

Εἰς τὸ σημεῖον τοῦτο λύεται ἡ συνεδρίασις διὰ σήμερον 10ην π.μ.

Ἡ δραματικὴ καλλιτέχνις
ΙΡΕΝ ΡΙΤΣ στὸ ρωσσικῆς ὑποθέσεως ἔργο
ΣΟΝΙΑ ΒΕΡΑΝΩΦ
Σκηνοθεσία μεγαλοπρεπής.
Ἐπὶ πλέον ἡ κ. ΚΟΡΝ. ΖΑΦΕΙΡΟΠΟΥΛΟΥ θὰ τραγουδήσῃ συνοδείᾳ ὀρχήστρας τὸ τραγοῦδι τῆς Σόνιας Βερανώφ.
ΑΥΡΙΟΝ ΣΤΟ
ΠΑΝΘΕΟΝ
ΑΛΚ. ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΟΥ

ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΕΚΑΤΟΝΤΑΕΤΗΡΙΔΟΣ 1830—1930
ΕΛΛΗΝΙΚΟΝ ΜΕΛΟΔΡΑΜΑ
(Σωματεῖον Προνομιοῦχον)
ΘΕΑΤΡΟΝ "ΟΛΥΜΠΙΑ„
Πανηγυρικαὶ παραστάσεις Ἑλληνικῶν Μελοδραμάτων.
Θὰ δοθῇ εἰς δύο παραστάσεις ΚΥΡΙΑΚΗ 30 Μαρτίου 6 μ. ἀκριβῶς (λαϊκὴ ἀπογευματινή). ΤΡΙΤΗ 1 Ἀπριλίου 10 μ.μ. (ἐπίσημος βραδυνή) Ἡ μουσικὴ τραγῳδία τοῦ κ. Μ. Καλομοίρη
Ο ΠΡΩΤΟΜΑΣΤΟΡΑΣ
διασκευὴ ἀπὸ τὸ ἔργον τοῦ κ. Ν. Καζαντζάκη.
Διευθυντὴς Ὀρχήστρας:
Δ. ΜΗΤΡΟΠΟΥΛΟΣ
Ἐκτελεσταί: Ἀλίκη Βίτσου, Πέτρος Ἐπιτροπάκης, Α. Παπακωνσταντίνου, Ι. Ματσούκη, Ν. Βουτυρᾶ, Α. Γιατάγανας.
Εἰσιτήρια λαϊκῆς παραστάσεως πρὸς δρχ. 75, 50, 30, 20 καὶ τῆς ἐπισήμου πρὸς δρχ. 100, 75, 50, 30 εἰς τὸ ταμεῖον τοῦ θεάτρου «Ὀλύμπια».

Β. ΠΑΣΤΟΣ μαιευτὴρ - γυναικολόγος, Πανεπιστημίου Βιέννης, Ἀθῆναι: Πατησίων 115, Πειραιεύς: Τσαμαδοῦ 31 (Μέγαρον Ζερβοῦ).

ΑΙ ΧΘΕΣΙΝΑΙ ΔΥΟ ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΕΙΣ ΤΗΣ ΒΟΥΛΗΣ

ΜΑΚΡΑΙ ΑΓΟΡΕΥΣΕΙΣ ΤΩΝ κ. κ. ΒΕΝΙΖΕΛΟΥ ΚΑΙ ΜΑΡΗ ΕΠΙ ΤΟΥ ΠΡΟΫΠΟΛΟΓΙΣΜΟΥ 1930-1931

ΑΠΑΝΤΗΣΙΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΑΓΟΡΕΥΣΙΝ ΤΟΥ κ. ΖΑΒΙΤΣΙΑΝΟΥ.—ΠΩΣ ΕΨΗΦΙΣΘΗΣΑΝ ΤΑ ΥΓΕΙΟΝΟΜΙΚΑ ΝΟΜΟΣΧΕΔΙΑ

Τὴν 10ην π.μ. ἄρχεται ἡ συνεδρίασις. Συνεχίζεται ἡ συζήτησις ἐπὶ τῶν ἐσόδων τοῦ προϋπολογισμοῦ 1930—31.

Ὁ κ. Γ. ΜΑΡΗΣ (Ὑπ. Οἰκ.) λέγει τὰ ἑξῆς:

Τὸν συζητούμενον προϋπολογισμὸν κατεθέσαμεν ἅμα τῇ ἐνάρξει τῆς συνόδου διὰ νὰ παρασχεθῇ εἰς τὰ νομοθετικὰ σώματα ὅλος ὁ ἀπαιτούμενος χρόνος διὰ νὰ ἐξετάσωσιν αὐτόν, ὄχι ὡς λογιστικὴν πρᾶξιν καὶ ὑπὸ τὴν στενὴν ἄποψιν τοῦ ἰσοζυγίου τῶν ἀριθμῶν, ἀλλ' ὡς κατ' ἐξοχὴν πολιτικὴν πρᾶξιν τῆς κυβερνήσεως, ἐν ᾗ ἐκδηλώνεται ἡ δημοσιονομικὴ αὐτῆς πολιτικὴ καὶ γενικῶς τὸ πρόγραμμά της. Βεβαίως ἠδύνατο νὰ συζητηθῇ ἐνωρίτερον ὁ προϋπολογισμός, ἀλλ' ὀφείλω νὰ ὁμολογήσω ὅτι ἡ παραμονή του εἰς τὴν ἐπιτροπὴν δὲν ἦτο ἄκαρπος, ὡς ἐξάγεται ἀπὸ τὰ πορίσματα τῆς ἐπεξεργασίας καὶ ἀπὸ τὴν οὐσιαστικὴν ἔκθεσιν τοῦ κ. βουλευτοῦ Φλωρίνης. Καὶ ἡ συζήτησις καθόλου λυσιτελεστέρα ὑπῆρξεν ἐφέτος, διότι ἦτο παρὼν καὶ ὁ κ. ἀρχηγὸς τοῦ Λαϊκοῦ κόμματος, ὅστις κατὰ τὸν περυσινὸν προϋπολογισμὸν ἀπουσίαζε καὶ διότι ἐνεφανίσθησαν ἐν τῇ ἀντιπολιτεύσει καὶ ἄλλαι ὁμάδες, αἵτινες πρότερον συνέπραττον εἰς τὴν κυβέρνησιν.

Ἀνασκοποῦντες τὴν συζήτησιν, διαπιστοῦμεν ὅτι, ἂν ἐξαιρέσωμεν τὸ νέον δημοσιονομικὸν πρόγραμμα τῆς Πολιτικῆς Προοδευτικῆς Ἑνώσεως, δὲν ἀντετάχθη καμμία ἄλλη πολιτικὴ κατὰ βάσιν διαφέρουσα. Καὶ ἡ συζήτησις ἐπεξετάθη καὶ εἰς τὴν ἀνάλυσιν διαφόρων κονδυλίων παρά τε τοῦ ἀρχηγοῦ τοῦ Λαϊκοῦ κόμματος καὶ τοῦ ἀρχηγοῦ τῆς Προοδευτικῆς Ἑνώσεως, παρατηρησάντων τινά, ἐφ' ὧν θὰ ἀπαντήσωμεν ἐν καιρῷ. Ἀλλὰ πρὸ παντὸς ἄλλου σκόπιμον θεωροῦμεν νὰ ἐνημερώσωμεν τὴν Βουλὴν περὶ τῶν ἀποτελεσμάτων τῶν παρελθόντων προϋπολογισμῶν καὶ τοῦ ἐξελισσομένου τοιούτου τῆς χρήσεως 1929—30, διὰ τὰ ἀποτελέσματα τῆς ὁποίας ἐξεφράσθησαν ἀντιλήψεις ριζικῶς ἀντιτιθέμεναι πρὸς τὰς ἀντιλήψεις τῆς Κυβερνήσεως, ἀλλὰ καὶ πρὸς τὴν πραγματικότητα.

ΤΑ ΜΕΧΡΙ ΤΟΥ 1928-29

Ἡ μέχρι τοῦδε ἐκτέλεσις τῶν χρήσεων μέχρι τοῦ 1928—29 ἔχει ὡς ἑξῆς: Μέχρι τέλους Ἰανουαρίου 1930: Ἐκ καθυστερημάτων χρήσεως 1925—26 ὑπόλοιπον παθητικῶν ὑπολοίπων μέχρι τέλους τοῦ 1927 ἔχομεν 514 ἑκατομμ. Διαγραφὰς αὐτῶν 102 ἑκατομμύρια, ἤτοι ὑπόλοιπον παθητικῶν ὑπολοίπων 321 ἑκατομμύρια. Ἐπληρώθησαν ἐξ αὐτῶν 100 ἑκατομμύρια καὶ ἀπομένουν πρὸς πληρωμὴν 31 Ἰανουαρίου 1930 ὑπόλοιπον 220 ἑκατομμύρια. Ἐκ τῶν ἐνεργητικῶν ὑπολοίπων τῆς αὐτῆς χρήσεως προβλέπονται αἱ εἰσπράξεις μας 30 ἑκατομμύρια ἔναντι εἰσπραχθέντων 77, ἤτοι εἰσεπράχθησαν ἐπὶ πλέον 47 ἑκατομμύρια. Καθυστερήματα χρήσεως 1926—27 β' κατηγορίας παρέμειναν παθητικὰ ὑπόλοιπα 627 ἑκατομμ., διεγράφησαν 120 ἑκατομμύρια καὶ παρέμειναν 506 ἑκατομμ. Ἐκ τούτων ἐπληρώθησαν 398 καὶ μένουν 108 ἑκατομμύρια. Ἐκ τῶν ἐνεργητικῶν ὑπολοίπων εἰσεπράχθησαν ἔναντι τῶν προβλέψεων 46 ἑκατομ. Ἡ κατηγορία ἀπαλλοτριώσεως ἀγροτικῶν κτημάτων ξένων ὑπηκόων δὲν ἐμφανίζει οὐδεμίαν πληρωμήν, διότι δὲν ἐφηρμόσθη ἀκόμη ὁ νόμος. Ἐπιτάξεις πλοίων ἔχομεν ὑπόλοιπον νὰ πληρώσωμεν 64 ἑκατομμύρια. Καὶ ἐν γένει ἐκ διαφόρων πληρωμῶν ἐξοικονομήσαμεν 620 ἑκατομμύρια.

Ὡς πρὸς τὴν χρῆσιν 1927—28 ὁ προϋπολογισμὸς οὗτος παρουσίασε κατὰ τὴν λῆξίν του περίσσευμα 559 ἑκατομμύρια, ἀλλ' ἐκ τῶν ἐνεργητικῶν ὑπολοίπων ἔχομεν ὑπολογίσει 100 ἑκατομμύρια εἰσπράξιμα καὶ εἰσεπράχθησαν 153 καὶ οὕτω τὸ πλεόνασμα αὐξάνεται εἰς 53 ἑκατομμύρια. Ἔναντι παθητικῶν ὑπολοίπων 783 ἑκατομμυρίων ἐπληρώθησαν 210 ἑκατομμύρια καὶ ὑπολείπονται τὰ ὑπόλοιπα χωρὶς νὰ ἐλαττωθῇ τὸ περίσσευμα, δυνατὸν μάλιστα καὶ νὰ αὐξήσῃ. Ἀπὸ τὴν χρῆσιν 1928—29 ἔχομεν πλεόνασμα 545 ἑκατομμύρια ἐνεργητικὰ ὑπόλοιπα 190 ἑκατομμύρια, ἐξ ὧν εἰσεπράχθησαν 92 ἑκατ. καὶ ἡ πρόοδος τῶν εἰσπράξεων εἶνε ἐντονωτέρα ἀπὸ τὴν χρῆσιν 27—28. Ἐντονωτέρα ἔγινε καὶ ἡ πληρωμὴ τῶν παθητικῶν ὑπολοίπων, διότι ἐπληρώθησαν ἤδη 339 ἑκατομμύρια.

ΑΙ ΠΡΟΒΛΕΨΕΙΣ ΔΙΑ ΤΟ 30-31

Ὡς πρὸς τὸν προϋπολογισμὸν τοῦ 29-30 τοῦτον κατεθέσαμεν ἰσοσκελισμένον καὶ μὲ περίσσευμα 6—8 ἑκατομμυρίων. Ἡ ἐξέλιξις ὅμως τῆς α' ἑξαμηνίας ἔδειξεν ὅτι αἱ προβλέψεις ἡμῶν ἦσαν κάτω τῆς πραγματικότητος, διότι εἰσεπράχθησαν πέραν τῶν προϋπολογισθέντων 449 ἑκατομμύρια. Εἰσηγούμενοι τὸν προϋπολογισμὸν 30—31 εἴπομεν ὅτι ἐὰν ἡ β' ἑξαμηνία ἔχῃ τὴν ἀπόδοσιν τῆς β' ἑξαμηνίας τοῦ 28—29, ὁ προϋπολογισμὸς καὶ μὲ τὰς ἀδιαθέτους πιστώσεις θὰ ἀφήσῃ 626 ἑκατομμύρια περίσσευμα, μολονότι ἐβαρύνθη μὲ 80 ἑκατομμύρια διὰ τοὺς ὑπαλλήλους καὶ διότι παραχωρεῖ εἰς τὸ Ταμεῖον Ἐθνικῆς Ἀμύνης ὅλας τὰς ἀδιαθέτους πιστώσεις ἐκ 49 ἑκατομμυρίων τοῦ ὑπουργείου τῶν Στρατιωτικῶν.

Παρ' ὅλα δηλαδὴ ταῦτα θὰ ἄφινεν 626 ἑκατομμύρια περίσσευμα ἐὰν ἡ β' ἑξαμηνία δώσῃ ὅ,τι καὶ ἡ β' τοῦ 28—29. Ἀλλ' ἡ β' ἑξαμηνία τοῦ 29—30 δὲν ἀπέδωκεν ὅ,τι καὶ ἡ β' ἑξαμηνία τοῦ 28—29 καὶ ὀφείλεται τοῦτο τὸ μὲν εἰς τὴν οἰκονομικὴν δυσπραγίαν, τὸ δὲ εἰς τὴν ἀζητησίαν τῶν κυριωτέρων προϊόντων μας καὶ πτῶσιν τῶν τιμῶν αὐτῶν, ἥτις δὲν ἦτο δυνατὸν παρὰ νὰ ἔχῃ ἐπίδρασιν ἐπὶ τῶν εἰσπράξεων. Ἡ παρουσιαζομένη πτῶσις ἔναντι τῆς β' ἑξαμηνίας 28—29 καὶ ὄχι τοῦ προϋπολογισμοῦ, ὅστις πραγματοποιεῖ παραπάνω ἀπὸ τὰ προϋπολογισθέντα, ἀνέρχεται διὰ τὸ τετράμηνον εἰς 150 ἑκατομμύρια, καὶ δὴ ἀπὸ ἐλαττώσεις εἰσπράξεων τῶν φόρων κληρονομιῶν, ἐπιτηδεύματος, αἰγοπροβάτων, ἐλαίου, καπνοῦ, δασμῶν εἰσαγωγῆς καὶ οἰνοπνεύματος. Καὶ ἡ πτῶσις αὕτη φθάνει τὰ 224 ἑκατομμύρια. Ἀλλ' ἔχομεν ὑπεραπόδοσιν ἄλλων φόρων ἐν συνόλῳ 70 ἑκατομμύρια καὶ μένου τοιουτοτρόπως πάλιν 150 ἑκατομμύρια. Ὑπολογίζομεν συνεπῶς ὅτι θὰ ἀφήσουν πτῶσιν οἱ ἄλλοι δύο μῆνες 100 ἑκατομμύρια καὶ οὕτω φθάνομεν τὰ 250 ἑκατομμύρια εἰς ἃ ὀφείλομεν νὰ μειώσωμεν τὸ περίσσευμα τοῦ 29—30. Ἀλλὰ θὰ τοῦ κάμωμεν καὶ ἄλλην μείωσιν ἐκ προσθήκης ἐξόδων, διότι ἐδώσαμεν 70 ἑκατομμύρια ἐπὶ πλέον εἰς τὸ ταμεῖον τῆς Ἐθνικῆς Ὁδοποιΐας καὶ 50 ἐκ. εἰς προμήθειαν στρατιωτικήν, παραληφθεῖσαν ἐνωρίτερα, διότι προωρίζετο νὰ ἐπιβαρύνῃ τὴν χρῆσιν 1930—31. Ἔχομεν ἀκόμη καὶ δαπάνην μερίσματος ἐξελθόντων ἀξιωματικῶν ὡς ἐπίσης καὶ δαπάνην πληρωμῆς ὑπαλλήλων τῆς Ε.Α.Π. Ἐπίσης ἔχομεν 80 ἑκατ. διὰ τὴν πλήρωσιν ἄλλων πιστώσεων ἐξαντληθεισῶν, δηλ. 50 ἑκατ. δι' ἐπιστροφὰς φόρων οἰνοπνεύματος καὶ πληρωμὴν σούμας. Ἐπίσης ἐδώσαμεν 35 ἑκατομμ. διὰ τὴν καταδίωξιν τῆς ἀκρίδος, 8 ἑκατ. διὰ τὴν συντήρησιν ἀσθενῶν καὶ 18 ἑκατ. διὰ τροφοδοσίαν τοῦ προσωπικοῦ τοῦ Π. Ν., ἡ περὶ τῆς ὁποίας πίστωσις εἶχε προϋπολογισθῇ γλίσχρως. Οὕτω τὸ περίσσευμα τοῦ προϋπολογισμοῦ 1929—30 θὰ μειωθῇ κατὰ 455 ἑκατ. καὶ θὰ ὑπολειφθῇ περίσσευμα 220 ἑκατ. παρ' ὅλας τὰς ἀντιξόους περιστάσεις ὑφ' ἃς διηνύθη ἡ χρῆσις 1929—30 καὶ τὴν πληρωμὴν ἐκτάκτων ἐξόδων.

Ο ΝΕΟΣ ΠΡΟΫΠΟΛΟΓΙΣΜΟΣ

Ἂς ἔλθωμεν τώρα εἰς τὸν νέον προϋπολογισμόν. Εἰς τὴν ἐκτίμησιν τῶν ἐσόδων αὐτοῦ ἠκολουθήσαμεν τὴν ὑγιεστέραν μέθοδον, τὴν στηριζομένην ἐπὶ γεγονότων καὶ δὴ προσφάτων καὶ τοιαῦτα θὰ εἶνε ἡ χρῆσις ἡ προηγουμένη ἢ ἡ ἐν τῇ ἐκτελέσει ἀναλόγως τοῦ χρόνου τῆς ὑποβολῆς τοῦ προϋπολογισμοῦ. Τὰ συνδυασμένα αὐτὰ στοιχεῖα τῶν δύο χρήσεων ἀποτελοῦν τὴν ἀρίστην ἐκτίμησιν. Ἐν προκειμένῳ ἡμεῖς ἐπήραμεν τὸ α' ἑξάμηνον τοῦ 1929-30 καὶ ἔχομεν τόσα, καὶ τὰ αὐτὰ ὑπεθέσαμεν καὶ τὸ ἑπόμενον ἔτος, ἐκπίπτοντες μόνον τὰ ποσὰ τῶν φορολογικῶν ἐλαττώσεων. Διὰ τὴν β' ἑξαμηνίαν εἴπομεν: ἀφοῦ ἡ πρώτη ἑξαμηνία ἔχει τοιαύτην ὑπεραπόδοσιν, κάποιαν θὰ ἔχῃ καὶ ἡ δευτέρα. Τοῦτο δὲν θὰ ἦτο ριψοκίνδυνον, διότι θὰ ἐστηρίζετο ἐπὶ τῆς μεγαλυτέρας ἀποδόσεως τῶν μονοπωλίων καὶ τῶν εἰσαγωγικῶν δασμῶν καὶ δὲν θὰ ἐγίνετό τι εἰς βάρος τῆς β' ἑξαμηνίας. Ἠδύνατο λοιπὸν νὰ ὑπολογισθῇ κάποια ὑπεραπόδοσις καὶ διὰ τὴν β' ἑξαμηνίαν.

Η ΠΕΡΙΚΟΠΗ ΤΩΝ ΕΞΟΔΩΝ

Π. ΤΣΑΛΔΑΡΗΣ. Δὲν ἐλάβατε ὑπ' ὄψιν ἓν γεγονὸς τῆς χρήσεως 1928—29, ὅτι τότε εἴχομεν τὸν δάγγειον, ὅστις ἐμείωσε τὰς εἰσπράξεις.

Γ. ΜΑΡΗΣ. Ὁ δάγγειος εἶχεν ἀρχίσει ἀπὸ τὸν Αὔγουστον καὶ τὴν β' ἑξαμηνίαν δὲν ἠμπορεῖ κανεὶς νὰ καταναλίσκῃ περισσότερα διὰ νὰ ἀναπληρώσῃ τὰ κενὰ τῆς α' ἑξαμηνίας. Δι' αὐτὸ εἴπομεν ὅτι τὸ 1928—29 εἶχε δάγγειον, ἐνῷ τὸ 1929—30 δὲν εἶχε καὶ ἑπομένως ὁ δάγγειος εἶνε ὑπὲρ τοῦ ἰσολογισμοῦ μας. Πάντως, ἐπειδὴ ὁ ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν δὲν ἔπρεπε νὰ μὴ βάλῃ καὶ ποσοστὸν ἀπαισιοδοξίας, προεβλέψαμεν καὶ τοῦτο, ὅτι δηλαδὴ ἔπρεπε νὰ κάμωμεν ἔκτοτε πρόβλεψιν περὶ περιορισμοῦ τῶν πιστώσεων. Ὑπῆρχαν βέβαια τρεῖς τρόποι, ὁ πρῶτος ἦτο ἀποφυγὴ φορολογικῶν ἐλαττώσεων, ὁ δεύτερος νὰ ἀποφύγωμεν νέας πιστώσεις καὶ ὁ τρίτος νὰ κάμωμεν τὰς φορολογικὰς μειώσεις ὑπὸ αἵρεσιν. Τὸν πρῶτον ἀπεκρούσαμεν διότι πιστεύομεν ὅτι πρέπει νὰ ὑπάρχῃ βαθμιαία ἐλάττωσις φόρων. Ἐπίσης ἀπεκρούσαμεν καὶ τὸν τρίτον τρόπον. Ἔμενε συνεπῶς μόνη κατοχύρωσις ἡ περικοπὴ τῶν πιστώσεων. Καὶ εἴπομεν, αἱ πιστώσεις δι' ὑπαλλήλους καὶ συντάξεις 200 ἑκατ. διαγράφονται. Καὶ τὴν διαγραφὴν τὴν προαναγγείλαμεν διότι ὅταν τὴν ἀνεγράψαμεν ἐδηλώσαμεν ὅτι ἡ πραγματοποίησίς της ἐξαρτᾶται ἀπὸ τὴν ἐξέλιξιν τοῦ προϋπολογισμοῦ. Ἡ ἐπιφύλαξις ἦτο ρητὴ καὶ κατηγορηματικὴ καὶ σημαίνει ὅτι ἠθέλομεν νὰ κατοχυρωθῶμεν ἀπέναντι ἐνδεχομένης πτώσεως τῶν ἐσόδων τῆς β' ἑξαμηνίας. Ἤκουσα νὰ μᾶς λέγουν διατί τὴν ἀνεγράψατε; Τὴν ἀνεγράψαμεν διότι τὸ ἐπέτρεπεν ἡ ἐξέλιξις τοῦ προϋπολογισμοῦ τῆς α' ἑξαμηνίας ἐχούσης ὑπεραπόδοσιν ἐσόδων 448 ἑκατ. καὶ ὑπάρχοντος αὐτοῦ τοῦ περισσεύματος οὐδεὶς ἠδύνατο νὰ πείσῃ τὸν ὑπαλληλικὸν κόσμον περὶ τῆς κακῆς μας πίστεως. Καὶ ὅταν εἴδομεν ὅτι ἡ β' ἑξαμηνία δὲν ἐξελίσσετο ὅπως ἠλπίζομεν, τὴν διεγράψαμεν, σύμφωνα μὲ τὰς ρητὰς ἐπιφυλάξεις, τὰς ὁποίας εἴχομεν κάμει.

ΑΙΣΙΟΔΟΞΟΣ

Ἀλλὰ θὰ ἔλεγέ τις: Δὲν φοβεῖσθε διὰ περαιτέρω τινὰ πτῶσιν; Δὲν φοβοῦμαι, τονίζει, διότι μερικαὶ πτώσεις φόρων, ὄχι μόνον δὲν θὰ ἐπαναληφθοῦν, ἀλλὰ καὶ θὰ ἐνισχυθῇ ἡ ἀπόδοσίς των, ὅπως εἶνε ἡ πρόσοδος ἐκ πωλήσεως τοῦ καπνοῦ. Ἀλλ' ἐκτὸς αὐτοῦ ἔκαμα καὶ ἄλλην ἐπιφύλαξιν. Εἶπα ὅτι καὶ ἂν πέσωμεν παραπάνω ἀπὸ 200 ἑκατομμύρια τὰ σηκώνει, διότι ἔχει τὰς ἀδιαθέτους πιστώσεις, ἀλλὰ ὑπάρχει καὶ ἕνα ἄλλο ὀχύρωμα ὅτι κατὰ τὸ ψήφισμα τοῦ 1927 ὅλαι αἱ ἀναλώσεις τῶν πιστώσεων ἐγκρίνονται ἀπὸ τὸν κ. ὑπουργὸν τῶν Οἰκονομικῶν, ὅστις λαμβάνει ὑπ' ὄψιν κάθε ἀποτέλεσμα καὶ κάμνει τὰς ἐγγυτέρας προβλέψεις. Θὰ λάβωμεν ἐπίσης καὶ μίαν ἄλλην ἐγγύησιν διὰ τὰς ἐκκαθαρίσεις τῶν δοσοληψιῶν τοῦ Δημοσίου, περὶ ὧν προβλέπει νομοσχέδιον διὰ τὴν κύρωσιν τοῦ ὁποίου θὰ ζητήσωμεν ἐξουσιοδότησιν. Ὁ προϋπολογισμὸς λοιπὸν τοῦ 30-31 περιώρισε τὰ ἔξοδά του κάτω καὶ τῶν συντηρητικῶν προβλέψεων, ἐνίσχυσε τὸ ἀποθεματικόν του καὶ ἐν οὐδεμιᾷ περιπτώσει διατρέχει κίνδυνον διότι ἔχει ἐλαστικότητα νὰ ἀντεπεξέλθῃ καὶ κατὰ τῶν ἀπροόπτων καὶ κατὰ τῶν ἀντιξόων περιστάσεων.

ΑΠΑΝΤΗΣΙΣ ΕΙΣ ΤΟΝ κ. ΖΑΒΙΤΣΙΑΝΟΝ

Βέβαια, δὲν θὰ ἐπιμείνω νὰ μεταπείσω ὅσους δὲν θέλουν νὰ μεταπεισθοῦν. Θὰ σᾶς εἴπω μόνον ὅτι ὅταν συνεζητεῖτο ὁ προϋπολογισμὸς τοῦ 29—30 ἐλέχθη ἀπό τινας ὅτι εἶνε ἐπὶ ξηροῦ ἀκμῆς καὶ ὅμως καὶ αὐτὸς παρ' ὅλα τὰ ἐμφανισθέντα ἐμπόδια ἀφίνει περίσσευμα. Ἀλλὰ πρὸς τὰς ἀντιλήψεις τῆς Κυβερνήσεως καὶ ὡς πρὸς τὸ ἰσοζύγιον ἀντιτίθενται αἱ ἀντιλήψεις τῆς Πολιτικῆς Προοδευτικῆς Ἑνώσεως. Στηρίζονται αὗται εἰς λογαριασμοὺς καθ' οὓς τὸ 29—30 θὰ ἀφήσῃ ἔλλειμμα 1000 ἑκατομμυρίων καὶ ἄλλα τόσα τὸ 30—31. Ἀπὸ ὅσα σᾶς εἶπα ἀντιλαμβάνεσθε ποίαν βάσιν ἔχουν αὐτοὶ οἱ ὑπολογισμοί. Λαμβάνονται ὡς βάσις δύο ἐξισώσεις διὰ νὰ καταλήξουν εἰς τρεῖς πλάνας. Γίνονται φανταστικοὶ ὑπολογισμοὶ ἐσόδων καὶ ἐξόδων καὶ συνεπῶς ἔλλειμμα φανταστικὸν χιλίων ἑκατομμυρίων. Ὁ ἀνευρὼν τὸ ἔλλειμμα ἀνεῦρε καὶ τὰς αἰτίας: Σπατάλη καὶ ἔξοδα. Δὲν θὰ γίνουν φορολογικαὶ μειώσεις —ἐνῷ ηὐξήσαμεν τὰς μειώσεις αὐτὰς— θὰ κοποῦν ἀναγκαῖαι δαπάναι—ἐνῷ ηὐξήσαμεν τὰς δαπάνας αὐτάς! Ἔτσι μίαν ὡραίαν πρωΐαν ἠκούσαμεν νὰ λέγουν οἱ κήρυκες τοῦ ἐλλείμματος. Χάριν τῆς ἡσυχίας τῆς Κοινῆς Γνώμης ἐδήλωσα ὅτι οἱ λογαριασμοὶ αὐτοὶ δὲν ἔχουν βάσιν καὶ τοὺς εἶπα ὅτι, ἀφοῦ παραδέχεσθε ὅτι ἔχω περισσότερα ἔσοδα, ὅτι δὲν κάμνω περισσότερα ἔξοδα, πῶς φοβᾶσθε ὅτι θὰ ἔχω ἔλλειμμα; Ματαίως ἠγωνίσθην, διότι ὁ ἀξιότιμος ἀρχηγὸς τῆς Προοδευτικῆς Ἑνώσεως εἶχεν ἀναρριχηθῇ μαζὶ μὲ τὸν εἰσηγητὴν εἰς τὴν κορυφὴν τῆς οἰκονομικῆς ἐπιστήμης καὶ μοῦ ἐξεσφενδόνιζεν ὅτι εἶμαι ἀνίκανος νὰ παρακολουθῶ τὴν μαθηματικὴν οἰκονομικὴν ἐπιστήμην. Τοῦτο ὠφείλετο εἰς τὸ ὅτι ἔπαιρναν τυχαίως ἀριθμοὺς διὰ νὰ βγάλουν συμπεράσματα. Καὶ εἶνε τυχαῖοι οἱ ἀριθμοὶ αὐτοί, διότι δὲν ὑπάρχει καμμία ἀναλογία μεταξὺ τῶν ἐξόδων δύο χρήσεων, διότι ταῦτα ἐξαρτῶνται ἰδίως ἀπὸ τὸν χρόνον τῆς ἀναλώσεώς των καὶ ἀπὸ τὴν προθυμίαν τοῦ κ. ὑπουργοῦ πρὸς ἐγκρίσεις. Ὅλοι αὐτοὶ οἱ λόγοι ἠμποροῦν νὰ κάμουν δύο προϋπολογισμοὺς νὰ μὴ ἔχουν καμμίαν ὁμοιότητα κατὰ τὸν αὐτὸν χρόνον. Κατὰ τὴν μαθηματικὴν μέθοδον τῆς Προοδευτικῆς Ἑνώσεως πρέπει τὰ τρίμηνα καὶ τὰ ἐννεάμηνα νὰ ἔχουν τὴν αὐτὴν ἀναλογίαν, διότι ἀντιθέτως δὲν θὰ γίνῃ ἰσοζύγιον.

Ἀλλ' ἂς πάρωμεν τοὺς δύο προϋπολογισμοὺς 1929—30. Τὸ πρῶτον ἑξάμηνον ἐπῆγε καλὰ καὶ δὲν ἔπρεπε νὰ παρακρατῶνται αἱ πιστώσεις. Ἦτο τακτικωτέρα ἐπίσης καὶ ἡ ἀνάλωσις τῶν ἐξόδων καὶ ἀπόδειξις εἶνε ὅτι τὸ β' τρίμηνον εἶνε ἰσχνόν, ὡς ἀποδεικνύουν τὰ ἔξοδα τοῦ Ἰανουαρίου. Τὸ πρᾶγμα, φυσικά, εἶνε ἁπλούστατον διὰ νὰ νοηθῇ. Τὰ 200 ἑκατ. τοῦ κυμαινομένου χρέους τὰ δίδομεν τὸν Μάρτιον, τὰ ἔδωσα προηγουμένως, ἐπίσης τὰ βάρη τῶν ἀνταλλαξίμων, τὴν ἀπόδοσιν τῆς βενζίνης καὶ τὰ ἔξοδα τῆς στεγάσεως. Ὅλα αὐτὰ ἂν τὰ ἔβαζα εἰς τὸ τελευταῖον τρίμηνον δὲν θὰ ἀνησυχῇ ἡ Προοδευτικὴ Ἕνωσις. Ἠμποροῦσα νὰ κάμω καὶ ἄλλας καθυστερήσεις καὶ νὰ γίνῃ ἰσχνότερον τὸ α' ἐννεάμηνον, ἀλλὰ ἡ παρακράτησις αὕτη θὰ ἐκόστιζε εἰς τὸ Δημόσιον Ταμεῖον.

Κ. ΖΑΒΙΤΣΙΑΝΟΣ. Ὥστε διὰ τὸ τρίμηνον τὸ τελευταῖον δὲν θὰ ὑπάρχουν ἔξοδα καὶ ἑπομένως τὸ ἔλλειμμα θὰ εἶνε μικρότερον.

Γ. ΜΑΡΗΣ. Εἶπα καὶ ἐπαναλαμβάνω ὅτι δὲν ἐκτιμῶνται ἔτσι αἱ ἐκτελέσεις τῶν προϋπολογισμῶν. Ἐπίσης ἡ Προοδευτικὴ Ἕνωσις ἐλησμόνησεν ὅτι εἰς τὰς πιστώσεις τοῦ 1928—1929 εἶνε καὶ τὰ περισσεύματα. Ὥστε δὲν ἔχουν καμμίαν βάσιν οἱ ὑπολογισμοί της διὰ τὸν ἐκτελούμενον προϋπολογισμὸν καὶ πολὺ περισσότερον διὰ τὸν προϋπολογισμὸν τοῦ 1930—31, καὶ λυποῦμαι ὑπερμέτρως ἀπασχολῶν τὴν Βουλὴν μὲ τὴν ἀνάλυσιν τοιούτων ὑπολογισμῶν. Ἀλλ' ὅταν αὐτὰ λέγωνται ἀπὸ ἀρχηγὸν κόμματος καὶ ἀναλαμβάνουν ἐφημερίδες νὰ διασαλπίσουν τεράστια ἐλλείμματα, νομίζω ὅτι εἶμαι ὑπόχρεως νὰ ἀποδείξω πόσον σφαλεραὶ ἦσαν αἱ δημοσιεύσεις αὗται.

Ἐλπίζω τοὐλάχιστον ὅτι ὁ κ. ἀρχηγὸς τῆς Προοδευτικῆς Ἑνώσεως θὰ κατενόησε τὸ λάθος του, διότι εἶδα εἰς τὴν ἀγόρευσίν του νὰ ἀναφέρῃ διάφορα «ἐάν».

Κ. ΖΑΒΙΤΣΙΑΝΟΣ. Ὁμιλοῦμεν περὶ πιθανοτήτων.

Γ. ΜΑΡΗΣ. Ἀλλ' ὁ κ. ἀρχηγὸς τῆς Προοδευτικῆς Ἑνώσεως ἀνέφερε νέα ἐπιχειρήματα. Μᾶς εἶπεν ὅτι βάζομεν τὰ περισσεύματα εἰς τὰς προσόδους.

Κ. ΖΑΒΙΤΣΙΑΝΟΣ. Ἐπρόκειτο περὶ νομοσχεδίου, τὸ ὁποῖον εἰσηγάγατε καὶ προσεθέσατε καὶ προσθήκην, δυνάμει τῆς ὁποίας θὰ δύνασθε νὰ πληρώνετε δι' αὐτῶν καὶ δημόσιον χρέος. Ἐπὶ τῇ βάσει τῆς προσθήκης ταύτης θὰ ἠδύνασθε νὰ καλύψετε τὸ ἔλλειμμα τὸ ὁποῖον καθ' ἡμᾶς ὑπάρχει.

Γ. ΜΑΡΗΣ. Ἐβλέπατε «διάθεσιν περισσευμάτων». Διὰ νὰ πληρώσω πιστώσεις θὰ ἔπρεπε νὰ ζητήσω ἀναπληρωματικὰς πιστώσεις ἀπὸ τὴν Βουλήν. Ἀλλ' ὁ κ. ἀρχηγὸς τῆς Προοδευτικῆς Ἑνώσεως ἀνεκάλυψε καὶ ἄλλο: Εἶπεν ὅτι ἐπήραμε καὶ τὰ ἔσοδα τῆς Ἀεροπορικῆς Ἀμύνης. Εἶνε γνωστὸν ὅτι ἐπήραμεν τὴν Ἀεροπορικὴν Ἄμυναν καὶ συνεπῶς ἀναγράφονται διὰ τὴν λογιστικὴν τάξιν καὶ τὰ ἔσοδα καὶ τὰ ἔξοδα. Δὲν νομίζω ὅτι εἶνε ἀναγκαία περαιτέρω ἀνάπτυξις ἵνα ἀποδειχθῇ ὅτι ὁ προϋπολογισμὸς 1929—1930 θὰ ἀφήσῃ περίσσευμα, εἴτε θέλει, εἴτε δὲν θέλει ἡ Προοδευτικὴ Ἕνωσις. Ἐδικαιούμεθα νὰ πιστεύωμεν ὅτι ἡ Προοδευτικὴ Ἕνωσις ἠσπάζετο τὴν πολιτικὴν τῆς Κυβερνήσεως ὄχι μόνον ἐκ τῆς συμμετοχῆς αὐτῆς εἰς τὴν Κυβέρνησιν, ἀλλὰ καὶ ἐκ τῶν σχετικῶν ἐκθέσεων τοῦ εἰσηγητοῦ καὶ μέλους τῆς Προοδευτικῆς Ἑνώσεως κ. Αἰλιανοῦ, ἐν ταῖς ὁποίαις οὗτος ὄχι μόνον εἶνε ἀπολύτως σύμφωνος πρὸς τὴν δημοσιονομικὴν πολιτικὴν τῆς Κυβερνήσεως, ἀλλὰ τονίζει καὶ ὅτι εἶνε ἀπολύτως ἀδύνατον νὰ μὴ κάμωμεν νέας δαπάνας. Σήμερον ὑποστηρίζει ἄλλα ἡ Προοδευτικὴ Ἕνωσις καὶ ζητεῖ νὰ κατέλθουν τὰ ἔξοδα εἰς 7 1)2 δισεκατομμύρια.

Κ. ΖΑΒΙΤΣΙΑΝΟΣ. Δὲν ὑπάρχει ἀντίφασις δι' ἐκεῖνον, ὁ ὁποῖος κατόπιν μελέτης ἤθελεν ἐξακριβώσει ὅτι ὁ Λαὸς δὲν ἀντέχει εἰς μεγαλυτέρας φορολογίας.

Γ. ΜΑΡΗΣ. Δὲν σᾶς κατακρίνω δι' αὐτό, θέλω ὅμως νὰ εἴπω ὅτι ὅταν τόσον μεγάλαι μεταπτώσεις ἐντὸς τόσον μικροῦ χρόνου γίνωνται εἰς τὰς ἀντιλήψεις ἑνὸς κόμματος, τοῦτο δὲν συντελεῖ βεβαίως εἰς τὴν ἐμπιστοσύνην τὴν ὁποίαν ὁ Λαὸς πρέπει νὰ ἔχῃ πρὸς τὰ πολιτικὰ κόμματα. Πότε, τέλος πάντων, εἴχατε μελετήσει καλύτερα τὸ ζήτημα; Τότε ἢ τώρα; Καὶ ζητεῖτε νὰ κατέλθουν τὰ ἔξοδα εἰς 7 δισεκατομμύρια, ὅταν 6.700 ἑκατομμύρια ἀπαιτοῦνται μόνον διὰ δημόσιον χρέος καὶ δημοσίαν ἀσφάλειαν καὶ μένουν 300 ἑκατομμύρια μόνον διὰ τὴν Δικαιοσύνην, διὰ τὴν Ἐκπαίδευσιν καὶ δι' ὅλας τὰς ἀνάγκας τοῦ Κράτους; Ἀλλ' ἂς ὑποθέσωμεν ὅτι τὰ καταργοῦμεν ὅλα αὐτά. Ὅτι τὸ Κράτος δὲν ἔχει ἀνάγκην ἀπὸ τίποτε καὶ πάλιν δὲν φθάνουν τὰ 300 ἑκατομμύρια διὰ νὰ μαζέψετε τὰ 6700 ἑκατομμύρια. Εἶνε προφανές, κύριοι, κατόπιν ὅλων τούτων τὰ ὁποῖα σᾶς ἐξέθηκα ὅτι ἡ πολιτικὴ δὲν εἶνε θεωρία περὶ τοῦ τί δέον νὰ γίνῃ, ἀλλ' εἶνε πρακτικὴ ἐπιστήμη περὶ τοῦ τί δύναται νὰ γίνῃ.

Κ. ΖΑΒΙΤΣΙΑΝΟΣ. Εἰς τοὺς ὑπολογισμοὺς αὐτοὺς κατελήξαμεν στηριχθέντες εἰς πιθανὸν ἐθνικὸν εἰσόδημα 45 δισεκατομμυρίων, κατὰ τοὺς ἰδικούς σας ὑπολογισμούς.

Γ. ΜΑΡΗΣ. Ὁ ἀρχηγὸς τῆς Προοδευτικῆς Ἑνώσεως ὅταν συνησθάνθη τὸ λάθος ἀνέβηκε σιγὰ-σιγὰ καὶ ἔφθασε προχθὲς νὰ εἴπῃ ὅτι τὰ ἔξοδα πρέπει νὰ φθάσουν τὰ 9 1)2 δισεκατομμύρια. Ἀλλὰ τότε πρὸς τί ὅλος ὁ δημιουργηθεὶς θόρυβος; Ἀλλ' ἂς ἴδωμεν ποῦ στηρίζεται ὁλόκληρος ἡ πολιτικὴ αὐτὴ διὰ νὰ ἴδωμεν ἐὰν ἡ μαύρη ἀπαισιοδοξία, ἡ ὁποία τὴν διέπει, ἔχει πραγματικὴν βάσιν ἢ στηρίζεται εἰς αὐθαιρέτους ὑπολογισμούς.

ΤΟ ΕΘΝΙΚΟΝ ΕΙΣΟΔΗΜΑ

Ἡ βάσις τῶν ὑπολογισμῶν εἶνε τὸ ἐθνικὸν εἰσόδημα. Ὁ κ. ἀρχηγὸς τῆς Προοδευτικῆς Ἑνώσεως ἐπὶ ἓν ἔτος μελετῶν τὸ ζήτημα τοῦτο, ἀνεῦρεν ὅτι τὸ ἐθνικὸν εἰσόδημα ἀνέρχεται εἰς 35 δισεκατομμύρια. Δὲν εὗρηκε παραπάνω. Κακίζει ὅλους τοὺς μὴ συμφωνοῦντας πρὸς αὐτὸν καὶ ἀποφαίνεται μετὰ τοσαύτης κατηγορηματικότητος, ἡ ὁποία δὲν εἶνε ἐπιτετραμμένη, εἰς στοιχεῖα στατιστικά, εἰς ὑπολογισμούς, οἱ ὁποῖοι εἶνε πάντοτε σχετικοί, μάλιστα δὲ εἰς τὸ ἰδικόν μας Κράτος, ὅπου τὰ στατιστικὰ στοιχεῖα οὔτε ἄφθονα εἶνε, οὔτε ἀσφαλῆ. Καὶ ἀποφαίνεται κατηγορηματικώτατα ὅτι τὸ ἐθνικὸν εἰσόδημα εἶνε 35 δισεκατομμύρια. Ἐὰν ἀναγνώσῃ τις τὴν ἔκθεσιν, θὰ ἴδῃ ὅτι εἶνε προφανὴς ἡ πρόθεσις τοῦ συγγραφέως ὅπως ἐλαττώσῃ ὅσον τὸ δυνατὸν τὸ ἐθνικὸν εἰσόδημα καὶ διὰ τοῦτο ἀπὸ ὅλας τὰς στατιστικάς, αἱ ὁποῖαι ὑπάρχουν, λαμβάνει τὸν μικρότερον ἀριθμὸν καὶ εἰς τὸ τέλος κάμει καὶ μίαν περικοπήν. Ἂς ἴδωμεν πρῶτον τὴν γεωργικὴν παραγωγήν. Δέχεται εἰσόδημα 4 1)2 δισεκ. Καὶ ἔρχεται ὕστερον καὶ ἐπαληθεύει τὰ εἴδη τῆς γεωργικῆς παραγωγῆς καὶ εἰς τὴν ἐπαλήθευσιν αὐτὴν λησμονεῖ τὸν οἶνον. Καὶ ἐνῷ ἐδῶ δὲν ὑπολογίζει τὸν οἶνον, ἀπὸ τὴν βιομηχανίαν τὸν ἀφαιρεῖ. Διὰ τὴν κτηνοτροφίαν ὑπολογίζει 4 1)2 δισεκ. Ὑπολογίζει 10 ἑκατομμύρια πτηνὰ πρὸς 15 δρχμ. ἕκαστον, ὅλα ἀνεξαιρέτως, κόττες, χῆνες, γάλοι! Ἂν εἶνε δυνατὸν νὰ ἀγοράσητε ποτὲ 15 δρχμ. ἔστω καὶ μίαν κόττα. Ἀναφέρει ἀκολούθως ὅτι ὅσον ἀφορᾷ τὴν ἁλιείαν, λαμβάνει ἡ ἔκθεσις αὐτὴ ὑπ' ὄψει μίαν στατιστικὴν τοῦ ἐγκυκλοπαιδικοῦ λεξικοῦ καὶ δὲν ὑπολογίζει ὅτι ἀφ' ὅτου ἦλθαν οἱ πρόσφυγες τὸ εἰσόδημα αὐτῆς ἐδιπλασιάσθη καὶ ὑπερεδιπλασιάσθη. Ὅσον ἀφορᾷ τὸ εἰσόδημα τῶν Τ.Τ.Τ. τοῦτο λησμονεῖται τελείως. Τὸ αὐτὸ συμβαίνει καὶ εἰς πλεῖστα ἄλλα, ὅπως καὶ εἰς τὰ ἐλευθέρια ἐπαγγέλματα, ὅπου ὁ ἀριθμὸς τῶν ἐπαγγελματιῶν ὁρίζεται εἰς 16.000 ἐνῷ εἶνε 70.000. Καὶ γενικῶς ἡ ἔκθεσις αὕτη κατηρτίσθη ὡς ἐὰν κατηρτίζετο ὁ προϋπολογισμὸς καὶ περιεκόπτοντο χάριν οἰκονομίας αἱ πιστώσεις. Τοιουτοτρόπως ἔφθασαν εἰς τὰ 35 δισεκατομμύρια.

Κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον ἐγένετο καὶ ὁ προϋπολογισμὸς τῶν φόρων καὶ προσετέθησαν ἐπὶ πλέον 685 ἑκατ. Ἐπίσης εἰς τοὺς φόρους τῶν εἰδικῶν ταμείων ἔβαλαν, ἀντὶ 145 ἑκ. 300 ἑκ. Τονίζει ἀκολούθως ὅτι καὶ ἡ γινομένη ἐν τῇ ἐκθέσει σύγκρισις τοῦ φορολογικοῦ βάρους μεταξὺ τῶν ἐτῶν 1914—1927 δὲν εἶνε ἀκριβὴς διότι δὲν εἶνε δυνατὸν 1500 δρχ. εἰσόδημα νὰ πληρώνουν 1000 δρχμ. ἔμμεσον φόρον.

Η ΑΥΞΗΣΙΣ ΤΩΝ ΔΑΠΑΝΩΝ

Ἀλλ' ὁ κ. ἀρχηγὸς τῆς Προοδευτικῆς Ἑνώσεως ὡμίλησε καὶ περὶ σπατάλης, τὴν ὁποίαν ἐνεργεῖ ἡ κυβέρνησις, μετὰ τὴν ἀποχώρησίν του βέβαια. Ἀλλ' ὅταν ἐξαγγέλλωνται σπατάλαι ἀπὸ ἕναν ἀρχηγὸν κόμματος, πρέπει νὰ ἀναφέρεται καὶ ποῦ εἶνε αἱ σπατάλαι αὗται. Ἐὰν ὁ κ. ἀρχηγὸς τῆς Προοδευτικῆς Ἑνώσεως ἐλάμβανε τὸν κόπον νὰ ἐξετάσῃ τὰς διαφοράς, αἱ ὁποῖαι παρουσιάζονται μεταξὺ τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ 1927 καὶ 1930 θὰ εὕρισκεν ὅτι ὁ προϋπολογισμὸς 1930 οὐδόλως διαφέρει τοῦ πρώτου. Πρέπει δὲ νὰ σημειωθῇ ὅτι ὁ προϋπολογισμὸς τοῦ 1927 ἦτο ὁ προϋπολογισμὸς ἐκεῖνος, εἰς τὸν ὁποῖον ἐπηνέχθησαν πᾶσαι αἱ δυναταὶ οἰκονομίαι καὶ πᾶσαι αἱ θυσίαι, δύναμαι νὰ εἴπω, διότι ἐπεβάλλετο κατὰ τὸ ἔτος ἐκεῖνο νὰ ἐξασφαλισθῇ διὰ πάσης θυσίας τὸ ἰσοζύγιον. Καὶ ὅμως παραβαλλόμενος ὁ προϋπολογισμὸς ἡμῶν πρὸς τὸν προϋπολογισμὸν ἐκεῖνον, παρουσιάζει διαφορὰν 1400 ἑκατ., ἐκ τῶν ὁποίων τὰ 550 ἑκατο. εἶνε τακτικὴ ὑπηρεσία τοῦ Δημοσίου Χρέους καὶ τὰ 140 ἔκτακτος.

Ἡ ὑπολειπομένη διαφορὰ ὀφείλεται εἰς τὴν πρὸς τοὺς δημοσίους ὑπαλλήλους δοθεῖσαν αὔξησιν, τὴν αὔξησιν τῶν συντάξεων καὶ εἰς ἄλλας πιστώσεις ἀναγκαίας, αἵτινες αὐτομάτως ηὐξήθησαν καὶ ἐκ γεγονότων ἀσχέτων πρὸς τὴν θέλησιν τῆς κυβερνήσεως. Τοιουτοτρόπως πρέπει νὰ ἐξετάζωνται οἱ προϋπολογισμοὶ ὅταν θέλωμεν καὶ καταγινώσκωμεν σπατάλας. Ἀντικρούει ἀκολούθως τὰ ὑπὸ τοῦ κ. Ζαβιτσιάνου λεχθέντα ὅσον ἀφορᾷ τὴν αὔξησιν τοῦ ἀριθμοῦ τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων.

Κ. ΖΑΒΙΤΣΙΑΝΟΣ. Τοὺς ἀριθμοὺς ἔλαβον ἀπὸ τὸ λογιστήριόν σας.

Γ. ΜΑΡΗΣ. Τὸ λογιστήριον σᾶς ἔδωκε τὰς ὀργανικὰς θέσεις καὶ ὄχι τοὺς ὑπηρετοῦντας ὑπαλλήλους. Ὁ προϋπολογισμὸς ἠμπορεῖ νὰ ἔχῃ 40 καὶ νὰ ὑπηρετοῦν 30. Ὁ ἀληθὴς ἀριθμὸς τῶν ὑπηρετούντων ὑπαλλήλων ἐξάγεται ἀπὸ τὴν στατιστικὴν τοῦ Ταμείου Προνοίας.

Κ. ΖΑΒΙΤΣΙΑΝΟΣ. Τοῦ Ταμείου Προνοίας δὲν συμμετέχουν ὅλοι οἱ ὑπάλληλοι.

Γ. ΜΑΡΗΣ. Ἡ συμμετοχή των εἶνε ὑποχρεωτικὴ ἐκ τοῦ νόμου. Ἐκ τῆς στατιστικῆς λοιπὸν αὐτῆς ἐξάγεται ὅτι διωρίσθησαν ἐπὶ πλέον 500 ὑπάλληλοι, οὗτοι δὲ εἶνε οἱ διορισθέντες δημοδιδάσκαλοι.

Κ. ΖΑΒΙΤΣΙΑΝΟΣ. Κακῶς.

Γ. ΜΑΡΗΣ. Κακῶς καθ' ὑμᾶς. Καθ' ἡμᾶς ὅμως καλῶς, διότι ἐξεπληρώσαμεν ὑποχρέωσιν τὴν ὁποίαν ἐδώσαμεν πρὸς τὸν Ἑλληνικὸν λαόν. Καὶ ἀπορῶ ἀληθῶς πῶς ὑποστηρίζετε ὅτι πρέπει νὰ ἀφήσωμεν τὸν Ἑλληνικὸν λαὸν ἀγράμματον. Βεβαίως ἐπῆλθεν αὔξησις τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ὑπαλλήλων καὶ λόγῳ τοῦ διορισμοῦ νέων διδασκάλων καὶ λόγῳ ἐνισχύσεως τῆς δημοσίας ἀσφαλείας, καὶ λόγῳ τῆς ἀπορροφήσεως ὑπὸ τῶν δημοσίων ὑπηρεσιῶν ὑπαλλήλων τῆς Ἐπιτροπῆς Ἀποκαταστάσεως Προσφύγων. Ἀλλὰ ποῦ εἶνε οἱ 1500 ὑπάλληλοι τοὺς ὁποίους εὑρίσκει ὁ κ. ἀρχηγὸς τῆς Προοδευτικῆς Ἑνώσεως;

Κ. ΒΟΥΔΟΥΡΗΣ. Κατὰ τὸ 1928—1929 ἦσαν 45.082. Κατὰ τὸ 1929 πόσους εἴχατε;

Π. ΤΣΑΛΔΑΡΗΣ. Νομίζετε ὅτι ἀνεξαρτήτως τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ὑπαλλήλων δὲν εἶνε δυνατὸν νὰ ρυθμισθῇ καὶ τὸ δημοσιοϋπαλληλικὸν ζήτημα;

Ε. ΚΟΥΛΟΥΜΒΑΚΗΣ. Νὰ ἀπολύσωμεν ὅλας τὰς γυναῖκας ὑπαλλήλους, διότι καὶ ἐκεῖναι δὲν ἐργάζονται καὶ τοὺς ἄρρενας ἐμποδίζουν.

Ο ΑΡΙΘΜΟΣ ΤΩΝ ΥΠΑΛΛΗΛΩΝ

Γ. ΜΑΡΗΣ. Κυρίως ὅλαι αἱ ὑποδείξεις περὶ οἰκονομιῶν περιεστράφησαν εἰς τὸ ὑπαλληλικόν. Πρέπει ὅμως νὰ παρατηρήσω, κύριοι βουλευταί, ὅτι οἱ ἀριθμοὶ οἱ ὁποῖοι κυκλοφοροῦν σχετικῶς δὲν εἶνε ἀκριβεῖς. Εἰς τοὺς ἀριθμοὺς τῶν ὑπαλλήλων τοῦ 1914 δὲν περιλαμβάνονται συνήθως οἱ διδάσκαλοι, οἱ ὁποῖοι, μόνοι αὐτοί, ἄνευ τῶν καθηγητῶν, ἀνέρχονται εἰς 15.000. Βεβαίως δὲν ἠμπορεῖ νὰ ἰσχυρισθῇ κανεὶς ὅτι δὲν περιττεύει ἀριθμός τις δημοσίων ὑπαλλήλων. Καὶ ἄλλοτε εἴπομεν ὅτι εἶνε δυνατὸν ὁ περιορισμὸς αὐτῶν. Διὰ τοῦτο δὲ καὶ ἡ κυβέρνησις προέβη εἰς τὴν λῆψιν τοῦ μέτρου τῆς ἐθελουσίας ἐξόδου τῶν ἀξιωματικῶν, ἐπεδίωξε νὰ σταματήσῃ ὁ διορισμὸς νέων ὑπαλλήλων διὰ τῆς μὴ πληρώσεως τῶν κενουμένων θέσεων καὶ ἐν γένει προσεπάθησε νὰ περιορίσῃ τὸ διατιθέμενον διὰ μισθοδοσίαν τῶν ὑπαλλήλων ποσόν. Ἀλλὰ πρέπει νὰ τονισθῇ ὅτι ὁ προϋπολογισμὸς δὲν ἔχει νὰ ὠφεληθῇ τι τὸ σπουδαῖον ἐκ τῆς οἰκονομίας αὐτῆς, διότι, ὡς ὑπεσχέθημεν, τὸ ἐξοικονομηθησόμενον ποσὸν θὰ διατεθῇ διὰ τὴν βελτίωσιν τῶν ἀποδοχῶν τοῦ προσωπικοῦ, τὸ ὁποῖον θέλει παραμείνῃ ἐν ὑπηρεσίᾳ, βελτίωσιν ἡ ὁποία ἐνδείκνυται, πλὴν τῶν ἄλλων λόγων, καὶ ἐκ τοῦ λόγου ὅτι θέλει αὐξηθῇ ἡ ἐργασία ἐκείνων οἱ ὁποῖοι θὰ παραμείνουν.

Συνεχίζων ὁ κ. Μαρῆς ἐτόνισεν ὅτι δὲν ὑπάρχει πλέον περιθώριον νέας περικοπῆς τῶν δαπανῶν καὶ προσέθεσεν ὅτι αἱ οἰκονομίαι δύνανται βεβαίως νὰ ἐπιτευχθοῦν διὰ τῆς φειδοῦς εἰς τὴν διαχείρισιν.

Εἰς τοῦτο, ἐξηκολούθησεν, ἡ κυβέρνησις δὲν ὑπῆρξε κατωτέρα καμμιᾶς προηγουμένης. Ἐπίσης δὲν ἐπέβαλε νέους φόρους, ἀλλὰ διεκήρυξεν ὅτι ἡ ἰσχύουσα φορολογία εἶνε βαρεῖα ἐν σχέσει πρὸς τὴν πενίαν τοῦ λαοῦ.

Ἐν συνεχείᾳ ἀνέφερε τὰς παρεχομένας φορολογικὰς διευκολύνσεις ὡς καὶ τὰς γενομένας μειώσεις ὡρισμένων φόρων.

Δὲν παρελείψαμεν, ἐξακολουθεῖ ὁ κ. Μαρῆς, τὴν ἀναγραφὴν νέων πιστώσεων ἐν τῷ προϋπολογισμῷ διὰ νὰ ἐπιτύχωμεν καὶ ἄλλας οἰκονομίας. Δύναταί τις ὅμως νὰ ἰσχυρισθῇ σοβαρῶς ὅτι ἡ ἀποστέρησις πιστώσεων ἀπὸ τὴν γεωργίαν, ἀπὸ τὴν παιδείαν, ἀπὸ τὴν ὑγείαν ἀποτελεῖ οἰκονομίαν; Ἐὰν ἀποστερήσωμεν τὴν γεωργίαν ἀπὸ τὰ μέσα τῶν ὁποίων ἔχει ἀνάγκην διὰ τὴν προαγωγήν της πῶς θὰ ἐπιτύχωμεν μεγαλυτέραν ἀπόδοσιν γεωργικῆς παραγωγῆς καὶ ἑπομένως καλυτέραν ἀπόδοσιν φόρων; Ὅταν ὁ γεωργὸς δὲν ἔχῃ τὴν ἠθικὴν παρηγορίαν τοῦ διδασκάλου, εἰς τὸν ὁποῖον θὰ στείλῃ τὰ τέκνα του, τοῦ ἰατροῦ, ὁ ὁποῖος θὰ φροντίσῃ διὰ τὴν ὑγείαν του, δὲν θὰ δικαιοῦται νὰ παραπονῆται περισσότερον κατὰ τῆς ὄντως ἐπαχθοῦς φορολογίας, ἡ ὁποία τὸν βαρύνει;

Η ΦΟΡΟΛΟΓΙΑ

Περαιτέρω ὁ κ. Μαρῆς, ἀναφερόμενος εἰς τὰς ἀτελείας τοῦ φορολογικοῦ μας συστήματος τονίζει ὅτι τὰ πράγματα καὶ ὄχι ἡ θεωρία διέπουν τὴν φορολογικὴν πολιτικὴν καὶ ὅτι ἡ ταμιευτικὴ ἄποψις ἐπικρατεῖ παντοῦ.

«Ἡ Κυβέρνησις, ἐσυνέχισεν ἔκαμεν ὅ,τι ἦτο δυνατὸν διὰ τὴν φορολογικὴν ἀνακούφισιν τοῦ λαοῦ. Δὲν ἠμποροῦμεν ὅμως νὰ ὑπερβῶμεν καὶ τὸ ὅριον τῆς ἀντοχῆς τοῦ προϋπολογισμοῦ μας διότι κινδυνεύει τὸ ἰσοζύγιον αὐτοῦ. Μὴ λησμονῆτε δὲ ὅτι ὁ λαὸς ἔβλεπε μέχρι τοῦδε Κυβερνήσεις αἱ ὁποῖαι ηὔξανον μόνον τοὺς φόρους. Ἐνῷ ἡ παροῦσα Κυβέρνησις ὄχι μόνον δὲν ηὔξησε, ἀλλὰ προέβη καὶ εἰς ἐλάττωσιν αὐτῶν. Δὲν ἠρνήθη κανεὶς τὰ χαρακτηριστικὰ τὰ συγκροτοῦντα τὴν σημερινὴν κατάστασιν. Καὶ ἡμεῖς ἀνεγνωρίσαμεν τὴν κατάστασιν αὐτήν. Μόνον περὶ κρίσεως δὲν ὡμιλήσαμεν. Ἑπομένως ἡ διαφορά μας συνίσταται μόνον εἰς τὴν χρῆσιν τῶν λέξεων. Δὲν ἠμποροῦμεν ὅμως καὶ νὰ δεχθῶμεν τὴν ἀντίληψιν ὅτι πρέπει νὰ διατυμπανίζωμεν τὴν οἰκονομικὴν μας δυσπραγίαν.

(Ἡ συνέχεια εἰς τὴν 8ην σελίδα)

ΠΡΩΤΑ ΩΡΑ 5η

Η ΝΑΥΤΙΚΗ ΔΙΑΣΚΕΨΙΣ ΤΟΥ ΛΟΝΔΙΝΟΥ ΘΕΩΡΕΙΤΑΙ ΟΡΙΣΤΙΚΩΣ ΑΠΟΤΥΧΟΥΣΑ

Η ΑΓΓΛΙΑ ΕΠΙΔΙΩΚΕΙ ΝΑ ΕΠΙΤΥΧΗ ΤΗΝ ΣΥΝΑΨΙΝ ΤΡΙΜΕΡΟΥΣ ΣΥΜΦΩΝΟΥ

ΕΝΤΑΣΙΣ ΤΩΝ ΓΑΛΛΟΪΤΑΛΙΚΩΝ ΣΧΕΣΕΩΝ

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 22. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας).—Ἐξακολουθεῖ ἡ ἀπαισιοδοξία ἡ προκληθεῖσα ἐκ τῆς ἐξελίξεως τῆς ναυτικῆς διασκέψεως τοῦ ἀφοπλισμοῦ. Μολονότι δὲ ἐξηγγέλθη ἡ προσεχὴς ἐπάνοδος τῶν κ. κ. Ταρντιὲ καὶ Μπριὰν εἰς Λονδῖνον, οἱ πολιτικοὶ κύκλοι θεωροῦν πλέον τὴν ἀποτυχίαν τῆς διασκέψεως ὡς κριθεῖσαν ὁριστικῶς.

Ἡ στάσις τοῦ ἰταλικοῦ Τύπου, ἀποκρούοντος κάθε ἰδέαν ὑποχωρήσεως, ὀξύνει περισσότερον τὴν κατάστασιν.

Γενικῶς τονίζεται ὅτι ἡ Γαλλία, μολονότι εἶνε πρόθυμος νὰ ὑποβοηθήσῃ πᾶσαν προσπάθειαν διὰ τὴν ἐπιτυχίαν τῆς διασκέψεως, δὲν εἶνε ὅμως οὐδαμῶς διατεθειμένη νὰ πληρώσῃ αὐτὴ τὰ ἔξοδα. Τοὐναντίον θὰ ἐπιμείνῃ μέχρι τέλους εἰς τὴν ὑπόθεσιν τῆς ἀσφαλείας της. Ὁ γαλλικὸς Τύπος ἀναδημοσιεύει ἀποσπάσματα ἄρθρων ἐκ τῶν ἰταλικῶν ἐφημερίδων, ἐπιτιθεμένων σφοδρότατα κατὰ τοῦ δημοκρατικοῦ πνεύματος τῆς Γαλλίας, εἰς τὴν ὁποίαν —προσθέτουν— ἡ Ἰταλία ἐξησφάλισε τὴν νίκην κατὰ τὸν πόλεμον, ἡ ὁποία ὑπῆρξε πρῶτον ἰταλικὴ νίκη. Ἀναδημοσιεύεται ἐπίσης ὑπὸ τῶν κυριωτέρων παρισινῶν ἐφημερίδων ἄρθρον τῆς «Τριμπούνας» ἀναφερόμενον εἰς τὴν ἰταλικότητα τῆς ὑπὸ γαλλικὴν κατοχὴν διατελούσης Κορσικῆς, τὸ ὁποῖον καταλήγει ὡς ἑξῆς: «Κορσικανοί, ξαναγίνατε πάλιν Ἰταλοὶ διὰ νὰ παύσετε νὰ εἶσθε Κορσικανοί».

ΑΙ ΕΚ ΛΟΝΔΙΝΟΥ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΑΙ

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, 22. (Πρακτορεῖον «Τρανζόσεαν»). — Ἀγγέλλεται ὅτι ὁ κ. Ταρντιὲ ἀνεκοίνωσε πρὸς τὸν κ. Μακντόναλντ ὅτι θεωρεῖ τὴν περαιτέρω συμμετοχὴν τῶν Γάλλων ὑπουργῶν εἰς τὴν ναυτικὴν διάσκεψιν ὡς ἄχρηστον, ἐφ' ὅσον ἡ Ἰταλία δὲν παραιτεῖται τῆς ἀξιώσεώς της πρὸς διατήρησιν ἰσοπάλου στόλου πρὸς τὸν τῆς Γαλλίας, καὶ δὲν παρέχονται συγκεκριμέναι ἐγγυήσεις ἐν εἴδει ἑρμηνείας ἢ συμπληρώσεως τοῦ συμφώνου Κέλλογκ.

Ὁ Ἄγγλος πρωθυπουργὸς πειρᾶται ἤδη νὰ ἐπιτύχῃ μίαν τριμερῆ συμφωνίαν μετὰ τῆς Ἀμερικῆς καὶ τῆς Ἰαπωνίας ὅπως σώσῃ τὴν διάσκεψιν ἀπὸ τοῦ ὁλοσχεροῦς ναυαγίου. Ὁλόκληρος ὁ Τύπος ὁπωσδήποτε ἀνομολογεῖ τὴν ἀποτυχίαν τῆς Διασκέψεως ἥτις κυρίως ἀποδίδεται εἰς τὴν γαλλοϊταλικὴν διένεξιν, ὡς ἐκ τούτου δὲ ἄλλαι μὲν ἐφημερίδες μέμφονται τὴν Γαλλίαν, ἄλλαι δὲ τὴν Ἰταλίαν. Οἱ ἀρχηγοὶ τῶν ἀντιπροσωπειῶν ἀναζητοῦν ἤδη μίαν ἐξήγησιν δι' ἧς νὰ συγκαλυφθῇ ἡ ὁλοσχερὴς ἀποτυχία ἀπὸ τοῦ πολλοῦ κοινοῦ. Πλὴν δὲ τῆς ἰδέας τῆς συνάψεως τριμεροῦς συμφώνου, ὑπάρχει καὶ μία ἄλλη πρότασις ἐκ μέρους τῆς Ἰταλίας περὶ ἀναβολῆς τῆς διασκέψεως ἐπὶ ἓν ἑξάμηνον.

ΠΙΘΑΝΟΝ ΤΡΙΜΕΡΕΣ ΣΥΜΦΩΝΟΝ

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, 22. (Ἀσύρματος).—Ἀσχολούμενοι μὲ τὸ ἀδιέξοδον εἰς ὃ περιῆλθεν ἡ ναυτικὴ συνδιάσκεψις οἱ «Τάϊμς» γράφουν: «Ἐνισχύεται ὁλονὲν ἡ ἐντύπωσις ὅτι ταχέως θὰ ληφθῇ ἀπόφασις ἂν εἶνε δυνατὴ ἡ σύναψις συμφώνου τῶν πέντε ναυτικῶν Δυνάμεων ὑπὸ τὰς σημερινὰς συνθήκας. Δὲν εἶνε πράγματι ἐκπληκτικὸν ἂν ὑπὸ τὰς συνθήκας αὐτὰς ἤρχισαν καὶ πάλιν κυκλοφοροῦσαι φῆμαι περὶ τῆς πιθανότητος τῆς συνάψεως 3μεροῦς συμφώνου καὶ βεβαιοῦται ὅτι οὔτε ἡ Ἰαπωνία οὔτε ἡ Ἀμερικὴ οὔτε ἡ Μ. Βρεττανία θὰ ἀπέκρουον νὰ ἐξετάσουν μίαν τοιαύτην πιθανότητα.

ΜΕΓΑΛΟΠΡΕΠΕΙΣ ΕΟΡΤΑΙ

ΕΠΙ ΤΗ 100ΕΤΗΡΙΔΙ ΤΗΣ ΕΘΝΙΚΗΣ ΑΝΕΞΑΡΤΗΣΙΑΣ

ΟΙ ΥΠΟΔΙΚΟΚΑΤΑΔΙΚΟΙ ΖΗΤΟΥΝΤΕΣ ΧΑΡΙΝ ΕΚΗΡΥΞΑΝ ΟΛΟΙ ΣΧΕΔΟΝ ΑΠΕΡΓΙΑΝ ΤΗΣ ΠΕΙΝΗΣ

ΠΑΤΡΑΙ, 22. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας).— Τὸ εὔδρομον «Ἕλλη» παραλαβὸν τὴν λάρνακα μὲ τὰ ὀστᾶ τοῦ Πατριάρχου Γερμανοῦ, τὰς ἀντιπροσωπείας τῶν Δήμων καὶ Κοινοτήτων Ἀρκαδίας καὶ τὸν Μητροπολίτην Κορινθίας, ἀπέπλευσε ἐκ Κορίνθου τὴν 10ην νυκτερινὴν καὶ ἔφθασεν ἐνταῦθα τὴν 7ην πρωϊνήν. Τοῦ πολεμικοῦ ἐπέβαινον ὁ ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν κ. Μιχαλακόπουλος, ὁ κ. Παπαναστασίου, ἀντιπροσωπεία τῆς Γερουσίας καὶ ὁ Μητροπολίτης Ναυπάκτου.

Ἀπὸ τῆς 9ης πρωϊνῆς πλήθη λαοῦ κατέκλυσαν τὴν παραλίαν καὶ τὰς ὁδοὺς ὁπόθεν θὰ διήρχετο ἡ πομπή. Τὴν 10ην ἔκτακτος ἁμαξοστοιχία μετέφερεν ἐκ Πύργου πολλοὺς ἐκδρομεῖς. Εἰς τὴν ἀποβάθραν συνεκεντρώθησαν οἱ κ.κ. Μιχαλακόπουλος καὶ Παπαναστασίου, οἱ Δήμαρχοι Πατρῶν καὶ Πύργου, ὁ Νομάρχης καὶ αἱ στρατιωτικαὶ καὶ πολιτικαὶ ἀρχαί. Κατὰ μῆκος τῆς ὁδοῦ Ἁγίου Νικολάου παρετάχθησαν τμήματα στρατοῦ, οἱ μαθηταὶ καὶ οἱ σύλλογοι μετὰ τῶν λαβάρων των.

Τὴν 10.30' π.μ. ἀτμάκατος τῆς ὁποίας ἐπέβαινον τρεῖς μητροπολῖται, ὁ κυβερνήτης καὶ ὁ ὕπαρχος τῆς «Ἕλλης», μετέφερεν ὑπὸ τοὺς κανονιοβολισμοὺς τοῦ πολεμικοῦ τὴν λάρνακα. Εἰς τὴν ἀποβάθραν προσεφώνησεν ὁ Μητροπολίτης Πατρῶν. Ἡ λάρναξ ἐτέθη ἐπὶ κιλλίβαντος πυροβόλου καὶ μετεφέρθη ἐν πομπῇ, συνοδευομένη ὑπὸ τριῶν μουσικῶν, εἰς τὴν πλατεῖαν Ἁγίου Γεωργίου, ὅπου ἐψάλη δέησις ὑπὸ ἓξ μητροπολιτῶν καὶ ἅπαντος τοῦ κλήρου τῆς πόλεως. Ἀκολούθως ὑπὸ τοὺς κανονιοβολισμοὺς τοῦ φρουρίου, ὁ μητροπολίτης Πατρῶν ἀνέγνωσε τὸν ὅρκον τοῦ Γερμανοῦ καὶ τὸ διάγγελμά του πρὸς τὴν Εὐρώπην.

Ὁ Δήμαρχος κ. Βλάχος κατέθεσε στέφανον ἐκ δάφνης. Ὅμοιον στέφανον κατέθεσεν ἐπίσης καὶ ὁ κ. Παπαναστασίου ἐκ μέρους τῆς Δημοκρατικῆς Ἑνώσεως.

Ὡμίλησεν ὁ κ. Μιχαλακόπουλος, ἐξάρας τὸ ἔργον τοῦ Γερμανοῦ καὶ χαρακτηρίσας τὴν συμμετοχὴν τοῦ Τούρκου πρέσβεως εἰς τὴν ἐθνικὴν ἑορτὴν τῶν Ἀθηνῶν ὡς προσπάθειαν τῶν λαῶν διὰ μίαν εἰρηνικὴν συνεργασίαν πρὸς ἐπίτευξιν τῶν ὑψηλοτέρων ἀγαθῶν τῆς πνευματικῆς, ἠθικῆς καὶ ὑλικῆς προόδου τῶν λαῶν.

Ἀκολούθως διὰ τῶν ὁδῶν Καλαβρύτων καὶ Μαιζῶνος ἡ πομπὴ κατηυθύνθη εἰς τὴν Μητρόπολιν ὅπου ἐναπετέθη ἡ λάρναξ καὶ ἐξετέθη εἰς κοινὸν προσκύνημα.

Τὸ ἀπόγευμα εἰς τὸ θέατρον «Πάνθεον» ὡμίλησεν ὁ μητροπολίτης Γόρτυνος περὶ τοῦ ἔργου τοῦ Γερμανοῦ. Τὴν ἑσπέραν παρετέθη εἰς τοὺς ἐπισήμους γεῦμα εἰς τὸ ξενοδοχεῖον τῆς Ἀγγλίας.

Ἡ «Ἕλλη» ἀπέπλευσε τὸ ἀπόγευμα.

ΕΙΣ ΤΟ ΔΡΑΓΑΤΣΑΝΙΟΝ

Ἐλάβομεν ἐκ Δραγατσανίου τὸ κάτωθι τηλεγράφημα:

ΔΡΑΓΑΤΣΑΝΙ, 22. — Σήμερον ἐτελέσθη εἰς τὸ μνημεῖον τῶν Ἱερολοχιτῶν, τῶν πεσόντων κατὰ τὴν μάχην τοῦ Δραγατσανίου, συγκινητικὴ ἐπιμνημόσυνος δέησις. Εἰς αὐτὴν παρέστησαν ὁ πρέσβυς κ. Κόλλας, ὁ γραμματεὺς τῆς πρεσβείας κ. Ἀργυρόπουλος, ὁ πρόεδρος τῆς ἑλληνικῆς κοινότητος καὶ ἅπαντες οἱ ὁμογενεῖς. Ὁ κ. Κόλλας κατέθεσεν, ἐκ μέρους τῆς Ἑλλάδος, μεγαλοπρεπῆ στέφανον ἐκ δάφνης προσφωνήσας καταλλήλως. Βαρύτιμον στέφανον ἐπίσης κατέθεσεν καὶ ὁ πρόεδρος τῆς ἑλληνικῆς κοινότητος Βουκουρεστίου κ. Βασαλόπουλος, ἐκ μέρους τοῦ Ἑλληνισμοῦ τῆς Ρουμανίας.

Ἡ Ρουμανικὴ Κυβέρνησις ἀντιπροσωπεύθη ὑπ' ἀνωτάτων ὑπαλλήλων.

ΟΙ ΕΞ ΑΜΕΡΙΚΗΣ ΕΚΔΡΟΜΕΙΣ

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, 22. (Ἀσύρμ.). — Κατὰ τηλεγράφημα ἐκ Νέας Ὑόρκης, 1200 Ἕλληνες, πολῖται Ἀμερικανοί, ἐπεβιβάσθησαν τοῦ ὑπερωκεανείου «Σατούρνια» χθὲς διὰ νὰ μεταβοῦν εἰς Ἑλλάδα, ὅπως μετάσχουν τῶν ἑορτῶν τῆς Ἑκατονταετηρίδος τῆς ἑλληνικῆς ἀνεξαρτησίας. Ὁ Ἀμερικανὸς γερουσιαστὴς κ. Κίνγκ καὶ ὁ κ. Μοργκεντάου, πρώην πρέσβυς ἐν Τουρκίᾳ, οἵτινες εἶναι ἐπίσημοι ξένοι τῆς ἐκδρομῆς, προσεκλήθησαν εἰς ἀποχαιρετιστήριον γεῦμα, εἰς τὸ ὁποῖον παρέστη καὶ ὁ ἐπιτετραμμένος τῆς Ἑλλάδος. Πεντακόσιοι ἐκ τῶν Ἑλλήνων τούτων ἐξέφρασαν τὴν ἐπιθυμίαν νὰ νυμφευθοῦν ἐν Ἑλλάδι. Χίλιαι φωτογραφίαι Ἑλληνίδων νεανίδων, αἵτινες ἐπιθυμοῦν νὰ νυμφευθοῦν, θὰ διανεμηθοῦν κατὰ τὸ ταξείδιον.

Τὸ «Σατούρνια» θὰ καταπλεύσῃ εἰς Φάληρον τὴν 3ην Ἀπριλίου.

ΑΠΕΡΓΙΑ ΠΕΙΝΗΣ ΥΠΟ ΤΩΝ ΥΠΟΔΙΚΟΚΑΤΑΔΙΚΩΝ

Χθὲς οἱ ὑποδικοκατάδικοι τοῦ Π. Στρατῶνος ἐκήρυξαν ἀπεργίαν τῆς πείνης, ζητοῦντες ἀπονομὴν χάριτος ἐπὶ τῇ Ἑκατονταετηρίδι. Οἱ κηρύξαντες τὴν ἀπεργίαν εἶναι 400 περίπου, ἐνῷ ὅλοι ἐν γένει οἱ τρόφιμοι τῶν φυλακῶν τούτων ἀνέρχονται εἰς 770 ἐν συνόλῳ. Οἱ ἀπεργήσαντες εἶναι ὅλοι σχεδὸν παραβάται τοῦ κοινοῦ ποινικοῦ δικαίου, λωποδύται, διαρρῆκται καὶ κακοποιοὶ ἐν γένει. Ἰσχυρίζονται ὅτι τὴν ἀπεργίαν τὴν ἐκήρυξαν διότι διετάχθη ἡ ἀπολύμανσίς των, ἐνῷ ἡ πραγματικὴ αἰτία εἶναι ὅτι δὲν θὰ χορηγηθῇ εἰς αὐτοὺς ἀμνηστεία ἐπ' εὐκαιρίᾳ τῶν ἑορτῶν τῆς Ἑκατονταετηρίδος, πρᾶγμα τὸ ὁποῖον, δέον νὰ σημειωθῇ, ὅτι ἀπαγορεύεται ὑπὸ τοῦ Συντάγματος ἐφόσον πρόκειται περὶ ἐγκλημάτων τοῦ κοινοῦ ποινικοῦ δικαίου. Ἡ ἀπολύμανσίς των, τὴν ὁποίαν θέλουν νὰ παρουσιάσουν ὡς τὴν μόνην δικαιολογίαν διὰ τὴν ἀπεργίαν, διετάχθη ὑπὸ τοῦ ὑπουργοῦ τῆς Ὑγιεινῆς, διότι ἐσημειώθη ὕποπτον κροῦσμα ἐξανθηματικοῦ τύφου ἐπὶ τοῦ ὑποδίκου Παπασιδέρη. Τὸν ὑπόδικον τοῦτον τὸν ἐξήτασεν ὅταν ἠσθένησεν ἐντὸς τῶν φυλακῶν ὁ ἰατρὸς κ. Καρόκης, ὁ ὁποῖος παρετήρησεν εἰς αὐτὸν συμπτώματα κοιλιακοῦ τύφου. Ἀμέσως μετεφέρθη οὗτος εἰς τὸ Πολιτικὸν Νοσοκομεῖον, ὅπου ἠρνήθησαν ὅμως νὰ τὸν δεχθοῦν, διότι παρετήρησαν ἐπ' αὐτοῦ καὶ συμπτώματα ἐξανθηματικοῦ τύφου. Κατόπιν τούτου ὁ ἀσθενὴς ὑπόδικος μετεφέρθη εἰς τὸ νοσοκομεῖον Λοιμωδῶν νόσων ὅπου καὶ νοσηλεύεται.

Οἱ κηρύξαντες τὴν ἀπεργίαν ὑποδικοκατάδικοι ἠρνήθησαν νὰ λάβωσιν οἱανδήποτε τροφὴν καὶ χθὲς τὴν μεσημβρίαν καὶ χθὲς τὴν ἑσπέραν. Οἱ περισσότεροι ἔλαβον τὶς κουραμάνες των καὶ τὸ συσσίτιόν των καὶ τὰ ἐπέταξαν.

ΚΑΙ ΕΝ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ, 22. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας). — Τριακόσιοι κατάδικοι τῶν ἐνταῦθα φυλακῶν ἐκήρυξαν ἀπεργίαν πείνης, ἐξ ἀλληλεγγύης πρὸς τοὺς κρατουμένους εἰς ἄλλας φυλακὰς καὶ εἰς ἔνδειξιν διαμαρτυρίας διὰ τὴν μὴ ἀπονομὴν χάριτος.

ΕΙΣ ΤΑΣ ΠΑΤΡΑΣ

Ἐλάβομεν ἐκ Πατρῶν τὸ κάτωθι τηλεγράφημα:

«Ἐνῷ οἱ κώδωνες ἠχοῦν χαρμοσύνως καὶ κανονιοβολισμοὶ δονοῦν ἀτμόσφαιραν ἐπὶ ἀρξαμένῳ ἑορτασμῷ ἱερωτέρας ἑορτῆς Ἑλληνισμοῦ Ἑκατονταετηρίδος Ἔθνους, ἡμεῖς ἀπόκληροι τύχης, σηπόμενοι δικαίως ἢ ἀδίκως τρώγλας φυλακάς, λησμονηθέντες καὶ περιφρονηθέντες ἱερὰν αὐτὴν στιγμήν, εἰς ἔνδειξιν διαμαρτυρίας, ἐκηρύξαμεν ἀπεργίαν πείνης. Ὑποδικοκατάδικοι φυλακῶν Πατρῶν».

ΔΗΛΩΣΕΙΣ ΤΟΥ κ. ΔΙΓΚΑ

Ὁ κ. Δίγκας ἀναφερόμενος εἰς τὰ περὶ ἀπεργίας πείνης καταδίκων τοῦ Παλαιοῦ Στρατῶνος, οἱ ὁποῖοι ζητοῦν χάριν, εἶπεν ὅτι χάριτες ὁμαδικαὶ δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ δοθοῦν, διότι ἀπαγορεύει τοῦτο τὸ Σύνταγμα. Διὰ τὸν λόγον αὐτόν, εἶπεν, εἶναι ἄσκοπος ἡ ἀπεργία, δεδομένου ὅτι δὲν πρόκειται νὰ ἐμποδίσῃ τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ Συντάγματος καὶ τῶν κειμένων νόμων.

Η ΣΥΜΜΕΤΟΧΗ ΤΗΣ ΤΟΥΡΚΙΑΣ ΕΙΣ ΤΑΣ ΕΟΡΤΑΣ

ΔΗΛΩΣΕΙΣ ΤΟΥ κ. ΜΙΧΑΛΑΚΟΠΟΥΛΟΥ ΕΝ ΠΑΤΡΑΙΣ

ΠΑΤΡΑΙ, 22 (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας)—Ὁ κ. Μιχαλακόπουλος ἐδήλωσεν εἰς τοὺς ἀντιπροσώπους τοῦ Τύπου ὅτι ἡ ἀπαγόρευσις τῆς εἰσαγωγῆς οἴνων εἰς τὴν Γαλλίαν ὀφείλεται εἰς τὴν μεγάλην παραγωγὴν γαλλικῶν οἴνων, τῶν ὁποίων ἡ τιμὴ εἶνε μικροτέρα τῶν δαπανῶν τῆς μεταφορᾶς τῶν Ἑλληνικῶν. Πάντως λίαν συντόμως θὰ διακανονισθῇ τὸ ζήτημα, αἰρομένης τῆς ἀπαγορεύσεως. Ἐὰν ὅμως παρ' ἐλπίδα ἡ ἀπαγόρευσις παραμείνῃ, θὰ ἀναγκασθῶμεν νὰ ἄρωμεν τὰς Ἑλληνικὰς διευκολύνσεις ἐπὶ τῶν γαλλικῶν προϊόντων.

Σχετικῶς μὲ τὴν οἰκονομικὴν κρίσιν ὁ κ. Μιχαλακόπουλος ἐτόνισεν ὅτι αὐτὴ εἶνε γενικὴ εἰς ὅλα τὰ κράτη συνεπείᾳ τοῦ πολέμου. Ἀνέφερε δὲ τὰς καθημερινῶς σημειουμένας πτωχεύσεις ξένων οἴκων. Πάντως ὅμως, προσέθεσεν, ἐλπίζω ὅτι ἡ χώρα λίαν συντόμως θὰ ἐξέλθῃ τῆς κρίσεως καὶ θὰ βαδίσῃ πρὸς τὴν εὐρεῖαν λεωφόρον τῆς ἰδιωτικῆς εὐεξίας καὶ τῆς οἰκονομικῆς ἀνορθώσεως.

Διὰ τὰς σχέσεις μετὰ τῆς Τουρκίας ἐξέφρασε τὴν πεποίθησιν ὅτι ἡ ὑπογραφὴ τῆς συμφωνίας θὰ πραγματοποιηθῇ, διότι ὑφίστανται ἑκατέρωθεν ἀγαθαὶ διαθέσεις. Ὡς ἐνδεικτικὸν δὲ τῶν διαθέσεων τῆς Τουρκίας ἀνέφερε τὴν δήλωσιν τοῦ Τούρκου πρέσβεως ὅτι θὰ παραστῇ εἰς τὰς ἑορτὰς τῆς Ἑκατονταετηρίδος.

Ἡ Τουρκία ἐκτὸς τοῦ κ. Βενιζέλου ἐκάλεσε καὶ τὸν κ. Μιχαλακόπουλον εἰς Ἄγκυραν, ὁ ὁποῖος ὅμως δὲν θὰ μεταβῇ διότι εἶνε ἀδύνατον νὰ ἀπουσιάσουν ἀμφότεροι ἐξ Ἀθηνῶν. Ὁ κ. Βενιζέλος θὰ μεταβῇ εἰς Ἄγκυραν κατὰ τὰ τέλη τοῦ Ἀπριλίου ἢ τὰς ἀρχὰς Μαΐου.

ΑΙ ΤΕΛΕΥΤΑΙΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΤΗΣ ΝΥΚΤΟΣ

ΔΥΣΦΟΡΙΑ ΤΗΣ ΑΝΤΙΠΟΛΙΤΕΥΣΕΩΣ

ΔΙΑ ΤΟΝ ΤΡΟΠΟΝ ΤΗΣ ΔΙΕΞΑΓΩΓΗΣ ΤΩΝ ΕΡΓΑΣΙΩΝ ΤΗΣ ΒΟΥΛΗΣ

Η ΕΝ ΣΠΟΥΔΗ ΕΠΙΨΗΦΙΣΙΣ ΤΩΝ ΝΟΜΟΣΧΕΔΙΩΝ

Οἱ ἀρχηγοὶ τῶν ἀντιπολιτευομένων κομμάτων θὰ προβοῦν αὔριον, κατὰ πᾶσαν πιθανότητα, εἰς διαμαρτυρίαν πρὸς τὸν κ. πρωθυπουργὸν διὰ τὸν τρόπον τῆς διεξαγωγῆς τῶν ἐργασιῶν τῆς Βουλῆς κατὰ τὰς τελευταίας ταύτας ἡμέρας.

Ὁ ἡγέτης τοῦ Λαϊκοῦ κόμματος κ. Τσαλδάρης μάλιστα ἀπὸ χθὲς διετύπωσεν ἐν τῇ Βουλῇ τὰς σχετικὰς παρατηρήσεις του, τονίσας ὅτι δὲν εἶνε κοινοβουλευτικὸν τὸ νὰ ζητῇ ἡ Κυβέρνησις, τὴν τελευταίαν μόλις στιγμήν, κατὰ τὰς παραμονὰς τῆς λήξεως τῶν νομοθετικῶν ἐργασιῶν, τὴν ἐν σπουδῇ ἐπιψήφισιν νομοσχεδίων ἐξ ὧν τινὰ σοβαρώτατα, ἄνευ οὐδεμιᾶς σχεδὸν συζητήσεως αὐτῶν. Ὁ κ. Τσαλδάρης, ὡς ἐξεφράσθη, ἔχει τὴν γνώμην ὅτι αἱ συνεδριάσεις τῆς Βουλῆς δύνανται νὰ παραταθοῦν καὶ πέραν τῆς προθεσμίας τὴν ὁποίαν οὕτως εἰπεῖν αὐθαιρέτως ὥρισεν ὁ κ. πρωθυπουργός, ἤτοι τοῦ πρώτου δεκαημέρου τοῦ Ἀπριλίου. Τοῦτο δὲ ἐνδείκνυται κατὰ τοσοῦτον μᾶλλον, ὅσον αἱ μέχρι τοῦδε ἐργασίαι τοῦ Σώματος δὲν ὑπῆρξαν ἐπ' ἐσχάτων ἀποδοτικαί, ἐξ ὑπαιτιότητος τῆς Κυβερνήσεως, ἥτις ἐρρύθμισεν αὐτὰς καθ' ὃν τρόπον τὰς ἐρρύθμισεν, ὥστε νὰ συσσωρευθοῦν σπουδαῖα νομοσχέδια εἰς τὸ τέλος τῆς συνόδου καὶ νὰ ὑποχρεοῦται ἡ Βουλὴ νὰ τὰ ψηφίζῃ ἐπιτροχάδην.

Παρ' ἄλλων ἀντιπολιτευομένων κύκλων παρετηρεῖτο ἐν συναφείᾳ ὅτι, ἀντὶ τῆς ἀσκόπου καταπονήσεως τῶν βουλευτῶν τὴν ὁποίαν ἀπὸ συστήματος ἐφαρμόζει, τὰς τελευταίας αὐτὰς ἡμέρας, ὁ κ. πρωθυπουργὸς θὰ ἦτο προτιμότερον νὰ ζητήσῃ μίαν νομοθετικὴν ἐξουσιοδότησιν εὐρυτάτου περιεχομένου, τὴν ὁποίαν ἡ πλειοψηφία του ὁπωσδήποτε θὰ τοῦ δώσῃ.

Ἰδιαιτέρως δὲ ἐσχολιάζετο, συναφῶς, χθὲς τὴν νύκτα, ἡ περιφρονητικὴ πρὸς τὴν Βουλὴν στάσις τοῦ κ. Βενιζέλου κατὰ τὴν ἐπιψήφισιν τῶν ὑγειονομικῶν νομοσχεδίων. Αὔριον τὴν πρωΐαν ἡ Βουλὴ θὰ συνεχίσῃ τὴν συζήτησιν ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ, ἐπὶ τοῦ β' τμήματος τῶν ἐξόδων αὐτοῦ. Πιστεύεται δὲ ὅτι θὰ λάβῃ τὸν λόγον, προσερχόμενος εἰς τὴν Βουλὴν καὶ ὁ ἀπὸ ἡμερῶν κλινήρης ἀρχηγὸς τῶν Προοδευτικῶν κ. Καφαντάρης. Ἡ συζήτησις θὰ συνεχισθῇ τὴν Τετάρτην. Αὔριον τὸ ἀπόγευμα, κατὰ ληφθεῖσαν ἀπόφασιν, θὰ ἐξακολουθήσῃ ἡ γενικευθεῖσα συζήτησις διὰ τὴν Ἐκδοτικὴν Τράπεζαν, κατὰ τὴν ὁποίαν πρόκειται νὰ ὁμιλήσουν καὶ οἱ κ. κ. Τσαλδάρης καὶ Παπαναστασίου, θ' ἀπαντήσῃ δὲ καὶ ὁ κ. Βενιζέλος.

Η ΕΠΙ ΤΟΥ ΠΡΟΫΠΟΛΟΓΙΣΜΟΥ ΣΥΖΗΤΗΣΙΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΒΟΥΛΗΝ

(Συνέχεια ἐκ τῆς 7ης σελίδος)

Περαιτέρω ὁ κ. Μαρῆς εἶπεν ὅτι ἡ σταθεροποίησις τῆς δραχμῆς εἶχεν ὡς συνέπειαν τὴν οἰκονομικὴν δυσπραγίαν, ἡ ὁποία παρατηρεῖται πανταχοῦ. Εἰς ὅλας τὰς χώρας ἡ βιομηχανία καὶ ὄχι ὀλιγώτερον ἡ γεωργία διέρχονται δυσκόλους ἡμέρας. Ἡ βιομηχανία μας δὲν εὑρίσκεται εἰς εὐχάριστον σημεῖον. Ὑπάρχει ἀριθμὸς βιομηχανιῶν ποὺ θὰ πέσουν ἀπὸ τὴν φορὰν τῶν πραγμάτων. Ἡ Κυβέρνησις ἐπιδιώκει νὰ μὴ προκαλέσῃ ἡ πτῶσίς των σεισμὸν εἰς τὴν ἐθνικήν μας οἰκονομίαν.

Ἡ στενότης τῶν κεφαλαίων καταπιέζει τὰς ἐπιχειρήσεις. Πρὸς καταπολέμησίν της ἡ Κυβέρνησις ἔλαβε διάφορα μέτρα εὐνοοῦντα τὸ κεφάλαιον πρὸς προσέλκυσίν του.

Ὁ κ. Μαρῆς ἐκθέτει ἀκολούθως ὅτι ἡ Κυβέρνησις ἔλαβε μέτρα διὰ τὴν βιομηχανίαν καὶ διὰ τὴν ναυτιλίαν. Ἐπίσης διὰ τὴν γεωργίαν, πλὴν τῆς συστάσεως τῆς Ἀγροτικῆς Τραπέζης, ἀνέστειλε τὴν φορολογίαν τῆς γεωργικῆς παραγωγῆς, προέβλεψε διὰ τὴν διάθεσιν τῶν καπνῶν καὶ ἔλαβε διάφορα ἄλλα μέτρα. Τὰ ἀποτελέσματα αὐτῶν δὲν δύνανται νὰ ἐκδηλωθῶσιν ἀμέσως, ἀλλὰ σὺν τῷ χρόνῳ.

Διὰ τὰ δημόσια ἔργα εἶπεν ὅτι οὐδεὶς φόβος ὑπάρχει ἐπιβραδύνσεώς των.

Η ΑΠΟΣΒΕΣΙΣ ΤΩΝ ΧΡΕΩΝ

Ὁ κ. Μαρῆς ἐτόνισε κατόπιν ὅτι ἡ Ἑλλὰς ἀποσβεννύει τὰ χρέη της ραγδαιότερα παντὸς ἄλλου κράτους. Ἐντὸς 15 ἐτῶν θὰ ἔχῃ ἀποσβεσθῆ τὸ ἥμισυ τοῦ δημοσίου χρέους μας.

Ὁμιλῶν ἀκολούθως περὶ τῆς εἰσαγωγῆς τῶν ὁμολογιῶν τῶν ἀνταλλαξίμων εἰς τὸ Χρηματιστήριον τοῦ Λονδίνου, εἶπεν ὅτι αὐτὴ ὠφέλησε τὸν τόπον.

Εἰς τὸ σημεῖον τοῦτο ἡ συνεδρίασις λύεται διὰ τὴν 4.30 μ. μ.

ΑΓΟΡΕΥΣΙΣ ΤΟΥ κ. ΒΕΝΙΖΕΛΟΥ

Τὴν 4.30' μ.μ. ἐπαναλαμβάνεται ἡ συνεδρίασις. Ψηφίζεται ἡ σύμβασις περὶ ραδιοφωνίας.

Συνεχίζεται ἡ συζήτησις ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ.

Ὁ κ. **ΕΛ. ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ** λέγει ἐν περιλήψει τὰ ἑξῆς: Κύριοι βουλευταί, ὀφείλω νὰ ἐκφράσω τὴν πλήρη ἱκανοποίησίν μου διὰ τὸν τρόπον κατὰ τὸν ὁποῖον διεξήχθη ἡ συζήτησις ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ. Ὀφείλω ἰδιαιτέρως νὰ ἐκφράσω τὴν ἱκανοποίησίν μου διὰ τὸν τρόπον καθ' ὃν οἱ ἀρχηγοὶ τῶν κομμάτων ἐχειρίσθησαν τὸ ζήτημα, τονίσαντες ὅλοι τὴν αἰσιοδοξίαν των διὰ τὸ οἰκονομικὸν μέλλον τῆς χώρας. Εἰς τὴν γενικὴν ὅμως αὐτὴν συναυλίαν, ἐξαίρεσιν ἀπετέλεσεν ὁ ἀρχηγὸς τῆς Προοδευτικῆς Ἑνώσεως, μικρᾶς εὐτυχῶς ὁμάδος, κ. Ζαβιτσιάνος διὰ τῆς στάσεως αὐτοῦ κατὰ τὴν παροῦσαν ἑβδομάδα.

Ὁ κ. Βενιζέλος ἀναφερόμενος ἐν συνεχείᾳ εἰς τοὺς λόγους τοῦ κ. Ζαβιτσιάνου εἰπόντος ὅτι περιέβαλε πάντοτε διὰ τῆς ἐκτιμήσεως καὶ τοῦ σεβασμοῦ τὸν κ. Πρόεδρον τῆς Κυβερνήσεως, λέγει ὅτι τὰ αἰσθήματα τοῦ ἀρχηγοῦ τῆς Προοδευτικῆς Ἑνώσεως ἀνταποκρίνονται καὶ πρὸς τὰ ἰδικά του. Ἐν τούτοις ἐκφράζει τὴν λύπην του διὰ τὴν στάσιν τοῦ κ. Ζαβιτσιάνου κατὰ τὰς τελευταίας ἡμέρας καὶ λέγει ὅτι εἶναι ὑποχρεωμένος, ἐξ ὅλων τῶν πολιτικῶν ἀρχηγῶν εἰς αὐτὸν ν' ἀπαντήσῃ ἐκτενέστερον, διότι καὶ ὁ δημοσιογραφικὸς αὐτοῦ ἀγὼν καὶ αἱ ἐν τῇ Βουλῇ δηλώσεις του εἶναι τοιαῦται, ὥστε νὰ δύνανται νὰ ἐμπνεύσουν ἀνησυχίας εἰς τὴν Κοινὴν Γνώμην. Ἀναφερόμενος εἰς τὸ λεχθὲν κατὰ τὴν προηγουμένην συνεδρίασιν ὑπὸ τοῦ κ. Ζαβιτσιάνου ὅτι κατὰ τὴν περίοδον τῆς δικτατορίας ὁ κ. Πρωθυπουργὸς δὲν ἐδίστασε διὰ τοῦ υἱοῦ του ὅπως συμμετάσχῃ εἰς Κυβέρνησιν ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ κ. Ζαβιτσιάνου, ἐκθέτει τὸ ἱστορικὸν τῆς ὑποθέσεως ταύτης καὶ λέγει ὅτι εὑρισκόμενος κατὰ τὴν ἐποχὴν ἐκείνην εἰς Παρισίους, ἐλάμβανεν ἐπιστολὰς παρὰ φίλων του, οἱ ὁποῖοι ἐξέφραζον τὴν ἐλπίδα ὅτι θὰ ἦτο δυνατὴ ἡ ἐπάνοδος εἰς ὁμαλὸν πολιτικὸν βίον, ἐὰν ἐσχηματίζετο Κυβέρνησις ὑπὸ τὸν ἐκ Κερκύρας πολιτευτήν. Κατόπιν τούτου, λέγει, ἔπεισε τὸν πρεσβύτερον υἱόν του νὰ κατέλθῃ εἰς τὴν Ἑλλάδα διὰ νὰ βεβαιωθῇ ἐὰν πράγματι ὁ στρατηγὸς Πάγκαλος ἐνεπνέετο εἰλικρινῶς ἀπὸ τὴν ἰδέαν ν' ἀποκαταστήσῃ ὁμαλὸν πολιτικὸν βίον. Ἐθεώρησα, τονίζει, ὅτι τοῦτο ἦτο τὸ καθῆκόν μου ἀπέναντι τῆς χώρας, διότι ἐφοβούμην μήπως τὴν δικτατορίαν ἀντικαταστήσῃ μία στρατιωτικὴ ἐπανάστασις, ἡ ὁποία κατ' οὐδὲν θὰ διέφερε τῆς δικτατορίας. Ἐξαίρει εἰς τὸ σημεῖον τοῦτο τὴν στάσιν τοῦ στρατηγοῦ Κονδύλη, ὁ ὁποῖος ἐνῷ κατέλαβε τὴν Ἀρχὴν οὔτε κἂν διενοήθη νὰ ἐκμεταλλευθῇ τὴν κατάστασιν, ἀλλὰ προεκήρυξεν ἐκλογὰς ἀπολύτως ἐλευθέρας καὶ παρέδωκε τὴν ἀρχὴν εἰς τὸ πλειοψηφῆσαν κατὰ τὰς ἐκλογὰς κόμμα.

Εἰσερχόμενος ἀκολούθως εἰς τὴν ἐξέτασιν τῶν ἐπιχειρημάτων τοῦ κ. Ζαβιτσιάνου περὶ τοῦ δυνατοῦ τῆς πραγματοποιήσεως οἰκονομιῶν καὶ τοῦ περιορισμοῦ τῶν δαπανῶν, ἀντικρούει τὴν ἀκρίβειαν τῶν ἀριθμῶν, οἱ ὁποῖοι ἀναφέρονται εἰς τὴν ἔκθεσιν τοῦ κ. Ρεδιάδη, τὸν ὁποῖον ἀποκαλεῖ οἰκονομικὸν πρωτοπαλλήκαρον τῆς Προοδευτικῆς Ἑνώσεως. Ἀνασκευάζει τὰς προβλέψεις καὶ τοὺς ὑπολογισμοὺς τῆς Προοδευτικῆς Ἑνώσεως κακίζων τὴν στάσιν τοῦ κ. Ζαβιτσιάνου, ὅστις δι' ὅσων εἶπε καὶ ἔπραξεν ἠδύνατο νὰ κλονίσῃ τὴν πίστιν ἐπὶ τὰ οἰκονομικὰ τῆς χώρας. Κατηγορεῖ, συνεχίζων, τὸν κ. Ζαβιτσιάνον διότι ὅταν μετεῖχε τῆς Κυβερνήσεως οὐδέποτε παρεπονέθη διὰ τὰ οἰκονομικὰ καὶ οὔτε ὑπέδειξε μέτρα πρὸς πραγματοποίησιν οἰκονομιῶν. Ὄχι δὲ μόνον δὲν ὑπέδειξεν οἰκονομίας, ἀλλ' ὅταν ὑπέβαλε τὸν ὀργανισμὸν τῆς Χωροφυλακῆς, ὁ κ. Πρωθυπουργὸς τοῦ παρετήρησεν ἐπανειλημμένως ὅτι ὁ ὀργανισμὸς αὐτὸς ἦτο ἐπιδεκτικὸς περιορισμῶν. Ἐκφράζει τὴν κατάπληξίν του διὰ τὴν τοιαύτην τακτικὴν τοῦ κ. Ζαβιτσιάνου, ὅστις, ἐνόσῳ μὲν εὑρίσκετο εἰς τὴν Κυβέρνησιν ἀπεδέχετο ἄνευ οὐδεμιᾶς παρατηρήσεως τὰ προτεινόμενα μέτρα, ἀποχωρήσας δὲ αὐτῆς μετεβλήθη εἰς πολέμιον τῶν μέτρων ἐκείνων εἰς τὴν λῆψιν τῶν ὁποίων καὶ οὗτος συνετέλεσε.

Ὅταν ὁ ἀρχηγὸς τῆς Προοδευτικῆς Ἑνώσεως λέγῃ ὅτι δυνάμεθα νὰ περικόψωμεν ἀπὸ τὸν προϋπολογισμὸν 3.500 ἑκατομμύρια, δίδει τὸ δικαίωμα εἰς τὸν λαόν, νὰ ἐξεγερθῇ καὶ νὰ ἔλθῃ νὰ σαρώσῃ ὅλα τὰ πολιτικὰ κόμματα. Ἐν τῇ περιπτώσει δὲ ταύτῃ δὲν θὰ ἀναθέσῃ βεβαίως τὴν ἐξουσίαν εἰς τὸ κόμμα τοῦ κ. Ζαβιτσιάνου, ἀλλ' εἰς ἐκείνους οἱ ὁποῖοι κηρύσσουν τὸ εὐαγγέλιον τῆς ἀσιτοδοσίας καὶ τῆς καταργήσεως τῶν φύλων, ἤτοι εἰς τὰ Σοβιέτ, τὰ ὁποῖα δικαίως θὰ μᾶς καταγγείλλουν ὡς καθεστὼς διεφθαρμένον.

Δυστυχῶς, συνεχίζει, ἐσχάτως μερὶς τοῦ Τύπου, μικρὰ εὐτυχῶς, ἀπέδειξεν ὅτι δὲν ἔχει καμμίαν συναίσθησιν τῶν κινδύνων ποὺ δημιουργεῖ διὰ τὸ δημοκρατικὸν πολίτευμα, ἀσκοῦσα οἵαν ἀσκεῖ πολιτικήν. Καὶ ὅταν εἰς τὴν πολιτικὴν ταύτην πρωτοστατοῦν καὶ οἱ νέοι πολιτικοὶ ἄνδρες, οἱ ὁποῖοι φέρονται μὴ ἔχοντες συνείδησιν τῶν ὑπ' αὐτῶν ἐξαγγελλομένων, τότε δὲν διστάζω νὰ εἴπω ὅτι τὸ μέλλον τῆς χώρας εἶναι ἀνησυχητικόν.

Ὁ κ. Ζαβιτσιάνος, ἐσυνέχισεν, θὰ ἠμποροῦσε νὰ ἔλθῃ καὶ νὰ μᾶς εἴπῃ ὅτι ἐπλανήθη. Δὲν τὸ εἶπεν. Ἦλθεν ἐδῶ καὶ ἀντὶ νὰ εἴπῃ ὅτι ἦσαν ὑπερβολικοὶ οἱ ἀριθμοί του ἐμάσησε τὰ λόγια του. Εἶμαι βέβαιος, ὅτι ἐξ ὅσων ἐλέχθησαν ἐν τῇ αἰθούσῃ ταύτῃ, διεψεύσθησαν αἱ ἀνησυχίαι τῆς κοινῆς γνώμης. Ὁ λαὸς θὰ ἀκολουθῇ ἐκείνους, οἱ ὁποῖοι ἐμπνευσμένοι ὑπὸ αἰσιοδοξίας, ἐργάζονται διὰ τὴν βελτίωσιν τῆς θέσεως καὶ ὄχι ἐκείνους, οἱ ὁποῖοι διαγράφουν τὸ μέλλον ὡς μαῦρον. Δὲν εἶμαι, κύριοι, ἕνας αἰσιόδοξος ἰδεολόγος, ὁ ὁποῖος ἐξηπλωμένος ἐπὶ τῆς κλίνης του ὀνειρεύεται εὐχάριστα πράγματα διὰ τὴν χώραν του. Ἔχω νὰ ἐπιδείξω ἐργασίαν σημαντικωτάτην. Ἄς μοὶ ἐπιτραπῇ, νὰ εἴπω, ὅτι μέχρι τῆς στιγμῆς ἐργάζομαι μὲ ἔντασιν ἀνωτέραν καὶ τῶν ὁμηλίκων καὶ τῶν νεωτέρων μου.

Εἰς τὸ σημεῖον τοῦτο γίνεται πεντάλεπτος διακοπή.

Ἐπαναλαμβανομένης τῆς συνεδριάσεως, ὁ κ. Βενιζέλος λέγει ὅτι ἡ ἀκολουθουμένη ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως πολιτικὴ εἶναι ἡ μόνη ἥτις δύναται νὰ ὁδηγήσῃ τὸν τόπον εἰς τὴν ὁδὸν τῆς ὁμαλότητος. Οὐδεμία ἔλλειψις ἐμπιστοσύνης πρέπει νὰ ὑπάρχῃ, παρὰ τὴν μαύρην ἀπαισιοδοξίαν τοῦ κ. Ζαβιτσιάνου. Τὸ γεγονὸς ὅτι καθ' ἕκαστον ἔτος μειοῦται τὸ δημόσιον χρέος, εἶνε ἀρκετὸν διὰ νὰ πείσῃ τοὺς πάντας, ὅτι ἡ πολιτικὴ τῆς Κυβερνήσεως ὁδηγεῖ πρὸς τὴν βελτίωσιν τῆς καταστάσεως. Λέγει ὅτι ἡ ἀπαισιοδοξία ἀποτελεῖ κάκιστον σύμβουλον, ὅστις ὁδηγεῖ εἰς ἀποτελέσματα ἀντίθετα τῶν ἀναμενομένων. Κατακρίνει ἐν προκειμένῳ ἐκ νέου τὰς ἀπαισιοδόξους κρίσεις τοῦ κ. Ζαβιτσιάνου, ὁ ὁποῖος προβλέπει ἔλλειμμα, καίτοι τὰ πράγματα ὡς τὰ παρουσίασεν ὁ κ. ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν εἶναι ἄκρως ἀντίθετα.

Ὀφείλω δέ, λέγει, νὰ ἐξάρω ἐν προκειμένῳ τὴν συνεργασίαν τοῦ κ. ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, ὁ ὁποῖος μετὰ μόχθου ἀγωνίζεται διὰ τὴν οἰκονομικὴν ἀνόρθωσιν τοῦ τόπου. Ταῦτα ὤφειλον νὰ εἴπω, προσθέτει, καὶ νὰ ἐκφράσω ἀπὸ τοῦ βήματος τούτου τὴν ὑπερηφάνειαν τῆς Κυβερνήσεως διὰ τὴν πολύτιμον συνεργασίαν τοῦ δυστρόπου ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν. Φοβοῦμαι, κύριοι, ὅτι ἡ ἐλπὶς τοῦ κ. ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν ὅτι μετὰ τὴν λῆξιν τῆς παρούσης τετραετίας θὰ κληθῶμεν ἐκ νέου εἰς τὴν ἀρχήν, θὰ πραγματοποιηθῇ. (Γέλωτες). Ἐγὼ δὲν ἀποβλέπω μετὰ τὴν λῆξιν τῆς τετραετίας εἰς τὴν λαϊκὴν ἐπιδοκιμασίαν, ἀλλὰ δὲν δύναμαι νὰ περιφρονήσω ταύτην. Ἀποβλέπω εἰς αὐτὴν κατὰ δεύτερον λόγον, κατὰ πρῶτον δὲ λόγον ἀποβλέπω εἰς τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ προγράμματός μου. Ἀλλ' ἂν ἡ ἀνάγκη τὸ ἀπαιτήσῃ, ὁ δεύτερος λόγος θὰ γίνῃ πρῶτος, χάριν τῆς ἐφαρμογῆς αὐτοῦ τοῦ προγράμματος. Πάντως πιστεύω ὅτι θὰ ἔχω ἀρκετὰς δυνάμεις διὰ ν' ἀναλάβω τὸ ἔργον τοῦτο. Ἀλλ' ἂν ἀκόμη ὁ λαός μοῦ εἴπῃ «καλὸς εἶσαι κ. Βενιζέλε, ἀλλὰ πρέπει νὰ ἔλθουν καὶ οἱ ἄλλοι», ἐγὼ θὰ γίνω ἡγέτης τῆς μείζονος ἀντιπολιτεύσεως, θὰ αἰσθανθῶ ἀληθινὴν ἀνακούφισιν καὶ δὲν θὰ δυσφορήσω διὰ τὴν λαϊκὴν ταύτην κρίσιν. Θὰ χρησιμοποιήσω δὲ τὸ διάστημα τοῦτο διὰ ν' ἀναπαυθῶ καὶ ν' ἀρυσθῶ νέας δυνάμεις διὰ νὰ ἐπανέλθω δριμύτερος. Ἐλπίζω δὲ ὅτι ὅταν συμβοῦν τὰ πράγματα ἔτσι, θὰ εἶμαι ἀρχηγὸς ἰσχυρᾶς ἀντιπολιτεύσεως, ἔναντι τῆς ὁποίας τὰ λοιπὰ κόμματα θὰ συνενωθοῦν διὰ νὰ καταρτίσουν Κυβέρνησιν βιώσιμον. Ἡ ἀντίληψις αὐτὴ μὲ εὐχαριστεῖ διότι μὲ χαρὰν θὰ ἔβλεπα τοὺς ἀρχηγοὺς τῶν λοιπῶν κομμάτων δίδοντας τὸ χέρι εἰς τὸν ἀρχηγὸν τοῦ Λαϊκοῦ κόμματος, φρονῶ δὲ ὅτι ἡ τοιαύτη τακτικὴ θὰ ἐξυπηρετήσῃ τὰ ἐθνικὰ συμφέροντα, ἐγὼ δὲ προσωπικῶς οὐδεμίαν βλάβην φοβοῦμαι ἐξ αὐτῆς, ἀσχέτως πρὸς τὴν δύναμιν τὴν ὁποίαν θὰ ἔχω διὰ νὰ ἐμποδίσω τὴν τυχὸν τοιαύτην βλάβην. Ἐξ ἄλλου ἐγὼ ὡς ἀντιπολίτευσις θὰ συνεργασθῶ εἰλικρινῶς μετὰ τῆς Κυβερνήσεως τὴν ὁποίαν θὰ συνοδεύουν αἱ εὐχαί μου διὰ τὴν ἐπιτυχίαν τοῦ ἔργου της.

Ἀπαντῶν ἀκολούθως εἰς τὰ λεχθέντα ὑπὸ τοῦ κ. Ζαβιτσιάνου ὅσον ἀφορᾷ τὸν περιορισμὸν τοῦ ἀριθμοῦ τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων, ἀναγνωρίζει ὅτι ὑπεσχέθη νὰ περιορίσῃ τὸν ἀριθμὸν τούτων κατὰ 5 χιλιάδας.

Ἐν προκειμένῳ ὁμολογῶ, λέγει, ὅτι δὲν ἐξεπλήρωσα ἀπολύτως τὴν ὑπόσχεσίν μου. Πάντως περιώρισα κατὰ 2.500 τὸν ἀριθμὸν τῶν ὑπαλλήλων. Ἐν τούτοις δέον νὰ ἔχωμεν ὑπ' ὄψει ὅτι μὲ τὴν σημερινὴν συγκρότησιν τοῦ Κράτους εἰς τὸ μέλλον θὰ βαίνωμεν διαρκῶς πρὸς τὴν αὔξησιν τοῦ ἀριθμοῦ τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων.

Καταλήγων ὁ κ. Βενιζέλος λέγει: Λυποῦμαι διότι ἀνῆλθον εἰς τὸ βῆμα διὰ νὰ πλήξω χθεσινὸν συνεργάτην τῆς Κυβερνήσεως, ὁ ὁποῖος ὅμως ὑπέπεσεν εἰς ἐπικίνδυνον παράπτωμα. Δυστυχῶς ἡ φύσις τοῦ ζητήματος ἦτο τοιαύτη, ὥστε νὰ μὲ ἀναγκάσῃ νὰ μὴ κάμω καμμίαν φειδὼ χαρακτηρισμοῦ, ἔχων τὴν ἐλπίδα ὅτι τὸ παράπτωμα τοῦτο δὲν θὰ ἐπαναληφθῇ. Οἱ πολιτικοὶ ἄνδρες νομίζω ὅτι πρέπει νὰ ἔχουν ἀπόλυτον συναίσθησιν τῶν εὐθυνῶν των.

ΑΠΑΝΤΗΣΙΣ ΤΟΥ κ. ΖΑΒΙΤΣΙΑΝΟΥ

Ὁ κ. ΖΑΒΙΤΣΙΑΝΟΣ λέγει ὅτι ἡ Προοδευτικὴ Ἕνωσις ἐξετέλεσε τὸ καθῆκόν της, ἀναπτύξασα τὰ τοῦ προϋπολογισμοῦ, ἀλλὰ ὁ κ. Πρωθυπουργὸς δὲν ἐτήρησε τὴν δέουσαν ψυχραιμίαν κατὰ τὴν συζήτησιν. Ἡ δημοσίευσις τῆς ἐκθέσεως τῆς Προοδευτικῆς Ἑνώσεως ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ ἐγένετο διὰ νὰ λάβῃ γνῶσιν ὁ λαὸς καὶ νὰ δοθῇ καιρὸς εἰς τὴν Κυβέρνησιν νὰ μελετήσῃ ἀνέτως τὴν ἐπιχειρηματολογίαν της καὶ νὰ τὴν ἀντικρούσῃ. Ἐκτὸς τούτου πιστεύομεν ὅτι συντείνομεν εἰς τὸ νὰ δοθῇ νέα κατεύθυνσις εἰς τὰ οἰκονομικά.

Διαμαρτύρεται διότι ὁ κ. ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν καὶ ὁ κ. Πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως ἠρώτησαν τὴν Προοδευτικὴν Ἕνωσιν πῶς ἕνας προϋπολογισμὸς 11 δισεκατομμυρίων δύναται νὰ κατέλθῃ εἰς τὰ 7 1)2; Τοῦτο δὲν εἶνε δυνατὸν νὰ γίνῃ βεβαίως ἀμέσως, ὑποδείξαμεν ὅμως τὸν τρόπον. Πάντες δὲν δεχόμεθα νὰ στραγγαλίσωμεν τὸν Ἑλληνικὸν λαὸν διὰ νὰ οἰκονομήσωμεν τὰ 11 1)2 ἑκατομμύρια.

Ὁμιλεῖ ἔπειτα διὰ τὴν ὑπαλληλοκρατίαν, ὡς τὴν χαρακτηρίζει, καὶ λέγει ὅτι ἀναλογεῖ ἕνας ὑπάλληλος πρὸς 19 κατοίκους, ἀναλογία δηλαδὴ ἡ ὁποία δὲν ὑπάρχει καὶ εἰς τὰ Σοβιέτ. Λέγει ἔπειτα ὅτι δὲν ὡμίλει ὅταν ἦτο μέλος τῆς Κυβερνήσεως, διότι εἶχε τὴν ἐλπίδα ὅτι θὰ ἐφήρμοζεν αὐτὴ σοβαρὰς οἰκονομίας. Δὲν κατήγγειλα, λέγει, τότε ὅσα ἐνόμιζον ὅτι δὲν εἶνε ὀρθὰ διότι δὲν θὰ εἰσηκουόμην. Ὁ κ. Πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως ἔχει βεβαίως πολιτικὴν παραγωγικήν, ἔχει πολιτικὴν ἐνισχύσεως τῆς δημοσίας ὑγείας, διαφωνοῦμεν ὅμως ῥιζικώτατα ὅσον ἀφορᾷ τὰ μέσα τῆς ἐπιτεύξεως τῶν σκοπῶν αὐτῶν. Ἡμεῖς τὰ στηρίζομεν εἰς ἓν καὶ μόνον, εἰς τὴν ἐλάττωσιν τῆς φορολογίας. Ἐλαφρύνατε τὰ φορολογικὰ βάρη, δώσατε εἰς τὸν λαὸν δυνάμεις καὶ δὲν θὰ ἀσθενήσῃ, δώσατέ του δυνάμεις καὶ θὰ ἐργασθῇ καὶ θὰ παραγάγῃ. Διὰ τὰ ἄλλα τὰ ὁποῖα εἶπεν ὁ κ. Πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως θὰ τοῦ εἴπω «πάταξον μέν, ἄκουσον δέ».

Ε. ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ. Ἐπιμένετε ἀκόμη ὅτι ὁ προϋπολογισμὸς 1929—1930 θὰ ἀφήσῃ ἔλλειμμα 1000 ἑκατομμυρίων;

Κ. ΖΑΒΙΤΣΙΑΝΟΣ. Θὰ ἀφήσῃ ἔλλειμμα, ὀλιγώτερον ὅμως.

Ε. ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ. Ἡ χρῆσις 1930-1931;

Κ. ΖΑΒΙΤΣΙΑΝΟΣ. Θ' ἀφήσῃ ἔλλειμμα 200—250 ἑκατομμύρια.

Ἡ συζήτησις μετὰ ταῦτα κηρύσσεται περαιωμένη καὶ ψηφίζεται ὁ προϋπολογισμὸς τῶν ἐσόδων τῆς χρήσεως 1930—1931.

Ψηφίζονται τὰ νομοσχέδια διὰ τὴν ὀργάνωσιν τοῦ λιμένος Πειραιῶς καὶ διὰ τὴν σύμβασιν περὶ ἁλιείας.

Ὁ κ. ΠΑΠΑΣ (ὑφ. Ὑγιεινῆς) μετὰ ταῦτα λαμβάνει τὸν λόγον καὶ ἀναπτύσσει διὰ μακρῶν τὰ ὑγειονομικά του νομοσχέδια.

Περατωθείσης τῆς ἀγορεύσεώς του ζητοῦν νὰ ὁμιλήσουν οἱ κ.κ. Λιβαθυνόπουλος, Λυμπερόπουλος κλπ. Ὁ κ. Βενιζέλος ὅμως δηλοῖ ὅτι τὰ νομοσχέδια θὰ ψηφισθοῦν οὕτως ἢ ἄλλως, ἂν δὲ ἐπιμείνουν οἱ ῥήτορες, θὰ μείνῃ μέχρι τῆς πρωΐας καὶ θὰ θέσῃ ζήτημα ἐμπιστοσύνης.

Κατόπιν τῆς δηλώσεως ταύτης τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ οἱ ῥήτορες παρῃτήθησαν τοῦ λόγου, ἐψηφίσθησαν τὰ νομοσχέδια εἰς α' ἀνάγνωσιν καὶ ἡ συνεδρίασις ἐλύθη τὴν 12.45' μεταμεσονύκτιον δι' αὔριον 10 π. μ.

Η ΓΕΡΟΥΣΙΑ

Τὴν 10.30' πρωϊνὴν ἄρχεται ἡ συνεδρίασις.

Συνεχίζεται ἡ συζήτησις ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου περὶ καταστάσεως τῶν δημοτικῶν ὑπαλλήλων.

Ὁ κ. Μυλωνᾶς ὁμιλεῖ γενικώτερον περὶ αὐτοδιοικήσεως. Χαρακτηρίζει τὸ νομοσχέδιον ὡς ἀντισυνταγματικὸν καὶ συνιστᾷ ἢ νὰ διορθώσῃ ἡ Γερουσία τὸ νομοσχέδιον ἢ

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΖΩΗ

ΣΥΝΑΛΛΑΓΜΑ 22ης ΜΑΡΤΙΟΥ

ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΕΠΙ	ΑΓΟΡΑ	ΠΩΛΗΣΙΣ
Λονδίνου	374 25	375.—
Παρισίων	3.01 1)8	3.02
Ν. Ὑόρκης	76.88	77.051
Ἑλβετίας	14.895	14.935
Ἰταλίας	4.031	4 043
Ὁλλανδίας	30.941	31.033
Βρυξελλῶν	2.141	2.151
Βερολίνου	18.341	18.41
Βιέννης	10.793	10.831
Σόφιας	0.550	0.56
Βουκουρεστίου	0.471	0.479
Πράγας	2.280	2 295
Δηνάριον	1.347	1.355

ΧΡΗΜΑΤΙΣΤΗΡΙΑ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ

Κλείσιμον 21)3 — Κλείσιμον 22)3

ΛΟΝΔΙΝΟΥ		ΠΑΡΙΣΙΩΝ	
5 ο)ο 1881	73.—	5 ο)ο 1914	1865
5 ο)ο 1884	72.50	Τρ. Ἀθηνῶν	215
4 ο)ο 1887	61.—	Τρ. Ἀνατολ.	335
4 ο)ο 1889	59.25	Οἴνων	264
5 ο)ο 1890	71.75	Λαυρίου	12
5 ο)ο 189[illegible]	74.—	Ἠλεκτρικῆς	
4 ο)ο 190[illegible]	59.50	Σ.Π.Α.Π.	230
4 ο)ο 1907	84.—	Σιδ. Θεσσαλ.	344
5 ο)ο 1910	60 50		
5 ο)ο 1914	76.50		
[illegible] ο)ο 1924	103.—		
6 ο)ο 1928	93.—		
Κτηματικ.	99.50		
Παραγωγ.	88.50		

ΣΥΝΑΛΛΑΓΜΑ

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, 22. — Παρισίων 124.25, Νέας Ὑόρκης 4.8621, Ἑλβετίας 25.21, Ἰταλίας 92, Ἱσπανίας 33.25, Ἀμστερνταμ 12.093, Στοκχόλμης 18.152, Βρυξελλῶν 43.09, Βουκουρεστίου 818, Βερολίνου 20.35 καὶ Βιέννης 34.45.

ΑΙ ΔΙΑΚΥΜΑΝΣΕΙΣ ΤΩΝ ΑΞΙΩΝ

ΤΙΤΛΟΙ	ΑΝΩΤ.	ΚΑΤ.	ΚΛΕΙΣΙΜΟΝ 22)3	ΚΛΕΙΣΙΜΟΝ 21)3
Ἐθνικῆς	58500	58300	58300	58200
Ἀθηνῶν	668	663	668	657
Ἀνατολῆς	1000	995	995	995
Ἐμπορικῆς	717	714	716	705
Βιομηχανίας	170	170	170	170
Ἐθν. Ἀτμοπλ.	292	292	292	292
Οἰνοπνευμ.	430	430	430	425
Οἴνων	775	770	775	725
Ἠλεκτρ. Σιδ.	616	612	614	612
Ἡσαΐα	23	21	23	21
Πυριτιδοπ.	1855	1845	1850	1810
Λιπασμάτων	1190	1185	1185	1190
Ἔργον	248	248	248	245
Μακρῆ	815	800	815	[illegible]
Σ.Π.Α.Π.	696	685	696	678
Ἐριουργίας	226	223	223	220
Πειραϊκῶν	130	130	130	130
Χρώματα	390	390	388	390
Διαμαντοπ.	90	87	89	[illegible]
Καπνοῦ	245	240	244	[illegible]
Τέκτων	114	112	112	[illegible]
Ἠλεκτρικῆς	335	330	332	325
Ἀνταλλάξιμ.	910 50	909.—	909.—	906

ΑΙ ΠΡΟΣΦΥΓΙΚΑΙ ΟΜΟΛΟΓΙΑΙ

Ἀνταλλάξιμα 8 ο)ο.—Διεκυμάνθησαν μεταξὺ τῶν 910.50 καὶ 909 (κλείσιμον).

Ἀνταλλάξιμα 6 ο)ο.—Διεκυμάνθησαν μεταξὺ τῶν 733 καὶ 731.50 (κλείσιμον).

Ἑλλήνων ὑπηκόων. — Διεκυμάνθησαν μεταξὺ τῶν 447.50 καὶ 448.50 (κλείσιμον).

ΔΕΛΤΙΑ ΧΡΗΜΑΤΙΣΤΗΡΙΟΥ

Κλείσιμον 22ας Μαρτίου 1930

ΟΜΟΛΟΓΙΑΙ ΕΘΝΙΚΩΝ ΔΑΝΕΙΩΝ

ΕΙΣ ΧΡΥΣΟΝ		ΕΙΣ ΔΡΑΧΜΑΣ	
5 ο)ο 1881	5550	2 1)2 ο)ο 1898	67.—
5 ο)ο 1884	5550	5 ο)ο 1900	62 25
4 ο)ο 1887	4525	1 ο)ο 1906	53 —
4 ο)ο 1889	4485	6 ο)ο 1917	81.—
5 ο)ο 1890	5440	6 ο)ο 1918	82.—
5 ο)ο 1893	5450	8 ο)ο Α.Β.1919	91 50
2 1)2 ο)ο 1928	37000	8 ο)ο Γ.Σ.1925	88 50
4 ο)ο 1902	4350	5 ο)ο 1920 π.	199 50
5 ο)ο 1907	1290	5 ο)ο 1920 μ.	209 —
4 ο)ο 1910	4450	6 1)2 ο)ο 1922	101.50
5 ο)ο 1914	5695	6 ο)ο 1926	86 —
7 ο)ο 1924	7760	8 ο)ο 1926	102.—
7 ο)ο 1924	37300	8 ο)ο 1927	448 50
8 ο)ο 1925	81500	Ἀνταλλ. 8 ο)ο	909 —
6 ο)ο 1928	6810	Ἀνταλλ. 6 ο)ο	731.50
6 ο)ο 1928	32850	Βουλγαρ. 6 ο)ο	386 —

ΟΜΟΛΟΓΙΑΙ ΕΘΝΙΚΩΝ ΔΑΝΕΙΩΝ

2.— ο)ο 1904	68 —	7.— ο)ο 1926	259 —
2.50 ο)ο 1912	69. —	7.— ο)ο 1925	262.50
2.50 ο)ο 1904	6145	....	...
....		....	...

Γραφεῖον Γ. ΣΤΟΥΠΑΘΗ

ΜΕΤΟΧΑΙ

Τραπεζῶν		Βιομηχανικ.		Οἰνοποιητικ.		Οἰκοδομικαί	
Ἐθνικῆς	58300	Ἑρμῆς	180	Οἰνοποιΐας	430	Ἡρακλῆς	760
Ἀθηνῶν	668	Καπνοῦ	244	Οἴνων	775	Τιτάν	2600
Ἀνατολῆς	995	Ἀπόλλων	100	Καμπᾶ	198	Ξυλείας	110
Λαϊκῆς	5590	Βασιλειάδη	325	Ἡσαΐα	23	Τέκτων	112
Ἐμπορικῆς	716	Πυριτιδοπ.	1850	Ἕνωσις	120	Ἔρθα	480
Πειραιῶς	355	Λιπασμάτων	1185	Γεωργ. Βιομ.	222	Ἄτλας	53
Βιομηχανίας	170	Χρωμάτων	390	Κασταλία	26	Ἔργον	245
Οἰκονομίας	41	Ἄγκυρα	35	**Διάφοροι**		Κέκρωψ	247
Κεντρικῆς	270	Βιό	139	Ἠλεκτρικῆς	332	Κύκλωψ	160
Κοσμαδοπούλ.	800	Παλλάς	200	Ἐνιαύας	520	Ἐργοληπτική	89
Θεσσαλίας	7 —	Ἀβεζὰτ	30.—	Τίτλ. Ἱδρυτ.	40	Ὄλυμπος	185
Χίου	690	Κυλινδρομ.	100	Ὑπεγγύων	4335	ΑΚΤΕ	27
Ἐλ. Ἐμπ. Πίσ.	220	Ἥλιος	25	Κορίνθου	350	Πρώτη Οἰκοδ.	210
Ἀγγλοαμερικ.	0 50	Ψυγεῖα [illegible]	220	Γε. Ἀποθ.	400	Καψαμπέλη	112
Καραβασίλη	8500	Ἀθηνᾶ	80	Ἐξαγ. Καπνῶν	4925	Ἐλλούλ	61.—
Σάμου	16	Παγ. Πατησ.	70	**Ἀνθρακευτ.**		**Ὑφαντουργ.**	
Λακωνίας	115	Ἀλεξόπουλοι	16	Ἀλιβερίου	49	Πειρ. Ἐπιχ.	131
Κτηματικῆς	2350	Σάντας	10 —	Ἀνθρακωρ.	6.—	Ἐριουργίας	223
Ἀτμοπλοΐων		Κονσέρβαι	270	Ἐπ. (κοιναί)	57	Βερμίου	391
Κάππαρη	6. —	Ψυγ. Πειρ.	310	Ἐπ. (προν.)	130	Ἔρια	100
Ἀχαϊκῆς	110	Ἀνατολή	120	Λαυρίου	7.—	Ἑλλην. Ταπητ.	85
Ἐθνικῆς	294	Χημ. Βιομηχ.	102	Ὠρωποῦ	34	Χρυσαλλίς	108
Μιχαληνοῦ	530	Μακρῆ	815	**Σιδ)μικαι**		Βάμβαξ	100
Χιακῆς	335	Ἄλατος	105	Θεσσαλίας	995	Ὑφαντουργ.	25
Γιαννουλάτου	135	....	...	Σ.Π.Α.Π.	695	Ἀθηναΐς	165
Κροκοδείλου	280	....	...	Ἠλεκτρ. Σιδ.	614	Ἐμπειρίκος	160
						Ναθαναήλ	425
						Φανελλοποιΐας	50

ΤΙΤΛΟΙ ΕΚΤΟΣ ΧΡΗΜΑΤΙΣΤΗΡΙΟΥ

Ἐκδοτικῆς 6990—7010, Χαρτοποιΐας Αἰγίου 265, Κάδμος 125, Φὶξ 480, Φῶς 85, Ἱπποδρομιῶν 390, Πουλοπούλου 190 καὶ Πὰκ 125.

ΤΟ ΧΡΗΜΑΤΙΣΤΗΡΙΟΝ

Ἡ χθεσινὴ κίνησις τῆς Χρηματαγορᾶς ἐσημείωσε ζωηρότητα καὶ σταθερότητα. Αἱ διακυμάνσεις ἦσαν κρατημέναι, τὸ κλείσιμον δὲ γενικῶς ἦτο βελτιωμένον.

ΤΑ ΑΝΤΑΛΛΑΞΙΜΑ ΕΝ ΛΟΝΔΙΝΩ

Κατὰ τηλεγράφημα ἐκ Λονδίνου πρὸς τὸ ἐνταῦθα Χρηματιστήριον, αἱ ὁμολογίαι ἀνταλλαξίμων 8 ο)ο ἔκλεισαν χθὲς 92 λίρας.

ΧΡΗΜΑΤΙΣΤΗΡΙΟΝ ΕΜΠΟΡΕΥΜΑΤΩΝ

Σῖτος Χάρντ - Βίντερ Νο 1 Δολλ. 5.00 κατὰ 100 χιλ. τσὶφ ἕτοιμος (πωλ.)

Ἀραβόσιτος ἐγχώριος χονδρὸς δρχ. 4.00 κατ' ὀκᾶν ἐλ. μικτ. ἔτ. (πωλ.)

Κριθὴ Ρουμανίας δρχ. 3.90 κατ' ὀκᾶν ἐλ. μικτ. ἑτοίμη (πωλ.)

Βρώμη Τύνιδος δρχ. 4,40 κατ' ὀκᾶν ἐλ. μικτ. ἑτοίμη (πωλ.)

Φασόλια Βουλγαρίας ΛΣΤ. 12-15-0 κατὰ τόν. τσὶφ ἐν πλῷ.

Καφφὲς Ὀρνστάϊν Νο 9 Σελλ. 51)— κατ' ἀγγλ. στατ. τσὶφ ἔτ. (πωλ.)

Ζάκχαρις Πολωνίας Κρυσταλλιζὲ ΛΣΤ. 9-7-6 κατὰ τόν. τσὶφ φόρτ. ἄμεσος ἐξ Ἀμβούργου.

2α ΕΚΔ

Η ΠΟΡΕΙΑ ΤΩΝ ΕΛ ΔΙΑΠΡΑΓΜΑΤΕΥ

Η ΤΟΥΡΚΙΑ ΕΖ

ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΣΙΝ ΤΟΥ

Η ΤΟΥΡΚΙΚΗ ΕΠΕΜΒ

ΕΙΣ ΤΗΝ ΕΚΛΟΓΗΝ ΤΗΣ ΕΦ

ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΙΚΩΝ ΝΟΣΟΚ

ΠΤΩΜΑ ΑΝΔΡΟΣ

ΕΙΣ ΤΗΝ ΣΗΡΑΓΓΑ ΤΟΥ ΗΛΕΚΤΡΙ

ΑΥΤΟΚΤΟΝΙΑ

Ὁ ἀποπειραθεὶς μετεφέρθη εἰς τὸν Εὐαγγελισμόν.